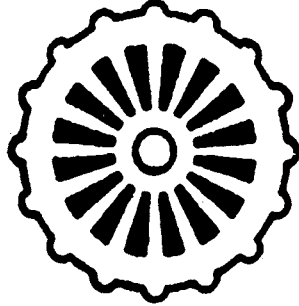

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 3

විනය පිටකයෙහි

02 වන ග්‍රන්ථය

(ඤ්ඤීය භාගය)

පාවිතනීය පාලි

ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්
ශ්‍රී ලංකා රාමණ්ණන්තිකායේ මහානායකධුර්වර
විද්‍යාචාර්ය, රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාචායක

ඉදුරුවේ උත්තරානන්ද, භික්ෂා

මහාඥාණන්දියන්ගෙන් විසින් කරන ලද

සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සමපාදක මණ්ඩලය විසින්
සංශෝධිත වූ

ශ්‍රී බු. ව. 2557

රාජ්‍ය ව. 2013

Buddha Jayanti Tripitaka Series- Volume 3

The Second Book in the
Vinaya-Pitaka

2

PĀCITTIYAPĀLI (II)

With the Sinhala translation by

Venerable Vidyāvisārada Pandita

Induruwe Uttarānanda

Mahānāyaka Thera of
Sri Lanka Ramañña Nikāya

Revised and edited by

**The Editorial Board of
The Thripitaka Translation Committee**

Published by

Dharma Chakra Child Foundation

Rerukana Road, Veedagama, Bandaragama -12530, Sri Lanka
Tel: +94 38 2291771, Fax: +94 38 2291253, website: [http:// www.samadhi-buddha.org/](http://www.samadhi-buddha.org/)

Co-published, printed and donated by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F, 55 Hang Chow South Rd. Section 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: +886 2 23951198, Fax: +886 2 23913415

Email: overseas@budaedu.org; Website: [http:// www.budaedu.org/](http://www.budaedu.org/)

B.E. 2557

C.E. 2013

සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව නැවත මුද්‍රණය කිරීම.

බුදු රජාණන් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් හැඳින්වීම සඳහා අනාදීමත් කාලයක සිට විවිධ යෙදුම් යොදා ගෙන ඇත. ධර්ම, ධර්ම-විනය, බුද්ධ වචන, පාවචන බුද්ධානුසාසන ආදිය මින් සමහරකි. දර්ම - විනය වැනි යෙදුම් බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින්ම යොදාගෙන ඇත. මේ ධර්ම විනය අඩංගු වී ඇත්තේ ත්‍රිපිටකයෙනි. පිටක යන්න කුඩය, භාජනය යන අරුත්වල පාලි හා සංස්කෘත යන භාෂාවන් හි යෙදේ. සංස්කෘත භාෂාවෙන් ත්‍රිපිටක නැතහොත් පාලි භාෂාවෙන් තෙපිටක යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ එවන් පිටක තුනකින් සමන්විත එකතුවකි. පාලි ත්‍රිපිටකය බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ඉගැන්වීම් අඩංගු පැරණිතම මූලාශ්‍රය වශයෙන් ථේරවාද සම්ප්‍රදාය මගින් පිළිගනු ලැබේ.

විරාගත ථේරවාද සම්ප්‍රදාය වන්නේ ත්‍රිපිටකය බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් තෙමසක් ගතවුණු පසුව මහා කස්සප මහා රහතන් වහන්සේගේ ප්‍රධානත්වයෙන් අජාතශතූ මහරජතුමන්ගේ ප්‍රධාන දායකත්වයෙන් රජගහ නුවර වේහාර පර්වත අසබඩ සජ්තපර්ණී ගුහාවෙහි පන්සියයක් මහරහතන් වහන්සේගේ සහභාගිත්වයෙන් පැවැත්වුණු ප්‍රථම ධර්ම සංගායනාවේ දී සජ්ඣායනය කොට අනුමත කෙරුණු බවය. මෙම ත්‍රිපිටකය සමන්විත වන්නේ විනය පිටකය, සුත්ත පිටකය හා අභිධර්ම පිටකය යන පිටකතුයෙනි.

මෙසේ ප්‍රථම සංගායනාවේදී ඊට සහභාගී වුණු මහා රහතන් පන්සියයක් දෙනා වහන්සේලා විසින්ම ඒකමතිකව පිළිගනු ලැබුණු ත්‍රිපිටකය එතැන් පටන් රහතන් වහන්සේලා කණ්ඩායම් මගින් මුඛ පරම්පරාවෙන් පවත්වාගෙන එනු ලැබුණු අතර, ඉන් වසර සියයකට පසු කාලාශෝක රජු දවස විශාලා මහනුවර පැවැත්වුණු දෙවන ධර්ම සංගායනාවේ දී හා ඉන් අනතුරුව ධර්මාශෝක රජු සමයේ දී පාටලී පුත්‍ර නගරයේ දී පැවැත්වුණු තුන්වන සංගායනාවේ දී ද සජ්ඣායන කොට අනුමත කරනු ලැබිණි.

මිහිදු මහා රහතන් වහන්සේ ප්‍රමුඛව ධර්ම දූතයන් වහන්සේලා විසින් ශ්‍රී ලංකාවට ගෙන එනු ලැබුනේ මෙලෙස සංගීති තුනකදී සජ්ඣායනා කරනු ලැබ, අනුමත කෙරුණු ත්‍රිපිටකයය. ශ්‍රී ලංකාවේ දී ද අඛණ්ඩව මුඛ පරම්පරාවෙන් පවත්වාගෙන එනු ලැබුණු සම්මා සම්බුද්ධ දේශනාව අඩංගු ත්‍රිපිටකය ක්‍රි.පූ. පළමුවන සියවසේ අගභාගයේ දී පමණ වළගම්බා රජු දවස මාතලේ අළුවිහාරයේ දී ගුන්ථාරඤ්ඤ කෙරුණු බව වංස කථාවල දැක්වේ. දැනට භාවිතයේ පවතින පාලි ත්‍රිපිටකයට පාදක වී ඇත්තේ මෙලෙස මහා සංඝරත්නය විසින් ජීවිත පුජාවෙන් ඇප කැපවී නිර්මලව සුරක්ෂිත කොට ගෙන ආ මේ ත්‍රිපිටකයය.

ත්‍රිපිටකයේ විනය පිටකයට මහා විභංග හා කික්ඡුණී විභංග යන දෙකොටස අඩංගු සුත්ත විභංගය ද, මහා වග්ග හා චුල්ලවග්ග යන දෙකොටස අඩංගු ඛන්දකයන් ද පරිවාර නම් කොටස ද ඇතුළත් ය. විනය පිටකයේ ගොනු කොට ඇත්තේ කික්ඡු-කික්ඡුණී වර්ධාව සකසා ගැනීමට අදාල නීති මාලාවන්ය.

ධර්මය අතින් ඉතා වැදගත් වන්නේ සූත්‍ර පිටකයය. මෙයට දීඝනිකාය, මජ්ඣිමනිකාය, අංගුත්තර නිකාය සහ බුද්දක නිකාය අයත් ය.

සුත්ත පිටකයේ අඩංගු ධර්මයේ සාරය ඉතා ක්‍රමවත්ව ඉදිරිපත් කරමින්, විශ්ලේෂණය කොට අර්ථකථන ඉදිරිපත් කෙරෙන්නේ අභිධර්ම පිටකයෙනි. ඊට ධර්මසංගීති, විභංග, ධාතු කථා, පුත්ගලපඤ්ඤත්ති, කථාවත්ථු, යමක, පටිඨාන යන ග්‍රන්ථ හත ඇතුළත් ය.

මෙම සම්පූර්ණ ත්‍රිපිටකය අද අපට ඉතිරිව ඇත්තේ පුරාණයේ වැඩි විසූ මහා සංඝරත්නය අප්‍රතිහත ධේර්යයෙන් හා ඉමහත් කැපවීමෙන් එය සුරක්ෂිත කොටගෙන, ඉමහත් වෙහෙස දරා පුස්තකාල පොත්වල

ලේඛන ගතකොට ප්‍රචලිත කිරීමේ හේතුවෙනි. විනයධර - ධර්මධර පුරාණ මහා සංඝයා වහන්සේලා අනුව යමින් වත්මන් මහා සංඝපීතෘවරයන් වහන්සේලා ද ත්‍රිපිටකය ආරක්ෂා කොට ප්‍රචලිත කිරීමේ කාර්යභාරයට උරුන් හේතුවෙන් ත්‍රිපිටකයෙහි පාලි පෙළ හා එහි සිංහල අනුවාද සකස් කොට පළ කිරීමට අවස්ථාව උදාවීම ධර්මලැදි සැමගේම භාග්‍යයක් බව අමුතුවෙන් කිවයුතු නැත. බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා නම් ශීර්ෂය යටතේ ශ්‍රී ලංකා රජය මගින් මුද්‍රණය කොට පළ කරන්නට යෙදුණු සිංහල අනුවාදය සහිත මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව පිටපත් අවසන් වී උත් බොහෝ කලක් ගත වී ඇත.

මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ ලබා ගැනීමට ඉමහත් ආශාවෙන් විශාල පිරිසක් සිටින බව අපට උනන්දුවට ලැබුණි. ත්‍රිපිටකය විරාත් කාලයක් පවත්වාගෙන යාමට කටයුතු යෙදීමත්, දහම් ලැදි සැඟහැවත් ගිහි පැවිදි දෙපිරිසගේම ධර්මාවබෝධය සහ ධර්මසංවේගය සඳහා ත්‍රිපිටකය ප්‍රචලිත කොට සුලභ කිරීමත් වර්තමාන මහා සංඝයාවහන්සේ මත අතිවාර්යයෙන් ම පැවරෙන භාරදුර වගකීමකි. වත්මන් සමාජය දෙස බලන විට මෙවන් කර්තව්‍යයක අවශ්‍යතාව වඩා ඉස්මතු වී පෙනෙන බව කානටත් පැහැදිලි වනු ඇත.

නොයෙකුත් විද්වත් බෞද්ධ පිරිස් සමඟ කතා බහ කිරීමේදී අපට ඒත්තු ගියේ මෙම අවශ්‍යතාව සපුරාලීමට ගතයුතු ඉතා ඵලදායී ක්‍රියාමාර්ගය නම්, උනට ලබා ගැනීමට නොහැකි බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව නැවත මුද්‍රණාද්වාරයෙන් පළ කිරීම බවයි. මෙම අති විශාල කර්තව්‍යය සඳහා මාගේ කාරුණික ඉල්ලීම අනුව තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම ඉදිරිපත් වීම සැඟහැවත් සිංහල පාඨකයින්ගේ මහත් භාග්‍යයක් බව අපේ හැඟීමයි.

මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ උනන්දුවෙන් පරිශීලනය කිරීම මගින් ධර්මඥානය වර්ධනය කර ගැනීමට මෙන්ම ධාර්මික ජීවිත සකසා ගැනීමට ද සැඟහැවත් ඔබ සැම උත්සුක වනු ඇතැයි සිතමි.

නෙරැවන් සඵණ්ඩ.

බෝදාගම වන්දිම නායක ස්ථවිර

කායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක කායිපේ ශ්‍රී රතනපෝති ටේරවාදී බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානාධිපති
 බණ්ඩාරගම ශ්‍රී ලංකා ධර්මචක්‍ර ළමා පදනමේ නිර්මාතෘ රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාම විහාර වාසී

ශ්‍රී ලංකා ධර්මචක්‍ර ළමා පදනම,
 විදාගම,
 බණ්ඩාරගම.

- 2557 -
 2013

**බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව නැවත මුද්‍රණය කොට නොමිලේ
බෙදා හැරීමේ මහා පුණ්‍ය කර්මය**

**ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ කථානායක
වී.ජ.මු ලොකුබණ්ඩාර මැතිතුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි
තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක**

**ආචාර්ය බෝදාගම චන්දිම නාහිමියන්ගේ අනුශාසනා පරිදි
තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම**

මගින් බුද්ධ වර්ෂ 2549 (ක්‍රි. ව. 2005) දී ආරම්භ කරන ලදී.

මෙම මහා පුණ්‍ය කර්මයේ දී ඉත සිතින් කටයුතු කළ පහත සඳහන් මහා සංඝරත්නය හා
උපකාරක පිංචතුන් විශේෂයෙන් සිහිපත් කරමු.

- * පූජ්‍ය අත්තුඩාවේ ඤාණානන්ද නාහිමි
- * පූජ්‍ය කන්ඩක්කුලමේ ධම්මකිත්ති නාහිමි
- * ආචාර්ය පූජ්‍ය පල්ලේවෙල සාරද හිමි
- * ශාස්ත්‍රවේදී පූජ්‍ය කුමුත්වැවේ පඤ්ඤාකිත්ති හිමි
- * දුර්භතපති පූජ්‍ය කරගහඋල්පත සුගතනන්ද හිමි
- * ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍ය නාගොඩ අමරවංශ නාහිමි
- * ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍ය මධ්‍යත ධම්මසාර නාහිමි
- * පූජ්‍ය බබරැන්දේ ධම්මසිරි හිමි
- * පූජ්‍ය පානදුරේ පසන්න හිමි
- * මිලිනා සුමතිපාල මැතිණිය
- * ජගත් සුමතිපාල මැතිතුමා
- * ආචාර්ය පුණීත් අබේසුන්දර මහත්මා
- * ද්‍රෝස්තර අරුණ රබෙල් මහත්මා
- * සුපිත් මොහොට්ටි මහත්මා
- * රංජිත් අමරසිංහ මහත්මා
- * ගාමිණී කාරියවසම් මහත්මා
- * අධිනීතිඥ චන්ද්‍රදාස සුරියරච්චි මහත්මා
- * ආචාර්ය සෙනරත් විජේසුන්දර මහත්මා
- * මහාචාර්ය චන්ද්‍ර වික්‍රමගමගේ මහතා
- * සිරිසේන තේරත් මැතිතුමා
- * විල්ප්‍රසාදි අබේවර්ධන මැතිතුමා

සියලු දෙනාට භන්තත්‍රයේ ආශීර්වාදයෙන් ධර්මබෝධය ජාලවේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

විනයපිටකෙ
පාවිතාරියපාලී
හි කවු නී විහ දෙගා

විනයපිටකයෙහි
පාවිතාරියපාලී
හි කවු නී විහ සිගය

**“තරාගතපසුවේදිනො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධම්ම හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අධ්‍යුක්තරනිකාය, තිකතිපාත - හර ශ්ලෝක, 9 සූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

			පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii-xiv
ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලය	xv
ප්‍රසතාවනා	xvii-xxxii
සංඛ්‍යාත නිරූපණය	xxxiii
පාළි භෝධිය	xxxv
පාචිකිය පාළි - භික්ෂුනීවිභවන විසය සූචිය	xxxvii-xxxx
පෙළ හා පරිච්ඡේදය	2-385
ගාරාදිපාද - අනුක්‍රමණිකා	—
සංඥානාම - අනුක්‍රමණිකා	385
විමසසපදනු ක්‍රමණිකා	387-392
ඉද්ධාඉද්ධ නිරූපණය	393

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඝාථනියට ඇතුළත් විනයපිටකයෙහි ග්‍රන්ථ පඤ්චකයෙන් දෙවැනි පොත වූයේ පාවික්ඛියපාළි යයි. එය බුද්ධචර්යාන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාවෙහි දී දෙවැනි ග්‍රන්ථය ලෙස මුද්‍රණය කරවීමට සම්මත වූ තිබිණ. එහෙත් මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි පසු නිසි තැන ඡේද වෙන් කොට සිංහල අනුවාදය සමග මුද්‍රණය කිරීමේ දී පරිහරණයට පහසු නො වන සේ ග්‍රන්ථය මහත් වූ යන බව පෙනුණු හෙයින් කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවිය. එහි භික්ඛුනිව්භවය අවසාන කොට ඇති ග්‍රන්ථප්‍රදේශය ප්‍රථමභාගය කොට මුද්‍රණය වී ඇත. මේ ද්විතීය භාගයෙහි 'භික්ඛුනිව්භවය' බැසගෙන සිටියේ ය.

මේ ග්‍රන්ථයෙහි දී ශෝධනයට පැමිණි තැන් පාඨාන්තරානුසාරයෙන් දතහැකි වෙයි. එහෙත් විශේෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළයුතු තැන් කිහිපයක් ඇත: 62 වැනි පිට - "බුද්ධං පච්චකඛාමී" යනාදියෙහි මුද්‍රිත සිංහලාක්ෂර ග්‍රන්ථයන්හි ද, ඡට්ඨසංගීති ශෝධනයෙහි ද "පච්චාච්චකඛාමී" යි පෙළෙහි යොදන ලද වෙයි. අප විසින් එය බැහැර කොට මහාවිභවයෙහි ආ ලෙසින් හැම තන්හි "පච්චකඛාමී" යන රූපය යොදන ලද්දේ යැ. 270 පිට - "නිමතතිනෙ නිමතතිතසඤ්ඤා" යනාදී වාක්‍යප්‍රදේශය සිංහල මුද්‍රිත පොත්වල දක්නට නැත. එහෙත් ශික්ෂාපදාන්තරයන් හා ගැළැපෙන හෙයින් ද, ඡට්ඨසංගීති ග්‍රන්ථයෙහි ඇති හෙයින් ද පාඨාන්තර වශයෙන් යොදා ලූමිහ. 284 පිට - ගබ්භිනීවුට්ඨාපන ශික්ෂාපදයෙහි: "තෙන ධො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගබ්භිනීං වුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති" යනාදී පාඨයෙහි සිංහල පොත්වල "තා පිණ්ඩාය වරති" යි බහුච්චිත නිර්දේශය ඇත. එ ද යුක්ති සලකා "සා පිණ්ඩාය වරති" යි එකච්චිත නිර්දේශයෙන් පාඨශෝධනය කරන ලද්දේ ය. මෙබඳු ශෝධිතස්ථාන සලකන්නේ මැනැවි.

ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤනිකායේ මහානායකපදප්‍රාප්ත විද්‍යාවිශාරද රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාගීච්චරාචාර්ය ඉදුරුවේ උත්තරානන්දභිධාන මහාසථවීරයන් වහන්සේ විසින් සිංහල භාෂාවෙන් පරිවර්තන කරන ලද පාවික්ඛියපාළි භික්ඛුනිව්භවය ද වර්තමාන ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයෙහි බහුශ්‍රැත මහතෙරවරුන් විසින් සංස්කරණය කරන ලදු වූ ආවශ්‍යක ශබ්දසූචි ආදිය ද සමපාදනය කොට අප ගේ ද පරිශ්‍රමයෙන් පාඨශෝධනාදිය කොට මේ පාවික්ඛියපාළි ද්විතීය භාගය ද පළ කරවන්නට හැකි වූ බව පවසමිහ.

මේ අධිකාරයෙහි ලා අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් ද කෘතවේදී වූ සඳහන් කරමිහ. මෙහි ලා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් දක්වන ලද උද්යෝගය කෘතඥතා පූර්වක වූ සිහිපත් කළයුතු වේ.

තවද ආරම්භක බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි සුධින් හා ත්‍රීපිටක සමපාදක මණ්ඩලයට රැඳහවලෑ වෙහෙස නො බලා පහසුකම් සලසා දෙන මහානායක වාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ඇම්. ඒ. ආර්. සමරසිංහ මහතා ද, තිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් හා තත් සේවක මණ්ඩලය ද මෙහි ලා සිහිපත් කරමිහ. පයඨාජනීයාසනප්‍රවේනික වූ කුශල හේතුයෙන් හැම දෙන සුබභාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මේවගට, ශාසනෝදයකාරී,
ලබ්‍රිගම ලඩ්කානන්ද
මහානායකසථවිර

1981 අගෝස්තුමස 22 දින
ත්‍රීපිටක කායඨාලයේ දී යැ.
115, විජයාරාම මාවත,
කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඟහමහාපණ්ඩිත, බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රය මහානායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්දපරිවේණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චරාවායඝ්, කෝදුගොඩ ශ්‍රී ඥානාලොක දක්ෂිණලංකායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චනෝදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චර, ලඹුගම ශ්‍රී ලංකානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍ය සභායෙහි මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම් පියාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලොක—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධම්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ—මාකඩවරවිහාරාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලංකාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාවායඝ්, ශාසත්‍රාවායඝ්, රාජකීය පණ්ඩිත, උඩුවේ ජනානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍ය නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍ර සභාව නාම

නමො තසා හගවතො අරහතො සමා සමබුද්ධසා

ශ්‍රීමත් ශාක්‍ය චූනිත්ද්‍රයන් විභත්යේ විඳිත් වදල විනය අධිශීලය ධර්මය අධිශීල ශික්‍ෂාවට අයත් ප්‍රඥප්ති විශේෂයකි. ඒ ප්‍රඥප්ති විශේෂයෙන් ප්‍රධාන වශයෙන් භික්‍ෂූන්ගේ සංවරපාරිශුද්ධිය අදහස් කරනු ලැබේ. මෙහි සංවරය ම පාරිශුද්ධිය වන බැවින් “සංවරොයෙව පාරිසුද්ධි = සංවරපාරිසුද්ධි” යනු ප්‍රකාශිත යි. සංවරය නම් ශීලවිශුද්ධිය යි. ශීලවිශුද්ධිය නම් සමාක්ච්චනයත් සමාක් කම්පනයත් සමාක් ආච්චයත් යන විරති තුන යි. කය වචන දෙක භික්ෂුවා ගැනීමෙන් සිතත් සංවර වන බැවින් හුදු සිතට පමණක් විනය සිකපද පනවා නැතිබව පැනෙයි. පනවන ලද හැම සිකපදයකින් ම භික්‍ෂූන්ගේ හා භික්‍ෂුණීන්ගේ සංවරය ම අපේක්ෂිත බැවින් විනය සංවරය පිණිස ම පවතින බව සැලකිය යුතු යි. මෙහි ලා ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ සංවරය ම ප්‍රධානත්වයෙන් ගත යුතු වෙයි. එහෙයින් ම ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ සංවරය අධිශීල නමින් ප්‍රකාශිත යි. “පාතිමොක්‍ෂසංවරශීලං පන අධිශීලනං වුච්චති” යනු කී හෙයින් එය හෙළි වෙයි. වාරිත - වාරිත සිකපදයන්ගේ වශයෙන් දෙපරිදි වූ විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංවර ශීලය යන නමින් හැඳින්වීමටත් අධිශීලය නමින් හැඳින්වීමටත් හැකි වෙයි. විනය පිටකයෙහි ඇතුළත් නවකොට්ඨසහස්‍රාදිප්‍රභේදය ඇති ශික්‍ෂාපද ශීලය අධිශීලය බව මතු දැක්වෙන වාක්‍යප්‍රදේශයෙන් ව්‍යක්ත වෙයි.

“පාතිමොක්‍ෂසංවරශීලං අධිශීලනං වුච්චති”. වාරිත - වාරිත සිකපද විසින් දෙවැදෑරුම් වූ විනයපිටකයෙහි ඇතුළත් වූ නව-කොට්ඨසහස්‍රාදි භේදය ඇති සිකපද ශීලය වනාහි අධිශීල යැ යි කියනු ලැබේ ... පරමාචාර්යයන් වනාහි මෙටුන අදහසදනාදි වූ ඒ ඒ විනිසාමිතබ්බ වූ වස්තූයෙන් සමවාචාරා සමමාකමචනක සමමාආච්ච යන විරතිහු ද කායසලෙසසභා චේතනා වචිසලෙසසභා චේතනා මනෝසලෙසසභා චේතනා යන චේතනාවෝ ද පාති-මොක්‍ෂසංවරශීල නමිත යි දතයුතු” යනු වාක්‍යප්‍රදේශය යි. මෙයින් ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලය සකල විනය පිටකය පුරා ම පැතිර ඇතිබැවින් එය ම අධිශීලය බවත් මැනවින් පහැදිලි වෙයි. එසේම සමාක් වචනාදි විරති ශීලයන් කායසංස්පඨිභාදි චේතනසික ශීලයන් පරමාචාර්යයන් ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංවර ශීලය බව ද මෙයින් ප්‍රකාශිත යි.

මේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂ සංවරශීලය වන්දාලෝකාදීනට වඩා සුර්යාලෝකය අධිකවන්නාක් මෙන් ද යුගඤ්චාදි සජ්තකුට පර්වතයනට වඩා මහාමේරු පර්වතය අධිකවන්නාක් මෙන් ද සකල පඤ්චාඛන දශාඛනාදි වූ ද චේතනාශීල චේතනසික ශීලාදි වූ ද ශීලයනට වඩා අධික ද වෙයි. මාර්ගසමාධියට අධිභසාන වන බැවින් උතුම් ද වෙයි.

1. පටිපමභීදමහනවයකරා 160 පිටුව
2. විනයසංසුච්චය 201 පිටුව

මේ ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංවර ශීලය බුදු උපතක් ඇති කල්හි ම බොහෝ දෙනාට හිතවැඩ පිණිස ලැබෙයි. බුදු උපතක් නැති කල්හි පසේබුදුන් කෙරෙහි පමණක් ඇති බැවින් අන් කෙනෙකුන්හට නො ලැබිය හැකි බව ද දතයුතු යි.

“ඒ පාතිමෝක්‍ෂසංවර සීලය වන්දාලෝකය අභේ ආලෝකය යන ආලෝකයන්ට අධිකයාමෙන් ද යුගඤ්චර ඊසධරාදී පර්වත-යන්ට මහමෙර අධිකයාමෙන් ද සියලු පඤ්චාධා දසඛයාදී වූ ද චේතනා සීල චේතසික සීලාදී වූ ද සීලයන්ට අධික ද වේ. මහන සමාධියට අධිධාන බැවින් අධික ද වෙයි. සියලු ගුණයන්ට මුල් බැවින් උතුම් ද වේ. මේ ඒ සිකාදිසීලය බුදුහමුයෙහි ම පවත්නි. බුදුහමුව වීනා පවෙචක බුද්ධාදී අනෙක් සතෙක් සිකාපදය පනවා තබන්නට නොපොහොසත් වේ. අනුකඤ්ච පඤ්චාධා දසඛයාදී වූ ලෝකීයසීලයට අධික වූ උඤ්ච වූ ලෝකීක වූ ම පාතිමෝක්‍ෂසංවර සීලයට ද වඩා මාර්ගධර්මයන් හා ද ඵලධර්මයන් හා ද සපියයුතු වූ සමාචාරා සමාකමචනා සමාආජීව සංඛ්‍යාත වූ ලෝකොත්තර වූ සීලය ම අධිසීල නම් වේ. ඒ වනාහි “සිකා සාජීව සමාපනනා” යන මෙතන්හි කැමැති වන ලද්දේ නො වේ. ගිහිගෙයි සදරච්ඡිකකමය ඇතිව ගිහිගෙය පියා සසුන්වත් ලෝකොත්තර වූ අධිසීලයට පිළිපත් සොතාපනන ද ලෙසුන ධර්මය සෙවනය නො කෙරේ.”¹

මේ වාක්‍යප්‍රදේශයෙන් පත්සිල් දසසිල් ආදිකොට ඇත්තා වූත් චේතනා - චේතසිකාදී වූත් ශීලයනට වඩා ලෝකීක ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ-සංවර ශීලය අධිශීලය බවත් උතුම් බවත් හෙළි වෙයි. එසේ ම ලෝකීක ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංවර ශීලයට වඩා මාර්ගඵල ධර්මයන් හා සම්ප්‍රසුක්ත වූ සමාක්චරිතාදී ලෝකොත්තර ශීලය ම අධිශීල වන බවත් ප්‍රකාශිත යි. මේ මාර්ගඵල සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංවර ශීලය වීනය පිටකයෙහිලා අදහස් නො කළ බවත් පැනෙයි. එහෙයින් වීනය පිටකයෙහි එන උපසමෙද ශීලය ලෝකීක ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංවර ශීලය ම බවත් හෙළි වෙයි. මේ අධිශීලය ආභිසමාචාරික - ආදිබ්‍රහ්ම-වරියක සීල වශයෙන් දෙකක් කොට දක්වනු ලැබේ. ආභිසමාචාරික සීල නම් අතිවිශිෂ්ඨ සමාචාරය අරභයා පනවන ලද බන්ධක සිකපද යි. හේ වනාහි වත් පිළිවෙත් කිරීමෙන් පුරන ශීලයයි. වත් පිළිවෙත් පුරන්නවුන් විසින් මේ ශීලය ග්‍රහණධාරණාදී වශයෙන් භික්ෂුය යුතු බැවින් ශික්‍ෂා නම් වෙයි. “අභිවිසිට්ඨො උඤ්චමො සමාචාරො අභිසමාචාරො, වතඤ්ච පට්චතක සීලං, තං ආරබ්භ පඤ්ඤාතනා බන්ධක සිකාපද සංඛාතා සිකා ආභිසමාචාරිකා”² යනු එහෙයින් කියන ලදී. ආදිබ්‍රහ්මවරියකසීල නම් මාර්ගබ්‍රහ්මවරියාවට ආදී වූ කරුණු වූ ශීලය යි. භික්‍ෂු භික්‍ෂුණි සංඛ්‍යාත උභතො විභවයට ඇතුළත් සිකපද යි. “මග්ග බ්‍රහ්මවරියසා ආදිභ්‍රහ්මා කාරණභ්‍රහ්මා ආදිබ්‍රහ්මවරියසා සිකා, උභතො විභවපරියාපනනා සිකාපද” යනු එහෙයින් කියන ලදී. ඒඤ්චධර්මයෙහි ද “උභතො විභව පරියාපනනං ආදිබ්‍රහ්මවරියකං, බන්ධක වතපරියාපනනං ආභිසමාචාරිකං” යන්නෙන් මේ අදහස සැකෙවින් ප්‍රකාශිත යි.

1. වීනයසමුච්චය 201 - 202 පිටු (මේ වනාහි අර්කච්ඡය කළ හළි වචන කොහෙත සකස්කරන ලද්දකි.)
 2. වීතීච්චනොදකීවකා 372 පිටුව,

කරුණු මෙසේ හෙයින් ආභිසමාවාරික වූත් ආදිබුභවරියක වූත් ශීලය අධිශීලය නමින් විනයෙහි පැවසෙන බව දකසුතු යි. මෙසේ සලකන කල්හි පරිච්ඡි - පවිතී දෙගත්ති ඇතුළත් සිකපදත් මහවග - සුඵවග දෙගත්ති ඇතුළත් සිකපදත් අධිශීලයට අයත්බව මැනවින් හෙළි වෙයි. මේ සිකපදයන් අතුරෙන් කොටසක් වාරිකා විසින් ද කොටසක් වාරිකා විසින් ද පිරියයුතු නු යි සකල විනය පිටකය ම මුලින් කී පරිදි ලෝකික ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචර ශීලයට අයත් වෙයි. ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචර ශීලය ද වාරිකා - වාරිකා විසින් දෙපරිදි කොට දක්වන ලදී. මෙහි වාරිකා නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කළයුතු යැ යි පනවා වදළ දය කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. “වාරිකානති වරිතා පරිපුරෙතබ්බ සීලං” යනු කී හෙයින් කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය බව හෙළි වෙයි. වාරිකා නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො කළ යුතු යැ යි පනවා වදළ දය නොකිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. “වාරිකානති වරිතියා අකරණෙන පරිපුරෙතබ්බ සීලං” යනු ප්‍රකාශිත හෙයින් වෙන්වීමෙන් වරද නො කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. විනයෙහි වදළ සියලු සිකපදයන් මේ දෙකට ඇතුළත් වන බැවින් සකල විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචර ශීලය යි පවසන ලද බව සැලකිය යුතු යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් මේ ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචරශීලය අධිසීල නමින් බැවහර කරන ලද බව මෙහි ආදියෙහි ම සඳහන් කරන ලදී. “සද්ධාපපධානං පාතිමෝක්‍ෂසංචරසීලං” යනු කී හෙයින් ශුද්ධාච ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචරශීලයත් “සතිපපධානං ඉන්ද්‍රියසංචරසීලං” යනු කී හෙයින් සිතිය ප්‍රධාන කොට ඇති ඉන්ද්‍රිය සංචර ශීලයත් “විරියපපධානං ආච්චපාරිසුද්ධිසීලං” යනු කී හෙයින් වීර්ය ප්‍රධාන කොට ඇති ආච්ච පාරිසුද්ධිශීලයත් “පඤ්ඤාපපධානං පච්චයසනතියසීලං” යනු කී හෙයින් ප්‍රඥාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රත්‍යයසනතියශීලයත් යන සිවු පිරිසුදු සිල් රැකීම සතර අපාය දුකින් හා ආත්මානුවාද භීතියෙන් මුදුලන බැවින් ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචරශීලය ම බව ධර්මවිනයෙන් මැනවින් හෙළිපෙහෙළි වෙයි.

විනයපිටකයට ඇතුළත් භික්‍ෂු විභවයන් භික්‍ෂුණී සුත්තවිභවය විභවයන් යන උභයෝවිභවය ම සුත්තවිභවය නාම යෙනුදු හඳුන්වනු ලැබේ. මෙහි සුත්ත නම් බුද්ධප්‍රඥප්ත ශික්‍ෂාපදය යි. විභවය නම් පදභාජනිය යි. සුත්‍ර සංඛ්‍යාත ශික්‍ෂාපදයත් විභවය සංඛ්‍යාත ඒ ඒ සිකපදයන්ගේ පදභාජනියත් ඉක ම සුත්තවිභවය යැ යි දක සුතු යි. ඒ මේ සුත්තවිභවය පාරාජික පාළි - පාවිතනිය පාළි යනු විසින් ග්‍රන්ථ දෙකකින් පරිමිත යි. එහෙයින් පාරාජික පාළියෙහි පාරාජිකාදී ඒ ඒ සිකපදයන් හා ඒ සිකපදයන් පද පිළිවෙලින් බෙද අච්ච විවරණය කරනලදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ම තබන ලද පද-භාජනියත් ප්‍රමුඛත්වයෙන් ගෙන සුත්තවිභවය නාමය පාරාජික පාළියට හා පාවිතනිය පාළියට ආරෝපිත යි. එහි පාරාජික පාළියෙහි පාරාජික - සධ්‍යාදියෙස - අනියත - නියසග්ගිය විසින් සිකපදයෝ නවසාලිය කෙනෙක් වෙති. ඒ සිකපද නවසාලියෙහි පදභාජනිය ද එහි ඇත. මේ සියල්ල ම භික්‍ෂු විභවයට පමණක් ඇතුළත් වෙයි. එසේ ම භික්‍ෂු විභවයට ඇතුළත් පාවිතනිය - පාච්චෙසනිය - සෙඛිය - අධිකරණසමථ විසින් සිකපදයෝ එක්සිය අටසැත්තෑ කෙනෙක් ද, භික්‍ෂුණී විභවයට

ඇතුළත් පාරාජික - සධ්‍යාදියෙස - නිසසඤ්ඤා - පාවික්ඛය - පාවිදෙසනීය - සෙවිය - අධිකරණයමථ විසින් සිකපදයෝ තෙසියසතර කෙනෙක් ද වෙති. මේ සියල්ලමත් සුඤ්ඤාචරණයට අයත් වෙයි. ග්‍රන්ථ විසින් පාවික්ඛයපාළියට ඇතුළත් වෙයි. මේ නමින් විමසන විට සුඤ්ඤා චරණය උභතො විභවන නම් වෙයි. "සුඤ්ඤා විභවනෙති පදභාජනීයෙ" යනු චිකාගතවචන බැවින් පදභාජනීයට පමණක් ද සුඤ්ඤාචරණය යනු බැව්හර වෙයි. සිකපදයක් පාසා පදබෙදීම කොට ඇති බැවින් පදභාජනීයට ඒ නාමය ද ගැළපෙන බව පෙනෙයි. උභතො විභවන පරියාපනන සිකපද සියල්ල ම බුද්ධප්‍රඥප්ත හෙයින් සෙකඛ පණ්ණාසකී නමින් හඳුන්වන. මෙහි භික්ෂු සූත්‍ර බැවින් සිකයම සෙකඛ නම්. ඒ සෙකඛ සංඛ්‍යාත ශික්ෂාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද බැවින් සෙකඛ පණ්ණාසකී නමු. "සබ්බාපි උභතො විභවනපරියාපනනා සිකඛාපද පණ්ණාසකී සෙකඛපණ්ණාසකීනි වුත්තාති ගහෙතඛ්ඛා" යනු එහෙයින් කියන ලදී;

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සුඤ්ඤාචරණයෙහි ලා පනවා සප්තාසකී වදළ ආපක්ඛ සතෙක් වෙයි. එනම් පාරාජික යැ සධ්‍යාදියෙස යැ පුලලවච ය යැ පාවික්ඛය යැ පාවිදෙසනීය යැ දුක්ඛකම යැ දුබ්බාසික යි. මෙහි පාරාජිකාපක්ඛය පළමුවැන්නයි. මේ ආපක්ඛ සතෙහි පාරාජික නම් පරාජික වීම යි. පරාජයට පැමිණීම යි. "පාරාජිකොති පරාජිකො පරාජයං ආපනෙනා" යනු අභිකරාගත වචන හෙයින්. මෙහි පරාජිකො යන පදය ම පාරාජිකො යනු විසින් සිද්ධ යි. පරා උපසර්ගයෙහි ප කාරසට අකාරයට වාද්ධිය ද, ඉ කාරාගමය ද කම්මාදියෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයට ක කාරය ද කොට සිදු කිරීම ශාබ්දිකයනට අභිමත යි. මේ වනාහි පුද්ගලවාචක පාරාජික ශබ්දය බැවින්. ශික්ෂාපදවාචක වූ ද ආපක්ඛවාචක වූ ද පාරාජික ශබ්දය කථිකාරකයෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයෙන් සිද්ධවන බව ද සැලකිය යුතු යි. කරුණු මෙසේ හෙයින් පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපක්ඛ - පුද්ගලයන් කෙරෙහි පවත්නා බව ද පෙනෙයි. "අට්ඨානමෙතං ආනන්ද අනවකාසො යං තපාගතො වජ්ජිනං වා වජ්ජිපුත්තකානං වා කාරණං සාවකානං පාරාජිකං සිකඛාපදං පඤ්ඤාතං සමුභනෙය්‍යා" යන තන්හි මෙන් පාරාජික ශබ්දය සිකපදයෙහි පවතී. "ආපක්ඛං තං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකං" යන තන්හි මෙන් ආපක්ඛයෙහි පවතී. "න මයං පාරාජිකා, යො අවහංචො යො පාරාජිකො" යන තන්හි මෙන් පුද්ගලයා කෙරෙහි පවතී. මෙසේ පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපක්ඛ - පුද්ගල යන තුන් තන්හි පවතී යැ යි දත යුතු යි. සිකපදය පාරාජික නාමය ලබන සැටි "යො තං අභික්ඛමති තං පරාජෙති තස්මා පාරාජිකනති වුච්චති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. යමෙක් ඒ සිකපදය ඉක්ම යේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කාරණයෙන් සිකපදය පාරාජික නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. ආපක්ඛය පාරාජිකනාමය ලබන සැටි "යො නං අස්ඛාපජ්ජති තං පරාජෙති, තස්මා පාරාජිකනති වුච්චති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි, යමෙක් ඒ ඇවතට පැමිණේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කරුණෙන් ආපක්ඛය පාරාජිකා නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. පුද්ගලයා පාරාජික නාමය ලබන සැටි "පුග්ගලො

1. විමුක්ඛනොදනීටිකා 482 ඊදුච්ච
 2. විමුක්ඛනොදනීටිකා 372 ඊදුච්ච
 3. භමන්තපාසාදිකා 186 ඊදුච්ච

යසමා පරාජිතො පරාජයමාපනොනා, තසමා පාරාජිකොති වුච්ඡති''
 යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. පුද්ගලයා යම් කරුණකින් පරදවනලද්දේ
 පරාජයට පැමිණියේ නම් ඒ කරුණෙන් පුද්ගලයා පාරාජිකයෙකු යි
 කියනු ලැබේ. මේ අර්ථය ම සඳහා පරිවාර පාළියෙහි දු:

''පාරාජිකනති යං වුතතං තං සුණොති යථාතථං
 වුතො පරදෙධා හට්ඨො ව සඤ්චමා හි නිරික්කතො
 සංවායො ව තතිං නඤ්චි තෙනෙනං ඉති වුච්ඡති''

යනු වදළහ. ආපත්තිය පාරාජිකා යැයි යමක් කියන ලද නම් තතු
 පරිදි එය අසව. සිකපදය ඉක්ම වූ ඇවතට ද පැමිණි පුද්ගලයා
 යම් කරුණකින් පරාජිත වේ ද වුත වේ ද ත්‍රිවිධ සඤ්චයෙන්
 ඉෂට වූයේත් වේ ද පොහෝපවාරණාදි සඤ්චකම්මයෙන් දුරු කෙළේත්
 වේ ද ඔහු හා එකකමාදිසංවායය නැතිවේත් වෙයි. ඒ කාරණයෙන්
 මේ ආපත්තිය පාරාජිකා නමැයි කියනු ලැබේ. මේ සිකපදය පාරාජික
 නමැයි කියනු ලැබේ. මේ පුද්ගලයා පාරාජික යැයි කියනු ලැබේ යනු
 මෙහි අදහස යි.

සඤ්චාදියෙසාපත්තිය දෙවැන්න යි. ආපත්තියෙන් නැගීසිටීම සඳහා
 මුල මැද අග යන තුන්තන්හි ම සඤ්චයා කැමති විය යුතු නු යි
 සඤ්චාදියෙස නම් වෙයි. ''සඤ්චො ආදිභි වෙව සෙසෙව ඉච්ඡිතඛෙඛො
 අසානති සඤ්චාදියෙසො'' යනු අටුවාහි එහෙයින් කියන ලදි. මේ
 අදහස වැඩිදුරටත් මෙසේ පැහැදිලි කරන අර්ථකථාව ''ඉමං ආපත්තිං
 ආපජ්ජිතො වුට්ඨාතු කාමසසයනතං ආපත්තිවුට්ඨානං, තසං ආදිච්ඡි
 වෙව පරිවාසදනස්ථාය ආදිතො සෙසෙ මජ්ඣෙ මානසකදනාය
 මුලාය පටිකසානෙන වා සහමානකදනස්ථාය, අවසානෙ අබ්භානස්ථාය ව
 සඤ්චො ඉච්ඡිතඛෙඛො''¹ යනාදිය දක්වයි. මේ ඇවතට පැමිණ නැගීසිටුනා
 රිසියහුට යම් ඒ ඇවතින් නැගීසිටීමෙන් වේ ද, ඒ නැගීසිටුමට
 මුල දී ම පිරිවෙස් දීම පිණිස ද මුලින් ශෙෂ වූ මධ්‍යයෙහි මානන
 දීම පිණිස ද මුලට ඇදීමකින් හෝ එය හා මානන දීම පිණිස ද,
 අවසන්හි අබ්භානාය පිණිස ද සඤ්චයා කැමැති විය යුත්තේ යි.
 මෙහි ලා එක ද කම්පක් සභුන්ගෙන් වෙන් වූ කළ නො හැකි නු යි
 ආදියෙහි දු ශෙෂ යැයි කියූ මැදහි ද අවසන්හි ද මේ ඇවතින් නැගී-
 සිටුමට සඤ්චයා කැමැති වියයුතු මැ යි. එහෙයින් ම ''සඤ්චො තසං
 ආපජ්ජිතො පරිවාසං දෙති, මුලාය පටිකසානි, මානසං දෙති, අබ්භානි,
 න සමඛුලා න එකපුගගලො, තෙන වුච්ඡති සඤ්චාදියෙසොති''² යනු
 කීහ. සඤ්චනෙමෙ ම ඒ ඇවතට පිරිවෙස් දෙයි, මුලට ඇදීයි.
 මානන දෙයි. අබ්භානාය කරයි. දෙතුන් නමක්වත් එක් නමක්වත්
 නො කරයි. එහෙයින් මේ ඇවතට සඤ්චාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

පරිවාරයෙහි දු:

''සඤ්චාදියෙසොති යං වුතතං තං සුණොති යථාතථං
 සඤ්චො දෙති පරිවාසං මුලාය පටිකසානි
 මානසං දෙති අබ්භානි තෙනෙනං ඉති වුච්ඡති''

යනු වදළහ, සඤ්චාදියෙස යැ යි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි
 එය අසව. සඤ්චයා ම පිරිවෙස් ද මුලට ඇදීම ද මානන දීම ද
 අබ්භානාය ද දෙන බැඳින් මේ ඇවතට සඤ්චාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ
 යනු මෙහි අදහස යි.

1. සමනල සාසාදිකා, 370-71 ඉටු
 2. සමන්තපාසාදිකා - 371 ඉටු

දුලලව්‍යාපකය තෙවැන්නයි. දුලලව්‍ය නම් දේශනාගාමිනී ආපක්‍ෂන් අතුරෙන් මහත්ම වරදයි. “දුලලා ව යො අව්‍යො වෙති දුලලව්‍යො” යනු කම්ධාරය සමාසභාකාර බැවින් දුල වූයේත් හේමනුයි අව්‍ය වූයේත් හේමනුයි දුලලව්‍ය නම් වෙයි. ලකාර ද්විරූප විමෙන් හා පූර්ව ඵකාරසථ උභාරය භුසව වීමෙන් දුලලව්‍ය යනු සිදු විය. මේ ආපක්‍ෂය උභයවිභවයෙහි ගරුකාපක්‍ෂින්ගේ පූර්වභාගයෙහි ද බන්ධනවි ද ඇතුළත් ව ඇති බව පෙනේ.

“දුලලව්‍යනති යං වූතං තං සුභොති යථාතථං
ඵකසා මූලෙ යො දෙසෙති යො ච තං පතිගණනති
අව්‍යො තෙන සමො නස්සි තෙනෙතං ඉති වූවති”

යන පරිවාරපාළිගාථාවෙන් පවසන අදහස ද මෙහි ලා සැලකිය යුතුයි. දුලලව්‍ය යැයි යමක් කියන ලද නම් තතුපරිදි එය අසව. යමෙක් එක් මහණක් හුගේ සම්පයෙහි දෙසා ද යමෙක් එය පිළිගනී ද එය හා සම වූ දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙක් නැති ද එහෙයින් මේ ඇවැත දුලලව්‍ය නමැයි කියනු ලැබේ යනු අදහසයි.

පාවික්‍ෂයාපක්‍ෂය සතරවැන්නයි. මෙහි පාවික්‍ෂය යන්නෙන් නිසඟිපවිති හා ශුඛපවිති අදහස් කරනු ලැබේ. නිසඟි වූ වස්තුව පළමු කොට නිසදා පසු වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් නිසඟිපවිති නම්. එසේ නිසැදීමක් නැති වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් ශුඛපවිති නම්. මේ දෙකොටස ම පවිති ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන බැවින් පාවික්‍ෂයාපක්‍ෂයට ඇතුළත් වෙති. පාවික්‍ෂය යන වචනයෙහි “කුසලං ධම්මං පාතෙතිති පාවික්‍ෂයං” යන නිරුක්ති වන බැවින් කුසල ධර්මය හෙළා නු යි පාවික්‍ෂය නම් වේ. මෙහි අදහස පරිවාරපාළියෙහි දු:

“පාවික්‍ෂයනති යං වූතං තං සුභොති යථාතථං
පාතෙති කුසලං ධම්මං අරියමග්ගමපරජ්ඣති
විතතසමෙමාහනධ්‍යානං තෙනෙතං ඉති වූවති”

යන්නෙන් වදළහ. පාවික්‍ෂයැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. කුසලධර්මය හෙළා නු යි ආර්යමාර්ගය වරදවා නු යි සිත මුළාකරන කරුණක් නු යි මේ ඇවැත පාවික්‍ෂය නමැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහසයි. උභය විභවයෙහි නිසඟි පවිති නිසක් ද, භික්‍ෂුවිභවයෙහි ශුඛපවිති අනුදෙකක් ද, භික්‍ෂුවිභවයෙහි ශුඛපවිති එක්සිය හැටහසක් ද ඇතුළත් වෙයි. මේ සියල්ල ම පාවික්‍ෂයාපක්‍ෂය නමින් සප්තාපක්‍ෂකයෙහි ලා සැලකිය යුතු යි.

පාවිදෙසනීයාපක්‍ෂය පස්වැන්නයි. මෙහි පාවිදෙසනීය නම් “පවිදෙසෙතධ්‍මං පාවිදෙසනීයං” යනු කී හෙයින් ප්‍රතිදෙශනයට යුතු ඇවැතෙකි. “භාරයං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ඣං අසප්පායං පාවිදෙසනීයං තං පවිදෙසෙමී” යි සිකපදයෙහි ම ප්‍රතිදෙශනාකාරය දක්වන ලද බැවින් මේ භාරයාපක්‍ෂය පාවිදෙසනීය නමින් ම වදළහ. මේ ආපක්‍ෂය පරිවාරපාළියෙහි පැහැදිලි කොට ඇති සැටියෙන් ඇවැතට විෂය වූ කරුණු සියල්ල ම ඇරැහීමෙන් විවරණය කළ යුතු බව පෙනේ. හේ මෙසේ ය.

නොනැ මෙහෙණක විසින් දුකසේ ලත් බොජුනක් තමා මැ සියතින් පිළිගෙන වළඳන මහණට ගැරහිය යුතු වෙයි. නිමැතමක් ලත් ගෙවල්හි වළඳන මහණුන්ගෙන් එක් නමක්වත් එහි දත්

බෙදීමට විධාන කරන මෙහෙණක වුවහොත් ඇය ඉවත් නොකොට දන් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මද සම්පත් ඇති සැදහැකි දිළිඳු සෙබ සම්මුතිය ලත් කුලයකට ගොස් නොගිලන් වැ දන්වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. සැක බිය සහිත වන සෙනසුනෙක්හි වසමින් කලින් නො දන්වා ලත් බොඳුනක් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මෙසේ හිඤ්ඤාන උදෙසා පනවන ලද භාරණාපතකි සතරෙක් වෙයි. තව ද හිඤ්ඤාන අරහයා පනවා වළඳ භාරණාපතක් අටෙකි. නො නෑ වූ ම මෙහෙණක් මෙරමා තමාසතු යැ යි මමායනය කළ ගිනෙල් හෝ නෙල් හෝ මී හෝ උක්පැණි හෝ දියමස් හෝ ගොඩමස් හෝ කිරි හෝ දී හෝ වළඳන මෙහෙණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. ගැරහිය යුතු මේ සියල්ල ම පාවිදෙසනීයාපතකි නමින් වදලහ. මේ ආපතකිය ද දෙශනාගාමිනී ඇවැත් ගණයට ඇතුළත් වෙයි.

දුක්ඛවාපතකිය සවැන්නයි. මෙහි දුක්ඛට නම් "දුට්ඨ කතං දුක්ඛං" යනු කී හෙයින් නපුරු කොට කරනලද්ද යි. බුදුන් වදළ ක්‍රමයට නො කොට වරදවා කරන ලද්ද යි. මෙමැ කීහ. පරිවාරපාළියෙහි:

“දුක්ඛටනති යං වුත්තං තං සුඤ්ඤානී යථාතථං
 අපරදධං වීරුඤ්ඤාව ඛලිතං යඤ්ඤානී දුක්ඛං
 යං මත්‍රයෙසා කතෙ පාපං ආචී වා යදීවා රහො
 දුක්ඛටනති පච්චෙදෙනති තෙනෙනං ඉති වුවවති.”

දුක්ඛට යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තතුපරිදි අසව. බුදුන් වදළ පරිද්දෙන් නො කොට වරදවා පැකිළ කළ මිනිසක්හු එළියෙහි හෝ රහස්හි හෝ යම් පවක් කරන සේ යම් ද නපුරක් කරන ලද නම් මෙය දුක්ඛට යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. ඒ මේ දුක්ඛටය පුබ්බපයොග යැ සහපයොග යැ අනාමාස යැ දුරුපච්ඤ්ඤා යැ විනය යැ ඤාන යැ ඤානී යැ පච්ඤ්ඤාව යැ යි අටවැදෑරුම් වෙයි.¹ මෙහි පුබ්බපයොග දුක්ඛට නම් සොරසින් ඇති වැ දෙවැන්නකු සොයන විට උදලු ආදිය සොයන විට සොරකම කරන තැනට යන විට සිදුවන දුකුලාව යි. සහපයොග දුක්ඛට නම් අවහාරය සමග යෙදී පවතින දුකුලාව යි. මෙහි පච්ඤ්ඤාව වස්තුවක් දුකුලා වස්තුවක් දෙකම දුකුලාවෙහි ම පිහිටයි. අනාමාස දුක්ඛට නම් නො පැහැසිය යුතු නො ඇල්ලිය යුතු වස්තුවක් ස්පර්ශ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුලාව යි. දඹව්ධ රත්නාදිය වැනි දය අනාමාසවස්තු නම් වෙයි. දුරුපච්ඤ්ඤා දුක්ඛට නම් බුදුන් විසින් නො කළ යුතු යැ යි වළක්වන ලද දය කිරීම නපුරු පුරුද්දක් බැවින් එවැනි දය කිරීමෙන් සිදුවන දුකුලාව යි. කෙසෙල් පොල් ආදීන්හි හටගත් ගෙඩි අතපත ගැම වැනි නොමනා පුරුදු පැවැත්වීම මෙයට අයත් වෙයි. විනය දුක්ඛට නම් විනයෙහි පනවන ලද දුකුලාව යි.

පිටු පිණිස හැසිරෙන මහණක්හුගේ පාත්‍රයෙහි දුහුවිලි වැටුණු කල්හි පාත්‍රය යළිත් නො පිළියෙන හෝ නොසෝද හෝ ඒ පාත්‍රයෙහි අහර ගන්නාහට වන දුකුලාව විනයදුක්ඛට නමැයි කියනු ලැබේ. ඤාතදුක්ඛට නම් සමාග්‍රහේදය පිණිස තැත් කරනු අසා එය වැළැක්වීමට ඔහුට තමා දන් කරුණු කියා අවවාද නො කරන

1. ඝණාපාසාදිකා 225 පිටුව, සාරසදීපනී 501 පිටුව

මහණහට වන දුකුළාව යි. ඤාතිදුකකට නම් භික්ෂුන්හට නියමිත පඤ්චසමනුභාෂණකම්යන්තින් භික්ෂුණීන්හට නියමිත ඡට සමනුභාෂණකම්යන්තින් (ඵලකාලොස් වැදෑරුම් සමනුභාෂණ කම්යන්ති) ඥාතිය තැබීමෙන් පසු වරද කළාහට සිදුවන දුකුළාව යි. භික්ෂුන්හට යාවතනියක සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද අර්ථය සිකපදයෙහි ද, භික්ෂුණීන්හට යාවතනියක පාරාජික සිකපදයෙහි ද සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද වණ්ඩකාළි සිකපදයෙහි ද සමනුභාෂණකම්ය නියමිත බව අර්ථකථා ටිකාදියෙහිත් දක්වෙයි. පටිසසවදුකකට නම් වස්විසිම ආදියට ප්‍රතිඥා දී ඵය පැහැර හැරීමෙන් ප්‍රතිඥාව නිමිති කොට වන දුකුළාව යි. සියලු ම දුකකටයන් මේ අටෙහි සංග්‍රහ කළයුතු බැවින් සෙසු සත් දුකුළාවනට අයත් නො වූ යම් කරුණෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල විනය දුකකටයෙහි ම ඇතුළත් වියයුතු යැ යි කියති.

දුඛාසිතාපකෘතිය සත්වැන්න යි. මෙහි දුඛාසිත නම් ආක්‍රොශ කරන අදහසින් තොර වූ කෙළිසිතා පිණිස කියන කිලිටි වචන යි. මිමසවාද පවිති සිකපදයෙන් විවරණය කරන මේ දුඛාසිතය ආක්‍රොශාදියෙන් තොර වූ උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ කෙළි සිතා පිණිස පවසන නො මනා වචන යි. තවද පරිවාරපාලියෙහි:

“දුඛාසිතනති යං වුතං තං සුඤ්ඤාති යථාතථං
 දුඛාසිතං දුරාහටං සධිකිලිට්ඨඤ්ච යං පදං
 යඤ්ච විඤ්ඤා ගරහනති තෙනෙනං ඉති වුච්චති”

යන කී හෙයින් දුඛාසිත යැ යි යමක් කියන ලද නම් ඵය තතු පරිදි අසව. නපුරු කොට කියන ලද කිලිටි බවට පත් යම් පදයෙක් වේ නම් යම් ද බසකට නැණැතියෝ ගරහත් නම් තෙල වචනය දුඛාසිත යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ නො හමුවෙහි කෙළි සිතා පිණිස කියන කල්හි දු දුඛාසිත ම වේ යැ යි ආචාර්යවරයෝ කියති.

මෙසේ භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් විනය පිටකයෙහි පනවා වදළ සියලු සිකපදයන් සංකලනය කොට විමසන කල්හි ආපකෘති වශයෙන් සකස් පනවා වදළ බව දහයුතු යි. ඒ මේ ඇවැත් සත සපතාපකෘති මැයෙන් මෙහි ලා විවරණය කරන ලදී. මේ ඇවැත්ඳස සපතාපකෘතියකනඩ වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. තුලැසි - දුබැසි ඇවැත් දෙක මාතිකායෙහි නො ආබැවින් සෙසුපස පඤ්චාපකෘතියකනඩ වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මාතිකා නම් පාතිමොකබපාළිය යි. යම්කිසි උපසපන භික්ෂුනමක් පරිච්ඡි ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම මුළුමණින් නැති වන බැවින් සියලු ම පරිච්ඡි ඇවැත් ඡේදාගාමී විසින් ද, සහවෙසෙස් ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම නැති නොවතුදු ශීලය විපතට වැටෙන්නට ඉන් ඉඩකඩ ලැබියහැකි බැවින් ඉන් නැති සිටීමට වත්මානත් පුරා ඉදානනයෙහි පිහිටිය හැකිය. එහෙයින් සහවෙසෙස් ඇවැත් ව්‍යුඤ්ඤාගාමී විසින් ද, සෙසු තුලැසි - පවිති - පිළිදෙස්නි - දුකුළා - දුබැසි යැ යි කියන ලද ඇවැත් පස ආචාර විපකෘතියට වැටීමෙන් පුද්ගලයාගේ අතිවිශිෂ්ට සමාචාරය නැති විය හැකි බැවින් දෙසීමෙන් පිරිසිදු විය යුතු ය. එහෙයින් ඒ ඇවැත් පස දේශනාගාමී විසින් ද විනයයෙහි සඳහන් වෙයි. මෙසේ සපතාපකෘතින් පිළිබඳ දැනීම භික්ෂු ජීවිතය රැකීමටත් බැබළීමටත් ඉවහල්වන බව සැලකිය යුතු යි.

පාමොක් උදෙසීම දෙකක් සුගත විනයයෙහි පැනෙයි. පාතිමොක්ඛොද්දෙය: ඔවාදපාතිමොක්ඛොද්දෙය යැ ආණාපාතිමොක්ඛොද්දෙය යැ යනු ඒ දෙක යි. ඔවාදපාතිමොක්ඛොද්දෙයය සර්වඥ බුදුවරයෝ ම උදෙසති. ආණාපාතිමොක්ඛොද්දෙයය භික්ඛු - භික්ඛුණි උභතොසඛකයාට පනවා වදරන ලද්දකි. මෙහි පාතිමොක්ඛොද්දෙය යන්නෙන් ආණාපාතිමොක්ඛොද්දෙයය ම ගනු ලැබේ. ආඥාප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙය වනාහි භික්ඛුප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙය යැ භික්ඛුණිප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙය යැ යි දෙපරිදි වෙයි. භික්ඛුප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙය නිදනුද්දෙය යැ පාරාච්ඡද්දෙය යැ සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙය යැ අනියතුද්දෙය යැ විඤ්ඤාද්දෙය යැ යි පස්වැදෑරුම් වෙයි. භික්ඛුණි ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙය වනාහි නිදනුද්දෙය යැ පාරාච්ඡද්දෙය යැ සඛ්‍යාදි-සෙසුද්දෙය යැ විඤ්ඤාද්දෙය යැ යි සතරවැදෑරුම් වෙයි. භික්ඛුණිත්භට අනියනාපකයක් නැති බැවින් අනියතුද්දෙයය නැති. පූර්වොක්ත උද්දෙය පක්ඛය එකක් පාසා මෙහි ලා හඳුන්වනු ලැබේ.

1. නිදනුද්දෙය නම: නිදනය උදෙසීම යි. "සුණාකු මෙ හනන සංඛ්‍යා ... ආවිකතානියස ඵාසුභොති. තඤ්ඤාසමනෙත පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුඤ්ඤා දුතියමපි පුච්ඡාමි... තසමා කුඤ්ඤි ඵවමෙතං ධාරයාමි" යැ යි කියා උද්දිට්ඨා මො ආයස්මන්තො නිදනං" යනාදි ක්‍රමයෙන් අවශෙෂය සුත (ශ්‍රැතියෙන්) ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි උදෙසන ලද්දේ වෙයි. නිදනය උදෙසා නො නිමි කල්හි සුත ශබ්දයෙන් ඇස්විය යුත්තක් නම් නැති.¹ "නිදනං උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙතබ්බං, අයං පටමො පාතිමොක්ඛොද්දෙයො" යනු වදළ බැවින් මේ ප්‍රථම ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙයය යි. "සුණාකු මෙ අයො" යනු ආදි කොට ඇති ලෙසින් භික්ඛුණිප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙයෙහි නිදනුද්දෙයය දතයුතු යි.

2. පාරාච්ඡද්දෙය නම: භික්ඛුච්ඡේදයෙහි වදළ පරිච්ඡි ඩිකපද සතර උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිච්ඡි උදෙසා අවශෙෂය සුත ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි පාරාච්ඡද්දෙයය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දිසිත්වා වතතාරි පාරාච්ඡකානි උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙතබ්බං. අයං දුතියො පාතිමොක්ඛොද්දෙයො" යනු වදළ බැවින් මේ ද්විතීය ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙයය යි. භික්ඛුණි සඛකයාට පනවන ලද පරිච්ඡි අට ඇතුළත් කොට භික්ඛුණි ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙයෙහි පාරාච්ඡද්දෙයය දත යුතු යි.

3. සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙය නම: භික්ඛුච්ඡේදයෙහි වදළ සභවෙසස් ඩිකපද තෙලෙස උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිච්ඡි උදෙසා තෙලෙස් සභවෙසසුන් උදෙසා අවශෙෂය සුත ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙයය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දිසිත්වා වතතාරි පාරාච්ඡකානි උද්දිසිත්වා තෙරස සඛ්‍යාදිසෙසෙ උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙතබ්බං. අයං තතියො පාතිමොක්ඛොද්දෙයො" යනු වදළ බැවින් මේ තෘතීය ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙයය යි. මෙඟෙණත්භට පනවා වදළ සභවෙසස් සතලොස ඇතුළත් කොට භික්ඛුණි ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙයෙහි සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙයය දතයුතු යි.

4. අනියතුද්දෙය නම: භික්ඛුච්ඡේදයෙහි වදළ දෙඅනියත ඩික-පදයන් උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා

1. මාභිකට්ඨකරා 2 8 වූව
2. මහාවස්මයාළි - උපොසරංඝත්තක

සතර පරිච්ඡ උදෙසා තෙළෙස් සහවෙසෙසුන් උදෙසා දෙ අතියතයන් උදෙසා අවශෙෂය සුත ශබ්දයෙන් ඇස්වූ කල්හි අතියතුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිකා වතතාරි පාරාජිකානි උද්දිසිකා තෙරස සඩ්ධාදිසෙසෙ උද්දිසිකා ජෙඵ අතියතෙ උද්දිසිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙතබ්බං. අයං චතුසො පාති-මොකඛුදෙදසො” යනු වදළ බැවින් මේ චතුරී ප්‍රාතිමොක්ෂාද්දෙශය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ෂයෙහි මේ අතියතොද්දෙසය නැති. අතියත නම:

“අතියතොති යං චූතනං තං සුඤ්ඤාහි යථාතථං
අතියතො න නියතො අනෙකංසිකතං පදං
තිඤ්ඤාමඤ්ඤතරං යානං අතියතොති පච්චවති”

යනු පරිවාරපාළියෙහි වදළ බැවින් පරිච්ඡ-සහවෙසෙස්-පච්චි යන ඇවැත් තුනෙන් එකකින් සිදුවන ඇවත එකැතින් නියම නො කළ බැවින් නියත කොට නො කීම යි.

5. විඤ්ඤාදෙදස නම: විස්තර වශයෙන් පාමොක් උදෙසීම යි. භික්ෂුසංඝයාට අයත් නිදනයන් සතර පරිච්ඡිත් තෙළෙස් සහවෙසෙසුන් දෙඅතියතයන් තිස් නිසභිපච්චිත් දෙඅනු ශුඛ පච්චිත් සතර පිළිදෙස්නීත් සෙබ්බාත් සජ්ඣාධිකරණ සමථයන් උදෙසීමෙන් ප්‍රාති-මොක්ෂය විස්තර වශයෙන් උදෙසන ලද්දේ නම වෙයි. “විඤ්ඤාදෙදසං පඤ්චමො” යනු වදළ බැවින් මේ පඤ්චම ප්‍රාතිමොක්ෂාද්දෙශය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ෂයෙහි අතියතය හැර සෙස්ස විස්තර වශයෙන් උදෙසීම විඤ්ඤාදෙදසය යි.

මේ විඤ්ඤාදෙදසයට ඇතුළත් නිසසග්ගිය-සෙබ්බ-අධිකරණසමථ යන වචන පිළිබඳ විවරණයක් මෙහි ලා කළ යුතු ය. මෙහි නිසසග්ගිය නම සඛකයාහට හෝ ගණයාහට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ නිසසජනය කළ යුතු බව යි. නිසසග්ගිය යනු පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමීයට නමෙකි. “අථවා නිසසජනං නිසසග්ගියං, පුබ්බභාගෙ කතතබ්බසස විනයකමමයෙසකං නාමං”¹ යනු අථිකරා-ගතවචන යි. නිසභි වූ සිවුරු ආදිය පළමු කොට සඛකයාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ පවරාදීමෙන් තමා කෙරෙන් බැහැර කිරීම නිසසජනය යි. මෙය පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමීය යි. “නිසසග්ගියමයස අත්ථිති නිසසග්ගියමීච්චව කිර ආ-පාවිකියං” යනු ද එහි ම සඳහන් වන බැවින් නිසසජනය ඡම ආපතන්යට ඇත් නු යි නිසසග්ගිය නම වේ. ඒ කුමක් ද? පච්චි ඇවත යි. මෙසේ බලන විට නිසසග්ගිය යනු නිසැදීමේ විනය-කමීයටත් ඉන් නැගුණු පච්චි ඇවතටත් නම වෙයි. වස්තුව නිසැදීමෙන් පසු පච්චි ඇවත දෙසිය යුතු යි. පරිවාර පාළියෙහි:

“නිසසග්ගියනති යං චූතනං තං සුඤ්ඤාහි යථාතථං
සඩ්ධිමපෙකුම් ගණමපෙකුම් එකකයෙසව එකතො
නිසසජජිකාන දෙසෙති තෙනෙතං ඉති චුච්චති”

යනු වදළ බැවින් යට කී අදහස මෙයින් පැවසෙයි.

සේවය නම් සෘජු මාර්ගයට අනුවැ හැසිරෙන සුලු ත්‍රිශීක්ෂා-
 යෙහි හික්මෙන ඉගෙන පුද්ගලයාහට මේ සේවය ධර්මය
 මුල ද වෙයි. පාදය ද වෙයි. දෙරටුව ද වෙයි. සංයමය ද වෙයි.
 සංවරය ද වෙයි. එහෙයින් මෙවැනි අන් සිකපදයෙක් නැත් මැ යි.
 මේ අදහස ම පරිවාරපාළියෙහි දු:

“සේවයනති යං වුතතං තං සුඤ්ඤාති යථාතථං
 සෙධය්‍ය සිකධමානස්‍ය උජුමගගානුසාරිනෝ
 ආදිපෙතං වරණංඤ්ච මුඛං සංයම සංවරෝ
 සිකධා එතාදිසි නස්සි තෙනෙනං ඉති වුවවති.”

යනු වදන. මේ සිකපද රැකීම ඉගෙනෙහිවයට ඉවහල්වන බැවින්
 ද පැවිදි ඉගෙන පුද්ගලයන්ගේ උපරිමාර්ගාධිගමයට පහසු වන
 බැවින් ද මෙය හා සමාන අන් සිධයෙක් නැතැ යි කියනු ලැබේ.
 සෙධකමුඛයට ධ්‍යානමුඛය ද සංග්‍රහ වන බැවින් ධ්‍යානලාභීන්ගේ
 සමාවාරයට ද මේ සේවයධර්මයේ අතිශයින් උපකාර වෙන් මැ යි.
 භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වීසින් මේ සේවයධර්මයන් පැනවීමෙහි දී
 අනුගමනය කරන ලද්දේ අමුතු ම ක්‍රමයෙකි. වහ්‍යකඤ්ඤායෙහි
 වදන වත් ද හික්මිය යුතු බැවින් සේවය මැ යි. එහෙයින් පාරා-
 ජිකාදීන්හි මෙන් මෙහි පාළියෙහි පරිච්ඡේදයක් නො කරන ලදී.
 වාටිත්‍යය දක්වනු පිණිස ද “යො පන හික්ඛු ඔලමෙධනෙතා
 නිවාසෙය්‍ය දුක්ඛං” යි නො වදා “සිකධාකරණියා” යනු වීසින්
 පාළිය ආරෝපිත යි. පදභාජනියෙහි වනාහි “ආපනති දුක්ඛංඤ්ච”
 යනු වදන බැවින් හැම තන්හි අනාදරිය කරණයෙහි දුක්ඛං යැ යි
 දනුයුතු යි.¹

අධිකරණසමථ නම් මහණ-මෙහෙණ දෙසඟුන්හට අවිශේෂයෙන්
 සතරවැදෑරුම් අධිකරණයන් සන්තිදුටුම පිණිස පනවා වදන සන්දෙන යි.
 “වතුබබ්බං අධිකරණං සමෙනති වුපසමෙනතිති අධිකරණසමථා”
 යන අටුවා බසින් හේ පැහැදිලි වෙයි. සතරවැදෑරුම් විවාදදී
 අධිකරණයන් ඔමනය කෙරෙත් නු යි ව්‍යුපමනය කෙරෙත් නු යි
 අධිකරණ සමථයෝ නම් වෙත්. සම්මුඛාවිනය යැ සතිවිනය යැ
 අමුඤ්ඤාවිනය යැ පටිඤ්ඤාතකරණය යැ යෙභුය්‍යසිකා යැ තස්සපා-
 පිය්‍යසිකා යැ තිණවසාරක යැ යන මේ සන්දෙන යි. මෙහි
 සම්මුඛාවිනය නම් සඤ්ඤාසම්මුඛතාදී හමුවීම සතරෙකින් ඔමරය
 කිරීම යි. සතිවිනය නම් අමුලික ශීලවිපක්ඛයෙකින් වෝදනා කරනු
 ලබන රහත් මහණ නමකට යැදීමක් ඇති කල්හි ඥානි වතුර්ථ
 කම්යෙන් සතිවිනය දීමෙන් ඔමරය කිරීම යි. අමුඤ්ඤාවිනය නම්
 උමතු කමින් යුතු මහණක්හු ඉන් මීදී යැපවත් වූ විට උමතු කල්හි
 තමා කළ නො මහණකම් ගැන වෝදනා නො කරනු පිණිස
 යැදීමක් කළ කල්හි ඥානිවතුර්ථකම්යෙන් අමුඤ්ඤාවිනය දීමෙන්
 ඔමරය කිරීම යි. පටිඤ්ඤාතකරණ නම් හික්ඛුනමක් ඇවැත් දෙසීමෙන්
 පිරිසුදුවීම පිණිසත් සහඉවසෙස් ඇවතකින් නැගීසිටීමට පිරිවෙස්
 වත් මානත් පිරීම පිණිසත් පිළිණ කිරීමෙන් සිදුවන සමරය යි.
 යෙභුය්‍යසිකා නම් බහුල වූ ධර්මවාදී හික්ඛුන්ගේ විවනය පරිදී
 සිදුකරන ඔමරය යි. තස්සපාපිය්‍යසිකා නම් පාපයෙන් උත්සන්න වූ
 මහණක්හට ඥානිවතුර්ථකර්මයෙන් සිදුකළ යුතු ඔමරය යි.

1. පාරසදීපනී 879-880 8 වූ වීර්ඪවනොදනී 339 8 වූ
 2. මහානිකාසාදිකා 669 8 වූ

කිසිවදායක නම් කලහකාරක භික්ෂුන් විසින් පැමිණි ඇවැත් අතුරෙන් පරිච්ඡේදයෙන් ඇවැත් හා ගෘහිණිසංයුක්ත ඇවැත් හැර නැතපත් ආදියෙන් අගුවි වසාලන්නාක් මෙන් සෙසු හැම ඇවැත් ම සභුන් මැද ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසුදුවීම පිණිස හෙළි ද්විතීය කර්මයෙන් සියුකළ යුතු ශමථය යි. මෙසේ සජ්ඣාධිකරණශමථය සැකෙවින් දත යුතු යි.

බුද්ධගායනයෙහි ආයුෂය නම් විනය යි. විනය පවත්නා කල්හි බුද්ධසුන් පවත්නේ වෙයි. “විනයානිසංස” අධිශීල සංඛ්‍යාත ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවර ශීලය රකින උපසපත් පැවිදි මහණුන්ගේ බහුලවීම ශාසන විරජ්ජිතයට අත්‍යන්තයෙන් උපකාර වෙයි. එහෙයින් භික්ෂුන්ගේ ආයුෂය වූ ශීලය මැනවින් රැකගැනීම බුද්ධසුන්හි පැවිදි වූ කුලපුත්‍රයන්ගේ පරම යුතුකම යි. භික්ෂුචීතිය විනය ප්‍රඥප්ති සිද්ධියෙන් සාධ්‍ය වන බැවින් භික්ෂුන් විසින් විනය ප්‍රඥප්තිය මැනවින් දකයුතු ය. උභතොච්ඡායයන් බන්ධකවිනයන් සොළස පරිවාරයන් මැනවින් ග්‍රහණධාරණය විනයඥානය යි. විනයඥානය ආත්මරක්ෂණයටත් පරරක්ෂණයටත් අතිශයින් පිහිට වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශිත පහත දක්වෙන සුත්‍ර-පාඨයෙන් විනය දැනීමෙන් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනය බලනු මැනවි. “විනයො සංවරජාය සංවරො අවිප්පට්ඨාරජාය අවිප්පට්ඨාරො පාමුඡ්ජජාය පාමුඡ්ජං පිතජාය පිති පසාධජාය පසසදධි සුඛජාය සුඛං සමාධිජාය සමාධි යථාභුතඤාණදසසනජාය යථාභුතඤාණ-දසසනං නිබ්බිදජාය නිබ්බිද විරාගජාය විරාගො විමුක්තජාය විමුක්ති විමුක්තිඤාණදසසනජාය විමුක්තිඤාණදසසනං අනුපාද පරිනි-බ්බානජාය, එතදජා කරා එතදජා මනකනා එතදජා උපනිසා එතදජං සොතාවධානං යදිදං අනුපාද විතකය්‍ය විමොකෙඛාති”¹

සියලු ම විනයප්‍රඥප්තිය කායවාග්ඤාණයන්ගේ සංවරය පිණිස ආර්ථ විසුද්ධිය අවසන් කොට ඇති ශීලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සංවරය පව පින් කළ නො කළ වශයෙන් සිත්හි පහළ වන පසුතැවිල්ල නැති කිරීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. අවිප්පට්ඨාරය (පසුතැවිලි නැති බව) දුබල තරුණ ප්‍රීති යැ යි කියන ලද ප්‍රමෝදයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රමෝදය බලවත් ප්‍රීතියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. බලවත් ප්‍රීතිය ප්‍රශ්‍රබ්ධිසංඛ්‍යාත කාය වික්‍රම දර්ශනගේ සන්තිදීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රශ්‍රබ්ධිය කායික ජෛවනසික සුඛයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සුඛය සමාධියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විකේතකාග්‍රතා සංඛ්‍යාත සමාධිය තරුණ විදර්ශනා සංඛ්‍යාත යථාභුතඤාණදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. යථාභුතඤාණදර්ශනය නිබ්බිද සංඛ්‍යාත බලවත් විදර්ශනාවට ප්‍රත්‍යය වෙයි. නිබ්බිදව විරාගසංඛ්‍යාත ආර්ය මාර්ගයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විරාගය විමුක්ති සංඛ්‍යාත අර්හත් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිය ප්‍රත්‍යයවෙණාඥාන සංඛ්‍යාත විමුක්තිඤාණදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිඤාණදර්ශනය අනුපාදපරිනිර්වාණ සංඛ්‍යාත අප්‍රත්‍යපරිනිර්වාණයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. මේ විනයකරාව මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. විනයමත්ත්‍රණය මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. “විනයොසංවරජාය” යනාදී පරම්පර ප්‍රත්‍යභාව සංඛ්‍යාත උපනිශ්‍රයය ශ්‍රොතාවධාන සංඛ්‍යාත ඇසීමෙන් උපත් නුවණ ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. සතර උපාදන්‍යන්

1. මහාවංශ-වූලසංඛ්‍යාම

නො ගෙන සිත්හි පහළ වූ අර්භත්ඵලසංඛ්‍යාත විමෝක්‍ෂය ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. අප්‍රත්‍යය පරිනිර්වාණය පිණිස ම වෙයි යන අදහස යි. මෙසේ පූර්වෝක්ත සුත්‍රපාඨයෙන් විනයඥානසෙහි ප්‍රයෝජනය දත හැකි යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් විනය පිළිබඳ දැනීම අනුපිළිවෙළින් තමාට ම රැකවරණය ලබාදීමෙන් ආත්මරක්‍ෂණය වෙයි. තමාගේ විනයඥානයෙන් අල්පශ්‍රැත භික්ෂූන්ගේ මහණුවම් රැක ගැනීමට උපදෙස් දියහැකි බැවින් පරරක්‍ෂණය ද වෙයි. මෙපමණක් ද නො වෙයි. මේ විනයානිසංසකරාව නුවණින් විමසන විට විනය-ධර්මය මැනවින් පිළිපදනා මහණ ක්‍රමයෙන් අර්භත්ඵලවිමුක්තියට පැමිණ අනුපාදපරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවෙන බව හෙළි වෙයි. විනයෙහි සුප්‍රතිපත්ත මහණහු තමාගේ ශීලසම්පත්තිය නිසා පූර්වෙතිවාසානුස්මාතිඥානාදී ක්‍රිවිද්‍යාවනට පැමිණෙන බව ද ඒ ක්‍රිවිද්‍යාවන් පිළිබඳ ප්‍රභේදකථා විනයපිටකයෙහි දක්නට ලැබෙන බව ද විනයාච්ඡරායෙන් ම පැහැදිලි වෙයි.

පාවිතතියපාළි

මේ වනාහි විනයපිටකයෙහි දෙවැනි ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළිය පළමු ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළි-යෙහි වෙරඤ්ඤ කණ්ඩ යැ පාරාජික කණ්ඩ යැ සංඛ්‍යාදියෙස කණ්ඩ යැ අනියත කණ්ඩ යැ නිසසණිය කණ්ඩ යැ යි කණ්ඩ පසෙක් වෙයි. ඒ ප්‍රථම විනය ග්‍රන්ථය ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්තකාලයාධිකාරී පණ්ඩිත වෙරගොඩ අමරමොළි සථවිරයන් වහන්සේ විසින් කරන ලද සිංහල පරිවර්තනයෙන් යුක්ත යි. මේ පාවිතතියපාළිය වනාහි බුද්ධක යැ පාවිදෙසනීය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථය යැ යි භික්ෂු-විභවයෙන් අවශීෂ්ට වූ කණ්ඩ සතරකින් ද භික්ෂුනීවිභවයට අයත් පාරාජික යැ සතරසක (සංඛ්‍යාදියෙස) යැ නිසසණිය යැ බුද්ධක යැ පාවිදෙසනීය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථ යැ යි කණ්ඩ සතෙකින් ද පරිමිත යි. මෙසේ උභයවිභවයට අයත් කණ්ඩ ඵලකොළොසකින් පරිමිත මේ පාවිතතිය පාළියෙහි මුලට ම භික්ෂූන්හට පනවා වදළ ශුඛ පවිති සිකපද දෙඅනුවෙක් අතුළත් වෙයි. මෙය බුද්ධක නම් කණ්ඩයට ඇතුළත් කොට ඇත. ඉක්බිති පිළිදෙස්නී සිකපද සතරක් ද, සෙවිය ධර්ම පන්සැත්තුවක් ද, අධිකරණසමථ සතක් ද ඇතුළත් වෙයි. භික්ෂුනීවිභවයෙහි සඤ්ජයෙන් මෙහෙණන්හට ම පැන වූ පරිජී සිකපද සතරක් ද සභවෙසෙස් සිකපද දෙයක් ද නිසභී සිකපද දෙලොසක් ද ශුඛ පවිති සිකපද සයනුවක් ද ස්වරූපයෙන් පනවා වදළ පිළිදෙස්නී සිකපද සහිත පෙය්‍යාලමුඛ-යෙන් වදළ සිකපද සත දෙක පිළිදෙස්නී සිකපද අටක් ද සෙවිය ධර්මයන්ගෙන් නිදන සහිත දෙකක් ද සජන අධිකරණ ශමථයෝ ද ඇතුළත් වෙති. භික්ෂූන්හට පනවා වදළ පරිජී සිකපද සතර ද සභවෙසෙස් සිකපද සතක් ද, නිසභී සිකපද අටලොසක් ද ශුඛ-පවිති සිකපද සැත්තුවක් ද, සෙවිය ධර්මයන් පන්සැත්තුව ද ඇතුළත් වීමෙන් භික්ෂුණී විභවය සම්පූර්ණ වෙයි. මෙසේ පාවිතතිය පාළිය කණ්ඩ ඵලකොළොසකින් පරිමිත කොට සංඛ්‍යායනා කළ බව පැහැදිලි වෙයි. මෙහි ලා කිය යුතු කරුණු බොහෝ ඇතත් මෙයින් නවතිමි.

1. සමනලපාසාදිකා-බාණිච්ඡා, 14 8වූ.

ක්‍රීඩක පරිවර්තනය සිරිබුදුවසින් දෙදහස් පන්සිය වැනි අවුරුද්ද බුද්ධජයන්ති වර්ෂය නමින් බෞද්ධන් අතර බැවහරයට පත්විය. මේ බැවහරය රජය ද පිළිගත් බැවින් බුද්ධජයන්තිය නමින්තෙත් කටයුතු රැසක් සිදුකිරීමට එවකට පැවති රජය විසින් ලබන බෞද්ධමණ්ඩලය නමින් ප්‍රබල ගිහි පැවිදි ආයතනයක් පනතක් මගින් පිහිටුවන ලදී. එහි ක්‍රීඩක පරිවර්තනය පිළිබඳ කාරක සභාවට අයත් සංවිච්චිතාව ක්‍රීඩක ධර්මය සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීම පිණිස පිටකතූයට ඇතුළත් පාළි ග්‍රන්ථයන් එවකට අශ්‍රාමාන්තධරය දරූ ශ්‍රීමත් ජෝන් කොකලාවල මන්ත්‍රීවරයාණන් විසින් රජය වෙනුවෙන් පිළිගත් වන ලද බව සඳහන් කළ යුතු වෙයි. ඒ පාළි ග්‍රන්ථයන් පාඨශෝධනය කරමින් සිංහලයට පරිවර්තනය කරවීමට භා මුද්‍රණයෙන් ප්‍රකාශනයට පත්කරවීමට සංස්කාරක මණ්ඩලයෙක් ද පත්විය.

ඒ මේ ක්‍රීඩක පරිවර්තනය අතිශයකර කාර්යයෙකි. බසකින් බසකට නගාලීම පරිවර්තනය යයි, මේ පරිවර්තනය පදනුගත යැ අර්ථනුගත යැ භාවානුගත යැ යි තුන් පරිද්දෙකින් කළ හැකි ය. පද සම්බන්ධයට අනු වැ නගාලීම පදනුගත පරිවර්තනය යි. ශබ්දර්ථයට අනු වැ නගාලීම අර්ථනුගත පරිවර්තනය යයි, අදහසට අනු ව නගාලීම භාවානුගත පරිවර්තනය යයි. මෙය ම අභිප්‍රායාර්ථ පරිවර්තනය නමුදු වෙයි. මේ තුන් ක්‍රමයෙන් මේ පරිවර්තනය පදනුගත පරිවර්තනයෙන් හා අර්ථනුගත පරිවර්තනයෙන් සිදු කළ යුතු වෙයි. පාළියට සරිලන පදය සියබසට ගැළපේ ද යි විමසමින් ද පාළිවචනයෙහි ශබ්දර්ථය අර්ථකථාවිකාවනට ගැළපේ ද යි විමසමින් ද සමහර පදයන්හි ශබ්ද ලක්ෂණය ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථානුසාරයෙන් විමසමින් ද කළ යුතු බැවිනි. මෙහි භාවානුගත පරිවර්තනයෙන් නො ලැබෙයි. එක් පිටුවෙක්හි සිංහලානුවාදයන් ඒ දෙක මුණ ගැසෙන සේ තැබිය යුතු බැවින් මේ පරිවර්තනයට අභිප්‍රායාර්ථ යොදවීම කළ නො හැක්කෙකි. එහෙත් යම් යම් තත්හි වරහන් තුළ අදහස පැහැදිලි කිරීම පිණිස අභිප්‍රායාර්ථය ද සැකෙවින් මෙහි ද දන්වන ලද බව පැනෙයි. මෙහි අභිප්‍රාය නම් අදහස යි. මේ අදහස අභිධා - ලක්ෂණ දෙකින් දෙන එක් එක් පදයෙහි අර්ථවබෝධයට වඩා පැතිරී ගිය තාත්පර්යාගක්තිය යි. හේ ක්‍රීඩක-ධර්මවිෂයෙහි නම් බුද්ධභාෂිතාර්ථය යි. එය පාළි පදයක් දුටු පමණින් තීරණය කළ නො හැකි නම් තාත්පර්යාගක්තිය විමසිය යුතු යි. බුදුන් වදන ධර්මයෙහි අභිප්‍රායාර්ථය දැනීමට අර්ථකථාවිකාවදිය පැරණි මහතෙරුන් ඇසිරි කරන ලද්දේ එහෙයිනි. අර්ථකථාවිකානුසාරයෙන් අභිප්‍රායාර්ථය විස්තර වශයෙන් මේ පරිවර්තනයෙහි ඇතුළත් කිරීමෙන් මේ කායඛිය සපුරාලිය නො හෙන බව දත යුතු යි. එහෙයින් ආගම ධර්මය දන් නො දන් සියල්ලන්ගේ ම සිත් පිනවීමට මේ පරිවර්තනය කා විසින් නමුදු නො කළ හැකි බව ග්‍රහණධාරණ ශක්තිමතුන් විසින් පිළිගත යුතු යි. යම් කෙනෙකුන්ගට පරිවර්තනයෙහි අභිප්‍රායාර්ථය නො වැටහේ නම් අර්ථකථාවිකා පරිශීලනයෙන් තදවිප්‍රතිපාදනයෙහි යෙදිය යුතු යි.

උපකාශිසමාප්ති මේ පාචික්ඛිය පාළි පරිවර්තනයෙහි ලා ආවශ්‍යක ග්‍රන්ථයන් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි පුස්තකාලයෙන් ද, බම්බලපිටියේ වර්චාරාම පුස්තකාලයෙන් ද, ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන්හි පුස්තකාලයෙන් ද, ඉදුරුවේ යාලේගම ජයසුමනාරාමයෙහි පුස්තකාලයෙන් ද ලබා

භතුමහ. එවකට සංස්කෘතික කායඝාතයේ සහකාර සම්පාදක ඇම. ඇන්. පිරිස් මුදලිතුමා විසින් සපයන ලද පාවිච්චියපාළි පුස්තකොළ පොත ද මෙහි ලා උපකාර වූ බව සඳහන් කරමිහ. මෙසේ ආවශ්‍ය ග්‍රන්ථයන් සපයා ගෙන පාඨශෝධනය ද කරමින් මේ ග්‍රන්ථය සියබසට නැගීමෙහි යෙදුණු මා හට මේ කායඝාත ආරම්භයෙහි ම උපකාර කළ දෙනමක් ගැන මෙහි ලා සඳහන් කළ යුතු වෙයි, ඉන් එක නමක් නම් මාතර සිරිමංගල පරිවේණාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත බටුවට නානුරාමාභිධාන මහා සථීර පාදයන් වහන්සේ යි, අනෙක් නම නම් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය උගත් රාජකීය පණ්ඩිත බලංගොඩ පඤ්ඤාවංස සථීරනම යි, මේ නම පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයෙහි උපාධි අපේක්ෂකයකු වූ ගීය පසු ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය ඉගෙනීමෙහි යෙදී සිටි ලද්දුව වැදීම සථීර නම උපකාරයට පැමිණියේ ය, සියබසට නැඟු මේ ග්‍රන්ථයෙහි පිටපත් මැනවින් ලියා දීමෙන් මහත් උපකාරයක් කළ ඒ වැදීම සථීර නම අද ජීවතුන් අතර නැතත් මෙයින් ලත් ධර්මදනමය කුලලයට හිමි වනු නිසැක යි, මෙයට අවුරුදු විස්සකට පෙර පරිවේණිය කොට අවසන් වූ මේ ග්‍රන්ථය එවකට පරිවේණියභාරය දරූ සහකාර සම්පාදක මුදලිතුන්පත් පිරිස් මහතාණන්හට පුස්තකොළ පොත සමග බාර කළමිහ.

ත්‍රිපිටක පරිවේණිය කායඝාතය දෙමටගොඩ පධානසර විහාරස්ථානයට ගෙන ගිය පසු ත්‍රිපිටක පරිවේණිය කාරක සභාවෙහි ප්‍රධාන සම්පාදක දර්ශනවිශාරද ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාවායඝී පරවාහැර සිරිවජීර-ඤාණාභිධාන නායක මහාසථීරපාදයන් වහන්සේගේ පරිපාලනය යටතේ ත්‍රිපිටක සංස්කාර මණ්ඩලය ක්‍රියාත්මක විය. උන්වහන්සේ විසින් මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කොට මුද්‍රණයට යොමු කරනු පිණිස මා ඇතුළු තවත් පඩිවරු දෙනමක් පත් කරන ලදහ. එවකට අමරපුර නිකායේ අනුනායක ධුරන්ධර වූ ද අම්බලම්ගොඩ ශාස්ත්‍රෝදය පරිවේණාධිපති වූ ද රාජකීය පණ්ඩිත ධම්මකුසලාභිධාන මහා සථීරපාදයන් වහන්සේ හා ප්‍රධාන පිරිවෙන් පරික්ෂක රාජකීය පණ්ඩිත ශාස්ත්‍රපති අකුරුවියේ අමරවංසාභිධාන නායක සථීර පාදයන් වහන්සේ මේ ශෝධක මණ්ඩලයට ඇතුළත් වූහ. අපි තෙන්නම මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කරමින් මුද්‍රණයට සුදුසු පරිදි සකස් කළමිහ.

මෙසේ සකස් කළ මේ ග්‍රන්ථය ප්‍රධාන සම්පාදක පරවාහැර නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් හැකි තරම් ඉක්මනින් මුද්‍රණය කරනු පිණිස මුද්‍රණාලයකට පවරන ලදින් මුල් පිටු අට පමණක් මුද්‍රිත විය. මුද්‍රණ කායඝාත නතරවීමත් සමග ම පොත්හි සමහර පිටපත් සොයා ගැනීම ද අපහසු විය. කලෙක් ගතවිය. මේ අතර ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ ආදීම සභාපති-සම්පාදක නාහිමිවරු දෙනම ද අපවත් වූහ. ත්‍රිපිටක පරිවේණිය කාර්යාලය දෙමටගොඩින් කොළඹ විජේරාම මාවතේ පිහිටි මහානායක වාරිකා-රාමයට ගෙන යන ලදුවා එහි ස්ථාපිත විය. පැරණි ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලය ද අභාවයට යාමෙන් ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයක් බිහි විය. මේ මණ්ඩලයේ වෘත්ත විශාරද සභාපති-සම්පාදක නාහිමි වරුන්ගේ අප්‍රතිහත ප්‍රයත්නයෙන් හා සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතුන්ගේ ස්ථානෝචිත බුද්ධියෙන් මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය සඳහා යොමුකරන ලද බව දකුමිහ.

ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයේ ලෙඛකාධිකාරීධුරය දරන පණ්ඩිත දෙරණමුච්චි සිරි ධම්මපාල නායක සථවිරයන් වහන්සේ විසින් දන්වා එවන ලද පරිදි නැතිවුණු පිටපත් යළිත් සියලුම නභා ලියා යැවීම ද මේ අතරෙහි ම සිදු විය. මේ කාර්යයෙහි ලා වරින්වර ලියන්නට සිදු වූ පිටපත් ලියා දීමෙන් හා වෙනත් පහසුකම් සලසා දීමෙන් හා උපකාර කළ අපගේ ශිෂ්‍යයන් වන ශාස්ත්‍රවේදී දෙපානම සුගතබන්ධු සථවිර නමත් ත්‍රිපිටකවේදී ඉඳුරුවේ අරියකිකති සථවිර නමත් ත්‍රිපිටකවේදී එගොඩදුවේ ජිනානන්ද හික්කුනමත් සඳහන් කළ යුතු මැ යි. තවද මේ ග්‍රන්ථය යළිත් මුද්‍රණයට යොමු කළ තැන් පටන් ශෝධාපත්‍රාදිය බැලීමෙන් ද උනටුරණාදිය කිරීමෙන් ද සංඥානාම පදනුක්‍රමාදිය සකස් කිරීමෙන් ද මහත් ප්‍රයත්නයක් දැරූ ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයේ දක්‍ෂ විවික්‍ෂණ මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේලාටත් මෙහි නම් සඳහන් නොයෙක් අයුරෙන් උපකාර කළ ජීවතුන් අතර සිටුනා හැම ගිහි-පැවිදි හවතුන් හටත් පින් පුරවමින් දිගාසිරි පතමහ.

ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ සභාපති-සමපාදක නාහිමිවරුන් ඇතුළු අපවත් වී වදළ හැම මහතෙරනමකටත් මේ කාර්යයෙහි ලා මට උපකාර කරමින් සිට ඉකුත් වූ ගිහි-පැවිදි පින්වතුනටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන හා ඉඳුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන පිහිටුවා මා පැවිදි කොට සසුන් පිළිවෙන හෙළිකර දුන් අපවත් වී වදළ පුජ්‍යාචාර්ය ඉඳුරුවේ සිරිවිමලතිස්ස මාහිමි තුමාටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පරිවෙණාධිපති වූ වැඩවසමින් ධර්ම විනය සහිත භාෂා ශාස්ත්‍රාදිය උගන්වා මා නිසි මඟු යෙද වූ පණ්ඩිතාචාර්ය ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාචාර්ය රස්නකවුවේ සිරිසඬමමවංස මාහිමිතුමාටත් කොල්ලුපිටියේ ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමාධිපති වූ වැඩසිටිමින් මා හට නොයෙක් අයුරෙන් උදවු උපකාර කළ මාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාසනික සහෝදර හඤ්චාපොළ සිරිවිමලවංස අනුනායක හිමිතුමාටත් මා හද වඩා පෝෂණය කළ දෙමාපියනටත් මෙයින් මා උපයා සපයා ගත් ධර්මදානය කුශලය පහන් සිතින් අනුමොදනා කරවමහ.

මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කරවීමට ආවශ්‍යක ධනය පරිත්‍යාග කරමින් අනුබලප්‍රදානය කළ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ සංස්කෘතික අමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ සංස්කෘතික කායාංශයේ අධිකාරී-නටත් ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති උතුමා ප්‍රධාන කොට ඇති අගමැතිතුමා සහිත මැති ඇමතිවරුනටත් මුද්‍රණකායා සිත් අලවන සේ මැනවින් සිදු කොට දුන් දෙහිවල දුටුගැමුණු වීදියේ කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීනටත් සේවක පිරිසටත් මෙයින් ජනිත ධර්ම-දානය කුශල ශක්තියෙන් උතුම් නිවන් සැප ලැබෙවා යි ඉත සිතින් පතමහ.

මේවගට,
ශාසනසථිතිකාමී,
ඉඳුරුවේ උත්තරානන්ද
ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤනිකායේ මහානායක සථවිර

ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමය,
පොල්වත්ත, කොළඹ 3.

2525
1981 ජූලි 31.

සංඝකත නිරූපණය

සී: සිංහලාඝාර, පුස්තකාල පොත්

සීචු. 1, 1910 මුද්‍රණය. බන්ධන සංවිධාන සභාව සංස්කරණය

සීචු. 2, බු: 2472 මුද්‍රණය. බණ්ඩාර මොහොමඩ් මහාසභාව සංස්කරණය

මඡස: බුරුමරට ඡන්දසංගීති සංස්කරණය

සා: කාශ්‍යාඝාර මුද්‍රිත පාචිකතිය පාළි

THE PALI ALPHABET
IN SINHALA CHARACTERS
VOWELS

ආ ආ ඉ ඊ උ ඌ ඍ ඎ

CONSONANTS

	කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa		
	චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṅa		
	ටta	ඨtha	ඳda	ඬḍha	ණṇa		
	තta	ථtha	දda	ධdha	නna		
	පpa	ඵpha	බba	භbha	මma		
යya	රra	ලla	චva	ඝsa	හha	ළla	ආṃ
කka	කාක්	කීki	කීkī	කුku	කූkū	කෙකේ	කොකර්
ඛkha	ඛාඛ්	ඛීkhi	ඛීkhi	ඛුkhu	ඛූkhu	ඛෙඛේ	ඛොඛර්
ගga	ගාග්	ගීgi	ගීgī	ගුgu	ගූgū	ගෙගේ	ගොගර්

CONJUNCT-CONSONANTS

කකka	ඤඤṅṅa	ත්tra	මෙmpha
කඛkkha	ණණṇa	දදdda	මෙ, ම mba
කාkya	ඤඤṅca	දධddha	මෙmbha
කීkri	ඤඡඡcha	දුdra	මෙmma
කචkva	ඤඡඡja	ඳ, ඩdva	මෙmmha
කාඛkya	ඤඣඣjha	ධධdhva	ය, යayya
කඛkhva	චචlha	නනnta	යාyha
ගගgga	චච, චචlha	නනntha	ලලlla
ගඝggha	ඳඳdda	ඤṅṅda	ලාlya
ඛකාṅka	ඛඛḍḍha	නනndha	ලාlha
ග්grā	ණණṇṇa	නනnna	චචwha
ඛඛාṅkha	ඤඤṅṅa	නනnha	ඝඝssa
ඛඛාṅga	ඤඣඣṅṅa	ප්පpa	ඝඝsma
ඛඛාṅgha	ඤඣ, ඩධḍda	ප්පppha	ඝඝsva
චචcca	තතtta	බබbba	භභhma
චචccha	නනttha	බබbbha	භභhva
ඡඡjja	නනtva	බ්බbra	භ්භḥha
ඡඡjjha		මෙmpha	

ආ ආ ඉ ඊ උ ඌ ඍ ඎ

පාච්චනියපාළි

විසය සූචි

භික්ෂුනීවිභවෙයා

1 පාරාජිකකණ්ඩො 2-29

1-1.	පයම පාරාජිකං	1 - 13
1-2.	දුතියපාරාජිකං	14 - 19
1-3.	තෘතියපාරාජිකං	18 - 25
1-4.	චතුස්සපාරාජිකං	.	.	24 - 29

2. සත්තරසකං (සධ්දසාදිසෙස) 30-91

2- 1.	පයමසධ්දසාදිසෙසො	30 - 35
2- 2.	දුතිය	34 - 41
2- 3.	තෘතිය	40 - 49
2- 4.	චතුස්ස	48 - 53
2- 5.	අඤ්චම	54 - 57
2- 6.	ඡර්ධ	58 - 63
2- 7.	ඤ්ඤම	62 - 69
2- 8.	ඤ්ඤම	70 - 75
2- 9.	කච්චම	76 - 81
2-10.	දසම	82 - 91

3. නියසග්ගියා 92-133

3- 1.	පයමසධ්දසාදිසෙසො		92 - 97
3- 2.	දුතිය	..	96 - 99
3- 3.	තෘතිය	..	100 - 103
3- 4.	චතුස්ස	..	104 - 107
3- 5.	අඤ්චම	..	106 - 109
3- 6.	ඡර්ධ	..	110 - 113
3- 7.	ඤ්ඤම	..	112 - 115
3- 8.	ඤ්ඤම	..	116 - 119
3- 9.	කච්චම	..	118 - 121
3-10.	දසම	..	122 - 125
3-11.	චිකාදසම	..	124 - 129
3-12.	ආචාරදසම	.	128 - 131

විෂය සූචි

4. පාච්ඡනීයකමෙඤ්චා 134-371

4-1 ලසුනවග්ගො 134-157

1.	පටමසිකඛපදං	134 - 137
2.	දුතීය	136 - 139
3.	තතීය	138 - 141
4.	චතුස	140 - 141
5.	පඤ්චම	142 - 145
6.	ඡට්ඨ	144 - 147
7.	සත්තම	146 - 149
8.	අට්ඨම	150 - 153
9.	නවම	152 - 155
10.	දසම	154 - 157

4-2 අනධකාරවග්ගො 158-183

1.	පටමසිකඛපදං	158 - 161
2.	දුතීය	160 - 163
3.	තතීය	162 - 165
4.	චතුස	166 - 169
5.	පඤ්චම	168 - 171
6.	ඡට්ඨ	172 - 175
7.	සත්තම	174 - 177
8.	අට්ඨම	178 - 179
9.	නවම	180 - 183
10.	දසම	182 - 183

4-3 නග්ගවග්ගො 184-207

1.	පටමසිකඛපදං	184 - 185
2.	දුතීය	184 - 187
3.	තතීය	188 - 191
4.	චතුස	192 - 193
5.	පඤ්චම	194 - 195
6.	ඡට්ඨ	196 - 197
7.	සත්තම	198 - 199
8.	අට්ඨම	200 - 201
9.	නවම	202 - 205
10.	දසම	204 - 207

විෂය සූචි

4-4 කුවටවග්ගො 208-233

1.-	පටමසිකාපදං	208 - 209
2.-	දුතිය	208 - 211
3.-	තතිය	212 - 215
4.-	චතුසු	214 - 217
5.-	පඤ්චම	216 - 221
6.-	ඡට්ඨ	220 - 225
7.	සත්තම	224 - 227
8.	අට්ඨම	226 - 229
9.	නවම	228 - 231
10.	දසම	230 - 233

4-5. වික්කාගාරවග්ගො 234-255

1.	පටමසිකාපදං	234 - 237
2.	දුතිය	236 - 239
3.	තතිය	238 - 239
4.	චතුසු	240 - 241
5.	පඤ්චම	240 - 245
6.	ඡට්ඨ	244 - 247
7.	සත්තම	246 - 249
8.	අට්ඨම	248 - 251
9.	නවම	250 - 253
10.	දසම	252 - 255

4-6. ආරාමවග්ගො 256-281

1.	පටමසිකාපදං	256 - 259
2.	දුතිය	260 - 263
3.	තතිය	262 - 265
4.	චතුසු	266 - 269
5.	පඤ්චම	268 - 271
6.	ඡට්ඨ	270 - 271
7.	සත්තම	272 - 273
8.	අට්ඨම	274 - 275
9.	නවම	276 - 277
10.	දසම	276 - 281

විසය සූචි

4-7. භවිතීච්ඡයා 282-313

1. පටමසිකාපදං .. .	282 - 285
2. දුතිය .. .	284 - 287
3. තතිය .. .	286 - 291
4. චතුසු .. .	290 - 295
5. පඤ්චම .. .	294 - 297
6. ඡව්ඨ .. .	296 - 301
7. ඡක්කම .. .	302 - 307
8. අට්ඨම .. .	306 - 309
9. නවම .. .	308 311
10. දසම .. .	310 313

4-8. කුමාරිභවගො 314-349

1. පටමසිකාපදං .. .	314 317
2. දුතිය .. .	316 321
3. තතිය .. .	320 325
4. චතුසු .. .	326 - 327
5. පඤ්චම .. .	328 - 333
6. ඡව්ඨ .. .	332 - 335
7. ඡක්කම .. .	334 337
8. අට්ඨම .. .	336 339
9. නවම .. .	340 - 341
10. දසම .. .	342 - 343
11. එතාදසම .. .	344 - 345
12. අභිදසම .. .	346 - 347
13. තෙරසම ,	348 - 349

4-9. ඡත්තපාහනවගො 350-371

1. පටමසිකාපදං .. .	350 - 353
2. දුතිය .. .	352 - 355
3. තතිය .. .	354 - 357
4. චතුසු .. .	356 - "
5. පඤ්චම .. .	358 - 359
6. ඡව්ඨ .. .	" - 361
7. ඡක්කම .. .	360 - 363
8-9-10. අට්ඨම-නවම-දසම සිකාපදනි	362 - 365
11. චිත්තාදසමසිකාපදං .. .	364 - 365
12. අභිදසම .. .	366 - 367
13. තෙරසම .. .	368 - 369

5. පාට්ඨෙසනියා 372-378

1 පටම පාට්ඨෙසනියං .. .	372 - 375
8 උතිය අට්ඨම පාට්ඨෙසනියා .. .	374 - 379
6. සෙවියා .. .	378 - 383
7. අධිකරණසමුච්ච .. .	382 - 383

විනයපිටක
පාවිතාරියපාලී
හි කවු නිවහ සෙවන

විනයපිටකේ

පාවිතනියපාලී

භික්ෂුනීවිභද්දෙගා

පාරාජිකකණ්ඩා

නමො තසස භගවතො අරහතො සමමා සමබුද්ධස්ස

1. 1

පට්ඨපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාලෙහා මිගාරනතො භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා විහාරං කතකුකාමො භොති. අථ ඛො සාලෙහා මිගාරනතො භික්ෂුනීයො උපසඛ්ඤාමිතො එතදවොච : ඉච්ඡාමභං අයො භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා විහාරං කාතුං, දෙථ මෙ නවකමේකං භික්ෂුනීනති. තෙන ඛො පන සමයෙන වතසෙසා භගිනීයො භික්ෂුනීසු පඛඛේතා භොනති නඤ්ඤා නඤ්ඤවතී සුඤ්ඤිතඤ්ඤා ජුලලනඤ්ඤා. තාසු සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනී තරුණපඛඛේතා භොති,¹ අභිරුපා දසසනීයා පාසාදිකා පණ්ඩිතා ව්‍යතො මෙධාවතී දකඛං අනලසා තත්‍රුපායාය වීමංසාය සමනාගතා අලංකාතුං අලං සංවිධාතුං. අථ ඛො භික්ෂුනීසඛෙකා සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනීසමමනෙතො සාලහස්ස මිගාරනතො නවකමේකං අදසී. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනී සාලහස්ස මිගාරනතො නිවෙසනං අභිකඛණං ගව්ඡති. වාසීං දෙථ ඵරසුං² දෙථ කුඨාරීං දෙථ කුද්දලං,³ දෙථ නිබ්බදනං දෙථාති. සාලෙහාපි මිගාරනතො භික්ෂුනීපසස්සං අභිකඛණං ගව්ඡති කතාකතං ජාතිතුං. තෙ අභිණ්ඤ්ඤානෙන පට්ඨෙධවිතො අහෙසුං. අථ ඛො සාලෙහා මිගාරනතො සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනී දුසෙතුං ඔකාසං අලභමානො එතදෙවජාය භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා හතං අකාසී. අථ ඛො සාලෙහා මිගාරනතො හතංගෙහ ආසනං පඤ්ඤපෙතො එතතිකා භික්ෂුනීයො අය්‍යාය සුඤ්ඤිතඤ්ඤාය බුධ්ධතරාති එකමනතං ආසනං පඤ්ඤපෙසී, එතතිකා නවකතරාති එකමනතං ආසනං පඤ්ඤපෙසී, පට්ඨනෙන ඔකාසෙ නිකුටෙ සුඤ්ඤිතඤ්ඤාය භික්ෂුනීයා ආසනං පඤ්ඤපෙසී. යථා ථෙරා භික්ෂුනීයො ජානෙය්‍යුං නවකානං භික්ෂුනීනං සන්තිකෙ නිසින්නාති, නවකාපි භික්ෂුනීයො ජානෙය්‍යුං ථෙරානං භික්ෂුනීනං සන්තිකෙ නිසින්නාති.

1. තරුණපඛඛේතා අභිරුපා භොති - මඡසං.
 2. ඵරසුං - මඡසං.
 3. කුද්දලං - මඡසං.

විනයපිටකයෙහි

පාවිතනියපාලි

හිසුණේවිගඩගය

සාරාපිකකාණ්ඩය

ඒ භාග්‍යවත් අතීත් සමාස් සමුදායන් වහන්සේට
නමසකාර වෙවා

1. 1

පළමුවන පරිච්ඡය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් තුවා අනේපිඩු සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩැවසන සේකැ. එසමයෙහි සාළ්භ මිඟාරනප්පතා තෙමේ භික්ෂුණීසංඝයාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තේ වෙයි. එකල්හි සාළ්භ මිඟාරනප්පතා තෙමේ මෙහෙණන් වෙතැ එළැඹූ තෙල කී යැ 'ආර්යාවෙනි, මම භික්ෂුණී සංඝයාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තෙමි, මාහට නවකම් විදහන මෙහෙණක දෙනුමැනැවැ' යි. එසමයෙහි වනාහි නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරීනන්ද යැ චුල්ලනන්ද යැ යි සතර බුහුන තෙතෙක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවාහු වෙති. ඔවුනතුරෙන් සුන්දරීනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ තුරුණුවියෙහි පැවිදිවූවා වෙයි. විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වූවා පැහැදුම් එළවත්තී පණ්ඩිත වූවා වාක්ත වූවා තුවණැහි වූවා දක්ෂ වූවා අනලස් වූවා වෙයි. ඒ ඒ කම්මයෙහි උපාය වූ කළසුතු කම්හි විමසුම් තුවණින් යුතු වූවා ඒ ඒ කම් කරන්නට ද සංවිධාන කරන්නට ද සමර්ථ වූවා වෙයි. ඉක්බිති භික්ෂුණීසංඝ තෙමේ සුන්දරීනන්ද භික්ෂුණිය සම්මත කොට සාළ්භ මිඟාරනප්පතා හට නවකැමියක කොට දුන්නේ යැ. එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චරීනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ සාළ්භ මිඟාරනප්පතාහුගේ නිවෙසට නිතර නිතර යයි, 'වැයක් දෙව, පොරොවක් දෙව, කෙටෙරියක් දෙව, උදුල්ලක් දෙව, නියනක් දෙව' යි, සාළ්භ මිඟාරනප්පතා තෙමේත් කළ දය නොකළ දය දනගන්නට මෙහෙණවරට නිතර නිතර යයි. ඔහු දෙදෙන නිතර නිතර දක්මෙන් පිළිබඳ සිත් ඇතියෝ වූහ. එකල්හි සාළ්භ මිඟාරනප්පතා තෙමේ සුන්දරීනන්ද භික්ෂුණිය දුෂණය කරන්නට අවසරයක් නො ලබන්නේ තෙල කරුණ මැ සඳහා භික්ෂුණීසංඝයාට බතක් (පිළියෙළ) කෙළේ යැ. එකල්හි සාළ්භ මිඟාරනප්පතාතෙමේ භක්තාග්‍රයෙහි අසුන් පනවන්නේ මෙතෙක් භික්ෂුණීහු ආර්යා සුන්දරීනන්දට වැඩිමහලු හයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවී යැ, මෙතෙක් දෙනා නවක තරහයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවී යැ. ස්ථිර භික්ෂුණීහු (ඕනොමෝ) නවක භික්ෂුණීන්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් නවක භික්ෂුණී හුදු (ඕනොමෝ) ස්ථිර භික්ෂුණීන්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් එසේ සුඤ්චරීනන්ද මෙහෙණහට පිළිසන් අගුකොන් පෙදෙසෙකැ අසුනක් පැනවී යැ.

පාඨකීයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අථ ඛො සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා කාලං ආරොචාපෙසි, කාලො අයො නිධිතං භක්ඛන්ති. සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී සලලකෙඛනා න ඛහුකතො සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා භක්ඛං අකාසි. මං යො දුසෙතුකාමො, සවාභං ගමිස්සාමි වීසරො මෙ භවීසසතීති අනෙතවාසිනි¹ භික්ෂුනී. ආණාපෙසි, රුච් මෙ පිණ්දු-පාතං නීභර, යො ච² මං පුච්ඡති ගිලානාති පට්ඨෙදෙහීති. එවං අයොති ඛො සා භික්ෂුනී සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා පථව්සෙසාසි.

3. තෙන ඛො පන සමයෙන සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා ඛහිඤ්ඤාර-කොට්ඨකෙ ධීතො භොති සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී. පට්ඨච්ඡන්තො “කභං අයො අයා සුඤ්චිනඤ්ඤා”ති. කභං අයො අයා සුඤ්චිනඤ්ඤා”ති එවං වුඤ්ඤා සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා අනෙතවාසිනී භික්ෂුනී සාලහං මිඟාරනඤ්ඤාරං ඵකදථොච ගිලානා ආවුසො පිණ්දුපාතං නීභරිස්සාමිති. අථ ඛො සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා සමවාභං අජාය භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා භක්ඛං අකාසි, අයාය සුඤ්චිනඤ්ඤා කාරණාති. මනුසෙස ආණාපෙඤ්ඤා භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා භක්ඛන්ත පරිච්ඡොති වඤ්ඤා යෙන භික්ෂුනුපසසයො තෙනුපසඛ්ඤ්ඤාමි.

4. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී ඛහාරාම-කොට්ඨකෙ ධීතා භොති සාලහං මිඟාරනඤ්ඤාරං පතිමානෙතනී, අද්දසා ඛො සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී සාලහං මිඟාරනඤ්ඤාරං දුරතොච ආගච්ඡන්තං දිස්වාන උපසසයං පට්ඨිඤ්ඤා සසිසං පාරුපිඤ්ඤා මඤ්ඤකෙ නිපජ්ඣී. අථ ඛො සාලෙභා මිඟාරනඤ්ඤා යෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී තෙනුපසඛ්ඤ්ඤාමි, උපසඛ්ඤ්ඤාමිඤ්ඤා සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී. එතදථොච: කිනෙත අයො අඵාසු කීසස නිපන්තාසිති. එවඤ්ඤහතං ආවුසො භොති යා අනිච්ඡන්තං³ ඉච්ඡතීති. ක්ඛාභං තං අයො න ඉච්ඡස්සාමි. අපිවාභං ඔකාසං න ලභාමි තං දුසෙතුන්ති. අවඤ්ඤතො අවසසුකාය සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා කායසංසග්ගං සමාපජ්ඣී.

5. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී ජරාදුඛිලා වරණගිලානා සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා අච්ඡරෙ නිසින්නා⁴ භොති. අද්දසා ඛො සා භික්ෂුනී සාලහං මිඟාරනඤ්ඤාරං අවඤ්ඤතං අවඤ්ඤතාය සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා කායසංසග්ගං සමාපජ්ඡන්තං, දිස්වාන උඤ්ඤායති ඛියති විපාථෙති: “කථං හි නාම අයා සුඤ්චිනඤ්ඤා අවඤ්ඤතා අවඤ්ඤ-තඤ්ඤා පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිසසතීති.

1. අනෙතවාසි, සිඤ්ඤා, ඔ, 2. යෙථෙ - මජ්ඣං 3. අනිච්ඡතං - සිඤ්ඤා 4. නිපන්තා - මජ්ඣං

2. ඉක්බිති සාළභ මිඟරනප්තෘ තෙමේ "ආර්යාවෙනි, ඛත (පිළියෙළ කොට) නිමවන ලදී, (එයට) සුදුසු කලා'යි භික්ෂුණී සංඛ්‍යායාහට කල් දන්වීයැ. සුදුරිනඤා භික්ෂුණී තොමෝ (නුවණින්) සලකා "සාළභ මිඟරනප්තෘ තෙමේ කළ බුහුමන් ඇතියේ භික්ෂුණී සංඛ්‍යායාහට ඛත පිළියෙළ නො කෙළේ යැ. හේ මා දුෂණය කරනු කැමැත්තේ වෙයි, ඉදින් මම යන්නෙමි නම් මාගේ විප්‍රකාර ගබ්දය වන්නේ"යි අතැවැයි මෙහෙණකට ඇණවූයැ : යා, මා හට පිණ්ඩපාතය ගෙනැ එව, යමෙකුත් මා ගැන පිළිවිසි නම් ගීලනැයි (ඕහුට) දන්වාලව යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි යි ඒ මෙහෙණ සුදුරිනඤා මෙහෙණට පිළිවදන් දුන්නා යැ.

3. එසමයෙහි සාළභ මිඟරනප්තෘ තෙමේ බිහිදෙර කොටු-යෙහි සුදුරිනඤා මෙහෙණ පිළිවිසිමින් සිටියේ වෙයි: "ආර්යා වෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කොහි ද? ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කොහි"දැයි. මෙසේ කී කල්හි සුදුරිනඤා මෙහෙණගේ අතැවැයි මෙහෙණ තොමෝ සාළභ මිඟරනප්තෘහට තෙල කිවු යැ : "ඇවැත, ගීලන් යැ පිණ්ඩපාතය ගෙන යන්නෙමි'යි. එකල්හි සාළභ මිඟර නප්තෘ තෙමේ යමක සඳහා මම මෙහෙණසභනට ඛත (පිළියෙළ) කෙළෙමි ද (ඒ) සුදුරිනඤා ආර්යාව සඳහා යි මිනිසුන් අණවා බිනින් මෙහෙණසභන වළඳවවු'යි කියා මෙහෙණවර වෙතැ එළැඹී-යේ යැ.

4. එසමයෙහි සුදුරිනඤා භික්ෂුණී තොමෝ සාළභ මිඟර නප්තෘහු බලාපොරොත්තු වන්නී අරමැ පවුරෙන් පිටතැ සිටියා වෙයි. සුදුරිනඤා භික්ෂුණී තොමෝ සාළභ මිඟරනප්තෘහු එන්නහු දුර දී මැ දකැ මෙහෙණවරට පිවිස හිස සහිත වැ පෙරෙවැ ඇඳෙහි භොක්තෘ යැ. එකල්හි සාළභ මිඟරනප්තෘ තෙමේ සුදුරිනඤා මෙහෙණ වෙතැ එළඹියේ යැ. එළැඹි සුදුරිනඤා මෙහෙණට තෙල කී යැ : "ආර්යාවෙනි, ඔබට අපහසු කිමැ, කුමට භො වී"දැයි. ඇවැත්නි, තෙල නො රිසියකු කැමැති වන්නකුට සේ යැයි, ආර්යා-වෙනි, කිම මම තොප නො කැමැතියෙමි ද? වැළිදු මම දුෂණයට අවකාශ නො ලබමි යි කා සසභරායෙන් තෙත්වූයේ කා සසභරා-යෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට පැමිණියේ යි.

5. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ජරායෙන් දුබලවූවා ගීලන්පා ඇතියා සුදුරිනඤා මෙහෙණට නුදුරුතන්හි උන්නා වෙයි. ඒ මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ සාළභ මිඟරනප්තෘහු රාගයෙන් තෙත් වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට සම්වදනහු දුටුවා යැ. දකැ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි "කෙසේ නම් රාගයෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා ආයතී තොමෝ රාග-යෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු"දැයි.

භාවිතය පාළු හිතවුන් විභවය

6. අප්‍රේමය සා හිතවුන් හිතවුන් නං එතමන්. ආරෝගියි :
 යා නා හිතවුන්ගේ අප්‍රේමය සඳහා ලජ්ජාවෙන් කුකුළුවී කා
 සිකාකාමා නා උච්ඡායනති වියනති, විපාවෙනති. “කපං හි නාම
 අයා සුඤ්චිනා අවසුනා අවසුනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං
 සාදිසිස්සති” ති අප්‍රේමය නා හිතවුන්ගේ හිතවුන් එතමන්.
 ආරෝගියි. යෙ තෙ හිතවු අප්‍රේමය සඳහා ලජ්ජාවෙන් කුකුළුවී කා
 සිකාකාමා තෙ උච්ඡායනති වියනති විපාවෙනති: “කපං හි නාම
 සුඤ්චිනා හිතවුන් අවසුනා අවසුනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසං-
 සග්ගං සාදිසිස්සති” ති. අප්‍රේමය තෙ හිතවු! හගවතො එතමන්.
 ආරෝගියි.

7. අප්‍රේමය හගවා එතමන් නිදන එතමන් පකරණ හිතවු-
 සඟ්ගං සඤ්චාතාපෙතො හිතවු පටිපුඤ්චි: සඤ්චි කිර හිතවුට
 සුඤ්චිනා හිතවුන් අවසුනා අවසුනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසං-
 සග්ගං සාදිසිස්සති. සඤ්චි හගවා විගරහි බුද්ධා හගවා අනනුච්චරියං.
 හිතවුට සුඤ්චිනා හිතවුන්ගේ අනනුලොමිකං අප්‍රේමය අසසා-
 මණකං අකප්පියං අකරණියං. “කපං හි නාම හිතවුට සුඤ්චිනා
 හිතවුන් අවසුනා අවසුනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිසිස්සති
 නොතං හිතවුට අප්‍රේමය නා වා පසාදය පසන්තානං වා හියොගාභාවාය,
 අප්‍රේමය හිතවුට අප්‍රේමය නා වෙව අප්‍රේමය පසන්තානං
 එකච්චානං අඤ්ඤාප්‍රේමයානි. අප්‍රේමය හගවා සුඤ්චිනා හිතවුන්.
 අනෙකපරියායෙන විගරහිතො දුභරතාය දුප්පාසතාය මහිච්චතාය
 අසඤ්චිතාය¹ සඤ්චිතාය නොසජ්ජස්ස අවණණං භාසිතො අනෙක-
 පරියායෙන දුභරතාය දුප්පාසතාය අප්‍රේමය සන්තානං සලලංඝ්‍ය
 බුතස්ස පාසාදිකස්ස අප්‍රේමය විරියාරම්භස්ස වණණං භාසිතො හිතවුන්.
 තදනුච්චරියං තදනුලොමිකං ධමමි. කපං කතො හිතවු ආමනෙතයි.

8. තෙන හි හිතවුට හිතවුන් සිකාපදං පඤ්ඤාපසකාමී
 දස අප්‍රේමය පටිච්ච: සඤ්චිතාය සඤ්චිතාය දුච්චිකානං හිතවුන්.
 නිග්ගහාය පෙසලානං හිතවුන් එතමන්ගේ දිට්ඨිමමිකානං ආසවානං
 සංවරාය සමපරාධිකානං ආසවානං පටිසාතාය අප්‍රේමය පසන්තානං²
 පසාදය පසන්තානං හියොගාභාවාය සඤ්චිතියා විනායානුග්ගහාය.
 එතමන් පන හිතවුට හිතවුන්ගේ ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු.

1. සුඤ්චිනා හිතවුන් අනෙකපරියායෙන විගරහිතො - මජ්ඣිමනිකායෙහි දීඝකොට්ඨකං.
 2. සාදිසිස්සති - සා.
 3. අනනුච්චරියං - මජ්ඣිමනිකායෙහි.
 4. අසඤ්චිතාය - මජ්ඣිමනිකායෙහි.
 5. අප්‍රේමය - මජ්ඣිමනිකායෙහි.
 6. අප්‍රේමය නා වා සිඤ්චි 2.

6. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ සතොස් ගුණැති යෝ ලජ්ජිතියෝ හටගත් කුකුස් ඇතියෝ ශික්ෂාකාමිනියෝ වෙද්ද ඔහු තුටු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති: "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා ආයතී තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණුන්හට තෙල කරුණ දන්වූහ. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අපියවූවෝ සතොස් ගුණැතියෝ ලජ්ජා ඇතියෝ හටගත් කුකුස් ඇත්තෝ ශික්ෂාකාමීහු වෙද්ද, ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා භික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දයි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ.

7. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂු සඛ්‍යා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවිසු සේකැ සැබැඳ මහණෙහි: සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු. මහණෙහි සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ වීසින් කරන ලද්ද නො සුදුසු යැ, නො අනුලොමී යැ, නො නිසි යැ, නො මහණකම් යැ, නො කැප යැ, නො කළයුතු යැ. "කෙසේ නම් මහණෙහි රාගයෙන් තෙත් වූ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දයි. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ ප්‍රසන්නයන්ගේ අතිරේක ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වේ මැයි. මහණෙහි හුදෙක් මේ වනාහි අප්‍රසන්නයන්ගේ අප්‍රසාදය පිණිස ද ප්‍රසන්නයන් කෙරෙහුදු ඇතැම් කෙනෙකුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද (කරුණු) වේ මැයි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිහි දුපුස්නා බැවිහි මහත් ශිච්චබැවිහි නො සතුටුබැවිහි මුළුබැඳගැනුමිහි අලසබැවිහි නුගුණ වදරා නොයෙක් කරුණෙන් සුබරබැවිහි සුපුස්නා බැවිහි අපියබැවිහි සතුටු බැවිහි සලේපැවැතුමිහි කෙලෙස් කැපුමිහි පැහැදුම් එළවීමෙහි නිවනෙහි වැර ඇඳවූමිහි ගුණ වදරා මහණුන්හට එයට සරිලන එයට අනුලොමීවන දැනුම් කපා කොට මහණුන් ඇමතුසේකැ:

8. එහෙයින් මහණෙහි, මෙහෙණන්හට දසකරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඟුන්ගේ මනා පිළිගැනුම, සඟුන්ගේ පහසු බව, දුසිල්පුභුලනට නිගැන්ම, සුසිල් මහණුන්ගේ පහසු වීසුම, මෙලෝ ගැහැට වළකාලීම, පරලෝ ගැහැට වැනැසීම, නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම, පැහැදුනවුන්ගේ අධිරා පැහැදීම, සසුන් පැවැත්ම, විනයට රුකුල්දීම පිණිස යැ. මහණෙහි, මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා:

පාරිභෝගික සහ සුරැකුම් විධිවිධාන

යා පන භික්ෂුණී අවසාන අවසානය පුරිසපුනලසස අධිකාරී උබහජාභුමිභවලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගහණං වා ජූපනං වා ඡතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යා, අසමිපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා, උබහජාභුමිභවලිකාති.

9. යා පනාති: යා යාදියා යථායුතා යථාචරිතා යථානාමා යථාගොතා යථාසීලා යථාවිහාරිනී යථාගොචරා චෙරා වා නවා වා මජ්ඣමා වා, එසා වුච්චති යා පනාති.

භික්ෂුණී: භික්ෂුකාති: භික්ෂුණී, භික්ෂාවරියං අජඤ්ඤාපගතාති භික්ෂුණී භික්ෂාපට්ඨරාති භික්ෂුණී සමඤ්ඤාස භික්ෂුණී පටිඤ්ඤාස භික්ෂුණී ඵලිභික්ෂුණීති භික්ෂුණී නීභි සරණගමනෙහි උපසම්පන්නාති භික්ෂුණී භද්‍රා භික්ෂුණී සාරා භික්ෂුණී සෙවා භික්ෂුණී අසෙවා භික්ෂුණී සමගෙහන උභතොසමෙහන ඤාතීවතුච්ඡෙන කමමන අකුච්ඡෙන යානාරහෙන උපසම්පන්නාති භික්ෂුණී, තත්‍ර යායං භික්ෂුණී සමගෙහන උභතොසමෙහන ඤාතීවතුච්ඡෙන කමමන අකුච්ඡෙන යානාරහෙන උපසම්පන්නා අයං ඉමස්මිං අච්ඡෙදා අධිපෙතා භික්ෂුණීති.

අවසාන නාම: සාරතො අපෙකච්චතී: පටිඤ්ඤාවිතො.

අවසාන නාම: සාරතො අපෙකච්චා පටිඤ්ඤාවිතො.

පුරිසපුනලො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකො න පෙතො න තීරච්ඡානගතො චිඤ්ඤා පටිඤ්ඤො කායසංසග්ගං සමාපජ්ජිතුං.

අධිකාරී: ගෙට්ඨසබ්බං.

උබහජාභුමිභවලනී: උපරිජාභුමිභවලං.

ආමසනං නාම: ආමට්ඨමනං.

පරාමසනං නාම: ඉතොචිතො ව සංඝෝපනං.

ගහණං නාම: ගහිතමනං.

ජූපනං නාම: ජුට්ඨමනං.

ඡතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යාති: අඛං ගහෙතා ති ඡතිපිළනං සාදියති.

1. භික්ෂුකාති - ඉජයං
2. අපෙකච්ච - සි ඉච්චි

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුටෙන් යටු දණ්ඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශමාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසා නම් මෝ තොමෝත් පරිච්ඡුවා සභවායයට නො නිසි වුවා වෙයි, උඛ්භජාණුමණ්ඩලිකා යැ.

9. යා පන: යම් යම්බදු, යම්බදු යෙදීම ඇති යම්බදු ජාති ඇති යම්බදු නම් ඇති යම්බදු ගෝත්‍ර ඇති යම්බදු සැඟවී ඇති යම්බදු විභරණ ඇති යම්බදු පැවැතුම් ඇති ස්ථිර වූවක් හෝ නවක වූවක් හෝ මධ්‍යම වූවක් හෝ වෙයි නම්, මෝ තොමෝ යා පන යැයි කියනු ලැබේ.

භික්ෂුනී: සිභානුසි භික්ෂුනී යැ, පිඬු සිභා පැමිණියා නුසි භික්ෂුනී යැ, බුන් පිළි දරානුසි භික්ෂුනී යැ, බැවහරයෙන් භික්ෂුනීයැ, පිළින කිරීමෙන් භික්ෂුනී යැ, එව මෙහෙණැයි භික්ෂුනී යැ, තුන් සරණ ගමනින් උපසපත්වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) හදු වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) සාරවුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, භික්ෂේනුසි භික්ෂුනී යැ, (මත්තෙහි භික්ෂිය යුත්තක් නැතිවන බැඳින්) අපෙණක් වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, සමඟ වූ දෙ සඟුන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්භ වූ ඥප්තිවතුර්ථ කම්යෙන් උපසපත් කරන ලද නුසි භික්ෂුනී යැ, එහි යම් මේ මෙහෙණක් සමඟ වූ දෙසඟුන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්භ වූ ඥප්ති වතුර්ථකම්යෙන් උපසපත් කරන ලද නම් මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස්කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අවස්සුතා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තී යැ.

අවස්සුත නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (මාගමකකෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුඤ්ජ නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රේත යෙක් නො වෙයි, තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි, කායසංසර්ගරාගයට පැමිණෙන්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

- අධක්ඛකං: අකුඟුටයෙන් යටු.
- උඛ්භජාණුමණ්ඩලං: දණ්ඩලෙන් මත්තෙහි.
- ආමසන නම්: පිරිමැදීම පමණ යැ.
- පරාමසන නම්: ඔබ මොබ පිරිමැදීම යැ.
- ගහණ නම් ගැනීම පමණ යැ.
- ශ්‍ර්පන නම්: පැහැසීම පමණ යැ.
- පතිපිළනං වා සාදියෙයා: අවයවයක් ගෙනැ දැඩුව පෙළීම ඉවසයි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අයමපිති පුරිමායො උපාදය වුවති.

පාරාජිකා භොතීති: සෙයාරාපි නාම පුරිමො සීසච්ඡේනො අභබ්බො තෙන සරිරඛ්ඤානෙන ජීවිතං, එවමෙව භික්ෂුනී අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුඤාලසං අධිකංකං උබ්භරාණුමණ්දලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගභණං වා ජුපනං වා පතිපිළනං වා සාදියතා අසසමණී භොති අසකායධිතා. තෙන වුවති පාරාජිකා භොතීති.

අසංවාසාති: සංවාසො නාම එකකමිම. එකුද්දොසො සම- සිකිතා එසො සංවාසො නාම. සො තාය සද්ධිං නඤ්ඤී, තෙන වුවති අසංවාසාති.

උභතො අවසුතෙ අධිකංකං උබ්භරාණුමණ්දලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති පාරාජිකස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති ජුලලච්චයස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති ජුලලච්චයස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛ- චස්ස. තිස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන තිස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. උබ්භකංකං අධාරාණුමණ්දලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති ජුලලච්චයස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛ- චස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන කාය- පච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන තිස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස.

එකතො අවසුතෙ අධිකංකං උබ්භරාණුමණ්දලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති ජුලලච්චයස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛ- චස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන කාය- පච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන තිස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. උබ්භකංකං අධාරාණුමණ්දලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛ- චස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන කාය- පච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. තිස්සණියෙන තිස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස.

අයමපි: පළමු පරිච්ඡිද්ධ මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොඹි: යම්යේ තිස සුන් පුරුෂයෙක් ඒ පිරිමිබැමලෙන් දිව්වටන්තට අභව්‍ය වේද, එසේමැ රාගයෙන් තෙත් වූ මෙහෙණන් රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු ආමර්භනය හෝ පරාමර්භනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශ-මාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසන්තී නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැඟවුණක් වූවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොඹි යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක්වැ වීනයකම් කිරීම යැ, එක්වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් (ඕ) අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

(මෙහෙණකගේ හා පිරිමිනියක්හුගේ) දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, අකුඟුටෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. අකුඟුටෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි; නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

පාරික්ෂකයාගේ භීෂණනීතිවලට

උභයෝ අවසරයෙන් යටත්වී වා පෙනසය වා පණ්ඩකය වා කිරිවිජානගතමනුසව්ගහසය වා අධිකාරකං උභයාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති ජුලලවිචයසස, කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන නිසසනිගයං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. උභයාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන නිසසනිගයං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස.

එකතො අවසරයෙන් අධිකාරකං උභයාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස, කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස, කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. උභයාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති, ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස. නිසසනිගයෙන නිසසනිගයං ආමසති ආපතති දුක්ඛටසස.

අනාපතති: අසඤ්චව, අසතියා, අජානතියා, අසාදියනතියා, උමමහතිකාය, ඛිනනච්චිතාය, වෙදනට්ඨාය, ආදිකමමකායාති.

පටමපාරාජිකං නිට්ඨිතං¹

1. සමනං - මජ්ඣිමං.

දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ජේතකයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ නිරිසන්ථිය මිනිස් සිරුර දැරුවකුගේ හෝ අකුආටෙන් යටු දණමඬලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැසි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අකුආටෙන් මතු දණමඬලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුආටෙන් යටු දණමඬලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

අකු ආටෙන් මතු දණමඬලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිහියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උමමත්තිකාවට ක්ෂිප්තවිතොවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ප්‍රථම පාරාජිකය නිමි.

1. 2

දුතිය පාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකජීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චනඤ්ඤා භික්ඛුනී සාලොහන මිගාරනකතුනා ගබ්භීනී හොති. යාව ගබ්භො තරුණො අහොසි තාවච්ඡාදෙසි. පරිපකෙක ගබ්භො විබහමිඤ්ඤා ඒජාසි. භික්ඛුනියො චූලලනඤ්ඤා භික්ඛුනීං එතදචොවුං. සුඤ්චනඤ්ඤා ඛො අයො අචිරවිබ්භනනා විජාතා. කචචී නො සා භික්ඛුනියෙව සමානා ගබ්භීනීනී. එවං අයොති. කිසස පන ඤං අයො ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙවකනනා පටිචොදෙසි, න ගණසස ආරොචෙසීති. යො එතිසසා අවණණො මයොසො අවණණො, යා එතිසසා අකිත්ති, මයෙහසා අකිත්ති, යො එතිසසා අයසො මයෙහසො අයසො, යො එතිසසා අලාහො මයෙහසො අලාහො, කාභං අයො අකනනො අවණණං අකනනො අකිත්තිං අකනනො අයසං අකනනො අලාහං පරෙසං ආරොචෙසසාමීති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධීයනති විපා චෙතති “කථං හි නාම අයා චූලලනඤ්ඤා ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙවකනනා පටිචොදෙසසීති න ගණසස ආරොචෙසසීති” ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ චූලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙවකනනා පටිචොදෙසි. න ගණසස ආරොචෙසීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චූලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙවකනනා පටිචොදෙසසීති. න ගණසස ආරොචෙසසීති. තෙන භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවකඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙවකනනා පටිචොදෙසා න ගණසස ආරොචෙසා, යද ව සා ධීතා වා අසස චුතා වා නාසිතා වා අවසවා වා සා පච්ඡා එවං වදෙසා: පුබ්බොවාහං අයො අඤ්ඤාසිං එතං භික්ඛුනීං එවරූපා ව එවරූපා ව සා හගීනීනී නො ව ඛො අකනනා පටිචොදෙසා න ගණසස ආරොචෙසසනී. අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා වජ්ජපට්ඨා දිකාති.

1. 2

ද්විතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙහි, එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චනඤ්චික්ෂුණි තොමෝ සාළහ මිගාරනප්තඤ්ච කරණ කොටගෙන ගැබ්නි වුවා වෙයි. යමතාක් ගැබ තුරුණු වී ද, ඒ තාක් සැඟවූ යැ. ගැබ මුහුකුරා ගිය කල්හි සිටුරු හැරපියා වැදු යැ. භික්ෂුණිහු ජුලලනඤ්ච මෙහෙණට මෙය කීහු. “ආයතීවෙනි, සුඤ්චනඤ්ච තොමෝ සිටුරු හැරලූ තොමෝ කල් ඇත්තී වැදු යැ. කිම ඔ තොමෝ මෙහෙණක වුවා මැ ගැබ්නි වුවා නො වේ ද? එසේ යැ ආයතීවෙනි, කුමකට වනාහි ආයතීවෙනි, තෙපි පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොමැ වෝදනා කරහු ද? ගණයාට නො දන්වුහු”දයි. මැයට යම් අගුණයෙක් වේ නම් ඒ අගුණය මාහට යැ, මැයට යම් නිඤ්ඤයෙක් වේ නම් ඒ නිඤ්ඤ මා හට යැ, මැයට යම් පරිවාරවිපත්තියෙක් වේ නම් ඒ පරිවාර විපත්තිය මාහට යැ, මැයට යම් අලාභයෙක් වේ නම් ඒ අලාභය මාහට යැ, කිම ආයතීවෙනි, මම තමාගේ අගුණය තමාගේ නිඤ්ඤ තමාගේ පරිවාරවිපත්තිය තමාගේ අලාභය මෙරමා හට දන්වන්නෙමි දයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයතී ජුලලනඤ්ච තොමෝ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන් වූ ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුලලනඤ්ච තොමෝ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොමැ වෝදනා කෙරේ ද? ගණයාට නො දන්වා දයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු විගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුලලනඤ්ච මෙහෙණ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන්වූ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණකට තමා දනැ දනැ නො මැ වෝදනා කෙරේ නම් ගණයාට නො ඇරොජා නම්, යම් කලෙකදු ඔ තොමෝ සිටියා හෝ කලුරිය කළා හෝ නැසුණා හෝ (කීර්ථායතනයකට) ගියා හෝ වන්නී ද, පසුවැ ඔ තොමෝ “ආයතීවෙනි, පෙඳ මැ මම ඒ බුහුන මෙබදු ද මෙබදු ද වූය සි තෙල මෙහෙණ දකිමි. වැළිදු තොමෝ නො මැ වෝදනා කෙරෙමි මැ යැ ගණයාට නො ඇරොජමිමැ” යැයි මෙසේ කියා නම් මෝ තොමෝත් පරිච්ඡි වුවා සභවාසයට නො නිසි වුවා වෙයි. වජ්ජවට්ඨාදිකා යැ.

පාච්ඡන්දිය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉලසමී අපෙඤ්ඤා අධිපෙඤ්ඤා භික්ඛුනීති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාතී, අඤ්ඤා වා නසසා ආරොවෙතති, සා වා ආරොවෙති.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනානි: අට්ඨනනං පාරාජිකානං අඤ්ඤානරං පාරාජිකං අජ්ඣාපනනං.

නෙවතනනා පටිච්චොදෙයානි: න සයං වොදෙයා.

න ගණසස ආරොවෙයානි: න අඤ්ඤාසං භික්ඛුනීනං ආරොවෙයා.

යද ව සා ධීතා වා අසස චුතා වානී: ධීතා නාම සලීඛෙහ ධීතා චුච්චති, චුතා නාම: කාලකතා¹ චුච්චති, නාසිතා නාම: සයං වා විඛහනතා හොති අඤ්ඤාහි වා නාසිතා, අවසවා නාම: තීජායතනං සඤ්ඤානා චුච්චති.

යා පච්ඡා එවං වදෙයා: පුඤ්ඤවාහං අයො අඤ්ඤාසිං එතං භික්ඛුනිං එවරූපා ව එවරූපා ව සා හගීනීති.

නො ව ඛො අතනනා පටිච්චොදෙසසනි: න සයං වා වොදෙසසං.

න ගණසස ආරොවෙසසනි: න අඤ්ඤාසං භික්ඛුනීනං ආරොවෙසසං.

අයමපීති: පුරිමායො උපාදය චුච්චති.

පාරාජිකා හොතීති: සෙයාරාපි නාම පඤ්ඤාපලාසො ධජ්ඣනා පචුඤ්ඤා² අහඤ්ඤා හරිතකතාය එවමෙව භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනිං නෙවතනනා පටිච්චොදෙසසාමී න ගණසස ආරොවෙසසාමීති ධුරං නික්ඛිතමනෙහ අසසමණි හොති අසකාරධීතා තෙන චුච්චති පාරාජිකා හොතීති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම: එකකංමම එකුදෙදසො සමසීසඛිතා එසො සංවාසො නාම. සො තාය සද්ධිං නජී තෙන චුච්චති අසංවාසානි.

1. කාලකතා-ඉජසං.
2. පචුඤ්ඤා ඔච්චි ඔච්චි ii

3. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී: ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුනී ය යි.

ජානාතී නම් තොමෝ හෝ දනී, අන්ත්‍ර හෝ ඇයට දන්වත්, ඕ තොමෝ හෝ දන්වයි.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාසනනා; අටවැදැරුම් පරිථි අතුරන් එක්තරා පාරාජිකයකට අවනක:

නෙවකනනා පටිචොදෙයා: තොමෝ වෝදනා නො කරන්නී යැ.

න ගණයා ආරොචෙයා: අන් මෙහෙණන් හට නො දන්වන්නී යැ.

'යද ව සා ධීතා වා අයස චුතාවා' යනාදි තන්හි ධීතා නම්: ස්ව ලිඛිතයෙහි (ඉමණවෙගයෙහි) සිටියා කියනු ලැබෙයි. චුතා නම්; කල්ලිය කළා කියනු ලැබෙයි. නාසිතා නම්: තොමෝ හෝ සිවුරු හැඳපුවා වෙයි, අනුන් වීසින් හෝ සිවුරු හරවන ලද්දී වෙයි, අවසවා නම්, තීරියතනයකට සංක්‍රාන්ත වුවා කියනු ලැබේ.

සා පච්ඡා එවං වදෙයා: ආයතාවෙහි පෙර මැ මම ඒ බුහුන මෙබදු ද මෙබදු ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දනිමි.

නො ව බො අතනනා පටිචොදෙයසනනී: (මම) තොමෝ හෝ වොදනා නො කරන්නෙමි.

න ගණයා ආරොචෙයාසං: අන් මෙහෙණන්හට නො දන්වන්නෙමි

අයමි: පළමු පරිථි වූ මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා භොති: යම් සේ තුවටුයෙන් ගිලිහුණු පඬුවන් කොළ-යක් නිල්වත් බවට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණක් පරිථි ඇවැතකට පැළිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොම වොදනා කරන්නෙමි, ගණයාට නො දන්වන්නෙමැ යි ධුරය බො තැබූ මතුයෙහි නො මෙහෙණක් වුවා නො සැඟූ දුටුක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා භොති යි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ වීතයකම් කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසිම යැ, සමසික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති. එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

පාච්ඤානියාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අනාපනති: සංඛාසාස හණ්ඩනං වා කලහො වා විඤහො වා විවාදෙ වා හව්ඤ්ඤානී නාරොවෙති, සංඛාසොදෙ වා සංඛාරාදී වා හව්ඤ්ඤානී නාරොවෙති, අයං කසබලා ඵරුසා ජීවිතනතරායං වා බ්‍රහ්මවරියනතරායං වා කරිඤ්ඤානී නාරොවෙති, අඤ්ඤා පතිරුපා භික්ෂුනියො අපසසනති නාරොවෙති, නවජාදෙකුකාමා නාරොවෙති, පඤ්ඤාධිසසති සකෙත කමමනාති නාරොවෙති, උච්චතීකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියපාරාජිකං නිධීතං.

1. 3

තතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවතරියං විහරති ජෙතවනෙ අනාච්ඤිකසා ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ජුලලනන්ද භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛාසන උකඤ්ඤාං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිපුඛං අනුචිත්තති. යා නා භික්ෂුනියො අපටිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙතති. "කරං හි නාම අයා ජුලලනන්දා' සමග්ගෙන සංඛාසන උකඤ්ඤාං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිපුඛං අනුචිත්තසති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ ජුලලනන්දා භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛාසන උකඤ්ඤාං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිපුඛං අනුචිත්තති. සච්චං හගවා, විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවෙ ජුලලනන්දා භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛාසන උකඤ්ඤාං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිපුඛං අනුචිත්තසති, තෙනං භික්ෂුවෙ අපප- සනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිඤ්ඤාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛාසන උකඤ්ඤාං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සතප්පසාසනෙන අනාදරං අපපතිකාරං අකතසභාං කමුභුට්ඨෙතසා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි ඵවමසා ඵවනීයා: ඵසො ටො අයො, භික්ෂු සමග්ගෙන සංඛාසන උකඤ්ඤාං ධම්මෙන විනයෙන සතප්පසාසනෙන, අනාදරො අපපතිකාරො අකතසභායො මායො ඵතං භික්ෂුං අනුචිත්තති. ඵවඤ්ඤා යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි පුච්චමානා තපෙඵ පග්ගඤ්ඤායා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතතියං සමුභුභාසිතබ්බා තසස පටිනීසාග්ගාය. යාවතතියඤ්ඤා සමුභුභාසිසමානා තං පටිනීසසපෙජයා, ඉච්චතං ඤ්ඤාපදං, තො ටෙ පටිනීසසපෙජයා, අයමිපි සාරාජිකා භොති අසංවාසා. උකඤ්ඤානුචිත්තසති.

1. ඉච්චතං ඤ්ඤාපදං.

සඤ්ජායාගේ හන්ධනයෙක් හෝ කලහයෙක් හෝ විග්‍රහයෙක් හෝ විරුද්ධවාදයෙක් හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, සඤ්ජාගේ සඤ්ජායාගේ හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, මෝ තොමෝ කැකුළු යැ. පරුෂ යැ දිවියට අනතුරු හෝ බබසරට අනතුරු හෝ කරන්නී යැයි නො ඇරොජා නම්, අන් සුදුසු මෙහෙණක් නො දක්නී නො ඇරොජා නම්, නො වසනු කැමැත්තී නො ඇරොජා නම්, සිය කැමැත් පළට වන්නී යැයි නො ඇරොජා නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අභිතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 3

තෘතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැකැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී නොමෝ සමභ සහභු විසින් උබෙච්චිකම් කළ ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්ඵුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දොස් පතුරුවත්, කෙසේ නම් ආයතී ජුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී නොමෝ සමභ සහභු විසින් උබෙච්චිකම් කළ ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටුනී දැයි... සැබැඳ මහණෙනි! ජුලලනඤ්ඤ මෙහෙණ සමභ සහභු විසින් කළ උබෙච්චිකම් ඇති ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටෙ දැයි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. හඟවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුලලනඤ්ඤ මෙහෙණ සමභ සහභු විසින් උබෙච්චිකම් කළ ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටුණි ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණේ උදෙසත්වා :

යම් මෙහෙණක් ධම්මයෙන් විනයෙන් ආස්තෘභාසනයෙන් සමභ සහභු විසින් උබෙච්චිකම් කළ අනාදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභායබව ඇති එ මහණහු අනුව වැටෙ නම් මෙහෙණන් විසින් එ මෙහෙණ කොමෝ මෙසේ කිය යුතු වන්නී යැ. "ආයතීවෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධම්මයෙන් විනයෙන් ආස්තෘභාසනයෙන් සමභ සහභු විසින් උබෙච්චිකම් කරන ලද්දෙක, අනාදරබව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සභායබව ඇතියෙකි. ආයතීවෙති තෙල මහණහු අනුව නහමක් වැටෙව"යි. මෙසේත් මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දැඩි වැ වැයම් කරන්නී නම් මෙහෙණන් විසින් එ මෙහෙණ එදිටු දුරුලනු පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කළ යුත්තී යැ. එදිටු දුරුලනු පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කරනු ලබන්නී එය දුරුලන්නී නම් තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරුලන්නී නම් මෝ කොමෝත් පරිපිටුවා සභව්‍යයට නො නිසි වුවා වෙයි... උකච්චිකාවකට යැ.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති අයං ඉමස්මිං අපෙඨ අධිපොතා භික්ඛුනීති.

සමග්ගො නාම: සධෙඤා සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධීතො.

උක්ඛිතො නාම: ආපතියා අදාසනො වා අපථිකලො වා දිට්ඨියා අපථිතිසසග්ගො වා උක්ඛිතො.

ධම්මෙන විනයෙතාති; යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන.

සපුසාසනොනාති: ජිනසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනාදරො නාම: සධං වා ගණං වා පුඤ්ඤං වා කමමං වා නාදියති.

අපතිකාරො නාම: උක්ඛිතො අනොසාරිතො.

අකතසභායො නාම: සමානසංවාසකා භික්ඛු වුච්චන්ති සභායා සො තෙහි සද්ධිං නඤ්ඤි තෙන වුච්චති අකතසභායොති.

තමනුවතෙතයාති: යංදිට්ඨිකො සො භොති යංඛෙතිකො යංරුචිකො යාපි තංදිට්ඨිකා භොති තං ඛන්තිකා තං රුචිකා.

සා භික්ඛුනීති: යා සා උක්ඛිතොනුවතීති භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනීතීති: අඤ්ඤාති භික්ඛුනීති යා පසසන්ති යා සුඤ්ඤාති තාහි වහ්නඛො, එසො ඛො අයො භික්ඛු සමග්ගෙන සධෙඤන උක්ඛිතො ධම්මෙන විනයෙන සපුසාසනෙන අනාදරො අපතිකාරො අකතසභායො මායො එතං භික්ඛුං අනුවතීති. දුතියමි වහ්නඛො -පෙ- තතියමි වහ්නඛො -පෙ- සචෙ පථිතිසසජ්ඣති ඉච්චතං කුසලං නො චෙ පථිතිසසජ්ඣති ආපතති දුක්ඛංසස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපතති දුක්ඛංසස. සා භික්ඛුනී සධංචජ්ඣමි ආකධ්දීඤා වහ්නඛො, එසො ඛො අයො භික්ඛු සමග්ගෙන සධෙඤන උක්ඛිතො ධම්මෙන විනයෙන සපුසාසනෙන අනාදරො අපතිකාරො අකතසභායො මායො එතං භික්ඛුං අනුවතීති දුතියමි වහ්නඛො - තතියමි වහ්නඛො - සචෙ පථිතිසසජ්ඣති, ඉච්චතං කුසලං නො චෙ පථිතිසසජ්ඣති, ආපතති දුක්ඛංසස. සා භික්ඛුනී සමනුභාසිකඛො.

2. යා පන: යම් යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සමග්ග නම: සමාන සංවාසක සඛ්ඛ තෙමේ සමාන සීමායෙහි සිටියේ වෙයි.

උක්ඛිත නම: ඇවැත නො දැක්මෙහි හෝ පිළියම් නො කිරීමෙහි හෝ (ලමුදිට්ඨ) නො දුරැලීමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දේ යි.

ධමෙමන චිතයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් චිතයෙකින්,

සපුට්ඨසාසනෙන: ජිනසාසනයෙන්, බුද්ධසාසනයෙන්.

අනාදර නම: සඛ්ඛයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයා හෝ කර්මය හෝ නො ගනී.

අපසතිකාර නම: උබෙවනීකම් කරන ලද්දේ සඛ්ඛයාට ඇතුළත් නො කරන ලද්දේ යි.

අකතසභාය නම: සමාන සංවාසක භික්ෂු සභායෝ යැයි කියනු ලැබෙති. හේ ඔවුන් සමග නැති. එහෙයින් අකතසභාය යැයි කියනු ලැබේ.

කමනුවතෙකයා: ඒ උබෙවනීකම් කළ මහණ තෙමේ යම්බඳු දෘෂ්ටි ඇතියෙක් යම්බඳු ඉවසීම් ඇතියෙක් යම්බඳු රූපි ඇතියෙක් වේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් එබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තී එබඳු ඉවසීම් ඇත්තී එබඳු රූපි ඇත්තී වෙයි.

යා භික්ෂුනී: යම් මෙහෙණක් උබෙවනීකම් කළ මහණහු අනුවැ වැටෙව නම් ඒ මෙහෙණ යි.

භික්ෂුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකිත් නම් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් “ආයතීවෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් චිතයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු විසින් උබෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදරබව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ. නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයතීවෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටෙව”යි. කිය යුත්තී ය. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවටදු කියයුත්තී යැ... ඉදින් (එය) දුරැලන්නී නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සඟ මැදට ඇදපියා කිය යුත්තී යැ. “ආයතීවෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් චිතයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු විසින් උබෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදර බව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයතීවෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටෙව”යි. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—ඉදින් දුරැලන්නී නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ.

පාච්ඤායචාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ සමනුභාසිතංඛා. ව්‍යන්‍යාය භික්ෂුනීයා පටිබලාය සංඛ්‍යා ඤාපෙතථෙඛා.

සුඤ්ඤා මෙ අයෙහ සංඛ්‍යා අයං ඉක්කංඝාමා භික්ෂුනී සමනෙහන සංඛ්‍යන උක්ඛිංඝං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙන අනාදරං අප්පකිකාරං අකතසභායං තමනුවන්තී, සා තං වත්ථං නප්පටිතිඤ්ඤජජනී. යදි සඛ්‍යසං පහතකලං, සංඛ්‍යා ඉක්කංඝාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසෙය්‍ය තඤ්ඤ වත්ථසංස පටිතිඤ්ඤභායා එසා ඤාහන්.

සුඤ්ඤා මෙ අයෙහ සංඛ්‍යා අයං ඉක්කංඝාමා භික්ෂුනී සමනෙහන සංඛ්‍යන උක්ඛිංඝං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙන අනාදරං අප්පකිකාරං අකතසභායං තමනුවන්තී. සා තං වත්ථං නප්පටිතිඤ්ඤජජනී සංඛ්‍යා ඉක්කංඝාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසනී තඤ්ඤ වත්ථසංස පටිතිඤ්ඤභායා, යඤ්ඤා අයන්‍යාය ඛමනී ඉක්කංඝාමාය භික්ෂුනීයා සමනුභාසනා තඤ්ඤ වත්ථසංස පටිතිඤ්ඤභායා. සා තුඤ්ඤඤ්ඤ යඤ්ඤ නඤ්ඤමනී සා භාසෙය්‍යා දුඤ්ඤි එතමඤ්ඤ වදුඤ්ඤි-පෙ- තනීයඤ්ඤ එතමඤ්ඤ වදුඤ්ඤි-පෙ- සමනුභවංඤ්ඤ සංඛ්‍යන ඉක්කංඝාමා භික්ෂුනී තඤ්ඤ වත්ථසංස පටිතිඤ්ඤභායා ඛමනී සඤ්ඤඤ්ඤ තඤ්ඤා තුඤ්ඤි, එවම්මං ධාරයාඤ්ඤි.

ඤාහන්ඤා දුඤ්ඤං ඤීඤි කම්මවාචාඤි ඤුඤ්ඤඤ්ඤා කම්මවාචා පටිඤ්ඤාසානෙ ඤාපහන් පාරාඤ්ඤඤ්ඤ.

අයඤ්ඤි: පුරිචාඤ්ඤා උපාදය වුච්ඤි.

පාරාඤ්ඤා භොතිති: සෙය්‍යවාපි නාම පුඤ්ඤිලා දෙවධා භික්කං අප්පටිසත්ථකා භොති එවම්මෙව භික්ෂුනී යාවතනීයං සමනුභාසනාය නප්පටිතිඤ්ඤජජනී, අඤ්ඤමඤ්ඤ භොති අසකාරධිතා තෙන වුච්ඤි පාරාඤ්ඤා භොතිති.

අසංචාසානී: සංචාසො නාම: එකකම්මං එකදෙදුඤ්ඤා සමසිඤ්ඤා, එසො සංචාසො නාම. සො තාය සඤ්ඤිං නඤ්ඤි, තෙන වුච්ඤි අසංචාසානී.

5. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක වීසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයතීවෙනි සඛ්‍ය තෙමේ මාවදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහග්‍ර වීසින් උබෙවනීකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි, ඕ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

ආයතීවෙනි සඛ්‍ය තෙමේ මා වදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහග්‍ර වීසින් උබෙවනීකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි. ඕ තොමෝ වස්තුව නො දුරැලයි. සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කිරීම යම් ආයතීවකහට රුස්තේ නම් ඕ තොමෝ නිහඩ වේවා. යමක හට නො රුස්තේ නම් ඕ තොමෝ කියාවා. දෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... සඛ්‍යයා වීසින් මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්තේ යැ, එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය දරමි යි.

6. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙ කම්වදනින් තුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ පරිච්ඡි ඇවැත් වේ.

7. අයමපි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා භොති: යම්සේ දෙකට බිදුණු මහත් ගලෙක් යළි නො ගැලපිය හැකි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ තොමෝ තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කිරීමෙන් නො දුරැලන්නී නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැදුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් "පාරාජිකා භොති" යි කියනු ලැබේ.

8. අසංවාසා සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය තෙමේ ඇය සමභ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

පාර්ශ්විකවලින් හිතවුන්විභවය

ධර්මකමෙම ධර්මකමෙමසඳහා නැවැත්වීසසඳහා ආපත්ත පාරාජි-
කසස. ධර්මකමෙම වෙමනිකා නැවැත්වීසසඳහා ආපත්ත පාරාජිකසස.
ධර්මකමෙම අධර්මකමෙමසඳහා නැවැත්වීසසඳහා ආපත්ත පාරාජිකසස.
අධර්මකමෙම ධර්මකමෙමසඳහා ආපත්ත දුකකටසස. අධර්මකමෙම
වෙමනිකා ආපත්ත දුකකටසස. අධර්මකමෙම අධර්මකමෙමසඳහා ආපත්ත
දුකකටසස.

අනාපතනි: අසමනුභාසනායා පවිත්රිසසඳහායා උමචනිකාය
-පෙ- ආදිකමෙකායානි.

කතිපපාරාජික: නිට්ඨික.

1. 4

වතුපටපාරාජික.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙතවනෙ
අනාපමිණිකසා ආරාමෙ. තෙන වො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා
භික්ඛුනියො අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස භසුගභණ්ඩෙ
සාදියනි සඛ්ඛාටිකණ්ණගභණ්ඩෙ සාදියනි. සන්ධිට්ඨනිපි. සලලපනිපි
සමෙකතමි ගවජනි. පුරිසසසපි අබ්භාගමනං සාදියනි. ජනනමි
අනුපවිසනි. කායමි තදජාය උපසංභරනි, එතසස අසද්ධමෙසස
පතිසෙවනජාය.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායග්ග වියනි
විපාවෙනි, “කටං භි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අවසසුතා
අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස භසුගභණ්ඩෙ සාදියසනි. සඛ්ඛාටිකණ්ණ-
ගභණ්ඩෙ සාදියසනි. සනිට්ඨිකග්ගි. සලලපිසනි. සමෙකතමි
ගජිසසනි. පුරිසසසපි අබ්භාගමනං සාදියසනි. ජනනමි
අනුපවිසසනි. කායමි තදජාය උපසංභරිසනි, එතසස අසද්ධමෙසස
පතිසෙවනජායානි -පෙ- සට්ඨං කිර භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො
අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස භසුගභණ්ඩෙ සාදියනි.
සඛ්ඛාටිකණ්ණගභණ්ඩෙ සාදියනි. සනිට්ඨනිපි. සලලපනිපි
සමෙකතමි ගවජනි. පුරිසසසපි අබ්භාගමනං සාදියනි. ජනනමි
අනුපවිසසනි. කායමි තදජාය උපසංභරනි, එතසස අසද්ධමෙසස
පතිසෙවනජායානි. සට්ඨං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ-

1. අනුපවිසනි - 89 |

9. දහැමිකමහි දහැමිකම සන් ඇතියා නො දුරලා නම පරිජි ඇවැත් වෙයි. දහැමිකමහි විමති ඇතියා නො දුරලා නම පරිජි ඇවැත් වෙයි. දහැමිකමහි නො දහැමිකමසන් ඇතියා නො දුරලා නම පරිජි ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි දහැමිකමසන් ඇතියා නම දුකලා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි විමති ඇතියා නම දුකලා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි නො දහැමිකමසන් ඇතියා නම දුකලා ඇවැත් වෙයි.

10. සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්තියට දුරලන්තියට උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 4

වතුරි පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම අනෙපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එකල්හි වනාහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්ම ද ඉවසති. සහළකොන් ගැන්ම ද ඉවසති, වැළකට පැමිණ ද සිටීති. සල්ලාප ද කෙරෙති, සලකුණු කළ තැනට ද යෙති, තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ද ඉවසති, පිළිසන් තැනට ද පිවිසෙති, තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා (තමන්ගේ) ශරීරය ද එළවත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුභුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුහු ද? සහළ කොන් ගැන්මත් ඉවසුහු ද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කොළෝ ද? සල්ලාපත් කොළෝ ද? සලකුණු කළ තැනටත් ගියෝ ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසු ද? පිළිසන් තැනටත් පිවිසියෝ ද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුහු දයි. ... සැබෑ ද මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසත් ද? සහළකොන් ගැන්මත් ඉවසත් ද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කෙරෙත් ද? සල්ලාපත් කෙරෙත් ද? සලකුණු කළ තැනටත් යෙත් ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසත් ද? පිළිසන් තැනටත් පිවිසෙත් ද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවත් දයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ...

පාච්ඤානියපාළි භික්ෂුනීවීභවෙතිය

කථං භි නාම භික්ෂවෙව ඡන්ධනේයා භික්ෂුනීභයා අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුඤ්ඤාය භසුගභණ්ඩස් සාද්ධිස්සනති සංඛාරීකණ්ණභණ්ඩස් සාද්ධිස්සනති සංඛාරීකණ්ණනති සප්ප්පිස්සනති සංඛාරීකණ්ණනති ගච්ඡන්ති. පුරිසස්ස අධිභාගමනං සාද්ධිස්සනති. ඡන්ධනෙව අනුපච්ඡිස්සනති, කායමිති තදන්ධාය උපසංභරිස්සනති එතස්ස අසඤ්චිස්සනති පතිසෙවනන්ධාය. නොතං භික්ෂවෙව අපසන්නානං වා පසාදය -ඉප- එවඤ්ඤා පන භික්ෂවෙව භික්ෂුනීභයා ඉමං සික්ඛාපදං උදද්ධිස්සන්තු.

යා පන භික්ෂුනී අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුඤ්ඤාය භසුගභණ්ඩං වා සාද්ධිභයා සංඛාරීකණ්ණභණ්ඩං වා සාද්ධිභයා සන්තියෙට්ඨායා වා සලලපෙයා වා සංකෙතං වා භවෙජ්ජාය පුරිසස්ස වා අධිභාගමනං සාද්ධිභයා ඡන්ධනං වා අනුපච්ඡෙයා කායං වා තදන්ධාය උපසංභරෙයා එතස්ස අසඤ්චිස්සනති පතිසෙවනන්ධාය අයමිති පාරාජිකා භොති අසංවාසා අට්ඨවත්ථුකාති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -ඉප- භික්ෂුනීති: -ඉප- අයං ඉමස්මිං අපෙව අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අවසුතා නාම, සාරස්සා අපෙසබ්වතී පච්චිකම්බිතා.

අවසුතො නාම: සාරතො අපෙසබ්වා පච්චිකම්බිතො.

පුරිසපුඤ්ඤා නාම: මනුස්සපුරිසො. න යතෙධං න පෙතෙධං න නිරවජානගතො, වීඤ්ඤා පච්චිකම්බො කායසංසංඝං භමාපජජිඤ්ඤා.

භසුගභණ්ඩං වා සාද්ධිභයාති: භතො නාම; කප්පරං උපාදය යාව අභනනධා, එතස්ස අසඤ්චිස්සනති පතිසෙවනන්ධාය උඛ්ඛසබ්බකං අධොජාණුමණ්ඩලගභණ්ඩං¹ සාද්ධියති ආපනති පුප්ප්පිච්චයස්ස.

සංඛාරීකණ්ණභණ්ඩං වා සාද්ධිභයාති: එතස්ස අසඤ්චිස්සනති පතිසෙවනන්ධාය නිවන්ථං වා පාරුතං වා ගභණ්ඩං සාද්ධියති ආපනති පුප්ප්ප්ච්චයස්ස.

1. අධොජාණුමණ්ඩලං ගභණ්ඩං ඩී මජ්ඣං, උඛ්ඛසබ්බකං අධොජාණු මණ්ඩලභණ්ඩං අට්ඨකථා.

කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුහුද? සහළකොන් ගැන්මත් ඉවසුහුද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගීෂය්ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසුහුද? පිළිසන් තැනටත් පිවිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රයත්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් සහළකොන් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් වැළැකට පැමිණ සිටින්නී නම් හෝ සල්ලාප හෝ කරන්නී නම් සලකුණු කළ තැනට හෝ යන්නී නම් තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම හෝ ඉවසන්නී නම් පිළිසන් තැනට හෝ පිවිසෙන්නී නම් තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරය හෝ එළවන්නී නම් මෝ තොමෝ පරිච්ඡි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි—අධ්‍යවසුකා යැ.

3. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අවසසුතා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තී යැ,

අවසසුත නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වේ. කායසංසර්ගයට සම්වදින්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

හත්තහණං වා සාදියෙයා: හත් නම් වැළමිට පටන් නිය අග තෙක් යැ. තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස අකුආටෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

සධසාවිකණණගහණං වා සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස හැඳිවත හෝ පොරෝනාව හෝ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

පාච්ඤායපාළී භික්ෂුනීවිභවෙනා

සන්තිට්ඨයා වානී: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනාන්තරාය පුරිසස්ස භක්ඛපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති ධුලලවට්ඨයස්ස.

සලලපෙයා වානී: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනාන්තරාය පුරිසස්ස භක්ඛපාසෙ ධීතා සලලපති ආපත්ති ධුලලවට්ඨයස්ස.

සංකෙතං වා ගච්ඡයානී: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනාන්තරාය පුරිසෙන ඉක්ඛන්තාමං ඔකාසං ආගච්ඡාති චුක්ඛා ගච්ඡති පදෙ පදෙ ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. පුරිසස්ස භක්ඛපාසං ඔකක්ඛන්තමනෙත ආපත්ති ධුලලවට්ඨයස්ස.

පුරිසස්ස වා අබ්භාගමනං සාදියෙයානී: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනාන්තරාය පුරිසස්ස අබ්භාගමනං¹ සාදියති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. භක්ඛපාසං ඔකක්ඛන්තමනෙත ආපත්ති ධුලලවට්ඨයස්ස.

ඡන්තං වා අනුපච්ඡෙයෙයානී: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනාන්තරාය යෙන කෙතචි පච්චිඡන්තං ඔකාසං පච්චිඡමනෙත ආපත්ති ධුලලවට්ඨයස්ස.

කායං වා තදන්තරාය උපසංභරෙයානී: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනාන්තරාය පුරිසස්ස භක්ඛපාසෙ ධීතා කායං උපසංභරති ආපත්ති ධුලලවට්ඨයස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය චුචන්ති.

පාරාජිකා භොතිති: යෙයාචාපි නාම තාලො මක්ඛජිනෙතා අභබ්බො පුන විරුල්භියා එවමෙව භික්ෂුනී අට්ඨමං වක්ඛං පරිපුරෙන්නී අක්ඛමභී භොති අසක්ඛාධීතා, තෙන චුචන්ති පාරාජිකා භොතිති.

අසංවාසානී: සංවාසො නාම: එක්ඛමම් එකුදෙදෙයො සමසික්ඛතා එයො සංවාසො නාම යො තාය සද්ධං නඤ්චී, තෙන චුචන්ති අසංවාසානී.

අනාපතී: අසඤ්චිච අසතියා අජානන්තියා අසාදියන්තියා උම්මන්තියා ධීතච්ඡන්තියා වෙදනට්ඨාය ආදිකමමකායාති.

චතුක්ඛපාරාජිකං නිට්ඨිතං.

4. උද්දිට්ඨා මො අයායො අට්ඨපාරාජිකා ධම්මා. යෙසං භික්ෂුනී අක්ඛන්තරං වා අක්ඛන්තරං වා ආපඡ්ඡා න උභති භික්ෂුනීභි සද්ධං සංවාසං යථා පුරෙ තථා පච්ඡා පාරාජිකා භොති අසංවාසා. තත්ථයායො පුච්ඡාමී, කච්චික්ඛ පරිපුද්ධා දුක්ඛමි පුච්ඡාමී කච්චික්ඛ පරිපුද්ධා. තතියමි පුච්ඡාමී කච්චික්ඛ පරිපුද්ධා. පරිපුද්ධාත්ථයායො² තථො කුභ්භී, එවමෙතං ධාරයාමීති.

පාරාජිකකණ්ඩො නිට්ඨිතො.

1 ආගමනං ඕ | ඕච්චි
2 පරිපුද්ධාත්ථයායො - මඡයං

සනතිටෙයයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක් හුගේ වැලතෙහි සිටී නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැලතෙහි සිටියා කතාබහ කෙරේ නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සංකෙතං වා ගවෙජයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හු විසින් 'මෙ නම් ඇති පෙදෙසට එව'යි කියන ලද්දී යා නම් පියෙහි පියෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිමිනියාගේ අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

සුරිසයා වා අබ්භාගමනං සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ඉවසා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

ඡන්තං වා අනුපවිසෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස යම් කිසිවකිනුදු පිළිසන් පියෙසකට පිවිසි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

කායං වා තදන්තාය උපසංහරෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැලැතෙහි සිටියා ඔරිය එළවා නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

අයමි: පළමු පරිච්ඡි මෙහෙණන් ගෙනූ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම් සේ මුදුන්සුන් තල්ලුකෙක් යළි වැඩුමට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ අටවැනි වස්තුව පුරවන්නී නො මෙහෙණක් වුවා නො සැඟූ දුවක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ. එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාස ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිහියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උම්මත්තිකාවට ක්ෂිප්තචිත්තාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

වතුරි පාරාජිකය නිමි.

4. ආයතාවෙහි අට පරිච්ඡි ඇවැත්හු උදෙසන ලදහු මැ යි. මෙහෙණක් කොමෝ යම් පරිච්ඡි කෙනකුන් අතුරෙන් එක්තරා එක්තරා ඇවැත්කට පැමිණ මෙහෙණන් සමඟ සංවාසය නො ලබා ද, පෙර යම් සේ නම් පසු වැ එසේ සංවාසය නැත්තී පරිච්ඡි වුවා වෙයි. එහි ලා ආයතාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවහු ද? දෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද? තෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද? මෙහි ලා ආයතාවෝ පිරිසුදුහ. එහෙයින් නිහඩ වෙති. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාරාජික කාණ්ඩය නිමියේ යි.

පටමසධිතාදියෙසො

ඉමෙ ඛො පනායායො සත්තරස සධිතාදියෙසා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡති.

1. තෙන සමයෙන චූදො හගවා සාවකපීයං විහරති ඡෙතචනෙ අනාච්ඡිකම්මස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අසංසුතරො උපාසකො භික්ඛුනීසධිතස්ස උදෙසිතං¹ දඬා කාලකතො භොති. ඔස්ස දෙව පුත්තා භොගඤ්ච, එතො අස්සදො අපසනො එතො සදො පසනො, තෙ පෙතතිකං සාපතෙයං විහරීංසු. අථ ඛො සො අස්සදො අපසනො සදං පසනං එතදවොච, අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. එවං චූඤ්ඤෙ සො සදො පසනො තං අස්සදං අපසනං එතදවොච. “මායො එවං අචච අමහාකං පිතුනා භික්ඛුනීසධිතස්ස දිනො”ති. දුතියමි ඛො සො අස්සදො අපසනො තං සදං පසනං එතදවොච: අමහාකං උදෙසිතො තං භාජෙමා”ති. දුතියමි සො සදො පසනො තං අස්සදං අපසනං එතදවොච: “මායො එවං අචච “අමහාකං පිතුනා භික්ඛුනීසධිතස්ස දිනො”ති, තතියමි ඛො සො අස්සදො අපසනො තං සදං පසනං එතදවොච; “අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. අථ ඛො සො සදො පසනො සචෙ මඤ්ඤං හවීසසති අහමි භික්ඛුනීසධිතස්ස දසසාමීති තං අස්සදං අපසනං එතදවොච භාජෙමාති.

2. අථ ඛො සො උදෙසිතො තෙහි භාජියමානො තස්ස අස්සදස්ස අපසනස්ස පාපුණිං² අථ ඛො සො අස්සදො අපසනො භික්ඛුනීයො උපසධිතචීචො එතදවොච: “නිකම්මච්ඡො අමහාකං උදෙසිතො”ති. එවං චූඤ්ඤො චූච්චනො භික්ඛුනී තං පුරිසං එතදවොච: “මායො එවං අචච, කුමහාකං පිතුනා භික්ඛුනීසධිතස්ස දිනොති, දිනො න දිනොති වොහාරිකෙ මහාමනෙ පුඤ්ඤංසු. මහාමනො එවමාහංසු: කො අයො ජානාති භික්ඛුනීසධිතස්ස දිනොති එවං චූච්චනො භික්ඛුනී තෙ මහාමනෙ එතදවොච. අපිනායො³ කුමෙහි දිට්ඨං වා සුතං වා සකම් ධ්වංසො දනං දියමානන්. අථ ඛො තෙ මහාමනො සචං ඛො අයො ආහාති තං උදෙසිතං භික්ඛුනී සධිතස්ස අකංසු.

1. උදෙසිතං මජ්ඣං
2. පාපුණංසි—සීචු, මජ්ඣං.
3. අපිනායො, මජ්ඣං, අපිනායො, සීචු! අපිනායො, සො,

ප්‍රථම සඛ්‍යාදියෙහි

ආයතීවෙති, මේ සතළොස් සඛ්‍යාදියෙහි සඵලයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේ-
පිඩු පිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එකල්හි එක්තරා උපාසක
යෙක් මෙහෙණසහනට බඩුහලක් දී කලුරිය කෙළේ වෙයි. ඔහුට
දෙපුත් කෙතෙක් වෙති. එකෙක් (බුදුසසුන්හි) සැදුහෑ නැතියේ
නො පහන් යෑ. එකෙක් සැදුහෑ ඇතියේ පහන් යෑ. ඔහු පිය සතුධනය
බෙදුහු. එකල්හි ඒ සැදුහෑ නැති නො පහන්පුත් ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්පුත්-
හට මෙය කියෑ: "අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු" යෑයි. මෙසේ කී
කල්හි ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය
කියෑ: "ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින්
මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දේ" යෑයි. දෙවනවටදු ඒ සැදුහෑ නැති
නො පහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කියෑ:
"අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු" යෑයි. දෙවනවටදු ඒ
සැදුහෑ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය
කියෑ: "ආයතීතෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින්
මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දේ" යෑයි. තෙවනවටදු ඒ සැදුහෑ
නැති නොපහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කියෑ.
"අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු" යෑයි. එකල්හි ඒ සැදුහෑ
ඇති පහන්වූයේ "ඉදින් මාහට වන්නේ නම් මමද මෙහෙණ සහනට
දෙන්නෙමු"යි ඒ සැදුහෑ නැති නොපහන්වූවහුට 'බෙදමහ'යි කියෑ.

2. ඉක්බිති ඔවුන් විසින් බෙදනු ලබන ඒ බඩුහල ඒ
සැදුහෑ නැති නොපහන්වූවහුට පැමිණියේයෑ, එකල්හි ඒ සැදුහෑ නැති
නොපහන්වූයේ මෙහෙණන් වෙත ඵලාභී තෙල කියෑ: "ආයතීවෙති
නික්මෙවු, බඩුහල අපගේ යෑ"යි. මෙසේ කී කල්හි ධුලලානන්ද
භික්ෂුණි තොමෝ ඒ පුරුෂයහට තෙල කිවු යෑ: ආයතී තෙමේ මෙසේ
නහමක් කියාවා, තොපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සහනට දෙන
ලද්දේ "යෑයි. දෙන ලද ද නො දෙන ලද දැයි අධිකරණ මහා
මාත්‍රයන් පිළිවිසියහ. මහාමාත්‍රයෝ මෙසේ කීහු: "ආයතීවෙති
මෙහෙණ සහනට දෙන ලදැයි කවරෙක් දනී"දැයි. මෙසේ කී
කල්හි ධුලලානන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ මහාමාත්‍රයන්හට මෙය
කිවු යෑ: "ආයතීයෙනි තොප විසින් සාසනා තබාගෙන දෙනු ලබන
දනායක් දක්නා ලද්දේ හෝ අසන ලද්දේ හෝ වේ"දැයි. එකල්හි ඒ මහාමාත්‍රයෝ 'ආයතීව සැබෑවක් කියා' යෑයි ඒ බඩුහල
මෙහෙණ සහන සතු කළහ.

පාච්ඤානියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙකා

3. අරං ඛො යො පුරියො පරාජිතො උජ්ඣායති වියති විපාවෙනි: “අසසමඡියො ඉවා මුණ්ඛා වජ්ඣකිනියො. කරං හි නාම අභිඤාකං උදෙදාසිතං අච්ඡිදාපෙතනි”ති. චුලලනාදා භික්ෂුනී මහාමහානානං එතමඤං ආරොචෙයි, මහාමහානා තං පුරියං දණ්ඩාපෙසුං. අරං ඛො යො පුරියො දණ්ඩිතො භික්ෂුනුපසසයසස අවිදුරෙ ආජීවකසෙයයං කාරාපෙතා ආජීවිකෙ උයොපෙයි. එතා භික්ෂුනියො අවවාචදොති. චුලලනාදා භික්ෂුනී මහාමහානානං එතමඤං ආරොචෙයි. මහාමහානා තං පුරියං බන්ධාපෙසුං, මනුසසා උජ්ඣායනති වියසති විපාවෙනි “පයමං භික්ෂුනියො උදෙදසිතං අච්ඡිදාපෙසුං, දුතියං දණ්ඩාපෙසුන තතියං බන්ධාපෙසුං, ඉදති සාකාපෙසසතනි”ති. අසෙසාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං වියතානානං විපාවෙනතානං.

4. යා තා භික්ෂුනියො අජිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියසති විපාවෙනි “කරං හි නාම අයා චුලලනාදා උසසයවාදිකා විහරිසසති”ති -පෙ- සවං කිර භික්ෂුවෙ චුලලනාදා භික්ෂුනී උසසයවාදිකා විහරතිති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවෙ චුලලනාදා භික්ෂුනී උසසයවාදිකා විහරිසසති, නෙතං භික්ෂුවෙ අපසනතානං පසාදය -පෙ- එවංච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසසතු.

යා පන භික්ෂුනී උසසයවාදිකා විහරෙයා ගහපතීනා වා ගහපතීපුරෙතන වා දසෙත වා කම්මකරෙත වා අනාමසො සම්මනෙවිබ්බාඡනෙතාසි, අයං භික්ෂුනී පයමාපතතිකං ධම්මං. අපසනා නියසාරඡියං සධාරාදිසෙසනති.

5. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමංඡම්. අපෙඤ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

1. එරං, පිලු
2. දුතියමි, පි: පිලු
3. තතියමි, පි: පිලු
4. කම්මකරෙත, මජ්ඣ.

3. ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ පැරදුණේ ලමු කොට සිතයි. නුඟුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මේ මුඩු වද නො මෙහෙණේ අපගේ බඩුහල අසිදගත්තද”යි. ථුලලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ මහාමාත්‍රයනට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයනට දඩ ගැස්සූහ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ දඩ ගසන ලදුයේ මෙහෙණවරට නුදුරු තන්හි ආජීවක සෙනස්නක් කරවා ‘තෙල මෙහෙණන්හට ආත්‍රොශ කරවු’යැයි ආජීවිකයන් නභා යැවී යැ. ථුලලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ තෙල කරුණ මහාමාත්‍රයන්හට දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයා දහගෙහි ලැවූහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණහු පළමු කොට බඩුහල අසිදගත්ත, දෙවනුවැ දඩගැස්සූහ, තෙවනුවැ දහගෙහි ලැවූහ. දන් මරවන්නාහ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුඟුණ පවසන දෙස් පතුරුවන එ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තති ශබ්දය) ඇසූහ.

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඪී ථුලලනඤා තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු”දයි... සැබෑ ද මහණෙනි ථුලලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ දයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ... කෙසේ නම් මහණෙනි ථුලලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු ද, මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි... මෙසේ මහණෙනි මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වූ:

යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු හෝ ගැහැවිපුතකු හෝ දසකු හෝ කම්කරුවකු හෝ යටත්පිරිසෙයින් මහණ පිරිවැජියකුදු සමඟ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ නම් මේ මෙහෙණ පළමු (විකුම්කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතුවූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

5. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ඛුනී... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

පාචිත්තිය පාළු හි කවුනි විභවෙයා

උසස් යවාදිකා නාම: අට්ටකාරිකා වුළුච්චි,
 ගහපති නාම; යො කොච් අගාරං අඤ්ඤාවිසති.
 ගහපතිපුතො නාම: යො කොච්¹ සුඤ්ඤාභාතරො.
 දුසො නාම: අනොතා ... ජාතො ධනකතිතො කරමරානීතො.
 කම්මකරො නාම: හතකො ආහතකො.

සමණපරිබ්බාජකො නාම: හිකවුඤ්ඤා හිකවුනිඤ්ඤා සිකම්මානඤ්ඤා සාමණෙරඤ්ඤා සාමණෙරීඤ්ඤා යපෙඤ්ඤා යො කොච් පරිබ්බාජකසමා-
 පනො.

අට්ටං කරිසසාමීති දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා ආපනති
 දුක්ඛකට්ඨං ඵකස්ස ආරොචෙති ආපනති දුක්ඛකට්ඨං. දුතියස්ස ආරොචෙති
 ආපනති චුට්ඨවයස්ස. අට්ටපරියොසානො ආපනති සඤ්ඤාදියෙසස්ස.

පයමාපනතිකතාති : සහවඤ්ඤාචාරා² ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.
 නිසාරණියතාති : සඤ්ඤා නිසාරියති.

සඤ්ඤාදියෙසොති : සඤ්ඤාව නස්සා ආපනතියා මානන්තං දෙති
 මූලාය පටිකස්සති අබ්බොති, න සම්මහුලා, න ඵකා හිකවුනි, තෙන
 වුළුච්චි සඤ්ඤාදියෙසොති³ නස්ස වෙච ආපනතීතිකායස්ස නාමකම්මං
 අධිවචනං තෙනපි වුළුච්චි සඤ්ඤාදියෙසොති.

අනාපනති: මනුසෙහි ආකඩ්ඪියමානා ගච්ඡති, රඤ්ඤං⁴ යාවති
 අනොදියස්ස ආච්ඤ්ඤාති උම්මත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පයමසඤ්ඤාදියෙසො*

2. 2

දුතිය සඤ්ඤාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවස්ඪියං විහරති ජෙතවනො
 අනාච්ඤ්ඤාසංඝාතො ආරාමෙ, තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං
 අඤ්ඤාතරස්ස ලිච්චිස්ස පජාපති අතිවාරිනී⁵ හොති. අථ බො සො
 ලිච්චි කං ඉඤ්ඤං ඵතදවොච: “සාධු විරමාහි අනුඤ්ඤං බො තෙ
 කරිසසාමී”ති. ඵවසු වුච්චිමානා නාදිසී. තෙන බො පන සමයෙන
 වෙසාලියා⁶ ලිච්චිගණො සනාපතීතො හොති කෙතච්චිදෙච කරණි-
 යෙන. අථ බො සො ලිච්චි තෙ ලිච්චි⁷ ඵතදවොච: “ඵකං මෙ
 අයොගා ඉඤ්ඤං අනුජාතාථා”ති- කා නාම සාති. මඤ්ඤං පජාපති
 අතිවරති, තං ඤාතෙසසාමීති. පජානාහීති.⁸

1. යෙ කෙච් - මජ්ඣං. 6. අතිමරති - සී!
 2. සහවදුස්සඤ්ඤාචාරා - මජ්ඣං. 7. වෙසාලිය - මජ්ඣං.
 3. සඤ්ඤාදියෙසොති - මජ්ඣං. 8. ලි ච්චිතො, සීචු! ලිච්චියො, මජ්ඣං.
 4. ආච්ඤ්ඤා - මජ්ඣං සා. 9. ජානාහිති, - මජ්ඣං.
 5. පයමසඤ්ඤාදියෙස සිකම්මාපදං - මජ්ඣං. * සඤ්ඤාදියෙසං පොඤ්ඤාසංඝං.

උසායවාදිකා නම: අට්ටකාරිකා කියනු ලැබෙයි.

ගහපති නම: යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද (හේ යැ.)

ගහපතිපුත්ත නම: යම්කිසි දරුවන් හා බැයන් ඇත්තෙකි.

දස නම: අනෙතාරාත යැ ධනක්කිත යැ කරමරානීත යි.

කමමකර නම: හතක යැ ආහතක යි.

සමණපරිබ්බාජක නම: මහණ ද මෙහෙණ ද සික්මනුව ද හෙරණ ද හෙරණිය ද තබා යම් කිසි පිරිවැරිබවට පැමිණියෙකි.

අධිකරණයක් කරන්නෙ මැ යි දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එකක්හට ඇරොජා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවැන්නකුට ඇරොජා නම් ජුලැයි ඇවැත් වෙයි. අධිකරණය අවසන්හි සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-භාෂණකර්මයෙන් නො වේ.

නිසසාරණියං: සහග්‍ර කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සධසාදිසෙසො: සඬක තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානත දෙයි, මූලාය පටිකසසන කම් කෙරෙයි, අබහාන කම් කෙරෙයි, කැදවයි, සම්බහුලයෝ නො වෙති. එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි. එහෙයින් සධසාදිසෙස යැයි කියනු ලැබෙයි. ඒ ආපත්ති සමුහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවචන යි. එයින්ද සධසාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

මිනිසුන් විසින් අදනා ලබන්නී යා නම්, රැකවරණය යදී නම් නො උදෙසා කියා නම් ඇවැත් නො වේ, උමමත්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහටඇවැත් නැති.

ප්‍රථම සධසාදිශෙෂ යි.

2. 2

විනීය සධසාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ අනේපිඬු සිටුහුගේ ජෙකවන නම් අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර එක්තරා ලිව්ඡවියකුගේ භාය්‍යා නොමෝ ඉක්මවා හැසිරෙන්නී වෙයි, එකල්හි ඒ ලිව්ඡවී තෙමේ ඒ ස්ත්‍රියට මෙය කියැ: “මැනැව් විරමණය වව, තාහට නපුරක් කරන්නෙමැ”යි, මෙසේත් කියනු ලබන්නී නො පිළිගනු. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර ලිව්ඡවී ගණයා කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන රැස්වූයේ වෙයි. එකල්හි ඒ ලිව්ඡවී තෙමේ ඒ ලිව්ඡවීනට මෙය කියැ: “ආය්‍ය-යෙනි, එක් ස්ත්‍රියක මාහට අනුදනුව”යි. හෝ නම් කවර යැ? මාගේ භාය්‍යාව ඉක්මවා හැසිරෙයි. ඇය නසා ලන්තොමැයි, දනුව යි (කියැ.)

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. අපෙසාසි ටො සා ඉතී ‘සාමීකො කිර මං සානෙතුකාමො’ති, වරහණ්ඛං ආදය සාවතීං ගනානා කීපීයෙ උපසධකමීනා පබ්බජ්ජං යාචී, තීපීයා න ඉච්ඡංසු පබ්බාජෙත්තුං. භික්ඛුනීයො උපසධකමීනා පබ්බජ්ජං යාචී; භික්ඛුනීයො පි න ඉච්ඡංසු පබ්බාජෙත්තුං චූළලනාදා භික්ඛුනීං උපසධකමීනා හණ්ඛකං දසෙසානා පබ්බජ්ජං යාචී, චූළලනාදා භික්ඛුනී හණ්ඛකං ගහෙතා පබ්බාජෙසී.

3. අර ටො සො ලිච්චි තං ඉතී පරියෙසනෙතා¹ සාවතීං ගනානා භික්ඛුනීසු පබ්බජීතං දිසානා යෙන රාජා පසෙනදී කොසලො තෙත්තපසධකමී, උපසධකමීනා රාජානං පසෙනදීං කොසලං එතද-වොච: ‘පජාපතී මෙ දෙව වරහණ්ඛං ආදය සාවතීං අනුපපත්තා තං දෙවො අනුජානාතු’ති. තෙන හි හණ්ඛ වීචිනීනා ආචිකංකි දිට්ඨා දෙව භික්ඛුනීසු පබ්බජීතාති. සචෙ හණ්ඛ භික්ඛුනීසු පබ්බජීතා න සා ලබ්භා කීඤ්ඤි කාතුං, සවාසබ්බාතො ධම්මො² වරතු බ්‍රහ්මචරියං සමුඛාදුකංසස අනතකිරියායාති.

4. අර ටො සො ලිච්චි උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: ‘කරං හි නා ම භික්ඛුනීයො වොරීං පබ්බජෙත්සසති’ති. අපෙසාසුං ටො භික්ඛුනීයො තසස ලිච්චිසස උජ්ඣායනතසස ඛියනතසස විපාවෙත්තසස.

5. යා තා භික්ඛුනීයො අපච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙති: ‘කරං හි නාම අය්‍යා චූළලනාදා වොරීං පබ්බා-ජෙත්සසති’ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ චූළලනාදා භික්ඛුනී වොරීං පබ්බාජෙසීති? සචං හගවා විගර්භි චූඤ්ඤා හගවා -පෙ- ‘කරං හි නාම භික්ඛවෙ චූළලනාදා භික්ඛුනී වොරීං පබ්බාජෙත්සසති. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤනතු.

යා පන භික්ඛුනී ජානං වොරීං වජ්ඣං විදිතං අනපලොකෙතා රාජානං වා සධසං වා ගණං වා පුභං වා පෙණිං වා අඤ්ඤත්‍ර කප්පා චූට්ඨාපෙය්‍ය අයමි භික්ඛුනී පටමාපකතිකං ධම්මං ආපනනා නිය්‍යාරණියං සධ්‍යාදියෙසනාති.

1. හවෙසනො, මජ්ඣං.
2. ඨාකංතො හවෙසා ධම්මො, මජ්ඣං.

2. ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ 'සැමියා මා නසාලනු කැමැත්තේ ලැ'යි ඇසූයැ, වරබඩු රැගෙන සැවැතට ගොස් තොටුවන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැදූ යැ, තොටුවෝ පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහු. මෙහෙණන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැදූ යැ. මෙහෙණන් පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහු, ජූලනඤ භික්ෂුණිය වෙත එළඹ බඩුපොදිය දක්වා පැවිද්ද යැදූ යැ, ජූලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ බඩුපොදිය ගෙන පැවිදි කරවූ යැ.

3. ඉක්බිති ඒ ලිච්චි තෙමේ ඒ ස්ත්‍රීය සොයන්නේ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූවහු දක පසෙනදි කොසොල් රජු වෙත එළඹියේ යැ, එළඹ පසෙනදි කොසොල් රජුහට මෙය කීයැ: "දෙවයෙනි, භාය්‍යාව වරබඩු රැගෙන සැවැතට පැමිණියා යැ, දෙවතෙමේ ඇය අනුදනිව"යි, එසේ නම් කොළෙති, සොයා කියවයි. දෙවයෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූවා දක්නා ලද්දී යැ. ඉදින් කොළෙති, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූ නම් ඕතොමෝ කිසිවක් කරන්නට නො ලබන්නී යැ, ධම්ම ස්වාඛ්‍යාත යැ; මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලසර කෙරේව යි.

4. එකල්හි ඒ ලිච්චි තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සෙරක පැවිදි කරවූහුද"යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ ලිච්චිහුගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

5. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්; "කෙසේ නම් ආය්‍ය ජූලනඤා තොමෝ සෙරක පැවිදිකරවූ"දැයි ... සැබැඳ මහණෙනි, ජූලනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූදැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැර ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජූලනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ දනෑ දනෑ වධයට සුදුසු වූ (එසේ) දන්නා ලද්ද වූ සෙරක රජහු හෝ සහහු හෝ ගණයා හෝ මුළුව හෝ ශ්‍රේණිය හෝ නො පිළිවිසෑ පෙර පැවිදි වූවක කඩා උපසපන් කරවා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු, (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

පාච්ඤානිසංඝායා භික්ෂුනීච්ඡවදානං

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අප්පෙ අධිපපතා භික්ෂුනීති,

ඡානාති නාම: සාමං වා ඡානාති අකෙසෙඤ්ඤා වා තසසා ආරොචෙතති, සා වා ආරොචෙති.

වොරී නාම: යා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අගසනකං අදික්කං ථෙය්‍යසංඛාතං ආදියති, එසා වොරී නාම.

වජ්ඣා නාම: යං කමමං¹ කචා වජ්ඣපඤ්ඤා හොති,

වීදිකා නාම; අකෙසෙඤ්ඤා චිත්තසෙසභි ඤාතා හොති වජ්ඣා එසාති.

අනපලොකෙකචාති: අනාපුච්ඡා.

රාජා නාම: යස් රාජා අනුසාසති, රාජා අපලොකෙතඤ්ඤා.

සධෙසා නාම: භික්ෂුනීසධෙසා වුච්චති, භික්ෂුනීසධෙසා අපලොකෙතඤ්ඤා.

ගණො නාම: යස් ගණො අනුසාසති, ගණො අපලොකෙතඤ්ඤා,

සුගො නාම: යස් සුගො අනුසාසති, සුගො අපලොකෙතඤ්ඤා.

සෙණී නාම: යස් සෙණී අනුසාසති, සෙණී අපලොකෙතඤ්ඤා.

අඤ්ඤානු කප්පාති: ධ්වපෙචා කප්පං, කප්පං නාම; දෙවු කප්පාති, තිජ්ජියෙසු වා පඤ්චමාසකා හොති අඤ්ඤාසු වා භික්ෂුනීසු පඤ්චමාසකා අඤ්ඤානු කප්පා වුච්චාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරිතිං වා පනං වා වීචරං වා පරියෙසති සීමං වා සමමනාති, ආපනති දුක්ඛං. ඤාතියා දුක්ඛං, දව්භි කමමවාචාහි චුත්තච්චයා, කමමවාචා පරියෙසානො උපජ්ඣායාය ආපනති සඤ්ඤාදිසෙසසස. ගණසස ව ආචරිතියා ව ආපනති දුක්ඛං.

1. කමමනි පදං මඤ්ඤං' න දිසෙතෙ.

6. යා පන: යම් යම්බඳු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්භුණිය යි.

ජානාති නම: තොමෝ හෝ දනී, අන්හු හෝ ඇයට ඇරොපත්, ඕතොමෝ හෝ ඇරොපයි.

වොරී නම: යමක් පස්මස්සක් හෝ අධිරා පස්මස්සක් හෝ අගනා නුදුන් දෑයක් සොරයිතින් ගනී නම් මෝ තොමෝ සෙර නමු.

වජ්ඣා නම: යම් කමීයක් කොට වධයට සුදුසු වුවා වෙයි.

විදිතා නම: සෙසු මිනිසුන් විසින් 'මෝ තොමෝ වධයට සුදුසු වුවා' යැයි දන්තා ලද්දී වෙයි.

අනපලොකෙඤා: නො පිළිවිසැ,

රාජ නම: යම් තැනෙක රජෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් රජතෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සඩස නම: හික්භුණියඩසයා කියනු ලැබෙයි. හික්භුණියඩස තෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

ගණ නම: යම් තැනෙක (මලලාණාදී) ගණයෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ගණයා පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සුග නම: යම් තැනෙක පුණ්ණ කාරකාදි මුළුවෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් මුළුව පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සෙණී නම: යම් තැනෙක ගන්ධිකාදී ශ්‍රේණියෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ශ්‍රේණිය පිළිවිසිය යුත්තේ යි.

අඤ්ඤත්‍ර කප්පා: කැප බවට ගියක තබා කප්ප නම: දෙ කැපයෙකී තොටුවන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, අන් මෙහෙණන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවන්නෙමැයි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාවක් හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඤජතියෙන් දුකුළා යැ දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණහට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ:

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අයමපිති; පුරිමං¹ උපාදය වුච්චති.

පයමාපතනිකනති: සහවඤ්ඤාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.
නිසසාරඤ්ඤානති: සඛකමහා නිසසාරියති.

සඛසාදිසෙසොති: සඛකාව තසසා ආපතනියා මානාතං දෙති මුලාය පටිකසසති අබෙහති න සමඛනුලා න එකා භික්ෂුනී තෙන වුච්චති සඛසාදිසෙසොති. තසස වෙව ආපතනිනිකායසස නාමකමම. අධිවචනං, තෙනපි වුච්චති සඛසාදිසෙසොති.

වොරියා වොරියඤ්ඤ අඤ්ඤනු කපපා වුට්ඨාපෙති ආපතනි සඛසාදිසෙසසස. වොරියා වෙමතිකා අඤ්ඤනු කපපා වුට්ඨාපෙති අපතනි දුකකටසස.² වොරියා අවොරියඤ්ඤ අඤ්ඤනු කපපා වුට්ඨාපෙති, අනාපතනි. අවොරියා වොරියඤ්ඤ ආපතනිදුකකටසස. අවොරියා වෙමතිකා ආපතනි දුකකටසස, අවොරියා අවොරියඤ්ඤ අනාපතනි.

අනාපතනි: අජානනති වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙඤා වුට්ඨාපෙති, කපපකතං³ වුට්ඨාපෙති, උමමතනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසඛසාදිසෙසො

2. 3

තනියසඛසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාච්ඡිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භද්දය කාපිලානියා අනෙතවාසිකා⁴ භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි සද්ධිං භණ්ඩිඤා ගාමකං⁵ ඤාතිකුලං අගගාසි. භද්ද කාපිලානී තං භික්ෂුනීං අපසසනති භික්ෂුනීයො පුළ්ඡි, “කභං ඉඤ්ඤානාමා න දිසසති”ති. භික්ෂුනීහි සද්ධිං අගගා භණ්ඩිඤා න දිසසති. අමවා අමුකසමී ගාමකෙ⁶ එනිසසා ඤාතිකුලං, තඤ්ඤා ගගඤා විචිනථාති. භික්ෂුනීයො තඤ්ඤා ගගඤා තං භික්ෂුනීං පසසිඤා එතදවොචු: “කිසස ඤාං අගගා එකිකා ආගතා, කච්චිසි අපපධංසිතා”ති, අපපධංසිතමි⁶ අගගාති.

1. පුරිමංයො, සිමු! සිමු!
2. සඛසාදිසෙසසස, සිමු!
3. කපපකං, සිමු!
4. අනෙතවාසි, සි! අනෙතවාසිති, මජ්ඣං.
5. ගාමිකෙ, සා,
6. අපපධංසිකාමිති, මජ්ඣං.

අයමපි: පළමු සභවෙසෙස් අවනක ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පටමාපත්තිකං: වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණ කම්යෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සභහු කෙරෙන් නොරනු ලබයි.

සංඝාදිශෙසො: සංඝ තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානක දෙයි, මූලාය පටිකසසනය කෙරෙයි, අඛාන කම් කෙරෙයි. සම්බහුලයෝ නො වෙති, එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි, එහෙයින් සංඝාදිශෙස යැයි කියනු ලැබෙයි, ඒ ආපත්ති සමුහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිච්චන යි. එයින්ද සංඝාදිශෙස යැයි කියනු ලැබේ.

සෙරක කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි විමති ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති, නො සෙර කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නො දන්නී උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපන් කරවා නම්, කැපබවට ගියක උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උම්මතතිකාවභට...ආදිකම්මිකාවභට ඇවැත් නැති.

ද්විතීය සංඝාදිශෙෂ යි.

තෘතීය සංඝාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අතැවැයි මෙහෙණක් මෙහෙණන් සමඟ ඩබර කොට ගම්බද නැකුලයකට ගියා යැ. හදා කාපිලානී නොමෝ එ මෙහෙණ නො දක්නී මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. “මෙනම් ඇත්තී කොහිදැයි නො දක්නා ලැබේ.” යැයි. ආයතීවෙනී, මෙහෙණන් සමඟ ඩබර කොට නො දක්නා ලැබේ යැයි. මැණිවරුනි, අසුවල් ගමෙහි මැයගේ නැ කුලයෙක් වෙයි. එහි ගොස් සොයා බලව යි කිවු යැ. මෙහෙණෝ එහි ගොස් එ මෙහෙණ දක මෙය කීහු. “ආයතීවෙනී, තෝ කුමකට හුදෙකලා වැ අවු ද? කිම නො නසනලදු දැයි, ආයතීවෙනී, නො නසනලදුයෙම් වෙමැයි (කිවුයැ.)

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ධියනතී විපාවෙනතී "කථං හි නාම භික්ඛුනී එකා ගාමනතරං ගච්ඡිසසතී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එකා ගාමනතරං ගච්ඡතීති, සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එකා ගාමනතරං ගච්ඡිසසතී. නෙනං භික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ-ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

යා පන භික්ඛුනී එකා ගාමනතරං ගච්චයා අයමපි භික්ඛුනී පඨමාපඤ්ඤං ධම්මං ආපනනා නිසසාරණියං සධ්ධාදියෙයනතී.

ඵව ඤ්ඤං භගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤනං හොති

3. නෙන ඛො පන සමයෙන දෙඵ භික්ඛුනියො යාකෙතා යාවඤ්ඤා¹ අධ්ධානමග්ගපටිපඤ්ඤා හොනතී, අනතරාමග්ගෙ නදී තරිතඛ්ඛා හොති, අඵ ඛො තා භික්ඛුනියො නාවකෙ උපසඛ්ඛාමීඤ්ඤා එතදවොච්චිං, "සාධු නො ආච්චියො තාරොථා"ති. නායො සකකා උහො එකතො සකිං තාරෙතුනති එකො එකං උඤ්ඤාපෙසි, උඤ්ඤාපෙසිං උඤ්ඤාපෙසිං උඤ්ඤාපෙසිං, අනුඤ්ඤාපෙසිං අනුඤ්ඤාපෙසිං උඤ්ඤාපෙසිං, තා පච්ඡා සමාගනඤ්ඤා පුච්ඡිංසු. කච්චිසි අයො අඤ්ඤාපෙසිනතී, පඤ්ඤාපෙසි අයො ඤ්ඤා පන අයො අඤ්ඤාපෙසිනතී, පඤ්ඤාපෙසි අයොති.

4. අඵ ඛො තා භික්ඛුනියො යාවඤ්ඤා ගනඤ්ඤා භික්ඛුනීනං එකමඤ්ඤං ආරොච්චෙසුං: යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ධියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනී එකා නදීපාරං ගච්ඡිසසතී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එකා නදීපාරං ගච්ඡතීති, සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එකා නදීපාරං ගච්ඡිසසතී නෙනං භික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ-ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

1. යාවඤ්ඤා - 8ii

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට ගියා” දැයි... ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත් ගමකට යා දැයි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු “කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත් ගමකට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් යාකෙතයෙන් සැවැතට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපන්නාහු වෙති, අතරමහෙහි නදියක් තරණය කළ යුතු වෙයි, එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ නැවියන් වෙත එළැඹ මෙය කීහු, “ඇවැත්නි, අප එතර කරවන්නහු නම් මැනවැ”යි, ආයතීවෙති, දෙදෙන එක්වැ චරකට එතර කරවන්නට නො හැක්කැයි. එකෙක් එකක එතර කැරවියැ. එතර වූයේ එතර වූවහු දුෂණය කෙළේ යැ, එතර නො වූයේ එතර නො වූවහු දුෂණය කෙළේ යි, ඔහු පසුවැ එකතු වැ පිළිවුසුහු. කිම, ආයතීවෙති, නො නසන ලද දැයි, ආයතීවෙති, නසන ලද්දෙම වෙමි, ආයතීවෙති, තෙපි නො නසන ලද්දවු දැයි, ආයතීවෙති, නසන ලද්දෙම වෙමි යි කීවු යැ.

4. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා (ගහෙකින් එතෙරට) ගියා” දැයි, ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා දැයි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාරික්ෂකයාට භික්ෂුන් විභවය

යා පන භික්ෂුන් එකා වා ගාමනතරං ගවේජයා, එකා වා නදීපාරං ගවේජයා අයමපි භික්ෂුන් පයමාපකතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤජිදං හගවතා භික්ෂුන්තං සිකධාපදං පඤ්ඤන්තං හොති.

5. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ෂුන්තියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවකපීං ගවජනතා සායං අඤ්ඤතරං ගාමං උපගව්ඪිංසු, තස්ස අඤ්ඤතරා භික්ෂුන් අභිරුපා හොති දස්සනීයා පාසාදිකා, අඤ්ඤතරො පුරිසො තස්සා භික්ෂුන්තියා සහදස්සනෙන පටිබද්ධවිතොනා අහොසි.¹ අප ඛො සො පුරිසො තාසං භික්ෂුන්තං සෙයාං පඤ්ඤ-පෙනතා තස්සා භික්ෂුන්තියා සෙයාං එකමනතං පඤ්ඤපෙසි. අප ඛො සා භික්ෂුන් සලලකෙඛවා පරිසුට්ඨිතො අයං පුරිසො සවෙ රතති. ආගච්ඡන්ති විසසරො මෙ හවිසසතිති භික්ෂුන්තියො අනාපුච්ඡා අඤ්ඤතරං කුලං ගන්වා සෙයාං කපෙසසි. අප ඛො සො පුරිසො රතති. ආගන්වා තං භික්ෂුන්තං ගවෙසනෙනා භික්ෂුන්තියො සට්ඨෙසි. භික්ෂුන්තියො තං භික්ෂුන්තං අපස්සන්තියො එවමාහංසු, නිසසංසයං ඛො සා භික්ෂුන් පුරිසෙන සද්ධිං නිකඛන්තාති. අප ඛො සා භික්ෂුන් තස්සා රතතියා අවචයෙන යෙන තා භික්ෂුන්තියො තෙනුපසඬකම් භික්ෂුන්තියො තං භික්ෂුන්තං එතදවොචුං: කිංස තං අයො පුරිසෙන සද්ධිං නිකඛන්තාති. නාහං අයො පුරිසෙන සද්ධිං නිකඛන්තාති. භික්ෂුන්තං එතමස්සං ආරොචෙසි.

6. යා තා භික්ෂුන්තියො අපට්ච්ඡා -පෙ- තා උපකායනාති ඛියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුන් එකා රතතිං විපවසිසසති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුන් එකා රතතිං විපවසිසි සච්චං හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුන් එකා රතතිං විපවසිසසති නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුන්තියො ඉමං සිකධාපදං උද්දියන්තුං

යා පන භික්ෂුන් එකා වා ගාමනතරං ගවේජයා එකා වා නදීපාරං ගවේජයා එකා වා රතතිං විපවසෙයා අයමපි භික්ෂුන් පයමාපකතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤජිදං හගවතා භික්ෂුන්තං සිකධාපදං පඤ්ඤන්තං හොති.

1. හොති - මඡසං,

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

5. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව්-වෙහි සිට ඇවැතට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට එළඹියහ. ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දැකුම්කලු වූවා පැහැදුම් දනවන්නී වෙයි, එක්තරා පුරුෂයෙක් එ මෙහෙණ දක්නා හා මැ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ විය. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණන්හට සෙනසුන් පනවන්නේ ඒ මෙහෙණ හට සෙනසුනක් එකත්පසෙකැ පැනවීයැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ 'මේ පුරුෂ (රාග) පර්යසුසීත යැ, ඉදින් රැයෙහි එන්නේ නම් මාහට වියරුහඬෙක් වන්නේ යැයි සලකා මෙහෙණන් නො පිළිවිසූ එක්තරා කුලයකට ගොස් ශයනය කළා යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ රැයෙහි අවුත් එ මෙහෙණ සොයන්නේ මෙහෙණන් ගටාලී යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණ නො දක්නාහු මෙසේ කීහු, "නිසැකයෙන් මැ ඒ මෙහෙණ තොමෝ පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගනු" යැයි, ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ එරැය ඇවැමෙන් ඒ මෙහෙණන් ඵෙත එළැඹියා යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීහු, ආයතීවෙති, තෝ කුමකට පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගනු දැයි, ආයතීවෙති, මම පිරිමිනියක්හු සමඟ නො නික්ම-ගනීම් යි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළා යැ.

6. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වැ වුසු" දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වුසු දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වැ වුසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පන වන ලද්දේ වෙයි.

පාර්ශ්විකපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

7. තෙන ඛො පන සමයෙන සබ්බසුලා භික්ෂුනීයො කොසලෙසු ජනපදෙසු යාවතීං අධානමග්ගපට්ඨකා භොතති. තස් අද්දකරා භික්ෂුනී වට්ටන පිළිතා¹ එකිකා ඔභීයිතා² පච්ඡා අගමාසි මනුසා තං භික්ෂුනීං පසයිතා දුසෙසුං. අථ ඛො යා භික්ෂුනී යෙන තා භික්ෂුනීයො තෙනුපසඤ්චි, භික්ෂුනීයො තං භික්ෂුනීං එතදවොචුං: “කිසස තුං අයො එකිකා ඔභීතා³ කච්චීයි අපපධංසිතාති. පධංසිතලි අයොති.

8. යා තා භික්ෂුනීයො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වියනති විප්පවනති, “කථං හි නාම භික්ෂුනී එකා ගණමහා ඔභීයිසනී”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා ගණමහා ඔභීයිති සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා ගණමහා ඔභීයිසනී. තෙනං හික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- එච්ඤා පන හික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු.

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගවෙජයා එකා වා නදීපාරං ගවෙජයා එකා වා රතනීං විපපවසෙයා එකා වා ගණමහා ඔභීයෙයා අයමපි භික්ෂුනී පධමාපනතිකං ධමමං ආපනනා නිසාරණීයං සධ්‍යාදීසෙසනති.

9. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසථීං අතෙ අධිපෙපනා භික්ෂුනීති.

එකා වා ගාමනතරං ගවෙජයාති: පරිකඤ්ඤාසා ගාමසා පරිකෙඛපං පධමං පාදං අනිකකාමෙන්නියා ආපනති ජුලලවචයසා. දුතියං පාදං අනිකකාමෙන්නියා ආපනති සධ්‍යාදීසෙසසා. අපරිකඤ්ඤාසා ගාමසා උපවාරං පධමං පාදං අනිකකාමෙන්නියා ආපනති ජුලලවචයසා. දුතියං පාදං අනිකකාමෙන්නියා ආපනති සධ්‍යාදීසෙසසා.

1. වච්චිකා, ඩා පිළි, ඩුච්චි
2. ඔභීතා, මජ්ඣං
3. හද, ඩා ඩුච්චි

7. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ කොසොල් දනව-
වෙහි සිට සැවැතට (යනු පිණිස) අදන්මඟට පිළිපත්නාහු වෙති,
ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝ මහවටනින් පෙළුණි
හුදෙකලා වූවා (ගණයා කෙරෙන්) වෙන්වූ පසු වූ ගියා යෑ,
මිනිස්සු එ මෙහෙණ දැක දුෂණය කළහ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ
නොමෝ ඒ මෙහෙණන් වෙත එළඹියා යෑ, මෙහෙණේ ඒ මෙහෙ-
ණහට මෙය කීහු, “ආයතීවෙනි, කුමකට තෝ හුදෙකලා වූවා
පසුවූවා ද? කීම! නො නසන ලද්දෙයි, ආයතීවෙනි, නසන ලද්දෙයි
වෙමැයි (කීවූයෑ).

8. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු
යොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම්
මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ’ද’
යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා
වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ දෙයි, සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස,
භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක්
නොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ ද? මහණෙනි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ
වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා
නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහකින් එතෙරට යා නම් හෝ
හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වූ වසා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා
ගණයා කෙරෙන් වෙන් වේ නම් හෝ මේ මෙහෙණ නොමෝත්
පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු
කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් පැමිණියා
වේ යැයි.

9. යා පත: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝනොමෝ මේ අරියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝණිය යි.

එකා වා ගාමන්තරං ගවිජ්ජයා: පරික්ඝිජන ග්‍රාමයාගේ
පරික්ඝෙපය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි,
දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අපරික්-
ඝිජනග්‍රාමයාගේ උපවාරය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි
ඇවැත් වෙයි, දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත්
වේ.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

එකා වා නදීපාරං ගවේෂයාසාති: නදී නාම කිමණ්ඛලං පටිච්ඡා-
දෙඤා යස කඤ්චි උක්ඛරනතියා භික්ෂුනියා අනතරවාසනෙ තෙමීයති,
පයමං පාදං උක්ඛරනතියා ආපතති ධුරුලව්වයස්ස. දුතියං පාදං
උක්ඛරනතියා ආපතති සංඛාරාදිසෙසස්ස.

එකා වා රතතිං විපපවසෙයාසාති: සහ අරුණුග්ගමනා දුතියකාය
භික්ෂුනියා හස්තපාසං විජහනතියා ආපතති ධුරුලව්වයස්ස විජහිතෙ
ආපතති සංඛාරාදිසෙසස්ස.

එකා වා ගණඛා ඔභීයෙයාසාති: අභාමනෙ අරණෙදු දුතියකාය
භික්ෂුනියා දසසනුපචාරං වා සවණුපචාරං වා විජහනතියා ආපතති
ධුරුලව්වයස්ස. විජහිතෙ ආපතති සංඛාරාදිසෙසස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුවවති.

පයමාපතතිකතාති: සහවස්ථුඤ්ඤාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියනාති: සංඛාරා නිසාරීයති

සංසාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි වුච්චති සංඛාරාදිසෙසොති.

අනාපතති: දුතියකා භික්ෂුනී පකකනතා වා භොති විබුද්ධතා,
වා කාලකතා වා පකඛසංකනතා වා, ආපදසු, උමමත්තකාය -පෙ-
ආදිකමේකායාති.

තතියසංඛාරාදිසෙසො

2. 4

චතුස්සංඛාරාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ
අනාචපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන චණ්ඩකාළී
භික්ෂුනී හණ්ඩනකාරීකා භොති කලහකාරීකා විවාදකාරීකා හස්සකාරීක,
සංසෙ අධිකරණකාරීකා. ධුරුලනානු භික්ෂුනී තස්සා කමම කඨිරමානො
තෙ පටිකෙසාසති. තෙන ටො පන සමයෙන ධුරුලනානු භික්ෂුනී

1. උක්ඛාරණතියා - ඔ! ඔචු!!
2. කරියමානෙ - ජෙතං.

[2.4] වතුරි සධ්‍යාදියෙහි

එකා වා නදිසාරං ගවිජයො: නදී නම් තෙමඩුලු වසා යම් කිසි තැනෙකු එතර වන්නා වූ මෙහෙණකගේ හඳුනාසිටුර තෙමෙනු ලැබේ නම් එය යි, පළමු පියෙන් එතර වන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පියෙන් එතර වන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා රත්තීං විපවසෙයො: අරුණ නැඹීම සමඟ මැ දෙවැනි මෙහෙණකගේ අත්පස හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා ගණමහා ඔභියෙයො: නො ගම් අරන්හි දෙවැනි මෙහෙණකගේ දඹුන්උවසර හෝ සවන්උවසර හෝ හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු සහවෙසෙස් අවන් මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තීකං: වස්තුවානිත්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියා: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සධ්‍යාදියෙයො: එයිනුදු සධ්‍යාදියෙස යැයි කියනු ලැබේ.

දෙවැනි මෙහෙණ ගියා හෝ ගිහිවුවා හෝ කලුරිය කළා හෝ තොටුපසට ගියා හෝ වේ නම් ඇවැත් නොවේ. ආපදයෙහි, උච්චිතකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය සධ්‍යාදියෙහි යි.

2. 4

වතුරි සධ්‍යාදියෙහි

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාලි හික්ෂුණි තොමෝ ධබර කරන්නී කලහකරන්නී වීරුද්ධවාද කරන්නී බහින්බස් වන්නී සඛ්ඤා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නී වෙයි, පුල්ලනඤා හික්ෂුණි තොමෝ ඇයට කර්ම කරන කල්හි ඔවුන්ට පටහැණි වැ කරුණු කියයි. එසමයෙහි වනාහි පුල්ලනඤා හික්ෂුණි තොමෝ

පාරික්ෂයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

ගාමකං අගමාසි, කෙනවිදෙව කරණියෙන. අට වො භික්ෂුනීසංඝො චූට්ඨනාදා භික්ෂුනී පක්කනසාති වණ්ඛකාළිං භික්ෂුනීං ආපක්ඛියා අදස්සන්තො උක්ඛිපි. චූට්ඨනාදා භික්ෂුනී ගාමකෙ තං කරණියං තීරෙත්වා පුනදෙව සාවභීං පච්චාගව්ඪීං. වණ්ඛකාළි භික්ෂුනී චූලලනාදාස භික්ෂුනීයා ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤපෙසි න පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි. න පව්වුග්ගන්ත්වා පක්ඛවීරං පටීග්ගහෙසි, න පානියෙන ආපුච්ඪී. චූලලනාදා භික්ෂුනී වණ්ඛකාළිං භික්ෂුනීං එතදවොච: “ක්ඛස්ස ත්වං අයො මයිං ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤපෙසි. න පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි, න පව්වුග්ගන්ත්වා පක්ඛවීරං පටීග්ගහෙසි, න පානියෙන ආපුච්ඪී”ති එවං හෙතං අයො හොති. යථා තං අභාථායාති. ක්ඛස්ස පන ත්වං අයො අනාථාති. ඉමා මං අයො භික්ෂුනීයො අයං අනාථා අපපඤ්ඤානා නඤ්ඤ ඉමිස්සා කොච්ඪී පටිච්ඡන්තාති ආපක්ඛියා අදස්සන්තො උක්ඛිපිංසුති. චූට්ඨනාදා භික්ෂුනී ඛාලා එතා අච්චන්තා එතං, නෙතං ජානන්ති කම්මං වා කම්මදෙසං වා කම්මවිපක්ඛං වා කම්මසම්මපක්ඛං වා. මයං වො ජානාම කම්මමපි කම්මදෙසමපි කම්මවිපක්ඛිමපි කම්ම සම්මපක්ඛිමපි, මයං වො අකතං වා කම්මං කාරොය්‍යාමං කතං වා කම්මං කොපෙය්‍යාමාති උහුං උහුං භික්ෂුනීසඛ්ඛං සන්තිපානාපෙත්වා වණ්ඛකාළිං භික්ෂුනීං ඔසාරෙසි.

2. යා නා භික්ෂුනීයො අඤ්චිච්ඡා -පෙ- නා උපකාමාසනති වීයනති වීපාවෙනති, “කථං හී නාම අය්‍යා චූට්ඨනාදා සම්මෙග්ගන සම්මෙග්ගන උක්ඛිප්ඨං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපලොකෙත්වා කාරකසඛ්ඛං අනඤ්ඤාස ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙසස්ති”ති-පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ චූට්ඨනාදා භික්ෂුනී සම්මෙග්ගන සම්මෙග්ගන උක්ඛිප්ඨං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපලොකෙත්වා කාරකසඛ්ඛං අනඤ්ඤාස ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙසිති. සචං හගවා වීගරහී බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හී නාම භික්ඛවෙ චූලලනාදා භික්ෂුනී සම්මෙග්ගන සම්මෙග්ගන උක්ඛිප්ඨං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපලොකෙත්වා කාරකසඛ්ඛං අනඤ්ඤාස ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙසස්ති. නෙතං භික්ඛවෙ අපපසනානා වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු :

1. අදස්සන්තො, කඤ්චි
 2. පච්චාගව්ඪී, පි ඔහු!!
 3. මං, පි ඔහු ඔහු!!
 4. කාරි, මජ්ඣං, පිහු!
 5. කපෙය්‍යාම, පිහු!!

කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන ගමකට ගියා යැ. එකල්හි හික්ෂුණි සඬන තෙමේ ජූලනඤා හික්ෂුණිය බැහැර ගියා යැයි වණඬකාලී මෙහෙණහට ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි උත්කේෂපණිය කර්මය කෙළේයැ. ජූලනඤා හික්ෂුණි නොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට යළිද සැවැතට පෙරළා පැමිණියා යැ. වණඬකාලී හික්ෂුණි නොමෝ එන ජූලනඤා මෙහෙණහට අසුනක් නො මැ පැනවූ යැ. පා දෝනා දිය පාසුටුව පා උලන පුවරුව නො මැ වෙනු තැබූ යැ. පෙරගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගතු. පැනින් නො පිළිවුසු. ජූලනඤා හික්ෂුණි නොමෝ වණඬකාලී මෙහෙණහට මෙය කීවූ යැ: “ආයතීවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා පැමිණෙන කල්හි අසුනක් නො මැ පැනවුව, පාදෝනාදිය පාසුටුව පා උලන පුවරුව නො මැ වෙන තැබුව, පෙර ගමන් කොට පාසිවුරු නො පිළිගතුව, පැනින් නො පිළිවුසුවැ”යි. “ආයතීවෙනි, පිළිසරණ නැතියකට යම්සේ නම් එසේ ම මැයට ද වේ”යැයි. ආයතීවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියක් වීහි ද? ආයතීවෙනි, මේ හික්ෂුණිහු “මැය පිළිසරණ නැතියක අප්‍රසිද්ධ යැ, මැය පිළිබද කිසියම් පටහැණිවැ කියන්නෙක් නැතැ”යි ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි උකෙවතීකම් කළහ යි. ජූලනඤා හික්ෂුණි නොමෝ “මොව්හු බාල යැ මොව්හු අවියත්හු යැ මොව්හු කර්මය හෝ කම්දෙසය හෝ කම්චිපත්තිය හෝ කම්සම්පත්තිය හෝ නො දනිති, ඇපි වනාහි කර්මය ද කර්මදෙසය ද කර්මචිපත්තිය ද කර්මසම්පත්තිය ද දනුම්හ, ඇපි වනාහි නො කළ කර්මය හෝ කරන්නම්හ, කළ කර්මය හෝ කොපනය කරන්නම්හ”යි යුහු යුහු වැ හික්ෂුණි සධ්‍යයා රැස්කරවා ලා වණඬකාලී මෙහෙණ අවසාරණය (යළි ඇතුළත් කිරීම) කැරවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයතී ජූලනඤා නොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවතී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසධ්‍යයා නො පිළිවීසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ අවසාරණය කළා”දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජූලනඤා හික්ෂුණි නොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවතී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසධ්‍යයා නො පිළිවීසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ (සඟමැදට) ඇතුළත් කළා දැයි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු. ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජූලනඤා හික්ෂුණි නොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවතී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසධ්‍යයා නො පිළිවීසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ ඇතුළත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... තව ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසත්වා.

පාච්ඤානියාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

“යා පන භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංවේසන උක්ඛිතං භික්ෂුනී-
ධම්මෙන විනයෙන සපුට්ඨාසනෙන අනපලොකෙඤ්ඤා කාරකසංඝ-
ඤාඤාඤාය ගණ්ඨා ඡන්දං ඔසාරෙයා අයමපි භික්ෂුනී පට්ඨාපකඤ්ඤා-
ධම්මං ආපනතා නිසසාරණියං සධ්ඤාදිසෙස”නති.

3. යා පනතී: යා යාදිසා-පෙ- භික්ෂුනීනී; -පෙ- අයං ඉමසමී-
අපෙඤ්ඤා අධිපෙතා භික්ෂුනීනී.

සමග්ගො නාම සංවේසා සමානසංවාසකො සමානසීලායං ධීතො.

උක්ඛිතො නාම: ආපකඤ්ඤා අදස්සනෙ වා අපට්ඨකමෙව වා අපට්ඨ-
නීසසග්ගෙ වා උක්ඛිතො.

ධම්මෙන විනයෙනාති: යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන.

සපුට්ඨාසනෙනාති: ජීනසාසනෙන බුද්ධිසාසනෙන.

අනපලොකෙඤ්ඤා කාරකසංඝනති: කලමකාරකසංඝං අනාපුච්ඡා.

ඤාඤාඤාය ගණ්ඨා ඡන්දනති: ගණ්ඨා ඡන්දං අභානිඤ්ඤා, ඔසාරෙසා-
මිති ගණං වා පරියෙසති සීමං වා සමමනනති ආපකඤ්ඤා දුක්ඛකට්ඨං.
ඤාඤාඤාය දුක්ඛකට්ඨං ද්විතී කලමවාචාහි දුට්ඨවචයා කලමවාචා-
පරියොසානෙ ආපකඤ්ඤා සධ්ඤාදිසෙසස.

අයමපිති: පුරිවායො උපාදය වුච්චති.

පට්ඨාපකඤ්ඤානති: සහවඤ්ඤාචාරා ආපඡනී අසමනුභාසනාය.

නිසසාරණියනති: සඛ්ඤානො නිසසාරියති.

සංඤාදිසෙසොති -පෙ- නෙතපි වුච්චති සධ්ඤාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙව ධම්මකමමසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපකඤ්ඤා සධ්ඤාදි-
සෙසසංඝං. ධම්මකමෙව වෙමතිකා ඔසාරෙති ආපකඤ්ඤා සධ්ඤාදිසෙසංඝං.
ධම්මකමෙව අධම්මකමමසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපකඤ්ඤා සධ්ඤාදිසෙසංඝං.
අධම්මකමෙව ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපකඤ්ඤා දුක්ඛකට්ඨං. අධම්මකමෙව
වෙමතිකා ආපකඤ්ඤා දුක්ඛකට්ඨං. අධම්මකමෙව අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපකඤ්ඤා
දුක්ඛකට්ඨං.

අනාපකඤ්ඤා: කලමකාරකසංඝං¹ අපලොකෙඤ්ඤා ඔසාරෙති, ගණ්ඨා ඡන්දං
ඡන්දං භානිඤ්ඤා ඔසාරෙති, වඤ්ඤා වඤ්ඤානිං ඔසාරෙති අසමනන
කමමකාරකසංඝං ඔසාරෙති, උච්චානිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

වතුකරසධ්ඤාදිසෙසො

1. කාරකං සංඝං - පිච්ච!

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උකෙවතී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසධ්‍යයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නී නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මෑ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහභූ කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්භුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමානසංවාසක වූ සමාන සීමායෙහි සිටී සධ්‍ය තෙමේ යි.

උකෙවතී නම්: ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි හෝ නො පිළියම් කිරීමෙහි හෝ නො බැහැර කිරීමෙහි හෝ උකෙවතී කම් කරන ලද්දී යැ.

ධම්මෙන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින්.

සප්පයාසනෙන: ජිනශාසනයෙන් බුද්ධශාසනයෙන්.

අනපලොකෙඤා කාරකසධ්‍ය: කර්මය කරන සහභූ නො පිළිවිසූ.

අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්ද: ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නෙමි යි ගණයා හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥාතියෙන් දුකුළා යැ, දෙ කම් වදනින් තුලැයි යැ. කම් වදන් පිරියනැ සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පඨමාපත්තිකං: වස්තුව්‍යතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහභූ කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සධ්‍යාදියෙසො: ... එයිනුදු සධ්‍යාදියෙස යැයි කියනු ලැබේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්ම කර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

කර්මය කරන සධ්‍යයා පිළිවිසූ ඇතුළත් කෙරේ නම්, ගණයාගේ ඡන්දය දනූ ඇතුළත් කෙරේ නම් වතෙහි වැටෙන්නිය ඇතුළත් කෙරේ නම් කර්මය කරන සධ්‍යයා නැති කල්හි ඇතුළත් කෙරේ නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

වතුරි සධ්‍යාදියෙහි යි.

2.5

පඤ්චමසධිසාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකපීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන සුඤ්චරිතඤ්ච භික්ඛුනී අභිරුපා භොති අසනීයා පාසාදිකා. මනුසසා භක්ඛග්ගෙ සුඤ්චරිතඤ්ච භික්ඛුනී. පසයිඤ්චා අවසසුතා අවසසුතාය සුඤ්චරිතඤ්ච භික්ඛුනීයා අග්ගමග්ගානී භොජනානී දෙනති. සුඤ්චරිතඤ්ච භික්ඛුනී යාවදඤ්ච භුඤ්ජති, අඤ්ඤ භික්ඛුනීයො න විහරරුපං ලභනති.

2. යා නා භික්ඛුනීයො අපට්ඨජා -පෙ- නා උජ්ඣායනති වීයනති විපාවෙනති, "කථං හි නාම අයා සුඤ්චරිතඤ්ච අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස භජනො ඛාදනීයං භොජනීයං¹ සභඤ්චා පටිග්ගභෙඤ්චා ඛාදිසසති භුඤ්ජසසති"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ සුඤ්චරිතඤ්ච භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස භජනො ඛාදනීයං භොජනීයං සභඤ්චා පටිග්ගභෙඤ්චා ඛාදති භුඤ්ජති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ සුඤ්චරිතඤ්ච භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස භජනො ඛාදනීයං භොජනීයං සභඤ්චා පටිග්ගභෙඤ්චා ඛාදිසසති භුඤ්ජසසති, තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියනතු.

යා පන භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස භජනො ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා සභඤ්චා පටිග්ගභෙඤ්චා ඛාදෙයා වා භුඤ්ජෙයා වා අයමි භික්ඛුනී පට්ඨමාපතතිකං ධම්මං ආපනනා නියසාරණීයං සංසාදියෙස"ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අපෙ අධිපෙසනා භික්ඛුනීති.

අවසසුතා නාම: සාරභගා අපෙකච්චිති පටිබද්ධවිතතා.

අවසසුතො නාම: සාරතො අපෙකච්චා පටිබද්ධවිතතො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුසපුරිසො න යතෙඛා න පෙතො න තීරච්චානගතො ඒඤ්ඤ පටිබලො සරජ්ඣං.

1. ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා - මජ්ඣං,

පඤ්චම සධ්‍යාදිගෞභය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුද්ධු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ වීශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වූවා පැහැදුම් එළවන්තී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත්වූ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණහට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ තොමෝ රිසියෙන තාක් වළඳයි. අන් මෙහෙණෝ සිත්සේ නො ලබන්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලඞුකොට සිතති, තුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයා සුන්දරිනන්ද තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කෑයුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කෑවා ද වැළඳ ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කෑ ද වළඳා දයි. සැබෑවෑ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුද්ධු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කෑවා ද වැළඳ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කෑ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ සියතින් පිළිගෙනෑ කෑ නම් හෝ වළඳා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළවූ (විකුම් කෙණෙහි ම) පෑමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (ස්භහු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්ට පෑමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අවසසුතා නම්: රාගයෙන් මොනවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තී යැ.

අවසසුත නම්: රාගයෙන් මොනවට රත්වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුග්ගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි, තිරිසන් ගියෙක් නො වෙයි, රාගයෙන් ඇලෙන්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

පාච්ඤානියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහො

බාදනීයං නාම: පඤ්චභොජනානි උදකදන්තපොණං යථෙඤා අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්චභොජනානි ඔදනො කුම්බොපො සත්තු මච්ඡා මංසං, බාදිසසාමී භුඤ්ජිසසාමීනි පතිගණකානි ආපතති ජුලලවට්ඨයංසං. අජෙඤ්ඤාභාගෙ අජෙඤ්ඤාභාගෙ ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසසං.

අයමපිනි: පුරිලායො උපාදය වුළුනි.

සයමාපතතිකතානි: සභවඤ්ජාඤ්ඤාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනායං.

නිසසාරණියතානි: සඛ්ඤාමහා නිසසාරීයති.

සඛ්ඤාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුළුනි සඛ්ඤාදිසෙසොති. උදකදන්තපොණං පතිගණකානි ආපතති දුක්ඛට්ඨසං.

එකතො අවසුතො බාදිසසාමී භුඤ්ජිසසාමීනි පතිගණකානි ආපතති දුක්ඛට්ඨසං. අජෙඤ්ඤාභාගෙ අජෙඤ්ඤාභාගෙ ආපතති ජුලලවට්ඨයංසං. උදකදන්තපොණං පතිගණකානි ආපතති දුක්ඛට්ඨසං.

උභතො අවසුතො යසඛ්ඤා වා පෙනසස වා පණ්ඩකසස වා කීර්ච්ඡානගතමනුසව්ග්ගහසස වා හස්ථතො බාදනීයං වා භොජනීයං වා¹ බාදිසසාමී භුඤ්ජිසසාමීනි පතිගණකානි ආපතති දුක්ඛට්ඨසං. අජෙඤ්ඤාභාගෙ අජෙඤ්ඤාභාගෙ ආපතති ජුලලවට්ඨයංසං. උදකදන්තපොණං පතිගණකානි ආපතති දුක්ඛට්ඨසං.

එකතො අවසුතො බාදිසසාමී භුඤ්ජිසසාමීනි පතිගණකානි ආපතති දුක්ඛට්ඨසං. අජෙඤ්ඤාභාගෙ අජෙඤ්ඤාභාගෙ ආපතති දුක්ඛට්ඨසං. උදකදන්තපොණං පතිගණකානි ආපතති දුක්ඛට්ඨසං.

අනාපතති: උභතො අනවසුතො භොජනී, අනවසුතොති ජානනී පතිගණකානි, උමමතතිකාය -පෙ- ආදිකමම්කායානි.

පඤ්චම සඛ්ඤාදිසෙසො

1. බාදනීයං වා භොජනීයං වානි - මෙමෙවංසඛ්ඤාදිසෙසො නදිසතො.

බාදනීය නම්: පස් බොජුන් ද දිය හා දහැටු ද තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භෞජනීය නම්: බත් යැ කොමු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ යන පස් බොජුන්, කන්තොම් බුදින්තොම් යි පිළිගනී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි සහවෙසස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු වෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නීස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සධ්‍යාදිගෙෂො: ... එයිනුදු සධ්‍යාදිගෙෂය යැ යි කියනු ලැබෙයි, දිය හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්තොම් බුදින්-තොම්පි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්‍ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තීර්යග්ගතමනුෂ්‍ය ගරීරීයකුගේ හෝ අනිත් කැ යුත්තක් හෝ බීදිය යුත්තක් හෝ කන්තොම් බුදින්තොම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්තොම් බුදින්තොම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් නො වූවාහු වෙත් නම්, රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී පිළිගනී නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පඤ්චම සධ්‍යාදිගෙෂ යි.

ජට්ඨසංඛ්‍යාදියෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවච්චියං චිහරති ජෙතවනෙ අනාරාමපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ තෙන ටො පන සමයෙන සුඤ්චිතඤ්චිකවුනී අභිරුපා භොති දැසනීයා පාසාදිකා, මනුස්සා භක්ඛග්ගෙ සුඤ්චිතඤ්චිකවුනී. පසයිචා අවසුතා සුඤ්චිතඤ්චිකවුනීයා අභ්‍යමග්ගානී භොජනානී දෙඤ්චි. සුඤ්චිතඤ්චිකවුනී කුක්ඛව්වායකනී න පතිගණ්ඤානී. අනන්තරිකා භික්ඛුනී සුඤ්චිතඤ්චිකවුනී. එතදවොච, “කිංසා ඤා. අයො න පතිගණ්ඤාසී”ති. අවසුතා අයොනී. ඤා. පනෙයො අවසුතානී නාභං අයො අවසුතානී. කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤා. අනවසුතා. ඉඛ්ඤොයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා නං ඤා. සභඤා පච්ඤාගෙඤා ඛාද වා භුඤ්ච වානී.

2. යා තා භික්ඛුනියො අඤ්චිතො-පෙ- තා උජ්ඣායනති චියනති වීසාවෙනතී, කරං භි නාම භික්ඛුනී එවං වකඛති “කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා, යතො ඤා. අනවසුතා, ඉඛ්ඤොයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා නං ඤා. සභඤා පච්ඤාගෙඤා ඛාද වා භුඤ්ච වානී. -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එවං වදෙති, “කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤා. අනවසුතා, ඉඛ්ඤොයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා නං ඤා. සභඤා පච්ඤාගෙඤා ඛාද වා භුඤ්ච වානී. සචං භගවා. චිහරති බුද්ධා භගවා. -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එවං වකඛති “කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤා. අනවසුතා, ඉඛ්ඤොයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා නං ඤා. සභඤා පච්ඤාගෙඤා ඛාද වා භුඤ්ච වානී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසකතානං වා පසාදයං-පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

මජ්ඣ සංඝාදානසූත්තය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සුන්දරීනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වූවා ප්‍රසාද එළවන්නී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරීනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වූවාහු සුන්දරීනන්ද මෙහෙණට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරීනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ කුකුසන්නී නො පිළිගනී. අනතුරුවෑ හුන් මෙහෙණ සුන්දරීනන්ද මෙහෙණට මෙය කීවු යැ. “ආයඹාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි නො පිළිගනිවු ද” යි. ආයඹාවෙනි, රාගයෙන් තෙත් වූයේ යැ, ආයඹාවෙනි, තෙපි වනාහි රාගයෙන් තෙත් වූවහු ද යි. ‘ආයඹාවෙනි, මම රාගයෙන් තෙත් නො වූයෙමැ’ යි. ආයඹාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද? එබැවින් ආයඹාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස්පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ආයඹාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයඹාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කීවුද” යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ ආයඹාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයඹාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කීවු ද? සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, “මෙහෙණක් තොමෝ ආයඹාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයඹාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාච්ඤානියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

“යා පතා භික්ෂුනී ඵලං වදෙයා : කිං තෙ අයෙය ඵසො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කුං අනවස්සුතා, ඉධිසයො යං තෙ ඵසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා තං කුං සහස්සා පටිග්ගහෙස්වා ඛාද වා භුඤ්ඤ වාති. අයමපි භික්ෂුනී පටමාපකතීකං ධම්මං ආපනතා නියසාරණීයං සධ්දාදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

ඵලං වදෙයානී; කිං තෙ අයෙය ඵසො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කුං අනවස්සුතා, ඉධිසයො යං තෙ ඵසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා තං කුං සහස්සා පටිග්ගහෙස්වා ඛාද වා භුඤ්ඤ වාති උයෙයාචෙති ආපකති දුක්ඛටසස. තසසා වචනෙන ඛාදිසසාමි භුඤ්ඤිසසාමිති පතිගණනාති ආපකති දුක්ඛටසස. අචෙකාභාචෙ, අචෙකාභාචෙ ආපකති දුට්ඨවටසස. භොජනපරිපොසානෙ ආපකති සධ්දාදිසෙසසස.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

පටමාපකතීකනති: සහවස්සුතාවාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නියසාරණීයනති: සධ්දාදිසෙස නිසාරණීයති.

සධ්දාදිසෙසනති: -පෙ- තෙනපි වුච්චති සධ්දාදිසෙසනති.

උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයෙයාචෙති ආපකති දුක්ඛටසස. තසසා වචනෙන ඛාදිසසාමි භුඤ්ඤිසසාමිති පතිගණනාති ආපකති දුක්ඛටසස.

ඵකතො අවස්සුතෙ, යසධිසස වා පෙතසස වා පණ්ඩකසස වා කීරච්චානගතමනුසසවිග්ගහසස වා හස්සතො ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා ඛාද වා භුඤ්ඤ වාති උයෙයාචෙති ආපකති දුක්ඛටසස. තසසා වචනෙන ඛාදිසසාමි භුඤ්ඤිසසාමිති පතිගණනාති ආපකති දුක්ඛටසස. අචෙකාභාචෙ ආපකති දුක්ඛටසස. භොජනපරිපොසානෙ ආපකති දුට්ඨවටසස. උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයෙයාචෙති ආපකති දුක්ඛටසස. තසසා වචනෙන ඛාදිසසාමි භුඤ්ඤිසසාමිති පතිගණනාති ආපකති දුක්ඛටසස.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ “ආයතාවෙහි, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතාවෙහි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ”යි මෙසේ කියා නම්, මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහසු කෙරෙන්) තොරතට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බඳු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුනී වෙයි.

එවං වදෙයා: ආයතාවෙහි, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතාවෙහි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැයුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් තොපට දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණ කර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහසු කෙරෙන් තොරනු ලබයි.

සධිසාදිසෙසො: ... එබිනුදු සධිසාදිසෙස ය යි කියනු ලැබෙයි.

පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ නිර්යන්තමනුෂ්‍යා ශරීරියකුගේ හෝ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාච්ඡන්දයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අනාපතභි: අනවස්සුතොති ජානනති උයොරාජෙති කුපිතා න පතීගණනාතීති උයොරාජෙති කුලානුද්දයතාය න පතීගණනාතීති උයොරාජෙති උමච්ඡතතිකාය -ඉප- ආදිකමිකායාති.

ජට්ඨසධිසාදිසෙයො

2. 7

සත්තමසධිසාදිසෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතීයං චිහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණධීකසස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි සද්ධිං හණ්ඨිඤා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වදෙති බුද්ධං පච්චකඛාමී ධම්මං පච්චකඛාමී සබ්බං පච්චකඛාමී සිසුඛං පච්චකඛාමී කීන්ත්‍රුමාව සමණීයො යා සමණීයො සකායධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණීයො ලජ්ජිතීයො කුසලවට්ඨිකා සිකඛාකාමා තාසාහං සත්තීකෙ බුහමචරීයං වරිඤ්ඤාමීති.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අපිච්ඡා -ඉප- තා උරුකායනතී වීයනති විපාවෙනති, “කථං හි නාම අයා වණ්ඤකාළි කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වකඛති” බුද්ධං පච්චකඛාමී ධම්මං පච්චකඛාමී සබ්බං පච්චකඛාමී සිසුඛං පච්චකඛාමී කීන්ත්‍රුමාව සමණීයො යා සමණීයො සකායධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණීයො ලජ්ජිතීයො කුසලවට්ඨිකා සිකඛාකාමා, තාසාහං සත්තීකෙ බුහමචරීයං වරිඤ්ඤාමී”ති -ඉප- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වදෙති: බුද්ධං පච්චකඛාමී -ඉප- කීන්ත්‍රුමාව සමණීයො යා සමණීයො සකායධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණීයො ලජ්ජිතීයො කුසලවට්ඨිකා සිකඛාකාමා තාසාහං සත්තීකෙ බුහමචරීයං වරිඤ්ඤාමීති. සච්චං හගවා. චිහරති බුද්ධා හගවා -ඉප- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වකඛති බුද්ධං පච්චකඛාමී ධම්මං පච්චකඛාමී සබ්බං පච්චකඛාමී සිසුඛං පච්චකඛාමී කීන්ත්‍රුමාව සමණීයො යා සමණීයො සකායධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණීයො ලජ්ජිතීයො කුසලවට්ඨිකා සිකඛාකාමා, තාසාහං සත්තීකෙ බුහමචරීයං වරිඤ්ඤාමීති. තෙන භික්ෂුවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -ඉප- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසෙතු:

1. වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී - පිච්ච, පිච්ච!
2. පච්චකඛාමී - පිච්ච

රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී නියොග කෙරේ නම්, කිපියා නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, කුලය කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, උම්මත්තිකාවට.... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

මේ සධ්‍යාදියෙහි යි.

2. 7

සජ්තම සධ්‍යාදියෙහි

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි හික්ෂුණි තොමෝ මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට කිපියා නො සියමන් (සතුටු) වූවා මෙසේ කියයි "බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, කීම, මේ මැ ශාක්‍යදුහිතෘ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හවුටෙහි බබ්බසර වෙසෙමැ"යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතනි, නුඟුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයතී වණ්ඩකාළි කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, කීම, මේ ශාක්‍යදුහිතෘ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හවුටෙහි බබ්බසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කිවුද"යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වණ්ඩකාළි හික්ෂුණි කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි ... කීම, මේ ශාක්‍යදුහිතෘ ශ්‍රමණි හු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ම හවුටෙහි බබ්බසර වෙසෙමැයි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි හික්ෂුණි කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාත කරමි. කීම මේ ශාක්‍ය දුහිතෘ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන් හවුටෙහි බබ්බසර වෙසෙ මැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිතභියපාදි භික්ෂුනීවිභවෙහා

“යා පහ භික්ෂුනී කුපිතා අනතතමනා එවං වදෙයා බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සඛ්ඛං පච්චක්ඛාමී සිකඛං පච්චක්ඛාමී කීන්ත්‍රුමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමඡියො ලජ්ජිතියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා තාසාහං සන්තියෙක ඉභමචරියං වරිසසාමීති. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි එවමසස වචනියා: “මායො කුපිතා අනතතමනා එවං අවචං බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සඛ්ඛං පච්චක්ඛාමී සිකඛං පච්චක්ඛාමී කීන්ත්‍රුමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමඡියො ලජ්ජිතියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා තාසාහං සන්තියෙක ඉභමචරියං වරිසසාමී”ති. අභිරමයො සවාක්ඛාතො ධම්මො චිර ඉභමචරියං සමමා දුක්ඛසස අනතකිරියායාති. එවඤ්ච යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගඤ්ඤොයා යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතභියං සමතුභාසිතධ්ධා, තසස පච්චිසසග්ගොය. යාවතභියඤ්ච සමතුභාසියමානා තං පච්චිසසථෙජජයා ඉච්චවතං කුසලං නො චෙ පච්චිසසථෙජජයා අයමපි භික්ෂුනී යාවතභියකං ධම්මං ආපනනා නිසසාරඡියං සඛ්ඛාදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -ථෙ- භික්ෂුනීති -ථෙ- අයං ඉමසමී අථෙඤ්ච අධිසෙතො භික්ෂුනීති.

කුපිතා අනතතමනාති: අනභිරද්ධා ආහතචිත්තා ටිලජාතා.

එවං වදෙයානාති: බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සඛ්ඛං පච්චක්ඛාමී සිකඛං පච්චක්ඛාමී කීන්ත්‍රුමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමඡියො ලජ්ජිතියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා තාසාහං සන්තියෙක ඉභමචරියං වරිසසාමීති.

යා භික්ෂුනීති: යා යා එවං වාදිනී භික්ෂුනී.

“යම් මෙහෙණස් තොමෝ කිපියා නො සතුටු වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, සධ්‍යයා ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාවාන කරම්” කිම ශාක්‍යාදුහිතා වූ මේ ශ්‍රමණීහු මැ ශ්‍රමණීහු නම් වෙත් ද? උප්පා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍යා වූ ශ්‍රමණීහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියා යුතු වන්නී යැ, “ආයාබොනි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, සධ්‍යයා ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, කිම ශාක්‍යාදුහිතා වූ ද? උප්පා ඇති කුකුළු ඇති මේ ශ්‍රමණීහු මැ ශ්‍රමණීහු නම් වෙත් ශික්ෂා කැමැති අන්‍යා වූ ශ්‍රමණීහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබසර වෙසෙමැයි මෙසේ නඟමක් කියන්නැ, ආයාබොනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාධ්‍යාත යැ මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබසර වස”යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දඩි වැ ගනී නම් එ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ අභව්‍ය දුරුකිරීම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කරම කළයුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කරම කරනු ලබන්නී එය දුරු නම් මෙසේ තෙල දුරුකිරීම මැනවි, ඉදින් නො දුරු නම් මේ මෙහෙණ ද තුන් යළ අවසන්ති පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැසුණු සිත් ඇත්තී හටගත් (පිළිසු) හුල් ඇත්තී;

එවං වදෙයා: බුදුන් ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, සධ්‍යයා ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාවාන කරම්, කිම ශාක්‍යාදුහිතා වූ මේ ශ්‍රමණීහු මැ ශ්‍රමණීහු නම් වෙත් ද? උප්පා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍යා වූ ශ්‍රමණීහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබසර වෙසෙමැ යි.

සා භික්ෂුනී: යමක් මෙසේ කියනු යුතු නම් ඒ මෙහෙණ යැ.

පාච්චන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතො

භික්ෂුනීභිති: අඤ්ඤභි භික්ෂුනීභි යා පසසන්තී යා සුඤ්ඤානී තාභි වතතබ්බො: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච, බුද්ධං පච්චකංඛාමී ධම්මං පච්චකංඛාමී සඛ්ඤං පච්චකංඛාමී සිකංඛං පච්චකංඛාමී කීන්තූමාව සමණියො යා සමණියො සකායධීතරො සන්තඤ්ඤපි සමණියො ලජ්ජනීයො කුකකුච්චිකා සිකංඛාකාමා, තාසාහං සන්තීකෙ බුහුච්චරියං වරිසසාමී”ති. අභිරමයො සොකංඛාතො ධම්මො වර බුහුච්චරියං සමමාදුකංඛසස අන්තකිරියායා”ති. දුතියමපි වතතබ්බො-තතියමපි වතතබ්බො-සචෙ පච්චිසසජ්ජති ඉච්චෙතං කුසලං නො චෙ පච්චිසසජ්ජති ආපතති දුකකටසස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපතති දුකකටසස. සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතබ්බො, එවඤ්ඤ පන භික්ෂුවෙ සමනුභාසිතබ්බො, ව්‍යන්තාය භික්ෂුනියා පච්චලාය සභෙතො ඤාපෙතබ්බො.

5. සුඤ්ඤානු මෙ අයො සභෙතො අයං ඉඤ්ඤාමා භික්ෂුනී කුපිතා අනත්තමනා එවං වදන්ති. බුද්ධං පච්චකංඛාමී ධම්මං පච්චකංඛාමී සඛ්ඤං පච්චකංඛාමී සිකංඛං පච්චකංඛාමී කීන්තූමාව සමණියො යා සමණියො සකායධීතරො සන්තඤ්ඤපි සමණියො ලජ්ජනීයො කුකකුච්චිකා සිකංඛාකාමා, තාසාහං සන්තීකෙ බුහුච්චරියං වරිසසාමීති. සා තං වදන්තං නපච්චිසසජ්ජති, යදි සඛ්ඤසස පන්තකලලං සංඝො ඉඤ්ඤානාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වදන්තස්ස පච්චිසසභ්‍යොය, එසා ඤාතති.

ශික්ෂුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසින් යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් “ආයතාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්දයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මෑද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබසර කරන්නෙමෑ යි මෙසේ නභමක් කියන්නෑ, ආයතාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාඛ්‍යාත යෑ. මෑතෑවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබසර කරව”යි කිය යුත්තී යෑ, දෙවනවට දු කිය යුත්තී යෑ තෙවනවට දු කිය යුත්තී යෑ, ඉදින් දුඳලා නම් මෙසේ තෙල දුඳලීම මෑතෑවී, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමමෑදට දු ඇද කියෑ යුතු යෑ. “ආර්යාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්දයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මෑද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබසර කරන්නෙමෑ යි මෙසේ නභමක් කියන්නෑ, ආයතාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාඛ්‍යාත යෑ, මෑතෑවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබසර කරව”යි. දෙවනවට දු කිය යුතු යෑ, ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යෑ, ... ඉදින් දුඳලා නම් මෙසේ තෙල දුඳලීම මෑතෑවී. ඉදින් නො දුඳලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමතුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යෑ, මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, සමතුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යෑ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සධ්ද තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

5. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සඛ්‍යයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් ශ්‍රමණී කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණීහු මොවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණීහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබසර කරන්නෙමෑ යි මෙසේ කියයි. ඕ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුඳලයි. ඉදින් සභනට පෑමිණිකල් ඇත්තේ නම් ඒ වස්තුව සඛ්‍ය තෙමේ දුඳලීම පිණිස මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට සමතුභාෂණකර්ම කරන්නේ යෑ, මේ ඥප්තිය යි.

පාච්ඤානියාලී භික්ෂුනීවිභවේශා

6. සුඤ්ඤාන මෙ අයොග සංඝො, අයං ඉත්තනාමා භික්ෂුනී කුපිතා අනාත්තමනා එවං වදෙති. බුද්ධං පච්චක්ඛමී ධම්මං පච්චක්ඛමී සඛ්ඤාං පච්චක්ඛමී සිසඛං පච්චක්ඛමී කීන්ත්වුමාච සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සන්තානඤ්ඤපි සමඤ්ඤො උජ්ජිනිඤ්ඤො කුණ්ඩව්ඤා, සිසඛාකාමා, තාසාහං සන්තීකෙ බුඤ්ඤවරියං වරිත්තාමීති. සා තං වත්තං නප්පට්ඨිත්තස්ස ජනී සංඝො ඉත්තනාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසනී තස්ස වත්තස්ස පටිනිසස්සභාසා, යස්සා අයතාය ඛමති ඉත්තනාමාය භික්ෂුනීයා සමනුභාසනා තස්ස වත්තස්ස පටිනිසස්සභාසා. සා කුණ්ඩසස්ස, යස්සා නසංඛමති සා භාසෙයා. දුතියමපි එතමත්ථං වදමී -ඵප- තතියමපි එතමත්ථං වදමී -ඵප- සමනුභට්ඨා සංඝෙන ඉත්තනාමා භික්ෂුනී තස්ස වත්තස්ස පටිනිසස්සභාසා, ඛමති සංඝස්ස තස්මා කුණ්ඨී, එවමෙතං ධාරයාමීති.

7. ඤාතීයා ඤාකටං, දව්භි කමමවාචාහි දුට්ඨවට්ඨො, කමමවාචා- පට්ඨොසානො ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස. සඛ්ඤාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජහතීයා ඤාතීයා ඤාකටං. දව්භි කමමවාචාහි දුට්ඨවට්ඨො පට්ඨොත්තමහතී.

8. අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුචන්ති.

යාවතතීයකතති: යාව තතීයං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති. න සහ- වත්තස්සභාසාරා.

නිසසාරඤ්ඤාතති: සඛ්ඤානො නිසසාරියති.

සඛ්ඤාදිසෙසොති: -ඵප- තෙනපි වුචන්ති සංඝාදිසෙසොති.

ධම්මකමමො ධම්මකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිත්තස්ස ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමමො වෙමතිකා නප්පට්ඨිත්තස්ස ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමමො අධම්මකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිත්තස්ස ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමමො ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති ඤාකටස්ස. අධම්මකමමො වෙමතිකා ආපතති ඤාකටස්ස. අධම්මකමමො අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති ඤාකටස්ස.

අනාපතති: අසමනුභාසනීයා, පටිනිසස්ස ජනීයා, උමමනා- කාය -ඵප- ආදිකමමීකායාති.

සත්තමසඛ්ඤාදිසෙසො.

6. ආර්යාවෙනි, සඛ්ඛ තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සඛ්ඛයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශීක්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කීම යාකාදුහිතා වූ යම් ශ්‍රමණි කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණිහු මෙවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශීක්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුයෙහි බහිර කරන්නෙමැ යි මෙසේ කියයි. ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි, සඛ්ඛ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙතම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි, ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්නේ වී නම් ඔ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... සඛ්ඛයා වීසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සමනු-භාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරිස්තැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙසට පැමිණියාට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද, දෙකම් වදනෙහි තුලැයි ද සන්තිදෙයි.

8. අයමි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතකියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි. වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිසසාරණියං: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සඩ්ධසාදියෙසො:...එයිනුදු සඩ්ධසාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්කම්යෙහි වීමනි ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්කම්යෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි වීමනි ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උච්චිත්ති-කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සජ්ජනම සඩ්ධසාදියෙහෙ යි.

අධ්‍යයන සාධකාදියෙසො

1. තෙත සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවස්සියං චිහරති ජෙතවනෙ ආනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙත ඛො පන සමයෙන වණ්ඛකාලී භික්ඛුනී කිස්සීඤ්ච්චෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ච භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ච භික්ඛුනියො හයගාමිනියො ච භික්ඛුනියොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනතී: “කථං හි නාම අයා වණ්ඛකාලී කිස්සීඤ්ච්චෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වකංති “ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ච භික්ඛුනියොති -පෙ- සචචං කීර භික්ඛවෙ වණ්ඛකාලී භික්ඛුනී කිස්සීඤ්ච්චෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො” තී. සච්චං හගවා. විගරහී බුද්ධා හගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඛකාලී භික්ඛුනී කිස්සීඤ්ච්චෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වකංති: ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො” තී. තෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දිසන්තු:”

“යා පන භික්ඛුනී කිස්සීඤ්ච්චෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වදෙයා: “ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ච භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ච භික්ඛුනියො හයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො” තී’ සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනීයා: මායො කිස්සීඤ්ච්චෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. අචච, ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ච භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ච භික්ඛුනියො හයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො” තී අයා ඛො ඡන්දාපි ගච්ඡයා දෙසාපි ගච්ඡයා මොහාපි ගච්ඡයා හයාපි ගච්ඡයාති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගණෙසාය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතනියං සමනුභාසිතබ්බා, තස්ස¹ පටිනිසසග්ගාය. යාවතනියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනිසසචෙජයා ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ පටිනිසසචෙජයා අයමපි භික්ඛුනී යාවතනියකං ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සඛිකාදියෙසන්ති.

1. තස්ස වතපුස්ස - සීඉ. ii

අප්‍රියම සඩ්‍යාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනෙපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණි තොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වූවා මෙසේ කියයි, “භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ. භික්ෂුණිහු දොෂයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ භික්ෂුණිහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඩකාළී තොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, ... භික්ෂුණිහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? ... සැබෑ ද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා ද? සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දොෂයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියසුතු වන්නී යැ, ආර්යාවෙනි, කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දොෂයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ. ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහුදු අගතියට යන්නී යැ. දොෂයෙහුදු අගතියට යන්නීයැ, මොහයෙහුදු අගතියට යන්නී යැ භයෙහුදු අගතියට යන්නී යැ යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩි වැ ගත්තී නම් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමණු භාෂණ කම් කළ යුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කම් කරනු ලබන්නී ඒ වස්තුව දුරැලා නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලා නම් මේ මෙහෙණද තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහසු කෙරෙන්) තොරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ, ය යි.

පාවිතකරන පාලි භික්ෂුනීවිභවය

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනී: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීනී.

කිසිකිසිවදෙව අධිකරණෙති: අධිකරණං නාම වන්තාරි අධිකරණානි: විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපනාධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

පව්වාකතා නාම: පරාජිතා වුච්චති.

කුපිතා අනන්තමනාති: අනභිරද්ධා ආහතවික්තා ටීලජාතා.

එවං වදෙය්‍යාති: ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියො දෙසගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියො මොහගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියො භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියොති.

යා භික්ෂුනීනී: යා යා එවං වාදීනී භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීනීති: අඤ්ඤති භික්ෂුනීහි. යා පස්සන්තී යා සුඤ්ඤන්තී තාහි වන්තව්වා, “මායො කිසිකිසිවදෙව අධිකරණෙ පව්වාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං අවච්ච, ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියො” තී. අයො මො ඡන්දාපි ගච්චෙය්‍යං දෙසාපි ගච්චෙය්‍යං මොහාපි ගච්චෙය්‍යං භයාපි ගච්චෙය්‍යාති: දුතියමි වන්තව්වා - පෙ- තතියමි වන්තව්වා -පෙ- සචෙ පටිනිසසඡති ඉච්චෙතං කුසලං. නො වෙ පටිනිසසඡති ආපනා දුක්ඛංසං. සුඤ්ඤා න වදන්තී ආපනා දුක්ඛංසං. යා භික්ෂුනී සමනුභාසිතව්වා ආකධිතීවා වන්තව්වා, “මායො කිසිකිසිවදෙව අධිකරණෙ පව්වාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං අවච්ච, ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියො” තී. අයො මො ඡන්දාපි ගච්චෙය්‍යං -පෙ- භයාපි ගච්චෙය්‍යාති. දුතියමි වන්තව්වා -පෙ- තතියමි වන්තව්වා -පෙ- සචෙ පටිනිසසඡති ඉච්චෙතං කුසලං: නො වෙ පටිනිසසඡති ආපනා දුක්ඛංසං. යා භික්ෂුනී සමනුභාසිතව්වා එවඤ්ඤා පන භීසංචෙ සමනුභාසිතව්වා. ව්‍යන්තොය භික්ෂුනීයා පටිච්චාය සංඝො ඤාපෙතව්වා.

“සුඤ්ඤාම අයො සංඝො අයං ඉත්තොමා භික්ෂුනී කිසිකිසිවදෙව අධිකරණෙ පව්වාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීනියොති. යා තං වදන්තං නපටිනිසසඡති යදී සංඝොසං පන්තකට්ඨං සංඝො ඉත්තොමං භික්ෂුනී. සමනුභාසෙය්‍යං තස්ස වදන්තං පටිනිසසඡන්තොය එසා ඤ්ඤති.

3. යා පනා: යමි, යමිබ්දු...භික්ඛුනී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ඛුනී යි.

කියවීමේදීද අධිකරණ: අධිකරණ නම් විවාදාධිකරණ යැ
අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිවාධිකරණයැ යි සතර
අධිකරණයෙකි.

පච්චාකතා නම: පැරැද්දියා කියනු ලැබේ.

කුපිතා අනාත්තමනා: නො ඇලුණි හැපුණුසිත් ඇත්තී හටගත්
(පිළිසු) හුල්ඇත්තී,

ඵචං වදෙයා: භික්ඛුනීහු ජන්දයෙනුද අගතියට ගියාහු යැ, භික්ඛුනීහු
දේහයෙනුද අගතියට ගියාහු යැ, භික්ඛුනීහු මොහයෙනුද අගතියට
ගියාහු යැ, භික්ඛුනීහු හයෙනුද අගතියට ගියාහු යැ යි.

යා භික්ඛුනී: යමක් මෙසේ කියන සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ;

භික්ඛුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම කෙනෙක් දකිත් නම්
යම කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙකි පැරැද්දියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ඛුනීහු
ජන්දයෙනුද අගතියට ගියාහු යැ... භික්ඛුනීහු හයෙනුද අගතියට
ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙනුද
අගතියට යන්නී යැ, දේහයෙනුද අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙනුද
අගතියට යන්නී යැ, හයෙනුද අගතියට යන්නීයැ” යි කිය යුත්තී යැ.
දෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා
නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුලා
ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඵ
මෙහෙණ සමඟැදට දු ඇද කියයුත්තී යැ, “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙකි පැරැද්දියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ඛුනීහු
ජන්දයෙනුද අගතියට ගියාහු යැ...භික්ඛුනීහු හයෙනුද අගතියට ගියාහු
යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙනුද
අගතියට යන්නී යැ...හයෙනුද අගතියට යන්නීයැ” යි, දෙවනවට දු
කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ
තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුලා ඇවැත්
වෙයි, ඵ මෙහෙණ සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, මෙසේ ද
මහණෙනි; සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ
මෙහෙණක විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

“ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම්
ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙකි පැරැද්දියා කිපියා නො
සියමන් වුවා භික්ඛුනීහු ජන්දයෙනුද අගතියට ගියාහු යැ...භික්ඛුනීහු
හයෙනුද අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියයි, ඵ තොමෝ ඒ
වස්තුව නො දුරුලයි, ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්
සඛ්‍ය තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට
සමනුභාෂණ කර්ම කරන්නේ යැ. මේ භූඡ්ඡි යි.

පාචිතනියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහසා

සුඤ්ඤාදාම ආරාමයා සංඝො ආයං ඉසුන්තාමා භික්ඛුනී කීඤ්ඤාදාමෙ ව අධිකරණෙ පට්ඨාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමීනියො ව භික්ඛුනීයො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ඛුනීයොති සා තං වස්සං නපට්ඨිනිසුඤ්ඤාති සංඝො ඉසුන්තාමං භික්ඛුනිං සමනුභාසති තස්ස වස්සස්ස පට්ඨිනිසුඤ්ඤාය, යසසා අයතාය ඛමති ඉසුන්තාමාය භික්ඛුනියා සමනුභාසනා, තස්ස වස්සස්ස පට්ඨිනිසුඤ්ඤාය. සා තුණ්හස්ස යසසා නඤඛමති සා භාසෙය්‍යා දුතියමෙ ඵතමසුං වදම් -පෙ- තතියමෙ ඵතමසුං වදම් -පෙ- සමනුභට්ඨා සංඝෙන ඉසුන්තාමා භික්ඛුනී තස්ස වස්සස්ස පට්ඨිනිසුඤ්ඤාය. ඛමති සඛ්ඤ්ඤා තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති.

ඤ්ඤායා දුක්ඛං දව්භි කමමවාචාහි ජුලලවට්ඨයා. කමමවාචා-පට්ඨියොසානෙ ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස. සඛ්ඤාදිසෙසං අරුක්ඛාපඡ්ඡනතියා ඤ්ඤායා දුක්ඛං දව්භි කමමවාචාහි ජුලලවට්ඨයා පට්ඨපස්සමහතති.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුවවති.

යාවතනියානනි: යාව තතියං සමනුභාසනාය ආපඡ්ඡති න සහ-වස්ථරුක්ඛාවාරා.

නියසාරණියනි: සඛ්ඤාමො නියසාරියති.

සඛ්ඤාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුළුති සඛ්ඤාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිනිසුඤ්ඤාති ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නපට්ඨිනිසුඤ්ඤාති ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිනිසුඤ්ඤාති ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංසස්ස.

අනාපතති: අසමනුභාසනතියා, පට්ඨිනිසුඤ්ඤාතියා උමමත්තකාය -පෙ- ආදීකමමිකායාති.

අධ්‍යමසඛ්ඤාදිසෙසො.

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා “හික්ෂුණිත්‍ර ජන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...හික්ෂුණිත්‍ර හයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ”යි මෙසේ කියයි, ඕ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි, සඛ්‍ය තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...සඛ්‍යයා වීසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ සමනුභාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ, සහනට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුලා යැ, දෙකම් වදනින් කුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇවදියට ඥප්තියෙහි දුකුලා ද දෙකම්වදනෙහි කුලැයි ද සන්තිදෙන්.

අයමිපි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි, වස්තුවාතිත්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිස්සාරණියං:...සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලැබෙයි.

සංසාදිසෙසො...එයිනුදු සධ්‍යාදිශෙෂය යැ යි කියනු ලැබේ.

ධර්ම කර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධම්කම්සංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, අධම්කම්යෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, අධම් කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකම් නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උමමික්කි කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අෂ්ඨම සධ්‍යාදිශෙෂ යි.

නව මසධිසාදිසෙසා

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවකීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණධිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනඤාය භික්ඛුනියා අනෙකවාසිකා භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛ්ඛසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ඨජාදිකා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අජීවජා -පෙ- තා උජ්ඣායහතී ඛියන්තී විපාවෙන්තී: 'කථං හි නාම භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරිස්සන්තී. පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛ්ඛසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ඨජාදිකා'ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛ්ඛසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ඨජාදිකාති. සච්චං හගවා, විගර්භි බුද්ධා හගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරිස්සන්තී පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛ්ඛසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ඨජාදිකාති. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසනානාං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසහතු:

"භික්ඛුනියො පනෙව සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛ්ඛසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ඨජාදිකා, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි ඵවමස්සු වචනීයා, හගිතියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛ්ඛසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ඨජාදිකා විච්චවථයො විචෙකඤ්ඤව හගිතීනං සංඝො වණ්ණෙතීති ඵවඤ්ච තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි චුච්චමානා තථෙව පගගණෙහය්ගුං, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි යාවතතීයං සමනුභාසිතඛ්ඛා තසස පට්ඨිසාග්ගාය, යාව තතීයඤ්ච සමනුභාසීයමානා තං පට්ඨිසාපේජය්ගුං ඉච්චතං කුසලං නො වෙ පට්ඨිසාපේජය්ගුං ඉමාපි භික්ඛුනියො යාවතතීයකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණීයං සඛ්ඛාදිසෙස'න්තී.

නවම සධ්‍යාදියෙහි

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණියගේ අතැවැසි හික්ෂුණිහු (ගෘහකාර්යාදීන්හි) මුසුමුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් හික්ෂුණිහු මුසු මුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වුසුහුද” යි...සැබෑ ද මහණෙනි, හික්ෂුණිහු මුසු මුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙද්ද? සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, හික්ෂුණිහු මුසුමුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතු ගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වුසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“හික්ෂුණිහු (මිට්‍යාපීච ඇතැයි) අකීර්ති ගබ්ද මුසු මුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු (නොනිසි, කායච්චි කම්පන) ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් නම් ඒ හික්ෂුණින්ට (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු යැ. “බුහුනෝ මෑ මුසු මුටාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු වෙසෙති. ආර්යා වෙනි, (මුසුමුටෝ) වෙන් වඩු. බුහුනන්ගේ විවෙකය මෑ සධ්‍ය කෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් ඒ හික්ෂුණිහු (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නාහු එසේ මෑ දඩි වෑ ගත්තාහු නම් ඒ හික්ෂුණින්ට මෙහෙණන් විසින් එය දුරැලීම පිණිස තුන් යළ කෙක් සමනුභාෂණ කරම කළයුතු යැ. ඉදින් තුන් යළ කෙක් සමනු භාෂණකරම කරනු ලබන්නාහු එය දුරැලන්නාහු නම් මෙසේ කෙල දුරැලීම මෑනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නාහු නම් මේ මෙහෙණන් තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්න) තෙර නට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියාහු වෙති” යි.

පාච්ඤා ආපාදි භික්ෂුනීවිභවෙතො

3. භික්ෂුනියො පනොවාති: උපසම්පන්නායො චුච්චන්ති.

සංසට්ඨා විහරන්තීති, සංසට්ඨා නාම: අනන්තලොභිකො කාමික-
වාචසිකො සංසට්ඨා විහරන්ති.

පාපාවාරාති; පාපකො ආචාරොන සමන්තොතො.

පාපසද්දති; පාපකො කිසිකිසිදො අබ්බුභොතො.

පාපසිලොකාති: පාපකො මිච්ඡාච්චොන ජීවිකං¹ කපොනන්ති.

භික්ෂුනීසංඛාසො විභෙසිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤිසො කමම කසිරමානො
පටිකොසන්ති.

අඤ්ඤමඤ්ඤිසො චජ්ජට්ඨාදිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤිසො² චජ්ජ-
පට්ඨාදොනන්ති.

4. තා භික්ෂුනියොති; යා තා සංසට්ඨා භික්ෂුනියො.

භික්ෂුනීභිති: අඤ්ඤභි භික්ෂුනීභි. යා පසානන්ති යා සුඤ්ඤන්ති තාභි
වහ්නංඛො, භගිනියො ටො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඛාසො විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසො චජ්ජට්ඨා-
දිකා විච්චොචොයො විචොකොඤ්ඤො භගිනීනං සංඝො චොණ්ණනීති.
දුතියමි වහ්නංඛො - තතියමි වහ්නංඛො - සචො පට්ඨිසසජ්ජන්ති ඉච්චොනං
කුසලං, නො චො පට්ඨිසසජ්ජන්ති අපකං ඉක්කංසො. සුඤ්ඤා න
වදන්ති ආපකං ඉක්කංසො. තා භික්ෂුනියො සංඛාමච්චොසො අකංඛිතො
වහ්නංඛො, භගිනියො ටො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඛාසො විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසො චජ්ජට්ඨා-
දිකා විච්චොචොයො විචොකොඤ්ඤො භගිනීනං සංඝො චොණ්ණනීති.
දුතියමි වහ්නංඛො - තතියමි වහ්නංඛො - සචො නිසසජ්ජන්ති ඉච්චොනං
කුසලං නො චො පට්ඨිසසජ්ජන්ති අපකං ඉක්කංසො. තා භික්ෂුනියො
සමනුභාසිතංඛො, ඵවංඤ්ඤො පන භික්ෂොචො සමනුභාසිතංඛො වාසනාය
භික්ෂුනියා පට්ඨොයො සංඝො ඤාචොපනංඛො.

සුඤ්ඤා චො අචොයො සංඝො ඉඤ්ඤාමා ච ඉඤ්ඤාමා ච
භික්ෂුනියො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා
භික්ෂුනීසංඛාසො විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසො චජ්ජට්ඨාදිකා තා තං වජ්ජං
නපට්ඨිසසජ්ජන්ති යදි සංඛාසො පහාකලො සචොනා ඉඤ්ඤාමාඤ්ඤො
ඉඤ්ඤාමාඤ්ඤො භික්ෂුනියො සමනුභාසොයො තසො වජ්ජසො පට්ඨිසසඤ්ඤාය
ඵසා ඤාති.

1. ජීවිකං - ජපසං
2. අඤ්ඤමඤ්ඤිසො - ජපසං

3. භික්ෂුනියො පනෙව: උපසපන්හු යැ යි කියනු ලැබෙති,

සංසවයා විහරන්ති: සංසට්ඨා නම: පැවිදියනට අනුලොම නො වන කාර්විඤ්ඤාචිකමීන් මුසු වූවාහු වෙසෙත්.

සාපාචාරා; ලාමක ආචාරයෙන් සමන්වාගත වූවාහු.

පාපසද්ද: ලාමක කීර්තිශබ්දයෙන් උස්වැ පැනනැංගාහු.

පාපසිලොකා: ලාමක මීර්ඝාවයෙන් දිවි වටති.

භික්ෂුනියසධ්‍යයා විහෙසිකා: අනන්මනන් කම් කරන කල්හි ප්‍රතික්ෂෙප කෙරෙති,

අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ඨපාදිකා: අනන් මනන් වරද වසාලත්,

තා භික්ෂුනියො: මුසු වූ යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක්.

භික්ෂුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් කියයුත්තාහු යැ, “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙනි, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සබ්භ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවන වට දු කියයුත්තාහු යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ...ඉදින් දුරැලත් නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරැලත් නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සහමැදට දු ඇද කියයුත්තාහු යැ,” බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙනි, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය- මැ සබ්භ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ, ... ඉදින් දුරැලත් නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරැලත් නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සබ්භ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

ආයතාවෙනි, සබ්භ තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති. ඔවුහු ඒ වස්තුව නො දුරැලති. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සබ්භ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යැ.

පාච්ඤානික චිත්තවිභවය

6. සුභාසු මෙ අයො සංඛා ඉක්කමා ව ඉක්කමා ව භික්ෂුනියො සංඝට්ඨා වීභරනභි පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකං භික්ෂුනිසංඛාසස වීභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිකා වජ්ජපට්ඨජාදිකා, නා තං වජ්ජං නපට්ඨිතිසසජ්ජනී සංඛා ඉක්කමාමඤ්ඤි ඉක්කමාමඤ්ඤි භික්ෂුනියො සමනුභාසනි තසස වජ්ජසස පට්ඨිසසග්ගාය, යසසා අයතාය ඛමති ඉක්කමාමාය ව ඉක්කමාමාය ව භික්ෂුනිනං සමනුභාසනා තසස වජ්ජසස පට්ඨිසසග්ගාය. සා තුණ්ඤ්ඤ, යසසා නකඛමති සා භාසෙයා, දුතියමි ඵතමසං වදමී -පෙ- නතියමි ඵතමසං වදමී -පෙ- සමනුභට්ඨා සංඛාන ඉක්කමා ව ඉක්කමා ව භික්ෂුනියො තසස වජ්ජසස පට්ඨිසසග්ගාය ඛමති සංඛාසස තසා තුණ්ඤි, ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

7. ඤාතියා සුකකටං. ද්විති කමමවාචාති ධුලලච්චයා. කමමවාචා පරියොසානෙ ආපත්ති සංඛාදියෙසසස. සංඛාදියෙසං අජ්ඣාපජ්ජනීනං ඤාතියා සුකකටං, ද්විති කමමවාචාති ධුලලච්චයා පට්ඨපසසමභනති, දෙව තියොසා ඵකනො සමනුභාසිතමං. තතුඤ්ඤිං න සමනුභාසිතමං.

8. ඉමාපි භික්ෂුනියොති: පුරිමායො උපාදය වුච්චන්තී.

යාවතතිසකනති: යාවතතිසං සමනුභාසනාය ආපජ්ජනී, න සහ- වජ්ජඤ්ඤාචාරා.

නිසසාරණියනති: සංඛාමහා නිසසාරියති,

සංඛාදියෙසොති: -පෙ- නෙනපි වුච්චති සංඛාදියෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිතිසසජ්ජනී ආපත්ති සංඛාදියෙසසස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නපට්ඨිතිසසජ්ජනී ආපත්ති සංඛාදියෙසසස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිතිසසජ්ජනී ආපත්ති සංඛාදියෙසසස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති සුකකටසස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති සුකකටසස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති සුකකටසස.

අනාපත්ති: අසමනුභාසනනිනං පට්ඨිසසජ්ජනීනං උමමසකිකානං ධීනච්චනනානං, වෙදනච්චානං, ආදිකමමකානනනී.

නවමසංඛාදියෙසො

6. ආයතනවේදී, සභා කෙරෙහි මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණීහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතූ ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, එවුහු ඒ වස්තුව නො දුරැලති. සභා කෙරෙහි ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්මය යම් ආයතනවකට රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ නිහඬ වන්නී ය. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනට දු තෙල කරුණ කියමි... සභායා විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණීහු සමනුභාෂණකර්ම කරන ලදහු යැ. සහනට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥාතියෙන් දුකුලා යැ, දෙකම්වදනින් තුලැසි යැ, කම්වදන් පිරියකැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. සහවෙසෙස් අවනියට ඥාතියෙහි දුකුලා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැසි ද සන්සිදෙයි. දෙකන් දෙනෙක් එකට සමනුභාෂණකර්මකළ යුත්තාහු යැ, ඉන් මත්තෙහි සමනු-භාෂණකර්ම නො කළ යුත්තාහු යි.

8. ඉමාපි භික්ෂුණියො: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙති.

යාවකතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙති. වස්තුව වාතීක්‍රමණය සමඟ මැ නො වෙත්.

නියසාරණියං: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සධ්‍යාදියෙසො: ... එයිනුදු සධ්‍යාදියෙස යැ යි කියනු ලැබෙයි.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති-කාවට, ක්ෂිප්තච්ඡාචට වෙදනාතීචට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සධ්‍යාදියෙහි යි.

දසම සඩ්ධාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාමකට්ඨං විහරති ජෙතවනෙ ඉතාඵපි ඤේකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනන්ද භික්ඛුනී සඛෙතන¹ සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො ඵචං වදෙති, සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො ඵවාචාරා ඵචංසද්ද ඵචංසිලොකා භික්ඛුනීසඛ්ඤස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා කා සංසො න කීඤ්ච ආහ. තුමිහඤ්ඤව² සංසො උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමතණ්ඨා වෙහස්සා³ දුබ්බලා ඵවමාහ. හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරතන් පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛ්ඤස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා විච්චට්ඨයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංසො වඤ්ඤෙතිති.

2. ශාතා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායනී ඛියතන් විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයඛා ජුලලනන්දා සඛෙතන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො ඵචං වකන්ති “සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ, මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙත අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො ඵවාචාරා ඵචංසද්ද -පෙ- විච්චට්ඨයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සඛෙතා වඤ්ඤෙති”ති. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං ඵකමත්ථං ආරොචෙසුං. භික්ඛු උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජුලලනන්දා භික්ඛුනී සඛෙතන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො ඵචං වකන්ති සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙත අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො ඵවාචාරා ඵචංසද්ද -පෙ- විච්චට්ඨයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සඛෙතා වඤ්ඤෙති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵකමත්ථං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො භගවා ඵකඤ්ඤං කීදනෙ ඵකඤ්ඤං පකරණෙ භික්ඛුසඛ්ඤං සන්තපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුඤ්ඤි, සච්චා කිර භික්ඛුවෙ ජුලලනන්දා භික්ඛුනී සඛෙතන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො ඵචං වදෙති “සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙත අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො ඵවාචාරා ඵචංසද්ද -පෙ- විච්චට්ඨයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සඛෙතා වඤ්ඤෙති”ති.

1. භික්ඛුනීසඛ්ඤාන - සීලු||
 2. තුඤ්ඤාඤ්ඤව - සී| තුඤ්ඤාඤ්ඤව - සා
 3. වෙහසියා - මජ්ඣ.

දශම සඨසාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු පැවැතූ ජෙනවන නම් අනේදිබු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ සඬකයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට මෙසේ කියයි. “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නා වූ අනන්මනන් වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඬකයා කෙරෙහි වෙති. සඬක තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඬක තෙමේ තොපට මැ හෙලා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැත දෙකීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසු වුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති. ආයතීවෙනි, වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුලලනඤ තොමෝ සඬකයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඬකයා කෙරෙහි වෙති, ආයතීවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවුද” යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුණිහු මහණන්හට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ. භික්ෂුහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ජුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ සඬකයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඬකයා කෙරෙහි වෙති, ආයතීවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවු” ද? එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා භික්ෂුසඬකයා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවුසු සේක. සැබෑ ද මහණෙනි, ජුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ සඬකයා විසින් සමනු භාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඬකයා කෙරෙහි වෙති. ආයතීවෙනි, වෙන් වවු: බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි මෙසේ කියා ද?

පාවිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

සච්චං හගවා, චීගරහි බුද්ධා හගවා.-පෙ- "කථං හි නාම භික්ඛවෙ ධුට්ඨපනාදා භික්ඛුනී සංඛ්‍යාන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනීයො ඵවං වසවති සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරීඤ්ඤා සන්ති සංඛ්‍යා අඤ්ඤාපි භික්ඛුනීයො ඵවාචාරා ඵවංසද්ද -පෙ- චීවීච්චටයො වීචෙකඤ්ඤාව හගීනීනං සංඛ්‍යා වඤ්ඤානී"ති. නෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං චා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිංඛාපදං උඤ්ඤානං:

යා පන භික්ඛුනී ඵවං වදෙයා "සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරීඤ්ඤා සන්ති සංඛ්‍යා අඤ්ඤාපි භික්ඛුනීයො ඵවාචාරා ඵවංසද්ද ඵවංසිලොකා භික්ඛුනීසංඛ්‍යා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංඛ්‍යා න කීඤ්ඤා අහං. තුමෙහඤ්ඤාව සංඛ්‍යා උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකඛන්තියා වෙහසා දුබ්බලා ඵවමාහ: 'හගීනීයො චො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනී සංඛ්‍යා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා, චීවීච්චටයො වීචෙකඤ්ඤාව හගීනීනං සංඛ්‍යා වඤ්ඤානී"ති.

යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි ඵවමසා වචනියා; " මායො ඵවං අච්ච සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ, මා තුමෙහ නානා විහරීඤ්ඤා සන්ති සංඛ්‍යා අඤ්ඤාපි භික්ඛුනීයො ඵවාචාරා ඵවංසද්ද ඵවංසිලොකා භික්ඛුනීසංඛ්‍යා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංඛ්‍යා න කීඤ්ඤා අහං, තුමෙහඤ්ඤාව සංඛ්‍යා උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකඛන්තියා වෙහසා දුබ්බලා ඵවමාහ. හගීනීයො චො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඛ්‍යා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා, චීවීච්චටයො වීචෙකඤ්ඤාව හගීනීනං සංඛ්‍යා වඤ්ඤානී"ති, ඵවඤ්ඤා යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙච පඤ්ඤානං, යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතනියං සමනුභාසිතඛා තස පටිනිසසඤ්ඤාය. යාවතනියඤ්ඤා සමනුභාසියමානා තං පටිනිසසඤ්ඤාය ඉච්චතං කුසලං, නො චෙ පටිනිසසඤ්ඤාය අයමි භික්ඛුනී යාවතනියකං ධම්මං අපනනා නිසාරංඝියං සංඛ්‍යාදිසෙස'න්ති.

සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි පුපුරනැ, භික්ෂුණී තොමෝ සභායා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුඩුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සධ්‍යා කෙරෙහි වෙති. ආයතාවෙහි වෙන් වඩු බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සධ්‍යා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ”යි මෙසේ කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙසේ කියා නම් “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුඩුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙවැනි ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සංඝයා කෙරෙහි වෙති, සධ්‍යා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කිය යි, සධ්‍යා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙඩීමෙන් (යිය බලය පාමින්) ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුඩුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත්මැ යි. ආයතාවෙහි වෙන්වඩු, බුහුනන්ගේ විවේකය සධ්‍යා තෙමේ වර්ණනා කෙරේයැ යි.

ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කිවසුතු වන්නියැ. “ආයතාවෙහි මෙසේ නහමක් කියව, ආයතාවෙහි තෙපි මුසුඩුවාහු ම වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සධ්‍යා කෙරෙහි වෙති. සධ්‍යා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සධ්‍යා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුඩුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැ යි. ආයතාවෙහි වෙන් වඩු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සධ්‍යා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැයි. මෙසේත් (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නා වූ ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දැඩි වැ ගත්තී නම් (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ මෙහෙණ තුන් යළ තෙක් ඒ වස්තුව දුර්ලබ පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තී යැ. ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කරනු ලබන්නී එය දුරු ලා නම් මෙසේ තෙල දුර්ලබ මැනැවි. ඉදින් නො දුරුලා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝ තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්න) තෙරනට හේතු වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත්ට පැමිණියා වේ යැයි.

පාච්ඤානියාදි භික්ෂුනීවිභවෙහා

යා පනාති : යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසමී. අපෙඤ අධිපෙපතා භික්ෂුනීනි.

එවං වදෙය්‍යා : සංසට්ඨාව අයේ‍ය තුමෙහ චිහරථ මා තුමෙහ නානා චිහරීඤ්ඤ සනති සමෙහ අඤ්ඤාපි භික්ෂුනීයො එවාචාරා එවං සද්ද එවංසිලොකා, භික්ෂුනීසඛ්‍යාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ටිච්ඡාදිකා, තා සමෙහා න කිඤ්ඤි ආහ තුමෙහඤ්ඤව සමෙහා.

උඤ්ඤායානි: අවඤ්ඤය පරිභවෙතානි: පරිභව්‍යතාය¹ අකඛනති-යානි: කොපෙන. වෙහස්සානි; විභසයිකතාය². දුබ්බලානි: අපකඛතාය³. එවමාහ හගිනීයො මො සංසට්ඨා චිහරනී පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛ්‍යාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ටිච්ඡාදිකා විච්චෙඨයේ‍ය විචෙකඤ්ඤව හගිනීනං සමෙහා වඤ්ඤෙතීති.

යා භික්ෂුනීනි: යා සා එවං වාදීනී භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීභිනි: අඤ්ඤභි භික්ෂුනීභි, යා පසංකානි යා සුඤ්ඤානි තාහි වත්තබ්බා : “මායේ‍ය එවං අවච සංසට්ඨාව අයේ‍ය තුමෙහ චිහරථ මා තුමෙහ නානා චිහරීඤ්ඤ සනති සමෙහ අඤ්ඤාපි භික්ෂුනීයො -පෙ- විච්චෙඨයේ‍ය විචෙකඤ්ඤව හගිනීනං සමෙහා වඤ්ඤෙතී”ති. දුතියමපි වත්තබ්බා -පෙ- තතියමපි වත්තබ්බා -පෙ- සචෙ පට්ඨිස්සජ්ජති ඉච්චිතං කුසලං, නො චෙ පට්ඨිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සුඤ්ඤා න වදනති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. යා භික්ෂුනී සඛ්‍යාච්ඡෙදි ආකඤ්ඤිචා වත්තබ්බා මායේ‍ය එවං අවච සංසට්ඨාව අයේ‍ය තුමෙහ චිහරථ මා තුමෙහ නානා චිහරීඤ්ඤ සනති සමෙහ අඤ්ඤාපි භික්ෂුනීයො -පෙ- විච්චෙඨයේ‍ය විචෙකඤ්ඤව හගිනීනං සමෙහා වඤ්ඤෙතීති. දුතියමපි වත්තබ්බා -පෙ- තතියමපි වත්තබ්බා -පෙ- සචෙ පට්ඨිස්සජ්ජති ඉච්චිතං කුසලං නො චෙ පට්ඨිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. යා භික්ෂුනී සමනුභාසිතබ්බා එවඤ්ඤ පන භික්ෂුවෙ සමනුභාසිතබ්බා ව්‍යානාය භික්ෂුනීයා පට්ටිලාය සමෙහා ඤාපෙනබ්බො.

1. පාරිභව්‍යතා - මජ්ඣ. 2. විභසයිකතා - මජ්ඣ. 3. අපකඛතා - මජ්ඣ.

3. යා පනා: යම් යම්බදු ... හිකවුනි ... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිකවුනිය යි.

එම වදෙයා: ආයතාවෙහි තෙපි මුසුවුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබදු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබදු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබදු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අනා හිකවුනිහු ද සභිකා කෙරෙහි වෙති. සභික තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි සභික තෙමේ නොපට මැ (කියයි).

ලකඤාය: අවඤායෙන්: පරිභවෙන: පිරිබැව බැවින්; අකටනානියා: කෝපයෙන්; වෙහසා: බලය පවසන කටමැත දෙඩීමෙන්; දුබලා: අපක්ෂතායෙන්; මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුවුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙන් මැයි. ආයතාවෙහි වෙන්වුවු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සභික තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

යා හිකවුනි: යමක් මෙසේ කියනසුලු නම් ඒ මෙහෙණ යි.

හිකවුනිනි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් කම් යම් කෙනෙක් අයත් නම්, ඔවුන් විසින් කිය යුත්තී යැ, ආයතාවෙහි, මෙසේ නහමක් කියව, ආයතාවෙහි, තෙපි මුසුවුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, සභිකා කෙරෙහි අනා හිකවුනිහු ද වෙති ... ආයතාවෙහි වෙන් වුවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සභික තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවටද කිය යුත්තී යැ. තෙවනවටද කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ කෙල දුරලීම මැනැවි. ඉදින් ණා දුරලා නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ නොමෝ සහමැදට දු ඇදපියා කිය යුත්තී යැ ආයතාවෙහි, මෙසේ නහමක් කියව, “ආයතාවෙහි, තෙපි මුසුවුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නාමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. සභිකා කෙරෙහි අනා හිකවුනිහු ද වෙති ... ආයතාවෙහි, වෙන්වුවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සභික තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි, දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... කෙවනවටද කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ කෙල දුරලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ කොමෝ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙහි වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සභික තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුනීච්චතඤ්ඤා

5. සුඤ්ඤානං මෙ අයං සංඝො අයං ඉක්ඛන්තො භික්ඛුනී සංඝොන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනීයො එවං වදෙති: සංඝට්ඨාව අයං තුලෙභ විහරං මා තුලෙභ නානා විහරිස්ස සන්ති සංඝො අඤ්ඤපි භික්ඛුනීයො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ඛුනීසංඝොසංඝො විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤොසංඝො වජ්ජපට්ටචාරාදිකා නා සංඝො න කිඤ්චි ආහං. තුලෙභොඤ්ඤාව සංඝො උඤ්ඤොසංඝො පරිභවෙන අකමන්ති යා වෙභසො දුබ්බලොභා එවමාහ: ‘‘හගිනීයො ටො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඝොසංඝො විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤොසංඝො වජ්ජපට්ටචාරාදිකා, විච්චට්ටොසො විවෙකඤ්ඤාව හගිනීනං සංඝො වජ්ජපට්ටචාරාදිකා, සා තං වජ්ජං නාපට්ටිකියසජ්ජති. යදි සංඝොසංඝො පනතකලං සංඝො ඉක්ඛන්තො භික්ඛුනී. සමනුභාසොසො තස්සා වජ්ජස්ස පට්ටිකියසංඝො එයා ඤාති.

6. සුඤ්ඤානං මෙ අයං සංඝො, අයං ඉක්ඛන්තො භික්ඛුනී සංඝොන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනීයො එවං වදෙති: සංඝට්ඨාව අයං තුලෙභ විහරං මා තුලෙභ නානා විහරිස්ස සන්ති සංඝො අඤ්ඤපි භික්ඛුනීයො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ඛුනීසංඝොසංඝො විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤොසංඝො වජ්ජපට්ටචාරාදිකා නා සංඝො න කිඤ්චි ආහං. තුලෙභොඤ්ඤාව සංඝො උඤ්ඤොසංඝො පරිභවෙන අකමන්ති යා වෙභසො දුබ්බලොභා එවමාහ: ‘‘හගිනීයො ටො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඝොසංඝො විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤොසංඝො වජ්ජපට්ටචාරාදිකා, විච්චට්ටොසො විවෙකඤ්ඤාව හගිනීනං සංඝො වජ්ජපට්ටචාරාදිකා, සා තං වජ්ජං නාපට්ටිකියසජ්ජති. සංඝො ඉක්ඛන්තො භික්ඛුනී. සමනුභාසති තස්ස වජ්ජස්ස පට්ටිකියසංඝො. යස්සා අයංසංඝො ඔමති ඉක්ඛන්තොසංඝො භික්ඛුනීයා සමනුභාසනා තස්ස වජ්ජස්ස පට්ටිකියසංඝො, සා තුඤ්ඤාසංඝො යස්සා නාඤ්ඤානි යා භාසොසංඝො. දුනියමි ඵතමස්සං වදමි -පෙ- තනියමි ඵතමස්සං වදමි -පෙ- සමනුභට්ඨා සංඝොන ඉක්ඛන්තො භික්ඛුනී තස්ස වජ්ජස්ස පට්ටිකියසංඝො, ඔමති යංසංඝො තස්සා තුඤ්ඤා, එවමෙතං ධාරයාමිති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං, ද්විති කම්මවාචාහි චුට්ඨවදියා, කම්මවාචා- පටියොසානො ආපත්ති සංඝොදියොසංඝො සංඝොදියොසංඝො අඤ්ඤාපජ්ජන්ති යා ඤාතියා දුක්ඛං ද්විති කම්මවාචාහි චුට්ඨවදියා පටිපසංඝොසංඝො.

5. ආයතාවෙහි සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මේ නම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සඛ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි. “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මේබදු ලමු පැවැතුම් ඇති මේබදු ලමු කිතුගොස් ඇති මේබදු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසා ලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඛ්‍යයා කෙරෙහි වෙති, සඛ්‍ය තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඛ්‍ය තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි, “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඛ්‍ය තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැල යි, ඉදින් සඛ්‍යයා හට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

6. ආයතාවෙහි සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ නම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සඛ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි, “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. මේබදු ලමු පැවැතුම් ඇති මේබදු ලමු කිතුගොස් ඇති මේබදු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය වූ භික්ෂුණිහු ද සඛ්‍යයා කෙරෙහි වෙති, සඛ්‍ය තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඛ්‍ය තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති මැයි. ආයතාවෙහි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඛ්‍ය තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැල යි, සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණ හට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකම් කෙරෙයි, යම් ආයතාවකට මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමක්හට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... තෙවන-වට දු තෙල කරුණ කියමි... මේ නම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සඛ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්නේ යැ, එහෙයින් ත්‍රිභඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකමවදනින් තුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ, සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇත්තිය හට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකමවදනෙහි තුලැයිහු ද සන්සිදෙන්.

පාච්ඤානියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

8. අයමයිති; සුරිඛායො උපාදය වුවච්ඤි.

යාවනතීයකතනි: යාවනතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති න සභවස්සඤ්චාරා.

නිසංසාරණියතනි: සඛකමනා නිසාරාදියති.

සඛකාදියෙසොති: සඛකාව නසො ආපනතියා මානතනං දෙති මුද්‍රාය පටිකසාති අබ්බතති න සමඛනුද්‍රා න එකා භික්ෂුනී, තෙන වුච්ඤි සඛකාදියෙසොති. නසො ඉච ආපනතීනියායසස නාමකමෙ. අධිවචනං තෙනචී වුච්ඤි සඛකාදියෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නසපටිනියසජ්ජති ආපනතී සඛකාදියෙසසස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නසපටිනියසජ්ජති ආපනතී සඛකාදියෙසසස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නසපටිනියසජ්ජති ආපනතී සඛකාදියෙසසස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනතී දුක්ඛටසස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපනතී දුක්ඛටසස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනතී දුක්ඛටසස.

අනාපනතී: අසමනුභාසතතියා, පටිනියසජ්ජතතියා උමුච්ඤිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

දසමසංසාරාදියෙසං.

9. උඤ්චා ටො අයායො සතරසසඛකාදියෙසා ධම්මා නව පට්ඨාපනතීකා අට්ඨ යාවනතීයකා, යෙසා භික්ෂුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජති නාය භික්ෂුනියා උභතො සභික පසංඛා මානතනං වරිතඤ්චං. චිණ්ණමානතනා භික්ෂුනී යස සියා විසතිගණො භික්ෂුනීසභෙකා තස්ස භික්ෂුනී අබ්බතතියා. එකායපි මෙ උභතො. විසතිගණො භික්ෂුනීසභෙකා තං භික්ෂුනී. අබ්බතතියා සා ව භික්ෂුනී අනබ්බතා නා ව භික්ෂුනියො ගාරඤ්ඤා අයං තස්ස සාමීචි. තස්ස අයායො පුට්ඨාමි කච්චිස්ස පරිපුඤ්ඤා, දුතියමි පුට්ඨාමි කච්චිස්ස පරිපුඤ්ඤා, තතියමි පුට්ඨාමි කච්චිස්ස පරිපුඤ්ඤා, පරිපුඤ්ඤාසංයායො, තසමා තුණ්චී. එවමතං ධාරයාමීති.

තෙසං උඤ්චා

උසසයං වෙඤ්චි ගාමනකං උකච්ඤිතං බාදනෙන ව
කිණ්ණකුපිතා කිසිඤ්චි සංසච්ඤ්ඤාය තෙදසාතී.

සතරසකං නිට්ඨිතං

- 1. නා, සි. සිඤ්ඤා
- 2. චිණ්ණමානතනාය භික්ෂුනියා, සි. සිඤ්ඤා -සිඤ්ඤා
- 3. සංසච්ඤා ඤායමත දසාතී - සිඤ්ඤා

8. අයමු: පළමු මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබේ යි.

යාවතනියක: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්මයෙන් ඇවැදී. වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිසාරණිය: සඛ්‍යා කෙරෙත් නෙරනු ලබේ යි.

සධ්‍යාදියෙහි: සඛ්‍යා තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙයි, මුලට අදියි, අධ්‍යාන කම් කෙරෙයි, ගණයා නො වෙයි, එක් මෙහෙණක් නො වේ. එහෙයින් සධ්‍යාදියෙහි යැයි කියනු ලැබේ යි, ඒ ආපතනි සමුභයට මැ නාම කම් යැ, අධිවචන යි. එයින්ද සධ්‍යාදියෙහි යැයි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරුලන්නියට උමමත්තිකාව හට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දශම සධ්‍යාදියෙහි නිමි.

9. ආයතීවෙනි, ප්‍රථමාපතනික නව දෙනෙක් ද යාවතනියක අට දෙනෙක් දැයි සහලොස් සභවෙසෙස් ධම්ම උදෙසන ලදහු මැයි. යම් සභවෙසෙසුන් අතුරෙහි මෙහෙණ තොමෝ එක්තරා එක්තරා ඇවැතකට හෝ අවදීද, ඒ මෙහෙණ විසින් දෙ සභුන් කෙරෙහි පක්ෂමානතෙහි හැසිරිය යුතු යි. හසළ මානන ඇති මෙහෙණ තොමෝ යම් නැනෙකු විංශතිගණයා ඇති භික්ෂුණියෙකු තෙමේ වන්නෝ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ අධ්‍යාන කළ යුත්තිය. එක්තමකගෙනුදු උතු වූ විංශති ගණයා ඇති භික්ෂුණියෙකු තෙමේ ඒ මෙහෙණ අධ්‍යාන කරන්නෝ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් අධ්‍යාන නො කරන ලදවා මැ වෙයි. ඒ භික්ෂුණියු ද ගැරහිය යුත්තාහු යැ. මේ එහි ලා (පිළිපැදිය යුතු) සාමීවිය යි. එහි ලා ආයතීවන් පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවහු ද? දෙවන වට දු පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවහු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසම්, කිම: පිරිසුදුවහු ද? ආයතීවෝ මෙහි ලා පිරිසුදු හ, එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඔවුන්ගේ උද්දනය:

උසසය (වාදිකා) යැ වොරී යැ ගාමනතර යැ බාදනය සමඟ උකඛ්ඛා යැ 'කිංතෙ' යැ කුපිතා යැ කිසම්ඤ්චි යැ සංසට්ඨා යැ උඤ්ඤා යැ යි ඒ සිකපද දශයෙකි.

ගජත දශකය නිමියේ ය.

නීසසගභියා

3. 1

පයම සිකඛාපදං

ඉමෙ ඛො පනඤායො තීසනිසසභියා පාවිතභියා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං වීභරති ජෙතවනෙ අනාචරිණීකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බභියා භික්ඛුනියො බහු පතෙත සනතිවයං කරොන්ති. මනුසසා වීභාරවාරීකං ආභිණ්ඩනතා පසයිත්වා උරුකායනභී ඛියනති වීපාවෙනති, "කථං භි නාම භික්ඛුනියො බහු පතෙත සනතිවයං කරිසසන්ති පනඤාභිජජ්ඣා භික්ඛුනියො කරිසසන්ති දාමනභීකාපඤ්ඤා වා පසාරෙසසන්ති" ති.

2. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උරුකායනානං ඛියනතානං වීපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චිතා -පෙ- තා උරුකායනභී ඛියනති වීපාවෙනති "කථං භි නාම ජබ්බභියා භික්ඛුනියො පනතසභ්චිවයං කරිසසන්ති" ති -පෙ- "සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බභියා භික්ඛුනියො පනතසනතිවයං කරොන්ති" ති. සච්චං භගවා. වීභරති බුද්ධො භගවා -පෙ- "කථං භි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බභියා භික්ඛුනියො පනතසනතිවයං කරිසසන්ති." තෙන භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී පනතසනතිවයං කරෙයා නිසසගභියං පාවිතභියන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤාදිපෙඤ්ඤා භික්ඛුනීති.

පතෙතා නාම: දෙච පානා අයොපතෙතා මසන්කාපතෙතා. තයො පනතසස වණ්ණො උකකට්ඨො පතෙතා මජ්ඣමො පතෙතා ඔමමො පතෙතා. උකකට්ඨො නාම පතෙතා: දුඛිඤ්ඤාලොකාදනං ගණනාති වතුභාගං බාදනං තදුපියඤ්ඤා වාඤ්ඤානං. මජ්ඣමො නාම පතෙතා: නාලිමකාදනං ගණනාති වතුභාගං බාදනං තදුපියඤ්ඤා වාඤ්ඤානං. ඔමමො නාම පතෙතා: පතොදනං ගණනාති වතුභාගං බාදනං තදුපියඤ්ඤා වාඤ්ඤානං. තනො උකකට්ඨො අපතෙතා ඔමමො අපතෙතා.

1 පනච්චිජජ්ඣා - ඔඉ ii
2. තදුපියං - ඡෙසං

නියතිපච්චිති

3. 1

පළමු සිකපදය

ආයතාවෙහි මේ නිස් නියති පච්චිති ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි හැසිරෙත්-නාහු දැක ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් හික්ෂුණිහු බොහෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ ද, හික්ෂුණිහු පාත්‍ර වෙළඳාමක් හෝ කොළෝ ද, බඳුන්වෙළඳ හලක් හෝ විවෘත කොළෝ” ද යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු වැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ” ද යි ... “සැබෑ ද මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස්-කෙරෙද්දී” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝද” යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ පාත්‍ර රැස් කෙරේ නම් නියති පච්චිති වේ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු... හික්ෂුණි... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණිය යි.

පත්ත නම: යමුවාපය මැටිමුවාපයැයි දෙ පාත්‍රයෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍ර යැ මධ්‍යම පාත්‍ර යැ ඔමක පාත්‍ර යැයි පාත්‍රය පිළිබඳ ප්‍රමාණ තුනෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍රය නම් මගද නැළියෙන් දෙ නැළියක බත් ද ඉන් සිවු වැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ග සුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. මධ්‍යම පාත්‍රය නම් නැළියක බත් ද ඉන් සිවුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. ඔමක පාත්‍රය නම් අඩ නැළියක බත් ද ඉන් සිවුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. ඒ උත්කෘෂ්ට පාත්‍රයෙන් උත්කෘෂ්ට වූයේ අපාත්‍රය වෙයි. (ඒ ඔමක පාත්‍රයෙන්) ඔමක වූයේ අපාත්‍රය වේ.

පාරිභෝගික පාලි භික්ෂුනීවිභවෙහා

සහනවිධය. කරෙය්‍යාති: අනධිච්ඡිතො අවිකප්ඵතො.

නිසසගභියො භොතීති: සහඅරුණුග්ගමනා නිසසභියො භොතී. නිසසජ්ඣතබ්බො සබ්බසස වා ගණ්‍ය්‍ය වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ නිසසජ්ඣතබ්බො. තාය භික්ෂුනියා සබ්බං උපසංකම්ඤ්ඤා එකංසං උත්තරාසබ්බං කරිඤ්ඤා බුබ්බානං භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිඤ්ඤා උත්තරීඤ්ඤා නිසීදිඤ්ඤා අඤ්ඤාලිමපග්ගභොඤ්ඤා එවමසස වචනීයො. “අයං මෙ අයො පඤ්ඤා රත්තාතිකකත්තො නිසසභියො, ඉමාහං සබ්බසස නිසසජාමීති. නිසසජිඤ්ඤා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. බ්‍යාත්තාය භික්ෂුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගග්ගභොතබ්බො. නිසසච්ඡපඤ්ඤා දුතබ්බො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සබ්බො, අයං පඤ්ඤා ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා නිසසභියො සබ්බසස නිසසච්ඡො යදි සබ්බසස පත්තකලලං සංසො ඉමං පත්තං ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා දදෙය්‍යාති.

තාය භික්ෂුනියා සම්බහුලා භික්ෂුනියො උපසංකම්ඤ්ඤා එකංසං උත්තරාසබ්බං කරිඤ්ඤා බුබ්බානං භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිඤ්ඤා උත්තරීඤ්ඤා නිසීදිඤ්ඤා අඤ්ඤාලිමපග්ගභොඤ්ඤා එවමසස වචනීයා “අයං මෙ අයො පඤ්ඤා රත්තාතිකකත්තො නිසසභියො, ඉමාහං අයොනං නිසසජාමී”ති නිසසජිඤ්ඤා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. ව්‍යාත්තාය භික්ෂුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගග්ගභොතබ්බො නිසසච්ඡපඤ්ඤා දුතබ්බො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො අයො පඤ්ඤා ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා නිසසභියො අයොනං නිසසච්ඡො යදි අයොනං පත්තකලලං අයො අයො ඉමං පත්තං ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා දදෙය්‍යුතී.

තාය භික්ෂුනියා එකං භික්ෂුනීං උපසංකම්ඤ්ඤා එකංසං උත්තරාසබ්බං කරිඤ්ඤා උත්තරීඤ්ඤා නිසීදිඤ්ඤා අඤ්ඤාලිමපග්ගභොඤ්ඤා එවමසස වචනීයා: “අයං මෙ අයො පඤ්ඤා රත්තාතිකකත්තො නිසසභියො, ඉමාහං අයො නිසසජාමී”ති නිසසජිඤ්ඤා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. තාය භික්ෂුනියා ආපත්ති පටිගග්ගභොතබ්බො. නිසසච්ඡපඤ්ඤා දුතබ්බො ඉමං පත්තං අයො දමමිති.

සභ්‍යත්වය. කඉරයා: නො ඉටු නො විකැපු පය යි.

නිසාගිහියො ආසානි: අරුණ නැඟිම සමඟ නිසැඟි වෙයි. සඩසයාට හෝ ගණයාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙහෙණද විනාඟි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් සඩසයා වෙත එළඟි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණෙන්ගේ පා වැඳ උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ “ආයතාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැයක් ඉක්ම ගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය සඩසයාට. නිසපම්”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. නිසැඟු ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි, නිසැඟු පය දිය යුතුයි.

ආයතාවෙනි, සඩසතෙමේ මවඳන් අසාවා. මෙතම ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැඟි වූයේ සඩසයාට නිසඳන ලද්දේ යැ. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් මේ පාත්‍රය සඟ්‍ය තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණට දෙන්නේ යැයි.

ඒ මෙහෙණ විසින් ආහාරගේ මෙහෙණන් වෙත එළඟි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණෙන්ගේ පා වැඳ උත්කුටුකයෙන් හිඳ, “ආයතාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැයක් ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයතාවනට නිසපම්”යි මෙසේ කියයුතු වන්නාහ. නිසැඟු ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. නිසැඟු පය දිය යුතුයි.

ආයතාවෙත්, මා පිඳන් අසක්වා. මේ නම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැඟි වූයේ ආයතාවනට නිසඳන ලද්දේ යැ. ඉදින් ආයතාවනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් ආයතාවෙත් මේ පාත්‍රය මේ නම් ඇති මෙහෙණට දෙන්නාහු නම් මැනැවැ යි.

ඒ මෙහෙණ විසින් එක් මෙහෙණක වෙත එළඟි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ “ආයතාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ රැයක් ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයතාවනට නිසපම්”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. නිසැඟු ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. මේ පාත්‍රය ආර්යාවනට දෙමිනි නිසැඟු පය දිය යුතුයි.

පාචිත්‍රිය පාළු භික්ෂුනී විභවේශා

රත්නානිකකනෙත අනිකකනතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍රියං රත්නානිකකනෙත වෙමනිකා නිසසංඝේයං පාචිත්‍රියං. රත්නානිකකනෙත අනනිකකනතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍රියං. අනධිට්ඨිතෙ අධිට්ඨිතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍රියං. අච්ඡේදනෙ විකච්ඡිතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍රියං. අච්ඡේදනෙ විසසච්ඡිතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍රියං. අනට්ඨ නට්ඨසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍රියං. අවිනට්ඨ විනට්ඨසඤ්ඤා -පෙ- අභිනෙත භිනතසඤ්ඤා -පෙ- අවිලුභෙත විලුභසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍රියං.

නිසසංඝේයං පනං අනිසසච්ඡිකා පරිභුඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. රත්නානිකකනෙත අනිකකනතසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. රත්නානිකකනෙත වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. රත්නානිකකනෙත අනනිකකනතසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: අනෙතා අරුණං¹ අධිට්ඨිතෙ විකච්ඡිතෙ විසසච්ඡිතෙ නසසනි විනසසනි භිජ්ජනි අච්ඡේදනා ගණනනි විසසං ගණනනි, උම්මන්තියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බභේයා භික්ෂුනියො නිසසට්ඨපනං න දෙතෙහි. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. "න භික්ඛවෙ නිසසට්ඨපතො න දතඤ්ඤො යා න දදෙයා ආපනති දුක්ඛට්ඨසා"ති.

පට්ඨමසිකාපදං.

3 . 2

දුතියසිකාපදං

1. යාවඤ්ඤිතදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුභුලා භික්ෂුනියො ගාමකාවාසෙ වසං චුඤ්ඤා² යාවඤ්ඤා අගමංසු වහසමපනතා ඉරියා-පථසමපනතා දුචොලා දුචච්චරා. උපාසකා නා භික්ෂුනියො පසස්ඤ්ඤා ඉමා භික්ෂුනියො වාසසමපනතා ඉරියාපථසමපනතා දුචොලා දුචච්චරා, ඉමා භික්ෂුනියො අච්ඡේදනා භවිසසනනිති භික්ෂුනීසඤ්ඤා අකාලච්චරං අදංසු. ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී අමභාකං කඨිනං අඤ්ඤං කාලච්චරනති අධිට්ඨිතො භාජාපෙසි. උපාසකා නා භික්ෂුනියො පසස්ඤ්ඤා එතදචොචුං. අපයාහි ච්චරං ලභනති. න මයං ආචුසො ච්චරං ලභාම අයා ජුලලනඤ්ඤා³ අමභාකං කඨිනං අඤ්ඤං කාලච්චරනති අධිට්ඨිතො භාජාපෙසිති. උපාසකා උජ්ඣායනති ඛේයනති විපාවෙතති "කථං හි නාම අයා ජුලලනඤ්ඤා අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨිතො භාජාපෙසසති"ති.

1. අනෙතා අරුණං - මජ්ඣ.
2. වසංචුඤ්ඤා - මජ්ඣ.
3. අයා ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී - සුඤ්ඤා i.

රැය ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො ඉටු කල්හි ඉටු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො විකැසු කල්හි විකැසු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො හළ කල්හි හළ සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො නට කල්හි නට සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො නැසුණු කල්හි නැසුණු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො ඩුන් කල්හි ඩුන් සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො පැහැරැ ගත් කල්හි පැහැරැ ගත් සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙ.

නිසැඟි පය නො නිසැරැ වළඳා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අරුණ තුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, හැරැපියා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, බිදේ නම්, අසිඳු ගනිත් නම්, විස්වස් වැ ගනිත් නම්, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ නිසැරු පය නො දෙත්. භාගාවත්හට මෙ කරුණ සැලකළහ. “මහණෙනි” නිසැරු පය නො දිය යුතු නො වෙයි. යම් මෙහෙණක් නො දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ” යැ යි.

පළමු සිකපද යි.

3. 2

දෙවැනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි බොහෝ මෙහෙණෝ ගම්-බද අවසෙක්හි වස්වැස නිමියාහු වත් සපන් වූවාහු ඉරියවු සපන් වූවාහු දිරු සිවුරු ඇත්තාහු රඵ සිවුරු ඇත්තාහු සැවැනට ගී:හ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක මෙ භික්ෂුණිහු වත්සපන්හ. ඉරියවු සපන්හ. දිරු සිවුරු ඇතියහ. රඵ සිවුරු ඇතියහ, මෙ භික්ෂුණිහු අසිඳගතුවෝ වන්නාහයි මෙහෙණ සහනට නො කල් සිවුරු දුන්හ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ අප විසින් කඨිනය අතුරන ලදී. (එබැවින්) කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදු යැ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක “ආයතීවන් විසින් සිවුරු ලබන ලදද”යි, මෙය කීහ. ඇවැත්නි, අපි සිවුරු නො ලබමහ. ආයතී ජුල්ලනන්ද නොමෝ අප විසින් කඨිනය අතුරන ලද යැ. කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවාලු යැ යි මෙය කීහ. උවසුවෝ ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද නොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූද”යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. අසෙසාසුං බො භික්ඛුනීථයා තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායනනානං බීයනනානං විපාවෙනනානං යා තා භික්ඛුනීයො අපීච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බීයනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනාදා අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනාදා භික්ඛුනී අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙසසති. සච්චං භගවා, ටිගරහි බුද්දො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනාදා භික්ඛුනී අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙසසති නෙතං භික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ඤපන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියඤ්ඤ.

යා පන භික්ඛුනී අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙසසති නියාගතියං පාචිත්තියනති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අසෙ අධිට්ඨෙතා භික්ඛුනීති.

අකාලච්චරං නාම: අනඤ්ඤෙ කඨිනෙ ඵකාදසමාසෙ උපපාදං අඤ්ඤෙ කඨිනෙ සනතමාසෙ උපපනං කාලෙපි ආදියස දිනනං ඵතං අකාලච්චරං නාම.

අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නියසංඝියං හොති නියසජ්ජිතඛං සඛසස වා ගණසස වා ඵකභික්ඛුනීයා වා. ඵචඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ නියසජ්ජිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපිතං නියසංඝියං ඉමාහං සච්ඤ්ඤ නියසජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අකාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති නියසංඝියං පාචිත්තියං. අකාලච්චරෙ වෙමතිකා කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති ආපත්ති දුක්ඛටසස. අකාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති අනාපත්ති,¹ කාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටසස. කාලච්චරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටසස. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: අකාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, කාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, උමමන්තියා -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

1. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරනති අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති අනාපත්ති - පිටු ii

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිහන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු ලැයි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිහනි. නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයඹ ධුලලනානු තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූ” ද යි... සැබැඳ මහණෙනි ධුලලනානු භික්ෂුණි තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූ ද යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලලනානු භික්ෂුණි තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූ ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසති පවිති වෙ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුණි... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අකාලච්චර නම්: කෙළින් නො අතුළ කල්හි එකොළොස් මස තුළ උපන්නේ ද කෙළින් අතුළ කල්හි සත්මස තුළ උපන්නේ ද වෙයි. කාලයෙහිද උදෙසා දෙන ලද තෙල සිවුර අකාලච්චර නම් වේ.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැයි ඉටා බෙදවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් නිසැහි වේ. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතුයි... ආයඹාවෙහි, මේ අකාල ච්චරය කාලච්චරයැයි ඉටා මා විසින් බෙදවන ලදී. (එහෙයින්) මෙය නිසැහි විය. මම මෙය සහනට නිසැරි... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ... ආයඹාවට දෙමි යි.

අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. අකාලච්චරයෙහි විමනි ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් ඇවැත් නැති. කාලච්චරයෙහි අකාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කාලච්චරයෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. කාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, කාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, උම්මත්ති-කාවහට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තනියසිකබාපදං

1. සාවස්තීන්දනං. නෙන ඛො පන සමයෙන චූලලනඤා භික්ඛුනී අඤ්ඤකරාය භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවනෙතඤා පරිභුඤ්ජති¹. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තං වීවරං සංහරිතො² නිකබ්ඪි. චූලලනඤා භික්ඛුනී තං භික්ඛුනී. එතදවොච: “යතො අයො මයා සද්ධිං වීවරං පරිවතතිතං කභං තං වීවර”නතී. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තං වීවරං නිහරිතො චූලලනඤාය භික්ඛුනියා දසෙසසී. චූලලනඤා භික්ඛුනී තං භික්ඛුනී. එතදවොච: “භඤ්ඤො තුඤ්ඤං වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං. යං තුඤ්ඤං තුඤ්ඤමෙවෙනං යං මඤ්ඤං මඤ්ඤමෙවෙනං. ආහර මෙතං සකං පච්චාහරා”ති අවජ්ඣී. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමසං ආරොචෙසී.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති වීපාවෙනති, “කථං හි නාම අයා චූලලනඤා භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවනෙතඤා අවජ්ඣීසසතී”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ චූලලනඤා භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවනෙතඤා අච්ඡන්දීති. සච්චං හගවා. විගරහි චූලලනඤා හගවා -පෙ- කථංහි නාම භික්ඛවෙ චූලලනඤා භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවනෙතඤා අච්ඡන්දීසසතී. නෙන භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසබාපදං උද්දිසගගු.

යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවනෙතඤා සා පච්ඡා එවං වදෙයා භඤ්ඤො තුඤ්ඤං වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං, යං තුඤ්ඤං තුඤ්ඤමෙවෙනං යං මඤ්ඤං මඤ්ඤමෙවෙනං, ආහර මෙතං වීවරං සකං පච්චාහරාති අවජ්ඣෙයා වා අවජ්ඣෙයා වා නියාගහියං පාවිතතී. යනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: අයං ඉමසී. අතෙ අධිපොතා භික්ඛුනීති.

1. පරිභුඤ්ජති, - මජ්ඣිමං,
2. සංහරිතො-මජ්ඣිමං.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි ධුලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ එක්තරා මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට පිරිබෝ කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර හකුලා බහා තැබූ යැ. ධුලනඤා භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීවු යැ. “ආයඨාවෙනි, තා විසින් මා සමග යම් සිවුරෙක් පරිවච්ඡනය කරන ලද ද, ඒ සිවුර කොහිද්”යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර බැහැරට ගෙන ධුලනඤ භික්ෂුණිය-හට දැක්වූ යැ. ධුලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීවුයැ. “ආයඨාවෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. යම් සිවුරක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහට මැයි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහට මැයි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි අසිදගත්තු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළාය.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආයඨ ධුලනඤා තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට අසිදගත්තුද්”යි ... සැබැද මහණෙනි, ධුලනඤා භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට අසිදගත්තුද්”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුද්ධු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට අසිදගත්තුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න. යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට පසු වැ මෙසේ කියන්නී ද “ආයඨාවෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව, මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව, යම් සිවුරෙක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහටමැ යි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහටමැ යි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි. මෙසේ කියා අසිද ගනී නම් හෝ අසිද ගන්වා නම් හෝ නිසඟි පවිති වෙ යැයි.

3. යා පත: යම් යම්බදු . . . භික්ෂුණී . . . මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

පාරිභෝගික පාලන භික්ෂුනිවහලය

4. භික්ෂුනියා සඳහා: අඤ්ඤා භික්ෂුනියා සඳහා

විවරං නාම: ජනනං විවරානං අඤ්ඤාතරං විවරං විකප්පනුපග-
පව්ච්චං.¹

පරිවර්තනානාමි: පරිවර්තන වා විපුලං විපුලෙන වා පරිත්තං

අවච්ඡේදයානාමි: සයං අවච්ඡේදනි නිසසගගියං පාරිත්තියං

අවච්ඡේදපෙයානාමි: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපනති සුකකටසස. සති
ආණකතා බහුකමපි අවච්ඡේදනි නිසසගගියං හොති. නිසසජ්ඣිතඛං.
සඛාසස වා ගණසස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ
නිසසජ්ඣිතඛං. -පෙ- ඉදං මෙ අයෙය විවරං භික්ෂුනියා සඳහා පරි-
වර්තනානාමි අවච්ඡේදනං² නිසසගගියං ඉමාහං සඛාසස නිසසජාමිති -පෙ-
දදෙයානාමි -පෙ- දදෙයානාමි -පෙ- අයාය දමෙති.

උපසමපනාය උපසමපනායඤ්ඤා විවරං පරිවර්තනානාමි
අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා නිසසගගියං පාරිත්තියං. උපසමපනාය
වෙමතිකා විවරං පරිවර්තනානාමි අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා
නිසසගගියං පාරිත්තියං. උපසමපනාය අනුපසමපනායඤ්ඤා විවරං
පරිවර්තනානාමි අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා නිසසගගියං පාරිත්තියං.

අඤ්ඤං පරිත්තං පරිවර්තනානාමි අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා
ආපනති සුකකටසස. අනුපසමපනාය සඳහා විවරං වා අඤ්ඤං වා
පරිත්තං පරිවර්තනානාමි අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා ආපනති සුකකටසස.
අනුපසමපනාය උපසමපනායඤ්ඤා ආපනති සුකකටසස. අනුපසමපනාය
වෙමතිකා ආපනති සුකකටසස. අනුපසමපනාය අනුපසමපනායඤ්ඤා
ආපනති සුකකටසස.

අනාපනාමි: යා ච දෙනි, තසසා වා චිත්තපෙතනි. ගණනානි
උමච්ඡේදානාමි -පෙ- ආදිකමෙකායානාමි.

තනියසිකාවාදං.

1. විකප්පනුපග- පව්ච්චං. - මඡසං.
2. අවච්ඡේදනං. - මඡසං.
3. විසසගගියං - මඡසං.

භික්ෂුනියා සද්ධිං: අන් මෙහෙණක හා සමග,

විවර නම: සවදැරුම් සිවුරු අතුරෙහි යටත් පිරිසෙයින් විකැපුමට සුදුසු වූ එක්තරා සිවුරෙකි.

පරිවතෙතතා: කුඩා දෑයෙකින් මහත් දෑයක් හෝ මහත් දෑයකින් කුඩා දෑයක් හෝ යැ.

අච්ඡිංකුයා: තොමෝ අසිද ගනී නම් නිසැඟි පවිති වේ.

අච්ඡිංකුපෙයා: අනෙකක්ගට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එක් යළක් අණවන ලද්දී බොහෝ දෑයකුත් අසිද ගනී නම් නිසැඟි පවිති වේ. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි . . . ආයතීවෙනි, මා විසින් මේ සිවුර මෙහෙණක හා සමග පිරිවැටුම් කොට අසිද ගන්නා ලද්දේ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසඵම් . . . දෙන්තෝ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයතීවහට දෙමියි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදා ගනී නම් හෝ අසිදා ගන්වා නම් හෝ නිසැඟි පවිති වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදා ගනී නම් හෝ අසිදා ගන්වා නම් හෝ නිසැඟි පවිති වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදා ගනී නම් හෝ අසිදා ගන්වා නම් හෝ නිසැඟි පවිති වේ.

අන් පිරිකරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදා ගනී නම් හෝ අසිදා ගන්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක සමග සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ පිරිවැටුම් කොට අසිදා ගනී නම් හෝ අසිදා ගන්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඔතොමෝ හෝ දේ නම්, ඇය කෙරෙහි විස්වස් ඇත්ති හෝ ගනී නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවහට. . . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

වතුසම්බන්ධාපදං

1. සාවස්ථිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනාදු භික්ඛුනී ගීලානා හොති. අථ ඛො අඤ්ඤතරො උපාසකො යෙන චුච්චනාදා භික්ඛුනී තෙනුපසඩකම් උපසඩාමීතා චුච්චනාදං භික්ඛුනිං එතදවොච “කිං තෙ අයො අචාසු, කිං ආභරියතු”ති. සජ්ජනා මෙ ආවුසො අපොති. අථ ඛො සො උපාසකො අඤ්ඤතරස්ස ආපණ්ණිකස්ස සරා කභාපණ්ණස්ස සජ්ජිං ආභරිතා චුච්චනාදාය භික්ඛුනියා අදස්සි. චුච්චනාදා භික්ඛුනී “න මෙ ආවුසො සජ්ජනා අපො, තෙලෙන මෙ අපො”ති. අථ ඛො සො උපාසකො යෙන සො ආපණ්ණිකො තෙනුපසඩකම්. උපසඩාමීතා තං ආපණ්ණිකං එතදවොච “න කිරයො අයාය සජ්ජනා අපො තෙලෙන අපො. හදු තෙ සජ්ජිං, තෙලං මෙ දෙභී”ති. සචෙ මයං අයො විකකිතං හණ්ඨං චුත ආදිධිසසාමං¹ කදු අමහාකං හණ්ඨං විකකාධිසසති. සජ්ජස්ස කයෙන සජ්ජි හටං. තෙලස්ස කයං ආභර, තෙලං හරිස්සතිති. අථ ඛො සො උපාසකො උජ්ඣායති වියති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා චුච්චනාදා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ චුච්චනාදා භික්ඛුනී අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසිති. සච්චං හගවා. විගරහි චුච්චනා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ චුච්චනාදා භික්ඛුනී අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසනානාං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයා නිසසගගියං පාවිතතියනති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති:- -පෙ- අයං ඉමසම්. අපො අධිපෙපනා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතාති; යං කිඤ්චි විඤ්ඤාපෙතා,

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයානි: තං යථෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛටං. පච්චාගෙන නිසසගගියං හොති. නිසසජ්ජිතඛං සඛක්ඛස්ස වා ගණ්ණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිසසජ්ජිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපිතං, නිසසගගියං. ඉමාහං සඛක්ඛස්ස නිසසජාමීති -පෙ- දදෙයානි -පෙ- දදෙයානුනති -පෙ- අයාය දමිති.

1. චුලලනාදු භික්ඛුනී එවමාහාති දිස්සතෙ මරමම ජටය සඛිති පිටතෙ
2. ආභරියසාමි, පිච්චි පි ii

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ජුලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ ගිලන් වූවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උච්ඡුවෙක් ජුලනඤ භික්ෂුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹි ජුලනඤ භික්ෂුණියහට මෙය කීයැ. “ආයඨාවෙනි, ඔබට කිනම් අඵාසුචෙක්ද? ඔබට කුමක් ගෙන එනු ලබනු මනාදැයි. ඇවැත, මට ගිතෙලින් ප්‍රයොජන වෙයි. එකල්හි ඒ උච්ඡු තෙමේ එක්තරා වෙළෙඳක්-හුගේ ගෙයින් කහවණුවක ගිතෙල් ගෙනවුත් ජුලනඤ භික්ෂුණියහට දුන්නේ යැ. ජුලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ “ඇවැත, මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයොජන නොවේ, මට තල තෙලෙන් ප්‍රයොජන වේ” යැයි (කිවුයැ.) එකල්හි ඒ උච්ඡු තෙමේ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ඒ වෙළෙඳහට මෙය කීයැ. “ආයඨීය, ආයඨීවහට ගිතෙලෙන් ප්‍රයොජන නොවේ ල, තලතෙලෙන් ප්‍රයොජන වේල, ඔබගේ ගිතෙල් ගන්නැ, මට තලතෙල් දෙන්නැ” යි. “ආයඨීය, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙක අපගේ බඩු විකිණෙන්නේ ද? ගිතෙල් මිලයෙන් ගිතෙල් ගෙනයන ලදී. තලතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) තලතෙල් ගෙන යන්නේ යැ යි. එකල්හි ඒ උච්ඡු තෙමේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “කෙසේ නම් ආයඨී ජුලනන්ද තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුදැ” යි. . . . “සැබැඳ මහණෙනි ජුලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුදැ” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුදැ” යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වේ යයි.

2. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ඛුනී . . . මෝතොමෝ මේ අඵියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙඤා: යම් කිසිවක් විනවා,

අඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙඤා: එය තබා අනෙකක් විනවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසඟි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතු යි . . . ආයඨාවෙනි, මා විසින් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවන ලදී. (එහෙයින්) මෙය නිසැරි විය. මම මෙය සභනට නිසරම්” යි . . . දෙන්නේ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයඨීවහට දෙමි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

අකෙසං අකංකාසංකංකං අකංකං විසුඤ්ජාපෙති නිසසංගියං පාචිත්තියං.
අකෙසං වෙමතිකා අකංකං විසුඤ්ජාපෙති නිසසංගියං පාචිත්තියං.
අකෙසං අනංකංකංසංකංකං අකංකං විසුඤ්ජාපෙති නිසසංගියං පාචිත්තියං.

අනංකෙසං අකංකංසංකංකං අනංකං විසුඤ්ජාපෙති ආපත්ති ඉක්කංචසං.
අනංකෙසං වෙමතිකා අනංකංකං විසුඤ්ජාපෙති ආපත්ති ඉක්කංචසං.
අනංකෙසං අනංකංකංසංකංකං අනංකං.

අනංකංකං: නංකෙසංච විසුඤ්ජාපෙති, අකංකංකංච විසුඤ්ජාපෙති.
ආනිසංසං දසෙසන්ධා විසුඤ්ජාපෙති, උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මි-
කායාති.

චතුස්සිකංචපදං.

3. 5

පඤ්චමසිකංචපදං

1. සාවඤ්චිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනංකං භික්ඛුනී
භිලානා හොති. අථ ඛො අකංකංතරො උපාසකො යෙන ජුලලනංකං
භික්ඛුනී තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමිතො ජුලලනංකං භික්ඛුනී. එතදවොච
කච්චි අයො ඛමනීයං කච්චි යාපනීයං''නහි. න මෙ ආච්චියො ඛමනීයං
න යාපනීයනහි. අමුක්ඛස්ස අයො ආපණ්ණිකස්ස සරෙ කභාපණං
නික්ඛපිසසාමි. තතො යං ඉවෙඡයායාසි නං ආභරාපෙයායාසීති. ජුලලනංකං
භික්ඛුනී අකංකංතරං සිසංඛමානං ආණාපෙසි, ගච්ඡ සිසංඛමානෙ අමුක්ඛස්ස
ආපණ්ණිකස්ස සරා කභාපණස්ස තෙලං ආභරාති. අථ ඛො සා සිසංඛමානා
තස්ස ආපණ්ණිකස්ස සරා කභාපණස්ස තෙලං ආභරිතො ජුලලනංකං
භික්ඛුනීයා අදස්සි. ජුලලනංකං භික්ඛුනී න මෙ සිසංඛමානෙ තෙලෙන
අඤ්චා සප්පිතා මෙ අඤ්චාති. අථ ඛො සා සිසංඛමානා යෙන සො
ආපණ්ණිකො තෙනුපසංඛාමි, උපසංඛාමිතො නං ආපණ්ණිකං එතදවොච:
''න කීර ආච්චියො අයායා තෙලෙන අඤ්චා සප්පිතා අඤ්චා භන්දං
තෙ තෙලං, සප්පිං මෙ දෙභීති. සචෙ මයං අයො විකතීතං භණ්ඩං
පුන ආදිසිස්සාම කද අමතාකං භණ්ඩං විකතාසිස්සති. තෙලස්ස කයෙන
තෙලං භටං. සප්පිස්ස කයං ආභර සප්පිං භරිස්සතිති.

අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එයම විනවා නම්, අනෙකකුත් විනවා නම්, අනුසස් දක්වා විනවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවහට . . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදයි.

3. 6

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ ගිලන්වුවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උච්චුවෙක් ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණීය වෙත එළඹියේ යැ. එළඹූ ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණීයට “කිම ආර්යාවෙනි, ඉවසිය හැකිද? කිම යැපියහැකිද”යි. මෙය කියා, “ඇවැත, මට ඉවසිය නොහැකියැ, යැපිය නොහැකියැ”යි. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි කභවණුවක් තබන්නෙමි, එයින් යමක් කැමැත්තෙහිනම් එය ගෙන්වාගන්නේ යැයි. ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණීතොමෝ, “යා සික්මනුව, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනෙව”යි එක්තරා සික්මනුවකට ඇණවුයැ. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙඳන්ගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනවුත් ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණීයට දුන්නායැ. ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ සික්මනුව, “මට තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙයි මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වෙයි” (කිවුයැ.) එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ ඒ වෙළෙඳහට මෙය කිවු යැ. “ඇවැත, ආර්යාවහට තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ. ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේ. ඔබගේ තලතෙල් ගන්නැ. මට ගිතෙල් දෙන්නැ”යි. ආර්යාවෙනි, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙකැ අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? තල තෙල් මිලයෙන් තලතෙල් ගෙන යන ලදී. ගිතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) ගිතෙල් ගෙන යන්නේයැයි.

පාච්ඛනියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

2. අථ ඛො සා සික්ඛවානා රොදහනී අට්ඨාසි. භික්ඛුනියො තං සික්ඛවානං එතදවොචුං: “කිසස තං සික්ඛවානො රොදසි”ති. අථ ඛො සා සික්ඛවානා භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අපීච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනති: “කථං හී නාම අය්‍යා චුල්ලනඤ්ඤ අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤාති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ චුල්ලනඤ්ඤ භික්ඛනී අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙසීති. සච්චං හගවා. විගරහී බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හී නාම භික්ඛවෙ චුල්ලනඤ්ඤ භික්ඛුනී අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤාති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දසන්ඤා.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙය්‍යා නිය්‍යාගතියං පාච්ඛනියනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤාති: යං කීඤ්ඤා වෙතාපෙඤ්ඤා;

අඤ්ඤං වෙතාපෙය්‍යාති: තං යථෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිසසණියං භොති. නිසසණීතඛං සඛතස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසසණීතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අය්‍යා අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපිතං නිසසණියං. ඉමාහං සඛතස්ස නිසසණීතඛං -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුතති -පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අඤ්ඤං අඤ්ඤාසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසණියං පාච්ඛනියං. අඤ්ඤං වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසණියං පාච්ඛනියං. අඤ්ඤං අඤ්ඤාසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසණියං පාච්ඛනියං.

අඤ්ඤං අඤ්ඤාසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති ආපනති දුක්ඛංසස අඤ්ඤං වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙතාපෙති ආපනති දුක්ඛංසස. අඤ්ඤං අඤ්ඤාසඤ්ඤා අඤ්ඤං අනාපනති.

අනාපනති: තඤ්ඤාච වෙතාපෙති, අඤ්ඤංඤා වෙතාපෙති, ආනියංසං දසෙඤ්ඤා වෙතාපෙති උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං.

2. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ හඬමින් සිටියා යැ, මෙහෙණෝ ඒ සික්මනුවහට මෙය කීහු, “සික්මනුව. කුමකට තෝ හඬහිද්”යි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දැන්වූය. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ජුලලනදා තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දැන්වූද්”යි, ... සැබෑද මහණෙනි ජුලලනදා භික්ෂුණිතොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දැන්වූද් යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුලලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දැන්වූද් යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙ යැයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤං වේතාපෙත්වා: යම් කිසිවක් දන්වාලා;

අඤ්ඤං වේතාපෙත්වා: එය තබා අනෙකක් දන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැඟිය යුතුයි ... ආර්යාවෙනි මා විසින් අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකක් දන්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සභනට නිසස්මී යි...දෙන්තේ යැ...දෙන්නාහු යැ...ආර්යාවහට දෙමීයි.

අනෙකෙක්හි අත්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අත්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අත්සන් ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක් හි නො අත්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එය මැ දන්වා නම්, අනෙකකුත් දන්වා නම්, අනුසස් දක්වා දන්වා නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට ... ආදිකම්මීකාවහට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය නිමි.

ජටයයිකඛාපදං

1. සාවස්ථිදනං- නෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සඛ්ඛාසා විවරජාය ඡන්දකං සංභරිතා' අඤ්ඤානරසස පාචාරිකසස සරෙ පරිකුමරං නිකඛ්ඛිතා භික්ඛුනියො උපසඛාමිතා එතදවොචුං: "අමුකසස අයෙ පාචාරිකසස සරෙ විවරජාය පරිකුමරො නිකඛ්ඛෙනා තතො විවරං ආභරාපෙතා භාපෙථා"ති. භික්ඛුනියො තෙන පරිකුමරෙන ගහසජජං වෙනාපෙතා පරිභුඤ්ඤංසු. උපාසකා ජානිතා උජ්ඣායතානී වියතානි, විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරිකුමරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛ්ඛිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසතානි"ති.

2. අපෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායනානං වියතනානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චජා -පෙ- තා උජ්ඣායතානී වියතානී විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරිකුමරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛ්ඛිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසතානි"ති -පෙ- සච්චං කිර හික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරිකුමරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛ්ඛිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසතානී. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරිකුමරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛ්ඛිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසතානී. නෙනං භික්ඛවෙ අපසඛායනං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුමපදං උද්දසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදජීකෙන පරිකුමරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛ්ඛිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසස නිසසග්ගියං පාවිතතියතානි.

3. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසමීං අපො අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤාදජීකෙන පරිකුමරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙනානි: අඤ්ඤාසායාදිනෙනාන; සංඛිකෙනානි: සඛ්ඛාසා න ගණසස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙනාපෙසසානි: යං අජාය දික්ඛං නං යිපෙතා අඤ්ඤං වෙනාපෙති පයොගෙ ඉක්කංචං. පටිලාගෙන නිසසග්ගියං ගොති. නිසසජ්ඣිතඛං සඛ්ඛාසා වා ගණසස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ඣිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙ අඤ්ඤාදජීකෙන පරිකුමරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛ්ඛිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපිතං නිසසග්ගියං. ඉලාභං සඛ්ඛාසා නිසසජාමිති -පෙ- දදෙයානි -පෙ- දදෙයුතානි -පෙ- අයාය දමිති.

1. සඛ්ඛිකවා - මඡසං

3. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදනයි - එසමයෙහි උවසුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සෑද හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙදක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹු මෙයකිහු. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙදහුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී. එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙද ගනු මැනැ වැ”යි. මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. උවසුවෝ දැන ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහු ද”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුන්ගේ (අකීර්තිශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහු ද”යි. සැබැද මහණෙනි මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වත්ද”යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහු ද”යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වේ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අරථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාදායකෙන පරිකරාමන අඤ්ඤාදායකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්;

සඤ්ඤාදායකෙන: සහනට යැ ගණයාහට නො වෙයි. එක් මෙහෙණ කට නො වේ.

අඤ්ඤා වෙතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලදද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගැන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි...ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මී යි... දෙන්නන් යැ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවහට දෙමියි.

පාචිත්තිය පාළි භික්ෂුනී විභවෙයා

අඤ්ඤදැනීමක අඤ්ඤදැනීමක සඤ්ඤා අඤ්ඤා වෙනාපෙනී නිසංගතියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤදැනීමක වෙමනිකා අඤ්ඤා වෙනාපෙනී නිසංගතියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤදැනීමක අනඤ්ඤදැනීමක සඤ්ඤා අඤ්ඤා වෙනාපෙනී නිසංගතියං පාචිත්තියං. නිසංගතියං පටිලභිතො යථාදනෙ උපනෙතබ්බං.

අනඤ්ඤදැනීමක අඤ්ඤදැනීමක සඤ්ඤා ආපනති ඉක්කට සස. අනඤ්ඤදැනීමක වෙමනිකා ආපනති ඉක්කට සස. අනඤ්ඤදැනීමක අනඤ්ඤදැනීමක සඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙසා උපනෙති, ආපදසු, උච්චතනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

3. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදිතං- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ෂුනී සඛතසස විචරන්තාය ඡන්දකං සංභරිතො අඤ්ඤතරසස පාචාරිකසස සරෙ පරිකුමරං නිකඛිපිතො භික්ෂුනියො උපසඛිතමිතො එතද්වොචුං: අමුකසස අයො පාචාරික සස සරෙ විචරන්තාය පරිකුමරො නිකඛිතො, තතො විචරං ආහරාපෙතො භාපෙපා'ති. භික්ෂුනියො තෙන ව පරිකුමරෙන සයමි යාවිතො හෙසජ්ජං වෙනාපෙනි පරිභුඤ්ජිංසු. උපාසකා ජානිතො උජ්ඣායනාඨි ඛියනාඨි විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අඤ්ඤදැනීමකන පරිකුමරෙන අඤ්ඤදැනීමකන සඤ්ඤාදැනීමකන¹ අඤ්ඤා වෙනාපෙසසනති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො අඤ්ඤදැනීමකන පරිකුමරෙන අඤ්ඤදැනීමකන සඤ්ඤාදැනීමකන¹ අඤ්ඤා වෙනාපෙනති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො අඤ්ඤදැනීමකන පරිකුමරෙන අඤ්ඤදැනීමකන සඤ්ඤාදැනීමකන සඤ්ඤාදැනීමකන අඤ්ඤා වෙනාපෙසසනති. තතං භික්ෂුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ෂුනී අඤ්ඤදැනීමකන පරිකුමරෙන අඤ්ඤදැනීමකන සඤ්ඤාදැනීමකන සඤ්ඤාදැනීමකන අඤ්ඤා වෙනාපෙයා නිසංගතියං පාචිත්තියං යනති.

1. සංයාචිකෙන - මජ්ඣං

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් නිසඟි පවිති වෙයි. නිසැප්පදයක් පිළිලැබ දෙනලද පරිදි ඵලවිය යුතු යි.

නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් (අනෙකක් සඳහා) ඵලවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ ඵලවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපදය නිමි.

3. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදනයි - ඵ සමයෙහි වනාහි උච්ඡුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් ඵක්තරා පිළිවෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත ඵළැඹැ මෙය කීහ. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙඳහුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී, ඵයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදගනු මැනැවැ”යි. මෙහෙණෝ ඵ ඊරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා ගෙන බෙහෙත් මිලයට ගත්වා වැළඳුහ. උච්ඡුවෝ දන ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහ සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූ හු දු”යි...සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වත්දු”යි සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරඹු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු ඊරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු දු යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟිපවිති වෙ යයි.

පාර්ලිමේන්තුවේ විකල්ප විභාගය

2. යා පනත: යා යාදිසා -පෙ- විකල්ප: -පෙ- අය. ඉමසී. අපේ අධිපතනා විකල්පය.

අනුදැනුම්කරු පරිකාරයේ අනුදැනුම්කරු: අනුදැනුම්කරු දිනක.

සංවිකල්පය: සංවිකල්පය න ගණය න එකවිකල්පය,

සංවිකල්පය: සං. යාදිසා,

අනුදැනුම්කරු වෙනම: ය. අනුදැනුම්කරු, න. යටපත් අනුදැනුම්කරු වෙනම පරිකාරය දුකට, පරිකාරය නිකල්පය. ගොනි, නිකල්පය සංවිකල්පය වා ගණය වා එකවිකල්පය වා. එවකට පන විකල්පය නිකල්පය -පෙ- ඉද. මෙ අනුදැනුම්කරු පරිකාරයේ අනුදැනුම්කරු සංවිකල්පය සංවිකල්පය අනුදැනුම්කරු වෙනම අනුදැනුම්කරු වෙනම. නිකල්පය, ඉමසී. සංවිකල්පය නිකල්පය -පෙ- දදයනු නි -පෙ- අනුදැනුම්කරු දදයනු.

අනුදැනුම්කරු අනුදැනුම්කරු අනුදැනුම්කරු වෙනම. නිකල්පය. පාර්ලිමේන්තුව. අනුදැනුම්කරු වෙනම අනුදැනුම්කරු වෙනම. නිකල්පය. පාර්ලිමේන්තුව. අනුදැනුම්කරු අනුදැනුම්කරු වෙනම. නිකල්පය. පාර්ලිමේන්තුව. යටපත් පරිකාරය.

අනුදැනුම්කරු අනුදැනුම්කරු අනුදැනුම්කරු අනුදැනුම්කරු. අනුදැනුම්කරු වෙනම අනුදැනුම්කරු අනුදැනුම්කරු. අනුදැනුම්කරු අනුදැනුම්කරු අනුදැනුම්කරු.

අනුදැනුම්කරු: සංවිකල්පය. පරිකාරය, සංවිකල්පය අනුදැනුම්කරු පරිකාරය, අනුදැනුම්කරු, පරිකාරය -පෙ- අනුදැනුම්කරු.

සංවිකල්පය

2. යා ජනා: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාදාමිකෙන පරිකටාරෙන අඤ්ඤාදාමිකෙන: අනෙකක්
සදහා දුන්;

සඛ්ඛිකෙන: සභනට යෑ, ගණයාහට නො වෙයි, එක් මෙහෙණ
කට නො වේ,

සඤ්ඤාදාමිකෙන: තමා විසින් ඉල්වාගත්;

අඤ්ඤා වෙතාපෙයා: යමක් සදහා දෙන ලද ද, එය තබා
අනෙකක් මිලදී ගන්වානම් පියෝහි දුකුළා වෙයි, ප්‍රතිලාභයෙන්
නිසැහි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ
නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතුයි...
ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා
විසින් ඉල්වා ගත් සභසතු පිරිකරින් මාවිසින් අනෙකක් මිලදී
ගන්වන ලදී. මෙය නිසැහිවිය. මම මෙය සභනට නිසැරියි...
දෙන්තේ යෑ ... දෙන්තාහුයෑ ... ආර්යාවහට දෙමියි.

අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා දෙන ලද
සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසැහි පවිනි වෙයි.
අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි විමනි ඇතියා අනෙකක් මිලදී
ගන්වානම් නිසැහි පවිනි වෙයි. අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො
අනෙකක් සදහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා
නම් නිසැහි පවිනි වෙයි. නිසැරුදය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි ඵලවිය
යුතුයි.

නො අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා
දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක්
සදහා දෙන ලද්දෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
නො අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සදහා දෙන
ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් ඵලවානම්, හිමියන් පිළිවිසෑ ඵලවා නම්, ඇවැත් නැත.
ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදය යි.

අටයම්බිකවාපදං

1. සාවස්ථිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස පුගස්ස පරිචෙතුවාසිකා භික්ඛුනියො යාගුයා කීලමනා. අට ඛො සො දුග්ගො භික්ඛුනීනං යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංහරිත්වා අඤ්ඤතරස්ස ආපඤ්ඤාසස්ස සරෙ පරිකබ්ඛරං නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො උපසඩ්ධාමිත්වා එතදචොච: "අමුක්ඛස්ස අයො ආපඤ්ඤාසස්ස සරෙ යාගු අත්ථාය පරිකබ්ඛරො නික්ඛිතො තතො තඤ්ඤිලං අභරාපෙත්වා යාගුං පචාපෙත්වා පරිභුඤ්ජා"ති. භික්ඛුනියො තෙන පරිකබ්ඛරෙන හෙසඡ්ඡං චෙතාපෙත්වා පරිභුඤ්ජිංසු. අට ඛො සො පුග්ගො ඡාතිත්වා උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති; "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤදජ්ඣිකෙන පරිකබ්ඛරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙසසනති"ති -පෙ- සථං. කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤදජ්ඣිකෙන පරිකබ්ඛරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙසනති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤදජ්ඣිකෙන පරිකබ්ඛරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබ්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදජ්ඣිකෙන පරිකබ්ඛරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙසයා නිසසග්ගියං පාවිතිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤදජ්ඣිකෙන පරිකබ්ඛරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙනාති: අඤ්ඤස්සත්ථාය දිග්ගොන.

මහාජනිකෙනාති: ගණස්ස න සබ්බස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං චෙතාපෙසයාති: යං අත්ථාය දිග්ගං, තං යථෙත්වා අඤ්ඤං චෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිසසග්ගියං හොති, භික්ඛජ්ඣිතඛං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ඣිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤදජ්ඣිකෙන පරිකබ්ඛරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපිතං නිසසග්ගියං. ඉමාහං සබ්බස්ස නිසසජාමිති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයස්සති -පෙ- අයාය දමිති.

අඤ්ඤදජ්ඣිකෙ අඤ්ඤදජ්ඣිකසඤ්ඤා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසසග්ගියං පාවිතියං. අඤ්ඤදජ්ඣිකෙ චෙමතිකා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසසග්ගියං පාවිතියං. අඤ්ඤදජ්ඣිකෙ අනඤ්ඤදජ්ඣිකසඤ්ඤා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසසග්ගියං පාවිතියං. නිසසච්චං පටිලභිත්වා යථාදුතෙ උපතෙතඛං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීනිදන සි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළුකැනින් මීරිකෙන්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණෙන්ගේ හුළුකැන පිණිස මෙරමා සද හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණෙන් වෙත එළඹූ මෙය කී යැ: ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළඳහුගේ ගෙහි හුළුකැන පිණිස පිරිකරක් තබන ලදී. එයින් සහල් ගෙන්වාගෙන හුළුකැන පිසවා වළඳනු මැනැවැ යි. මෙහෙණේ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. එකල්හි ඒ මුළුව දන ලමුකොට සිතයි, තුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද?" යි... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වන් ද?" යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස භෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

"යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුනී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණී යි.

අසඤ්ඤාවිකෛන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤදිසිකෛන: අනෙකක් සදහා දුන්

මහාජනිකෛන: ගණහට යැ සහනට නො වෙයි, එක්මෙහෙණකට නො වේ.

අසඤ්ඤා වේතාපෙයා: යමක් සදහා දෙනලද ද, එය තබා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුලා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට භෝ ගණයාහට භෝ එක් මෙහෙණකට භෝ නිසැරීය යුතු යි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරීය යුතු යි....ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිල දී ගන්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසජමී යි ... දෙන්නේ යැ...දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමී යි.

අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි වීමකි ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සදහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නිසැඬු දය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

පාච්ඤානියපාලි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අනාඤ්ඤද්වේකෙ අඤ්ඤද්වේකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛකට්ඨක. අනාඤ්ඤද්වේකෙ වෙලි තිකා ආපනති දුක්ඛකට්ඨක. අනාඤ්ඤද්වේකෙ අනාඤ්ඤද්වේකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමීකෙ අපලොකෙතො උපනෙති, ආපදසු, උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

අට්ඨමසිකමාපදං.

3. 9

නවමසිකමාපදං

1. සාවඤ්ඤිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරහස පුගසස පරිවෙණවාසිකා භික්ෂුනීයො යාගුයා කිලමන්ති. අට ඛො සො පුගො භික්ෂුනීනං යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංභරිත්වා අඤ්ඤතරහස ආපණ්ණිකසස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ෂුනීයො උපසඛිංචිත්වා එතදචොච: "අට්ඨකසස අගොස ආපණ්ණිකසස සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො තික්ඛිතො. තතො තංඤ්ඤිලං¹ ආභරාපෙත්වා යාගුං පච්චාපෙත්වා පරිභුඤ්ජරා"ති. භික්ෂුනීයො තෙන ච පරික්ඛාරෙන සයපි යාවිත්වා හෙසඡං වෙතාපෙත්වා පරිභුඤ්ජරංසු. සො පුගො ඡාතිත්වා උඡ්චායති ඛියති විපාචෙති: "කරං හි නාම භික්ෂුනීයො අඤ්ඤද්වේකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාඡතීකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්වන්ති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො අඤ්ඤද්වේකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාඡතීකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්වන්ති"ති. සච්චං භගවා. විගර්භි බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො අඤ්ඤද්වේකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාඡතීකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්වන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්තානා වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙත්තු:

"යා පන භික්ෂුනී අඤ්ඤද්වේකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාඡතීකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්වා නිසංගහිඨං පාවිත්ථිය"න්ති.

2. යා පනාති; යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්සිං අපෙඨ අධිචොපතා භික්ෂුනීති.

1. ධංඤ්ඤිලං - 030.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපදය.

3. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදනායි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළුකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළුකැන් පිණිස මෙරමා සඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙය කී යැ. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි හුළුකැන් පිණිස පිරිකරක් තබනලදී. එයින් සහල් ගෙන්වා හුළුකැන් පිසවා වළඳනු මැනැවැ'යි, මෙහෙණේ ඒ පිරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා බෙහෙත් මිල දී ගන්වා වැළඳුහ. ඒ මුළුව දන ලමු කොට සිතයි, නුඟුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද යි...සැබෑද මහණෙනි; මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද යි, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසභිපවිති වෙ'"යයි.

2. යා පන; යම්, යම්බදු...හිකුබුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාර්ක්කියපාළි හිකවුනීවිභවෙයා

අඤ්ඤදැව්කෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙනාති: අඤ්ඤස්සජායාදිකෙනන,

මහාජනිකෙනාති: ගණක න සධකස්ස න එකභිනචුනියා.

සඤ්ඤාවිකෙනාති: සයං යාවිතා.

අඤ්ඤං වෙතාපෙයාති: යං අජායාදිනං තං යථෙතො අඤ්ඤං වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිස්සංකයං භොති. නිස්සජ්ජිතං සධකස්ස වා ගණක වා එකභිනචුනියා වා, එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ජිතං. -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤදැව්කෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපිතං නිස්සංකයං. ඉමාහං සධකස්ස නිස්සජාමී''ති -පෙ- දදෙයානි -පෙ- දදෙයානි -පෙ- අයායාදිමිති.

අඤ්ඤදැව්කෙ අඤ්ඤදැව්කසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිස්සංකයං පාවිතියං. අඤ්ඤදැව්කෙ වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිස්සංකයං පාවිතියං. අඤ්ඤදැව්කෙ අනඤ්ඤදැව්කසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිස්සංකයං පාවිතියං, නිස්සංකං පටිලභිතො යථාදුතෙ උපනෙතං.

අනඤ්ඤදැව්කෙ අඤ්ඤදැව්කසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛං. අනඤ්ඤදැව්කෙ වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛං. අනඤ්ඤදැව්කෙ අනඤ්ඤදැව්කසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: යෙසං උපනෙති, යාමිකෙ අපලොකෙතො උපනෙති, ආපදුසු, උමමිත්තියා -පෙ- ආදිකමිතියාති.

නවමසිකොපදං.

අඤ්ඤාදායකතා පරිකමාපරන අඤ්ඤාදායකතා : අනෙකක් සඳහා දුන්.

මහාජනිකතා : ගණයාහට යෑ, සහනට නො වෙයි, එක් මෙහෙණකට නො වේ.

සඤ්ඤාදායකතා : තමා විසින් ඉල්ලා ගත්.

අඤ්ඤාදායකතා : යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝති දුකුලා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැති වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි. ... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්ලා ගත් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැති විය, මම මෙය සහනට නිසපමි යි ... දෙන්තේ යෑ ... දෙන්තාහු යෑ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසති පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසති පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසති පවිති වේ. නිසැපු දය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නොදෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසිකඛාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනඤ්ඤ භික්ඛනී ඛුඤ්ඤනා භොති භාණිකා වීසාරද පට්ඨා ධර්මි. කරං කාතුං. ඛුඤ්ඤ මනුසසා චුලලනඤ්ඤ භික්ඛනී. පට්ඨරුපාසනාති. තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනඤ්ඤ භික්ඛනීයා පරිවෙණං උද්දියති¹. මනුසසා චුලලනඤ්ඤ භික්ඛනී. එතදචොචුං: "කිසදං තෙ අයො පරිවෙණං උද්දියති"ති. නඤ්ඤාචුසො දයකා නඤ්ඤ කාරකාති. අථ ඛො තෙ මනුසසා චුලලනඤ්ඤ භික්ඛනීයා පරිවෙණඤ්ඤ ඡන්දකං සංභරිතො චුලලනඤ්ඤ භික්ඛනීයා පරිකුමාරං අදංසු. චුලලනඤ්ඤ භික්ඛනී තෙන ච පරිකුමාරෙන සයම්භි යාවිතො භෙසජ්ඣං චෙතාපෙතො පරිභුඤ්ඤ. මනුසසා ඡානිතො උඤ්ඤායනාති වියනාති වීපාචොනාති: "කරං හි නාම අයො චුලලනඤ්ඤ අඤ්ඤදජ්ඣකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන පුඤ්ඤලිකෙන සඤ්ඤචකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙසසති"ති. -ඵප- සච්චං. කිර භික්ඛනී චුලලනඤ්ඤ භික්ඛනී අඤ්ඤදජ්ඣකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන පුඤ්ඤලිකෙන සඤ්ඤචකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙසති. සච්චං. හගවා. වීගරහි චුලලනං හගවා -ඵප- කරං හි නාම භික්ඛනී චුලලනඤ්ඤ භික්ඛනී අඤ්ඤදජ්ඣකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන පුඤ්ඤලිකෙන සඤ්ඤචකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙසසති. තෙන. භික්ඛනී අපසසනානං වා පසාදය -ඵප- එවඤ්ඤ පන භික්ඛනී භික්ඛනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියතඤ්ඤ;

"යා පන භික්ඛනී අඤ්ඤදජ්ඣකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන පුඤ්ඤලිකෙන සඤ්ඤචකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙසසා නිසසග්ගියං පටිකතිය"නාති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -ඵප- භික්ඛනීති; -ඵප- අයං ඉමඤ්ඤං අපෙ අධිපෙපතා භික්ඛනීති.

අඤ්ඤදජ්ඣකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙනාති: අඤ්ඤසාඤ්ඤාය දිනනන,

පුඤ්ඤලිකෙනාති: එකාය භික්ඛනීයා න සබ්භසා න ගණසා,

සඤ්ඤචකෙනාති: සයං යාවිතො,

අඤ්ඤං චෙතාපෙසසාති: යං අඤ්ඤාය දිනනං තං යපෙතො අඤ්ඤං චෙතාපෙති පයොගෙ දුකකටං. පට්ඨලාභෙන නිසසග්ගියං භොති. නිසසජ්ඣතඛං සබ්භසා වා ගණසා වා එකභික්ඛනීයා වා. එවඤ්ඤ පන භික්ඛනී නිසසජ්ඣතඛං -ඵප- "ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤදජ්ඣකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤදද්දිසිකෙන පුඤ්ඤලිකෙන සඤ්ඤචකෙන අඤ්ඤං චෙතාපිතං නිසසග්ගියං ඉමං. සබ්භසා නිසසජ්ඣතඛං"ති -ඵප- දඤ්ඤායාති -ඵප- අයොය දමිති.

1. ධර්මි-ඵචු
2. උද්දියති-ඵචු

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීන්ද්‍ර නයි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ්ඩහම් ඇත්තී විශාරදවුවා දහැමි කරා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණීය ඇඳිරි කෙරෙති. එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණීයගේ පිරිවෙන බිඳ වැටෙයි, මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණීයට "ආර්යාවෙනි, ඔබගේ මේ පිරිවෙන කුමක් හෙයින් බිඳවැටේ" ද යි මෙය කීහු. ඇවැත්නි, දයකයෝ නැතියහ. කාරකයෝ නැතියහයි. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණීයගේ පිරිවෙන පිණිස (මෙරමා) සඳ හා රිසිදනවා පිරිකරක් ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණීයට දුන්හ. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ ඒ පිරිකරිනුදු නොමෝ මැ යැද බෙහෙක් මිලදී ගත්වා වැළඳු යැ. මිනිස්සු දනැ ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ධුල්ලනන්ද අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් පුඟුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුඟුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුඟුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසාදුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුඟුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වේ" යයි.

2. යා පනා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අඤ්ඤාදායීකෙන පරිකාමරෙන අඤ්ඤාදායීකෙන : අනෙකක් සඳහා දුන්.

පුඟුලිකෙන : එක් මෙහෙණකහට යැ, සහනට නො වෙයි, ගණයාහට නො වේ.

සඤ්ඤාවීකෙන : තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අඤ්ඤා වෙතාපෙය්‍යා : යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි, මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... ආර්යාවෙනි. අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුඟුල් සතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට දෙමි යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

අඤ්ඤදජීතෙ අඤ්ඤදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙනි නිසසඤ්ඤියං පාච්ඤානියං. අඤ්ඤදජීතෙ වෙමතිකා අඤ්ඤං වේතාපෙනි නිසසඤ්ඤියං පාච්ඤානියං. අඤ්ඤදජීතෙ අනඤ්ඤදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙනි නිසසඤ්ඤියං පාච්ඤානියං. නිසසඤ්ඤියං පටිලභිතා යථාදනෙ උපනෙතබ්බං.

අනඤ්ඤදජීතෙ අඤ්ඤදජීකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනඤ්ඤදජීතෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනඤ්ඤදජීතෙ අනඤ්ඤදජීකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමීතෙ අපලොකෙතා උපනෙති, ආපදුපු, උච්චතතිකාය -පෙ- ආදීකම්මිකායාති.

දසමසික්ඛාපදං.

3. 11

එකාදසමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිතීදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී බහුසුත්තා භොති භාණිකා වීයාරදු පට්ඨා ධම්මේ. කරං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදී කොසලො සීතකාලෙ මහග්ගං කම්බලං පාරුපිතා යෙන ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී තෙනුපසධාමි. උපසධාමිතා ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනීං අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසික්කං ඛො රාජානං පසෙනදීං කොසලං ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසසි සමාදපෙසි සමුනෙතඤ්ඤෙසි සලපභංසෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදී කොසලො ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනීයා ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසසිතො සමාදපිතො සමුනෙතෙසිතො සමපභංසිතො ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනීං එතදවොච: “වදෙය්‍යාසි අයෙය්‍ය යෙන අපො”ති. සචෙ මෙ තං මහාරාජ දුතුකාමොසි ඉමං කම්බලං දෙහීති. අථ ඛො රාජා පසෙනදී කොසලො ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනීයා කම්බලං දතා උට්ඨායාසනා ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනීං අභිවාදෙතා පදකඛිණං කතා පසසාමි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, නිසැප් දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දේහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වුවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

3. 11

එකොළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුලලනන්ද හිඤ්ඤා ඛොභෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දහැමි කථා කියන්නට අග්‍රවූවා වෙයි, එකල්හි ප්‍රසෙනජීන් කොඹල රජතෙමේ ශීතකාලයෙහි මහඇඟි පලසක් පොරවා ජුලලනන්ද හිඤ්ඤාය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ ජුලලනන්ද හිඤ්ඤාය සකසා වැද එකත්පසෙකැ හුන්නේ යැ. එකත් පසෙකැ හුන්නාවූ මැ ප්‍රසෙනජීන් කොඹල රජහට ජුලලනන්ද හිඤ්ඤා තොමෝ දහැමි කථායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනජීන් කොඹල රජ තෙමේ ජුලලනන්ද හිඤ්ඤාය විසින් දහැමි කථායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ජුලලනන්ද හිඤ්ඤායට "ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයෙක් වේ නම් කියන්නැ"යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ, දෙනුකැමැත්තෙහි නම් මේ පලය මට දෙන්නැ යි කිවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනජීන් කොඹල රජතෙමේ ජුලලනන්ද හිඤ්ඤායට පලසදී හුනස්නෙන් නැඟිට ජුලලනන්ද හිඤ්ඤාය සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

පාචිත්තිය පාළි භික්ෂුනී විභවේණා

2. මනුෂ්‍යා උප්ඛායනති වියහති විපාචෙනති; “මහිච්ඡා ඉමා භික්ෂුනීයො අසඤ්චරා, කරං හි නාම රාජානං කම්මලං විඤ්ඤපෙසසනි”ති. අපෙසාසුං චො භික්ෂුනීයො තෙසං මනුෂ්‍යානං උප්ඛායනතානං වියනතානං විපාචෙනතානං. යා තා භික්ෂුනීයො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඛායනති වියන්ති විපාචෙන්ති: “කරං හි නාම අයා පුලලනඤ්ඤ රාජානං කම්මලං විඤ්ඤපෙසසනි”ති -පෙ- සචං කීර භික්ෂුවො පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුනී රාජානං කම්මලං විඤ්ඤපෙසසනිති. සචං භගවා. විගරහි චුදෙධා භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවො පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුනී රාජානං කම්මලං විඤ්ඤපෙසසනි. තොතං භික්ෂුවො අපෙසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤ පන භික්ෂුවො භික්ෂුනීයො ඉමං සිද්ධාපදං උද්දිසඤ්ඤ;

“ගරුපාපුරණං” පන භික්ෂුනීයා චේතාපෙනතියා චතුක්කංසපරමං චේතාපෙනතධං, තතො චෙ උත්තරිං” චේතාපෙයා නිසසග්ගියං පාචිත්තිය”නති.

3. ගරුපාපුරණං නාම: යං කිඤ්චි සිතකාලෙ පාපුරණං;

චේතාපෙනතියාති: විඤ්ඤපෙන්ති යා.

චතුක්කංසපරමං චේතාපෙනතධන්ති: සොළසකභාපණ්ණානකං චේතාපෙනතධං.

තතො චෙ උත්තරිං චේතාපෙයාති: තතුත්තරිං විඤ්ඤපෙනි පයොගෙ දුක්කටං, පච්චාගෙන නිසසග්ගියං ගොති. නිසසර්ථතධං සබ්බසස වා ගණ්ණස වා ඵකභික්ෂුනීයා වා. ඵවඤ්ඤ පන භික්ෂුවො නිසසර්ථතධං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො ගරුපාපුරණං අතිරෙකචතුක්කංසපරමං චේතාපිතං නිසසග්ගියං ඉමාහං සබ්බසස නිසසරාමිති” -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයපුහති -පෙ- අයාය දමිති.

අතිරෙකචතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤ චේතාපෙනි නිසසග්ගියං පාචිත්තියං. අතිරෙකචතුක්කංසෙ චෙමතිකා චේතාපෙනි නිසසග්ගියං පාචිත්තියං. අතිරෙකචතුක්කංසෙ උනතකසඤ්ඤ චේතාපෙනි නිසසග්ගියං පාචිත්තියං.

උනතකචතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤ ආපත්ති දුක්කටසං. උනතකචතුක්කංසෙ චෙමතිකා ආපත්ති දුක්කටසං. උනතකචතුක්කංසෙ උනතකසඤ්ඤ ආපත්ති.

1. ගරුපාපුරණං - මරණං.
2. උත්තරිං - මරණං.
3. උනතකචතුක්කංසෙ - මරණං - චිත්තං ||

2. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "මේ භික්ෂුණිහු මහත් ගිජුකම් ඇතියාහු යැ, ලද්දකින් නොසතුටුවන්නාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් පලසක් විනවුහුද"යි, භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්ද) ඇසුහු මැ යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "කෙසේ නම් ආර්යා ධුලලනන්ද රජුගෙන් පලසක් විනවු ද"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද යි, සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

ගරු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් සොළොස්කභවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතුයි, ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙ යැයි.

3. ගරුපාපුරණ නම්: ශීතකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්; වෙතාපෙත්තියා: විනවන්නිය විසින්;

වතුක්කංසපරමං වෙතාපෙතබ්බං: සොළොස් කභවණුවක් අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උත්තරිං වෙතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝහි දුකුලා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සභනට හෝ ගණයාභට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... "ආර්යාවෙනි, අධිරා සොළොස් කභවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ගරු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදුවැ නිසැඟි විය. මම මෙය සභනට නිසඟි"යි ... දෙන්-තේ යැ ... දෙන්නාහුසැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා සොළොස් කභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අධිරා සොළොස් කභවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අධිරා සොළොස් කභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

උනු සොළොස් කභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කභවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අනාපතී: චතුකකංසපරමං වේතාපෙතී. උභනකචතුකකංස පරමං වේතාපෙතී, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසසභාය, අභ්‍යන්තො ධනෙන, මහග්ගං වේතාපෙතුකාමස්ස අප්පග්ගං වේතාපෙතී, උමමතතිකාය -පෙ- අදිකමමකායාති.

එකාදසමසිකඛාපදං.

3. 12

දවාදසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ඡේතවනෙන අනාච්ඤිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන චූළලනඤ භික්ෂුනී ඛුභුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පච්චා ධමමං කරං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො උඤ්ඤාකාලෙ මහග්ගං ඛොමං පාරුපිඤා යෙන චූළලනඤ භික්ෂුනී තෙනුපසධිකමී. උපසධිකමීඤා චූළලනඤ භික්ෂුනීං අභිවාදෙඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං ඛො රාජානං පසෙනදිං කොසලං චූළලනඤ භික්ෂුනී ධමමෙයා කරාය සඤ්ඤාසසි, සමාදපෙසි. සමුනෙතඡෙසි, සමපභංසෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො චූළලනඤාය භික්ෂුනීයා ධමමෙයා කරාය සඤ්ඤාසසිතො සමාදපිතො සමුනෙතඡිතො සමපභංසිතො චූළලනඤ භික්ෂුනීං එතදවොච: “චදෙයාසි අයෙඤ යෙන අඡො”ති. සචෙ මෙ ඤං මහාරාජ දතුකාමොසි, ඉමං ඛොමං දෙහිතී. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො චූළලනඤාය භික්ෂුනීයා ඛොමං දඤා උට්ඨායාසනා චූළලනඤ භික්ෂුනීං අභිවාදෙඤා පදකමිණං කඤා පකකාමී.

2. මනුස්සා උඡ්ඤායතනී ඛියතනී විපාවෙතනී: “මභිච්ඡා ඉමා භික්ෂුනීයො අසඤ්ඤාධා කරං හි නාම රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසතනීති”. අසෙසාසු ඛො භික්ෂුනීයො තෙසං මනුස්සානං උඡ්ඤායනානානං ඛියතනානං විපාවෙතනානං. යා තා භික්ෂුනීයො අඡච්ඡා -පෙ- තා උඡ්ඤායතනී ඛියතනී විපාවෙතනී: “කරං හි නාම අයා චූළලනඤ රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ චූළලනඤ භික්ෂුනී රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසිති. සචං භගවා.

සොළොස් කභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උත්‍රසොළොස් කභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන් ගෙන්, පැවැරුවන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, මහඇතියක් විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම් ඇවැත් නැත. උඹ්‍රනතිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

3. 12

දොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙහි, එසමයෙහි වනාහි ධුලානන්ද හිඤ්ඤාණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම ඇත්තී විශාරද වුවා දහැමි කපා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. එකල්හි ප්‍රසෙනච්ඡන් කොඹල රජ තෙමේ උෂ්ණකාලයෙහි මහඇහි කොමු පිළියක් පෙරෙවගෙන ධුලුලනන්ද හිඤ්ඤාණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ධුලුලනන්ද හිඤ්ඤාණිය සකසා වැද එකත් පසෙකැ හුන්නා වූ ප්‍රසෙනච්ඡන් කොඹල රජහට ධුලුලනන්ද හිඤ්ඤාණී තොමෝ දහැමි කපායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනච්ඡන් කොඹල රජ ධුලුලනන්ද හිඤ්ඤාණිය විසින් දහැමි කපායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ධුලුලනන්ද හිඤ්ඤාණියට “ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයක් වේ නම් කියන්නැ”යි මෙය කීයැ. ඉදින් මහරජ දෙනු කැමැත්තෙහි නම් මේ කොමු පිළිය මට දෙන්නැ යි කීවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනච්ඡන් කොඹල රජ ධුලුලනන්ද හිඤ්ඤාණියට කොමු පිළිය දී හුනාස්නෙන් නැගිට ධුලුලනන්ද හිඤ්ඤාණිය සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

2. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මේ හිඤ්ඤාණීහු මහත් ගීජුකම් ඇතියාහු ය, ලද දෙයින් නො සතුටු වුවාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූහු” ද යි, හිඤ්ඤාණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී බබ්දය) ඇසුහු මැ යි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ධුලුලනන්ද රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ” ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලුලනන්ද හිඤ්ඤාණී රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ ද යි, සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස,

පාච්ඡන්දය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ චූලලනඤ භික්ඛුනී රාජානං බොමං වීඤ්ඤපෙසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු;

“ලහුපාපුරණං¹ පන භික්ඛුනියා වේතාපෙනියා අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේතාපෙනබ්බං. තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයා නියසග්ගියං පාච්ඡන්දය”නති.

3. ලහුපාපුරණං නාම: යං කිඤ්චි උණහකාලෙ පාපුරණං.

වේතාපෙනියාති: වීඤ්ඤපෙසනියා.

අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේතාපෙනබ්බනාති: දසකභාපණ්ණනාකං වේතාපෙනබ්බං.

තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයාති: තතුත්තරිං වීඤ්ඤපෙනී පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිසසංඝියං භොති. නිසසජ්ඣතබ්බං සබ්බසස වා ගණසස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, නිසසජ්ඣතබ්බං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො ලහුපාපුරණං අතිරෙක අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේතාපිතං නිසසග්ගියං. ඉමං සබ්බසස නිසසජාථී”ති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයුනති -පෙ- අයාය දමමිති.

අතිරෙක අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේතාපෙනී නිසසග්ගියං පාච්ඡන්දියං. අතිරෙක අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේමනිකා වේතාපෙනී නිසසග්ගියං පාච්ඡන්දියං. අතිරෙක අධිඤ්ඤාසංසපරමං උනාකසඤ්ඤා වේතාපෙනී නිසසග්ගියං පාච්ඡන්දියං.

උනාක අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේතාපෙනී අපනති දුක්ඛං සස. උනාක අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේමනිකා අපනති දුක්ඛං සස. උනාක අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේතාපෙනී අනාපනති.

අනාපනති: අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේතාපෙනී, උනාක අධිඤ්ඤාසංසපරමං වේතාපෙනී, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසංසපාය, අත්තනො ධනෙන, මහංගං වේතාපෙනුකාමසස අපහංගං වේතාපෙනී, උමමිකතියාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

චාදසමසික්ඛාපදං.

1. ලහුපාපුරණං - ඡෙසං;

භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“ලුහු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් දසකභවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතු යි. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වේ” යයි.

8. ලුහුපාපුරණ නම: උෂණකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්.

වේතාපෙන්කියා: විනවන්තිය විසින්.

අධිසංකෙයාකංසපරමං වේතාපෙනධිං: දසකභවණු අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උතරිං වේතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝහි දුකුලා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... “ආර්යාවෙනි, අධිරා දස කභවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ලුහු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදුවැ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මි”යි ... දෙන්තේ යැ ... දෙන්තාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා දසකභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වෙයි. අධිරා දසකභවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වෙයි. අධිරා දසකභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වෙයි.

උනු දසකභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකභවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

දසකභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනු දසකභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන්ගෙන්, පැවරුවන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්; තමාගේ ධනයෙන්, මහඇඟියක විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම්; ඇවැත්, නැත. උමමෙක්කාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

දොළොස්වන සිකපද යි.

මෙහි උදාහරණ :

- පහත අකාලකාලයේ - පරිවර්තන ව විඥාප
- වෙනාපෙත්වා අඤ්ඤාදී - සබ්බකයේ මහාපති
- සඤ්ඤාවිකා පුග්ගලිකා - වතුකංසවිච්චෙයාකාති.

උද්ධමා චො අයායො තිංසනිසසග්ගියා පාච්ඤායා ධම්මා.
 තස්සයායො පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පරිසුද්ධා. දුතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිස්ස
 පරිසුද්ධා. තතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධස්සයායො
 තස්සා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

තිසසග්ගියා නිව්ඪිතා¹

1. චිත්තනිව්ච්චෙයා නිසසග්ගියා නිව්ඪිතා, මජ්ඣිමනිකායා, මජ්ඣිමනිකායා, මජ්ඣිමනිකායා.

ඔවුන්ගේ උද්දනය :

පත්ත යැ අකාල කාල යැ පරිවත්ත යැ විශුද්ධපන යැ වේතාපන
යැ අශුද්ධජීවික යැ සබ්බික යැ මහාජනික යැ සශුද්ධජීවික යැ
පුග්ගලික යැ වතුකකංස (පරම) යැ අබ්බතෙය්‍ය (කංසපරම) යැ යි.

ආර්යාවෙනි, තිස් නිසඟි පවිත්‍රී ධම්ම උදෙසන ලදහු මැ යි,
එහිලා ආර්යාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවහු ද? දෙවනවට දු පිළිවිසිමි.
කිම පිරිසුදුවහු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද?
ආර්යාවෝ මෙහි ලා පිරිසුදුහ, එහෙයින් නිහඬියහ, මෙසේ මෙය
දරමි යි.

නිසැඟිහු නිමියහ.

පාවිච්චිය බණඩං

1 ලසුනවගො

4. 1. 1

පට්ඨපිකාපදං

ඉමෙ ඛො පනයායො ජසට්ඨිසතා පාවිච්චියා ධම්මො උදෙසං ආගච්ඡති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවඤ්චියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරෙන උපාසකෙන භික්ඛුනිසඛෙකා ලසුනෙන පචාරිතො හොති. යාසං අයානං ලසුනෙන අප්ඨො අභං ලසුනෙනාති. ඛෙක්ඛපාලො ච ආණ්ණො හොති. සචෙ භි භික්ඛුනියො ආගච්ඡති. එකෙකාය¹ භික්ඛුනියා දෙ තයො හණ්ඩිකෙ දෙභීති. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්චියං උඤ්ඤවො හොති. යථාහතං ලසුනං පරික්ඛියං අගමාසී. භික්ඛුනියො තං උපාසකං උපසඬකම්භියා එතදවොච්චුං. “ලසුනෙන ආච්චියො අප්ඨො”ති. නත්ඨයො² යථාහතං ලසුනං පරික්ඛිණං ඛෙක්ඛං ගච්ඡතාති. චුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී ඛෙක්ඛං ගණ්ඨො න මක්ඛං ජානිඤ්චා බහුං ලසුනං හරාපෙසී³. ඛෙක්ඛපාලො උජ්ඣායති ඛියති චිපාවෙනි: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො න මක්ඛං ජානිඤ්චා බහුං ලසුනං හරාපෙසසතී”ති.

2. අප්ඨසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තස්ස ඛෙක්ඛපාලස්ස උජ්ඣායනස්ස ඛියනාස්ස චිපාවෙනස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති චිපාවෙනති: “කථං භි නාම අයා චුලලනඤ්ඤ න මක්ඛං ජානිඤ්චා බහුං ලසුනං හරාපෙසසතී”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ චුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී න මක්ඛං ජානිඤ්චා බහුං ලසුනං හරාපෙසීති. සච්චං හගවා. විගරභී බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ චුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී න මක්ඛං ජානිඤ්චා බහුං ලසුණං හරාපෙසසතී. තෙන භික්ඛවෙ අපපසකතානං චා පසාදය -පෙ- ධම්මං කථං කඤ්චා ආමනොසී.

3. භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ චුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පජාපතී අහොසී. තිසෙසා ච ධීතරො නඤ්ඤ නඤ්චතී සුඤ්ඤරීනඤ්ඤ. අථ ඛො භික්ඛවෙ සො බ්‍රාහ්මණො කාලං කඤ්චා අඤ්ඤතරං හංසයොතිං උපපජ්ඣී. තස්ස සඬකසොච්ඡණ්ණමයා පක්ඛා අහෙසුං. සො තාසං එකෙකං පක්ඛං දෙති. අථ ඛො භික්ඛවෙ චුලලනඤ්ඤ

1. එකමෙකාය-මජ්ඣං,
2. න එත්ඨයො-සීඉ ii
3. ආහරාපෙසී-සීඉ i සීඉ ii

පාච්ඤානිය කාණ්ඩය

ලුහුනවග්ගය

4. 1. 1

පළමු සිකපදය

ආයතාවෙනි, මේ එක්සිය සසැටක් පවති ධම්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙනවන නම් අනේ-
පිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා
උවසුවකු විසින් හික්ෂුණි සබ්බ තෙමේ ලුහුනෙන් පවරන ලද්දේ
වෙයි. යම් ආයතා කෙනකුන්ට ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ නම්
මම ලුහුනෙන් (පවරම්) යි. ඉදින් මෙහෙණෝ පැමිණෙත් නම්
එක් එක් මෙහෙණකට දෙතුන් ලුහුනු පොකුරක් දෙවයි කෙත්පල්
තෙමෙත් අණවන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි සැවැතෙහි
උත්සවයෙක් වෙයි. ගෙනවුත් තුබු ලුහුනු නිමාවට ගියේ යැ.
මෙහෙණෝ ඒ උවසු වෙත එළැඹෑ ඇවැත, ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන
වේ යයි, තෙල කරුණ කීහු. නැත ආයතාවෙනි, ගෙනවුත් තුබු
ලුහුනු අවසන් විය. කෙතට යනු මැනැවැ යි. ථුලලනන්ද හික්ෂුණි
කෙතට ගොස් පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු යැ.
කෙත්පල් තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි:
“කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා
ගත්තු ද” යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන.
ඒ කෙත්පල්හුගේ (අකීර්ති ගබ්දය) ඇසුහු යි. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතා ථුලලනන්ද පමණ නො දන
බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථුලලනන්ද
හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි.
සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ
නම් මහණෙනි, ථුලලනන්ද හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ
ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය
පිණිස හෝ නො වෙයි . . . දහැමි කථා කොට මහණුන් ඇමතුහ.

3. මහණෙනි, පෙරැවූවක් කියමි. ථුලලනන්ද හික්ෂුණි එක්තරා
බමුණක්හුගේ අඹු වූ යැ. නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරීනන්ද යැයි
දියණියෝ තිදෙනෙක් ද වූහ. එකල්හි මහණෙනි, ඒ බමුණු තෙමේ
කලුරිය කොට එක්තරා භංසයොනියෙකු උපන්නේ යැ. ඔහුගේ
පියාපත් සියල්ල රන්මුවා විය. හෙතෙමේ ඔවුනට එක් එක් පියා-
පතක් දෙයි. එකල්හි මහණෙනි, ථුලලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ

පාරිඥාන පාලි භික්ෂුනීවිභවෙයා

භික්ෂුනී අයං භංසො අභිකාකං ඵලකකං පන්තං දෙතීති තං භංසරාජං¹ ගහෙතො නිඤ්ඤං අකාසි. තස්ස පුත ජායමානා පන්තා සෙතා සමඤ්ඤං. තදපි භික්ෂුවෙ ධුලලනඤ්ඤං භික්ෂුනී අතිලො-හෙන සුවණණං පරිභිතා, ඉදති ලස්සනා පරිභාසියසතීති.

‘යං ලඤ්ඤං තෙන තුට්ඨංඛං - අතිලොහො හි පාපකො භංසරාජං ගහෙතොන - සුවණණං පරිභාසො’ති.

අප්ඵ මො භගවා ධුලලනඤ්ඤං භික්ෂුනීං අනෙකපරියායෙන වීගරහිතො දුගරතාය -පෙ- ඵලකං පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකංචදං උද්දියණං:

“යා පන භික්ෂුනී ලස්සනං වාදෙයා පාවිඤ්ඤා”නති.

4. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අපෙඤ්ඤං අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

ලස්සනං නාම: මාගධකං² වුට්ඨති. වාදිසාමිති පතිගණනාති ආපඤ්ඤං දුක්ඛංසං. අපෙඤ්ඤාහාරෙ අපෙඤ්ඤාහාරෙ ආපඤ්ඤං පාවිඤ්ඤාසං.

ලස්සනෙ ලස්සනසඤ්ඤං වාදති ආපඤ්ඤං පාවිඤ්ඤාසං ලස්සනෙ වෙමතිකා වාදති ආපඤ්ඤං පාවිඤ්ඤාසං. ලස්සනෙ අලස්සනසඤ්ඤං වාදති ආපඤ්ඤං පාවිඤ්ඤාසං.

අලස්සනෙ ලස්සනසඤ්ඤං ආපඤ්ඤං දුක්ඛංසං. අලස්සනෙ වෙමතිකා ආපඤ්ඤං දුක්ඛංසං අලස්සනෙ අලස්සන සඤ්ඤං අනාපඤ්ඤං.

අනාපඤ්ඤං: පලඤ්ඤානෙ භඤ්ඤානෙ භරීතකෙ වාචලස්සනෙ³ සුපසමානෙ මංසසමානෙ තෙලසමානෙ සාලවෙ උත්තරීභවෙයං උලභිඤ්ඤාසං -පෙ- ආදිකලමිකායාති.

පට්ඨපඤ්ඤාපදං⁴.

4. 1. 2

දුතියසිකංචාපදං

1. සාවඤ්ඤං නිදනං- තෙන මො පන සමයෙන ඡබ්බගභියා භික්ෂුනියො සමොධෙ ලොමං සංභරාපෙතො අවිරචනියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා ඵකතිපෙඤ්ඤං නභායනති. වෙසියා උඤ්ඤාසංහි වියනති විපාවෙනති: “කපං හි නාම භික්ෂුනියො සමොධෙ ලොමං සංභරාපෙඤ්ඤාසං සෙයාරාපි ගිහී කාමගොගිනියොති”.

1. භංසරාජානං-පිඤ්ඤා I පිඤ්ඤා II පිඤ්ඤා III
2. මාගධං, පි I පිඤ්ඤා II
3. අලස්සනෙ ලස්සනසඤ්ඤං වාදති ආපඤ්ඤං - මජ්ඣං, 100
4. වාචලස්සනං, මජ්ඣං
5. ලස්සන සිකංචාපදං පට්ඨං, මජ්ඣං, පිඤ්ඤා I,

මේ භංස තෙමේ අපට එක් එක් පියාපතක් දේ යයි ඒ භංසරාජයා අල්වාගෙන පියාපත් නැතියක්හු කළා යැ. ඔහුගේ යළි භටඟන්නා පියාපත්හු සුදු වැ භටඟන්භ. එද ද මහණෙනි, ධුරුනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අතීලොභයෙන් රනින් පිරිහිණ. දන් ලුහුනෙන් පිරිහේ යයි.

“යමක් ලද නම් එයින් තුටුවිය යුතු යි. අතීලොභය වනාහි ලාමක යැ. භස්ථජහු අල්වාගෙන රනින් පිරිහිණැ” යි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධුලලනන්ද භික්ෂුණියට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ලුහුනු කානම් පවිති වේ” යයි.

4. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකටුනී ... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ලුහුන නම්: මගඳරට උපතැ යි කියනු ලැබෙයි. කන්තෙමැයි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරභලායෙහි පරභලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ලුහුනෙහි වීමනි ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි වීමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හෙළ ලුහුනෙහි, සැ ලුහුනෙහි, පලාවන් ලුහුනෙහි, මීදුර නැති ලුහුනෙහි, සුපසමපාකයෙහි, මංසසමපාකයෙහි, තෙල සමපාකයෙහි. ගිවුර සාලවයෙහි, අවුරපත්ති, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 1. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ පිළිසත් පියෙසෙහි ලොම් භරවා අවිරවනී නදියෙහි වෙසභනන් සමග නග්න වැ එක් තොටෙහි ය්‍යානය කෙරෙත්. වෙසභනන් ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහී කාමභොගිනීන් මෙන් පිළිසන පියෙසෙහි ලොම් හැර- දුහු” ද යි.

පාච්ඡන්ද්‍ය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙසා

2. අසේසාසුං ඛො භික්ඛුනීයො තාසං චෙසියානං උජ්ඣායනනීනං ඛියනනීනං විපාවෙනනීනං. යා තා භික්ඛුනීයො අපීච්ඡා-පෙ-තා උජ්ඣායනනී ඛියනනී විපාවෙනනී: “කථං හී නාම ඡබ්බණ්ණියා භික්ඛුනීයො සම්බාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනනී”ති.-පෙ-සච්චං කීර භික්ඛවෙ ඡබ්බණ්ණියා භික්ඛුනීයො සම්බාධෙ ලොමං සංහරාපෙනනීති, සච්චං හගවා. විගරහි චූඤ්ඤා හගවා-පෙ-කථං හී නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බණ්ණියා භික්ඛුනීයො සම්බාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනනී, නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ-ඵවණ්ණෙ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දිසභභු.

“යා පන භික්ඛුනී සම්බාධෙ ලොමං සංහරාපෙසස පාච්ඡන්ද්‍ය”නනී.

3. යා පනානී: යා යාදියා -පෙ-භික්ඛුනීති: -පෙ-අයං ඉමසමී අතෙ අධිපෙතතා භික්ඛුනීති.

සම්බාධො නාම: උභො උපකච්ඡකා මුක්ඛකරණං.

සංහරාපෙසසානනී: ඵකමුඛි ලොමං සංහරාපෙති ආපනනී පාච්ඡන්ද්‍යසස. බහුකෙපි ලොමෙ සංහරාපෙති ආපනනී පාච්ඡන්ද්‍යසස.

අනාපනනී: ආබාධපච්චයා උම්මන්තකාය -පෙ-ආදිකමමකායානනී.

දුතියසිසංඛාපදං.

4. 1. 3

තතියසිසංඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන ඤේ භික්ඛුනීයො අනභිරතියා පිළිතා ඔවරකං පච්ඡිඤ්ඤා තලසාතකං කරොනනී. භික්ඛුනීයො නෙන සඤ්ඤන උපධාවිඤ්ඤා තා භික්ඛුනීයො ඵතදවොචු: “කිසස තුලෙභ අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සම්පදුසසාමානී. න මයං අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සම්පදුසසාමානී. භික්ඛුනීනං ඵතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනීයො අපීච්ඡා-පෙ-තා උජ්ඣායනනී ඛියනනී විපාවෙනනී: “කථං හී නාම භික්ඛුනීයො තලසාතකං කරිසසනනී”ති -පෙ-සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො තලසාතකං කරොනනීති. සච්චං හගවා. විගරහි චූඤ්ඤා හගවා-පෙ-කථං හී නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො තලසාතකං කරිසසනනී. නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ-ඵවණ්ණෙ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දිසභභු:

“තලසාතකෙ පාච්ඡන්ද්‍ය”නනී

1. පුරිසෙහ - 080.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ වෙසභනන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුහු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනී, සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවන් ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනී, සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුහු ද? මහණෙනී, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනී, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

සඬොධ නම් : දෙ කිසිල්ල යෑ මුත්‍රකරණ යි.

සංහරාපෙයා : එක්ලොමකුදු හරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ වූ ද ලොම් හරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නෑන. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැතී.

දෙවන සිකපද යි.

4. 1. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි දෙ මෙහෙණ කෙනෙක් අනභිරතයෙන් පිඩින වූවාහු ශබ්ද පිවිස තලසාතකය කෙරෙතී. භික්ෂුණිහු ඒ ශබ්දයෙන් දිවෑ අවුත් ඒ මෙහෙණන්ට “ආයඝාවෙනී, තෙපි කුමකට පුරුෂයන් සමඟ දුෂ්‍යවහුද”යි කීහු. ආයඝාවෙනී, අපි පුරුෂයන් සමඟ නො ම දුෂ්‍යවම්භ යි. මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ තලසාතකය කොළෝද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනී, මෙහෙණේ තලසාතකය කෙරෙද්ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනී, මෙහෙණේ තලසාතකය කළෝ ද? මහණෙනී, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනී, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“තලසාතකයෙහි පවිති වේ” යයි.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභවේයා

3. කලසාතකං නාම: සමථසං සාදියනභි අනතමසො උසල-
පඤ්ඤානපි මුක්තකරණෙ පභාරං දෙනි ආපඤ්ඤා පාච්ඤාසංසං.

අනාපඤ්ඤා: ආබාධපච්චයා උමමඤ්ඤාසං -පෙ- අදිකමච්චකාසානි.

කතියසිකඛාපදං

4. 1. 4

චතුස්සිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන චො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා
පුරාණරාජොරොධා භික්ෂුනීසු පබ්බජිතා භොති. අඤ්ඤාතරා භික්ෂුනී
අනභිරතියා පිළිනා යෙන සා භික්ෂුනී තෙනුපසධකම්. උපසධකම්ඤා
තඃ භික්ෂුනීං එතදචොච: "රාජා චො අයො තුලෙන වීරාවීරං
ගච්ඡති කථං තුලෙන ධාරෙථා"ති. ජතුමච්චකෙනා අයොති. කිං එතං
අයො ජතුමච්චකඤ්ඤා. අථ චො සා භික්ෂුනී නසො භික්ෂුනීයා
ජතුමච්චකං ආචිකං. අථ චො සා භික්ෂුනී ජතුමච්චකං ආදිසිතො
ධොවතුං විසසරිතො එකමනතං ජෙධධසි. භික්ෂුනීයො මකඤ්ඤානි
සමපරිකිණ්ණං පසිසිතො එවමාභංසු "කසදිං කමමනති" සා එවමාභ
මඤ්ඤං කමමනති.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අපච්චා -පෙ- තා උජ්ඣාසනභි වියනභි
විපාචෙහති: "කථං හි නාම භික්ෂුනී ජතුමච්චකං ආදිසිතං"ති.
-පෙ- සචං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී ජතුමච්චකං ආදිසිති. සචං භගවා.
විගරභි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී
ජතුමච්චකං ආදිසිතං. තෙනං භික්ෂුවෙ අපසසනානං වා පසාදය
-පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියඤ්ඤා.

"ජතුමච්චකෙ පාච්ඤාසං"නති

3. ජතුමච්චකං නාම: ජතුමයං කථමයං පිටමයං මඤ්ඤාමයං.
ආදියොසානි: සමථසං සාදියනභි අනතමසො උසලපඤ්ඤානපි
මුක්තකරණං පචෙයෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤාසංසං.

අනාපඤ්ඤා: ආබාධපච්චයා උමමඤ්ඤාසං -පෙ- ආදිකමච්චකාසානි.

චතුස්සිකඛාපදං

1. ජතුමච්චකෙන, සි ii, - මජ්ඣං.
2. ආබාධපච්චයා - මජ්ඣං

3. කලසානක නම: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උපුල් පතිනුදු මුත්ත කරණයෙහි පහර දේ නම පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදය යි.

4. 1. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පෙඳ ගිහි බැවිහි රජහුගේ ඇතොවුරෙහි වූ එක්තරා ස්ත්‍රියක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් අනභිරතියෙන් පෙළුණි ඒ මෙහෙණ වෙත එළැඹියා යැ. එළැඹී ඒ මෙහෙණහට “ආයතීවෙනි, රජ තෙමේ වනාහි කලින් කල තොප වෙතට පැමිණෙයි. තෙපි කෙසේ ඉවසා දරව ද”යි තෙල කරුණ කිවු යැ. ආයතීවෙනි, ජතුමට්ටකයෙනි. ආයතීවෙනි, තෙල ජතුමට්ටකය කීමෙන් ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මෙහෙණහට ජතුමට්ටකය පැහැදිලි කොට කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගෙන දෙවන්නට නො සිහි කොට එකත්පසෙක දැමු යැ. මෙහෙණෙහි මැස්සන්ගෙන් භාත්පයින් ගැවයි ගන්නා ලද්ද දැක “මේ කාගේ කායතීයක්ද”යි කිහු. ඔ තොමෝ මෙය මාගේ කායතීයෙකැ යි කිවු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙණෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගතුද” යි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය [ප්‍රයොජනයට] ගතුද” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය ගතු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෙහි මේ සිකපදය උදෙසත්වා”

“ජතුමට්ටකයෙහි පවිති වේ” යැ යි.

3. ජතුමට්ටක නම: ලහමුවා යැ දවමුවා යි පිටි මුවා යැ මැටිමුවා යැ.

ආදියෙයා: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උපුල් පතකුදු මුත්ත කරණයට පිවිස්වා නම පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 1. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සකෙකසු විහරති කපිල-
 වත්සුස්මී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී යෙන
 හගවා තෙනුපසඛාමී. උපසඛාමීත්වා හගවනතං අභිවාදෙත්වා අධොවාතෙ
 අට්ඨාසි. ‘දුග්ගජෙධා හගවා මාතුගාමො’ති. අථ ඛො හගවා
 ආදියඤ්ඤා ඛො භික්ඛුනියො උදකසුදධිකන්ති, මහාපජාපතීං ගොතමීං
 ධම්මියා කථාය සන්දපෙසසි සමාදපෙසි සමුත්තෙපෙසි සමභංසෙසි.
 අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී හගවතා ධම්මියා කථාය සන්දසසිතා
 සමාදපිතා සමුත්තෙපිතා සමභංසිතා හගවනතං අභිවාදෙත්වා පදකඛිණං
 කත්වා පකකාමී.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මෙ.
 කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි. ‘අනුජානාමී භික්ඛවෙ භික්ඛුනීනං
 උදකසුදධික’නති. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී
 හගවතා උදකසුදධිකා අනුඤ්ඤතාති අතිගච්ඡීරං උදකසුදධිකං ආදියඤ්ඤා
 මුත්තකරණෙ වණං අකාසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං
 එතමත්ථං ආරාචෙසි.

3. යා තා භික්ඛුනියො අභිවජා -පෙ- තා උරුඛායඤ්ඤා
 ඛියඤ්ඤා විපාවෙතති; ‘කථං හි නාම භික්ඛුනී අතිගච්ඡීරං උදකසුදධිකං
 ආදිසිසසති’ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගච්ඡීරං උදක
 සුදධිකං ආදිසිති.¹ සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං
 හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගච්ඡීරං උදකසුදධිකං ආදිසිසසති,
 තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනනානං පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ
 භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසඤ්ඤා:

“උදකසුදධිකං පන භික්ඛුනියා ආදියමානාය අධිගුලපඛඛපරමං
 ආදතඛං. තං අතිකකාමෙතනියා පාවිතනිය”නති.

4. උදකසුදධිකං නාම: මුත්තකරණසස ධොවනා වුච්ඡිති.

ආදියමානායාති:² ධොවනනියා.

අධිගුලපඛඛපරමං ආදතඛනති; දථිසු අධිගුලිසු දඬු පඛඛපරමා
 ආදතඛං.

1. ආදිසිසසති - සිඉ
 2. ආදියතනියා, සිඉච්චි සි,

පස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු භාකාර්‍යපදයෙහි කිඹුල්වත් පුද කුගඳරමිහි වැඩැවෙයෙනි. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාග්‍යවතුන් වෙත එළැඹියා යැ. එළැඹූ භාග්‍යවතුන් සකසා වැද “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාගම දුගදයැ”යි යටි සුළඟෙහි සිටියා යැ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “භික්ෂුණිහු උදකඉද්ධිකය ගන්තිව”යි. මහාප්‍රජාපතී ගෞතමීයට දඹැමි කථායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ සේක. මොනවට කරුණු ගැන්වූ සේක. මොනවට තෙද ගැන්වූ සේක. මොනවට සතුටු කරවූ සේක. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාග්‍යවතුන් විසින් දඹැමි කථාවෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දී මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දී මොනවට තෙද ගන්වන ලද්දී මොනවට සතුටු කරවන ලද්දී භාග්‍යවතුන් සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියා යැ.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දඹැමි කථා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, මෙහෙණන්ට උදකඉද්ධිකය අනුදනම්”යි. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් භාග්‍යවතුන් විසින් උදකඉද්ධිකය අනුදන වදරන ලදී යි ඉතා ගැඹුරට උදකඉද්ධිකය ගන්නී මුත් කරණයෙහි වණයක් කළා යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඉද්ධිකය ගතු” ද යි ... සැබැද මහණෙනි. මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඉද්ධිකය ගතු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඉද්ධිකය ගතුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“උදක ඉද්ධිකය ගනු ලබන මෙහෙණ විසින් දෙ ඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි. එය ඉක්මවන්නියට පවිත්‍ර වේ” යැයි.

4. උදකඉද්ධික නම්: මුත්‍රකරණය පිළිබඳ දෙවීම කියනු ලැබේ.
ආදියමානාය: දෙවන්නිය විසින්:

චුඩගුලපබ්බපරමං ආදාකබ්බං: දෙ ඇඟිල්ලෙහි දෙ පුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි.

පාරික්ෂකයාටු හිතවුනිවිභවෙක

ක. අතිකකාමෙතනියානි: සමඵසසං සාදියනනි අනතමසො
කෙසග්ගමනෙමු අතිකකාමෙති ආපනනි පාරික්ෂකයසස.

අතිරෙකඳවඩගුලපඛෙබ අතිරෙකසඤ්ඤා ආදියනි ආපනනි
පාරික්ෂකයසස. අතිරෙකඳවඩගුලපඛෙබ වෙමනිකා ආදියනි ආපනනි
පාරික්ෂකයසස. අතිරෙකඳවඩගුලපඛෙබ ඌනකසඤ්ඤා ආදියනි ආපනනි
පාරික්ෂකයසස.

ඌනකඳවඩගුලපඛෙබ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛටසස.
ඌනකඳවඩගුලපඛෙබ වෙමනිකා ආපනනි දුක්ඛටසස. ඌනකඳවඩගුල-
පඛෙබ ඌනකසඤ්ඤා අනාපනනි.

අනාපනනි: ආවගුලපඛෙබපරමං ආදියනි, ඌනකඳවඩගුලපඛෙබ
පරමං ආදියනි, ආබාධපච්චයා, උමමන්කාය -පෙ- ආදිකමිකායානි.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 1. 6

ඡට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ආරොහනොනා¹
නාම චිතාමනො හිතඛුසු පඛෙථිතො හොති. තසස පුරාණදුතිසිකා
හිතඛුනිසු පඛෙථිතො හොති. තෙන ඛො පන සමයෙන සො හිතඛු
තසසා හිතඛුනියා සනන්තෙ භතච්ඡසග්ගං කරොති. අඵ ඛො සා
හිතඛුනි තසස හිතඛුනො භුඤ්ඤනතසස පානියෙන ව විචුපනෙන ව
උපතිට්ඨිතො අවච්චදති. අඵ ඛො සො හිතඛු නං හිතඛුනි.
අපසාදෙසි: “මා හගිනි ඵචරුපං අකායි. තෙනං කපනි”ති. පුඛෙබ මං
ඵචඤ්ඤා ඵචඤ්ඤා කරොසි. ඉදනි ඵඤ්ඤා න සහසිති
පානියඵාලකං මඤ්ඤෙ ආසුචිතො විචුපනෙන පහාරං අදසි.

2. යා තා හිතඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උඤ්ඤාසනනි
වියනනි විපාවෙනනි: “කඵං හි නාම හිතඛුනි හිතඛුසස පහාරං
දසසනි”ති -පෙ- සචං කිර හිතඛෙව හිතඛුනි හිතඛුසස පහාරං
අදසිති. සචං භගවා. වීගරහි බුඤ්ඤා භගවා -පෙ- කඵං හි නාම
හිතඛෙව හිතඛුනි හිතඛුසස පහාරං දසසනි. තෙනං හිතඛෙව
අභසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ඤා පන හිතඛෙව හිතඛුනියො
ඉමං සිකඛාපදං උඤ්ඤිතඤ්ඤා:

“යා පන හිතඛුනි හිතඛුසස භුඤ්ඤනතසස පානියෙන වා විචුපනෙන
වා උපතිට්ඨයා පාරික්ෂකය”නනි.

1. රොහනො, - ඊඉඛි 2. අපසාදෙසි, - මඡසං,

ත. අතිකකාමෙනයා: පහස ඉවසන්ති යටත් පිරිසෙයින්
ඡකසගක් පමණකුදු ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා ගතී නම්
පවිති ඇවැත් වෙයි. අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා
ගතී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනුසන්
ඇතියා ගතී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා නම් දුකුළා
ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා නම්
දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනු සන් ඇතියා
නම් ඇවැත් නැති.

දෙඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගතී නම්, උනු දෙඇඟිලි
දෙපුරුකක් පරම කොට ගතී නම්, ආබාධප්‍රත්‍යයයෙන්, ඇවැත් නොවේ.
උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 1. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ආරොහන්ත නම්
මහාමාත්‍රයෙක් මහණුන් කෙරෙහි පැවිදි වූයේ වෙයි. ඔහුගේ
පැරැණි අඹු මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එසමයෙහි
වනාහි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණ වැළඟෙහි බත්කිස කෙරෙයි.
එකල්හි ඒ මෙහෙණ වළඳන ඒ මහණහට පැනින් ද
තල්වැටීන් පවන් සැළීමෙන් ද [උවටැන් කරමින්] වෙතැ සිට
[පැවිදි සිරිත] ඉක්මවා [පස්කම් සැපවුසු] වදන් බෙණෙයි.
එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණහට “බුහුන, මෙබන්දක්
නහමක් කරව, මෙය නො කැපයැ”යි අප්‍රසාදය පළ කෙළේ යැ.
පෙර තෝ මට මෙසේත් මෙසේත් කෙරෙහි, දැන් මෙවිවරකුක්
නො ඉවසහි යැ යි පැන්තලිය හිසමතැ වත් කොට තල්වැටීන්
පහර දුන්නා යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු උමු කොට
සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක්
මහණක්හට පහර දුන්නාද”යි ... සැබෑද මහණෙහි, මෙහෙණක්
මහණක්හට පහර දුන්නා ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස.
භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් මහණක්හට
පහරදුන්නාද මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ
නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය
උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් වළඳන මහණක්හට පැනින් හෝ තල්වැටීන්
හෝ යුතු වැ වෙතැ එළැබෑ සිටි නම් පවිති වේ”යයි.

පාචිකයාපාළි හිතවුනිවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිකවුනිති: -පෙ- අයං
ඉමස්සං අපෙ අධිපෙතා හිතවුනිති.

හිකවුසාති: උපසමපනනස.

භුඤ්ජනසාති: පඤ්චනං භොජනානං අඤ්ඤතරං භොජනං
භුඤ්ජනසස.

පානියං නාම: 'යං කිඤ්චි පානියං,

විධුපනං නාම: යා කාවි වීජනි'

උපතිට්ඨයාති: භසුපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාචිකයසස.

උපසමපනෙක උපසමපනකසඤ්ඤා පානියෙන වා විධුපනෙන
වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිකයසස. උපසමපනෙක වෙමතිකා
පානියෙන වා විධුපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිකයසස
උපසමපනෙක අනුපසමපනකසඤ්ඤා පානියෙන වා විධුපනෙන වා
උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිකයසස.

භසුපාසං විජහිතො උපතිට්ඨති අපත්ති දුක්ඛට්ඨස. බාදනියං
බාදනසස උපතිට්ඨති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනසස
උපතිට්ඨති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනෙක උපසමපනකසඤ්ඤා
ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනෙක වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස.
අනුපසමපනෙක අනුපසමපනකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස.

අනාපතති: දෙනි දුපෙනි, අනුපසමපනං ආණ්ඨෙපති
උමමතිකාය -පෙ ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 1. 7

සතමසිකඛාපදං.

1. සාවසී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන හිතවුනියො
සසකාලෙ ආමකධඤ්ඤා විඤ්ඤපෙතො නගරං අතිහරතති. දොරට්ඨානෙ
දෙරට්ඨො භාගතති පලීබුද්ධිතො¹ මුඤ්චංසු. අර ටො තා
හිතවුනියො උපසසං ගහතො හිතවුනිනං එතලො ආරොචෙසුං.

1. ඩිජනී - මෙසං,
2. පලීබුද්ධිතො - මෙසං,

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

හික්බුසා: උපසපනක්භට.

භුඤ්ජනසසා: පස් බොජුනෙන් එක්තරා බොජුනක් වළඳන්නාහට.

පාතීය නම්: යම්කිසි පියයුතු දයක්.

විධුපන නම්: යම්කිසි විජනියක්.

උපතිට්ඨයා: අත්පසා සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක්ඝු කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්ඝු කෙරෙහි විමති ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්ඝු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටි ආම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්ඝු වෙනැ සිටි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක් කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්ඝු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්ඝු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දේ නම්, දෙවා නම්, අනුපසපනක්ඝු අභවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තීකාවට ... ආදීකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 1. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ අස්වනු කල්හි අමු ධාන්‍යය විනවා නුවරට ගෙන එති. [නුවර] දෙරටු-තන්හි ආයතාවෙහි, කොටසක් දෙවුයැ යි හිරිහැර කොට මුදුලුහ. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මෙහෙණුවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ.

පාචිත්තය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වියනති විපාවෙහි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ආමකධරුඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසනී”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ආමකධරුඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසනීති. සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා, -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ආමකධරුඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසනී, නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී ආමකධරුඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසවා වා විඤ්ඤාපාපෙසවා වා¹ හජ්ජිතවා වා හජ්ජාපෙසවා වා කොට්ටෙසවා වා කොට්ටාපෙසවා වා පච්චිතවා වා පච්චාපෙසවා වා පටිභුඤ්ජයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

ආමකධරුඤ්ඤං නාම: සාලි වීභි යවො ගොධුමො කඩු වරකො කුද්දුසකො.

විඤ්ඤාපෙසනී: සයං විඤ්ඤාපෙසවා.

විඤ්ඤාපාපෙසනී: අඤ්ඤං විඤ්ඤාපාපෙසවා².

හජ්ජිතනී: සයං හජ්ජිතවා.

හජ්ජාපෙසනී: අඤ්ඤං හජ්ජාපෙසවා.

කොට්ටෙසනී: සයං කොට්ටෙසවා,

කොට්ටාපෙසනී: අඤ්ඤං කොට්ටාපෙසවා.

පච්චිතනී: සයං පච්චිතවා.

පච්චාපෙසනී: අඤ්ඤං පච්චාපෙසවා. භුඤ්ජසාමීති පතිගණනාති ආපත්ති ඉක්කටසස. අජෙඤ්ඤාභාගෙ අජෙඤ්ඤාභාගෙ ආපත්ති පාචිත්තියසස.

අනාපතනී: ආබාධපට්ඨියා අපරණණං විඤ්ඤාපෙති, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකලීකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. විඤ්ඤාපා වා විඤ්ඤාපෙසවා වා - සිච්ච i, මජ්ඣං;
2. විඤ්ඤාපෙසවා - සිච්ච i සිච්ච ii මජ්ඣං,

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුහු”දැයි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය වින වත්”දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු.... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුහුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ අමු ධාන්‍යය විනවා හෝ විනවවා හෝ බැද හෝ බදවා හෝ කොටා හෝ කොටවා හෝ පියැ හෝ පියවා හෝ වළඳා නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු...හික්බුනි... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඡුණි යි.

ආමකධක්ඛාදා නම්: හැල් යැ වී යැ යව යැ තිරිඟු ය කඹගු යැ වරා යැ අමු යැ.

වික්ඛාදාපෙතා: තමා විසින් විනවා.

වික්ඛාදාපාපෙතා: මෙරමා ලවා විනවවා.

හස්සිතා: තෙමේ බැද.

හස්සාපෙතා: මෙරමා ලවා බදවා.

කොට්ටතා: තෙමේ කොටා.

කොට්ටාපෙතා: මෙරමා ලවා කොටවා.

පවිතා: තෙමේ පියැ.

පවාපෙතා: මෙරමා ලවා පියවා.

බුද්ධිනේමැ යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධ ප්‍රත්‍යයෙන්, [මුං උදු ඇ] අපරණ්ණයක් විනවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටයමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො නිඛබ්බිරාජහටො තඤ්ඤව හටපථං යාවිස්සාමීති සීසං නභාධිජා භික්ඛුනුපසසයං උපනිසසාය¹ රාජකුලං ගවජති. අඤ්ඤතරො භික්ඛුනී කටාගෙ වච්චං කජා තිරොකුදෙධි ඡදෙධිනතී තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස චක්ඛෙ ආසුලභී. අථ ඛො යො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති ඛියති විපාචෙති: “අසසමණියො ඉමා මුණ්ඩා වජ්ඣකිනියො² කථං හී නාම ගුථකටාහං චක්ඛෙ ආසුලභීසසනතී. ඉමාසං උපසසයං ක්‍ඛාපෙස්සාමී³ති උලුක්කං⁴ ගහෙතා උපසසයං පවිසති. අඤ්ඤතරො උපාසකො උපසසයා නික්ඛමනොතා අඤ්ඤ තං බ්‍රාහ්මණං උලුක්කං ගහෙතා උපසසයං පවිසනතං. දීඨාන තං බ්‍රාහ්මණං එතදචොච “කිස්ස තං හො උලුක්කං ගහෙතා උපසසයං පවිසසී⁴ති. ඉමා මං හො මුණ්ඩා වජ්ඣකිනියො ගුථකටාහං චක්ඛෙ ආසුලභීංසු. ඉමාසං උපසසයං ක්‍ඛාපෙස්සාමීති. ගවජ හො බ්‍රාහ්මණ මඛගලං එතං සහසසං ලව්ඡසී තඤ්ඤ හටපථතතී. අථ ඛො යො බ්‍රාහ්මණො සීසං නභාධිජා රාජකුලං ගගාතො සහස්සං අලක්ඛ තඤ්ඤ හටපථං.

2. අථ ඛො යො උපාසකො උපසසයං පවිසිජා භික්ඛුනීනං එතචක්ඛං ආරොචෙතා පරිභාසී. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨජා -ඉප- තා උජ්ඣායතතී ඛියතති විපාචෙතතී: “කථං හී නාම භික්ඛුනී¹ උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසසනතී²ති -ඉප- සච්චං කීර් භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසීති. සච්චං හගවා. විගරහී චුද්දා හගවා -ඉප- කථං හී නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසසනතී නොතං භික්ඛවෙ අප්පසනානානං වා පසාදය -ඉප- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ඛුනී උච්චාරං වා පසාචං වා සධකාරං වා විසායං වා තිරොකුදෙධි වා තිරොපාකාරෙ වා ඡදෙධියා වා ඡධ්ධාපෙයා වා පාවිජාතී³ති.

- 3. යා පනාතී: යා යාදිසා -ඉප- භික්ඛුනීතී: -ඉප- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤ අධිපෙතතා භික්ඛුනීතී.
- උච්චාරො නාම: ගුථො චුච්චති.
- පසාචො නාම: මුත්තං චුච්චති.
- සධකාරං නාම: කච්චරං චුච්චති.

- 1. උපනිසසාය - සිමු ii, මජ්ඣ.
- 2. ඛනිකිනියො-මජ්ඣ.
- 3. උලුක්කං - සිමු i සිමු i සිමු i
- 4. භික්ඛුණියො - සිමු i - මජ්ඣ.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් බැළයට සේවා කරන රාජහටයෙක් වූයේ ඒ හටමාර්ගය මැ ඉල්වන්-තොමැ යි භීස දෙවා සනභා මෙහෙණවරට සම්පමාර්ගයෙන් රජගෙදරට යෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් කබලෙක්හි වස කිස කොට බිතුයෙන් ඔබබෙහි දමාපියන්නී ඒ බමුණාගේ භීස මත්තෙහි හෙලූ යැ. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි. දෙස් පතුරුවයි. “මේ මුඩු වදලියෝ වූ නො මෙහෙණෝ කෙසේ නම් වසුරු බඳුනක් භීසමත්තෙහි හෙලූහු ද? මොවුන්ගේ අසපුව දවන්තොමැ යි ගිනිහුලක් ගෙනූ අසපුවට පිවිසෙයි. එක්තරා උවසුවෙක් මෙහෙණවරින් නික්මෙන්නේ ගිනිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණ-වරට පිවිසෙන ඒ බමුණා දීවී. දැකූ එ බමුණුහට “පින්වත තෝ කුමකට ගිනිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණවරට පිවිසෙහි” ද යි කී යැ. පින්වත මේ මුඩු වදගැහැණු වසුරු බඳුනක් මා මත්තෙහි හෙලූහ. මොවුන්ගේ මෙහෙණවර ද්වාලන්නෙමි යි. පින්වත් බමුණ යා තෙලෙ මඟුල් යැ. දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලබනෙහි යැ යි. එකල්හි ඒ බමුණු තෙමේ භීස දෙවා නභා රජගෙදරට ගොස් දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලැබී.

2. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණවරට පිවිස මෙහෙණන් හට තෙල කරුණ ඇරොජා [යළි මෙබන්දක් නො කරන්නැ යි] බියගැන්වී යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ මල භිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි මෙහෙණක් මල භිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපියද්දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් මල භිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මූ හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ භිත්තියෙන් පිටතෑ හෝ පවුරෙන් පිටතෑ හෝ දමාපියා නම් හෝ දමාපියවා නම් හෝ පවිසී වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අරීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

- උච්චාර නම්: ගුථය කියනු ලැබෙයි.
- පසාච නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.
- සඬකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

විසායං නාම: වලකානි වා අධිකානි වා උච්චිවෙයාදකං වා

කුඛෙධා නාම: තයො කුඛා ඉට්ඨකාකුඛෙධා සිලාකුඛෙධා දුරුකුඛෙධා.

පාකාරො නාම: තයො පාකාරා ඉට්ඨකාපාකාරො සිලාපාකාරො දුරුපාකාරො.

තිරොකුඛෙධනි: කුඛධස්ස පරතො.

තිරොපාකාරෙති: පාකාරස්ස පරතො.

ඡධෙධයාති: සයං ඡධෙධනි ආපත්ති පාච්ඤායස්ස.

ඡධාපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛකටස්ස. සකිං ආණ්ණා ඛහුකමි ඡධෙධනි ආපත්ති පාච්ඤායස්ස

අනාපත්ති; ඔලොකෙත්වා ඡධෙධනි, අවලඤ්ඤ ඡධෙධනි, උච්චිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

4. 1. 9

නවමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස භික්ෂුත්‍වස්සයං නිසස්සය යවචෙත්තං හොති. භික්ෂුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සධ්කාරමි විසාසමි හරිතෙ¹ ඡධෙධනනි. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උඡ්ඤායති ඛියති විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අමිතාකං යවචෙත්තං දුසෙස්සනති”ති.

2. අපෙස්සාසුං ඛො භික්ෂුනියො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උඡ්ඤා. යනායස්ස ඛියනායස්ස විපාවෙනායස්ස. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- තා උඡ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙතති: “කථං හි නාම භික්ෂු නියො උච්චාරමි පස්සාවමි සධ්කාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡධෙධ- යස්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සධ්කාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡධෙධනනි. සච්චං හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සධ්කාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡධෙධස්සනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

1. චෙත්තං - මඡසං

විසාස නම: සප හෝ ඇට හෝ ඉඳුල්දිය හෝ යැ.

කුඩධ නම: ගධොඵ ඛිතු යැ සෙල් ඛිතු යැ දච ඛිතු යැයි ඛිතු තුනෙකි.

පාකාර නම: ගධොඵ පචුරු යැ සෙල් පචුරු යැ දච පචුරු යැයි පචුරු තුනෙකි.

තිරොකුඩෙධ: ඛිතුයෙන් ඔබ්බෙහි;

තිරො පාකාර: පචුරෙන් ඔබ්බෙහි;

ජධෙධයා: තෙමේ දමාපියා නම පවිති ඇවැත් වෙයි.

ජධධාපෙයා: මෙරමා අණවා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි, වරක් අණවන උද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම පවිති ඇවැත් වේ.

බලා දමාපියා නම, යනෙන මහක් නැති තන්හි දමාපියා නම, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති,

අටවන සිකපදය යි.

4. 1. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණක්හුගේ යව කෙනෙක් මෙහෙණවරක් ඇසිරි කොට වෙයි. මෙහෙණෝ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියති. එකල්හි ඒ බමුණු උමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුව යි. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අපගේ යවකෙන දුෂණය කළාහු” ද යි.

2. හික්ෂුණිහු උමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණාගේ (අකීර්ත්ති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහුද උමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ මල ද මු ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණෝ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිත්තියපාළි ගීතවූනීවිභවෙහා

“යා පන ගීතවූනී උචාරං වා පසාවං වා සධකාරං වා වීසාසං වා හරිතෙ ඡද්ධියා වා ඡධ්ධාපෙයා වා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- ගීතවූනී තී: -පෙ- අයං ඉමස්සිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙඤ්ඤා ගීතවූනීති.

උචාරො නාම: ඉථො වුචති.

පසාවො නාම: මුක්ඛං වුචති.

සධකාරං නාම: කචචරං වුචති.

වීසාසං නාම: වලකානී වා අච්චිකානී වා උච්චිචෙඤ්ඤාකං වා.

හරිතං නාම: පුරුඤ්ඤා අපරනාං යං මනුස්සානං උපහොගං පරිහොගං රොපිමං.

ඡද්ධියාති: සයං ඡද්ධිති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

ඡධ්ධාපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛචයසං. සක්ඛං ආණානා ඛහුකමපි ඡද්ධිති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

හරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ඡද්ධිති වා ඡධ්ධාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. හරිතෙ වෙමතිකා ඡද්ධිති වා ඡධ්ධාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. හරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා ඡද්ධිති වා ඡධ්ධාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අහරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛචයසං. අහරිතෙ වෙමතිකා³ ආපත්ති දුක්ඛචයසං. අහරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ඡධ්ධිතචෙතෙහ ඡද්ධිති, සාමීකෙ අපලොකෙඤ්ඤා ඡද්ධිති, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානී.

නවමසිකඛාපදං.

4. 1. 10

දසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ වීහරති වෙළවිතෙ කලඤ්ඤානිවාපෙ. තෙන ටො පන සමයෙන රාජගහෙ ගීරණං සමප්පා හොති. ඡබ්බෙත්ථියා ගීතවූනීයො ගීරණසමප්පං දස්සනාය අගමංසු. මනුස්සා උඤ්ඤායහති වීයහති විපාවෙහති: “කථං හි නාම ගීතවූනීයො නච්චමපි ගීතමපි වාදිතමපි දස්සනාය ආගච්චිසස්සහති සෙයාපාපි ගීතීකාමහොගීනීයො”ති.

1. අනාපත්ති ඉලොකෙඤ්ඤා ඡද්ධිති, චෙතනමරියාදයෙ ඡද්ධිති, සාමීකෙ ආපුච්චිචෙඤ්ඤා අපලොකෙඤ්ඤා ඡද්ධිති, - මඡසං.

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... හික්බුනී... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්භුණි යි.

උච්චාර නම්: ගුරු ය කියනු ලැබෙයි.

පස්සාව නම්: මුත්ත කියනු ලැබෙයි.

සධිකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

විභාස නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉදුල්දිය හෝ යැ.

හරිත නම්: යම් දයෙක් මිනිසුන්ගේ උපහොග පරිහොගයට රොප ය කරන ලදද [ඒ] පුර්වාන්ත යැ අපරාන්ත යැ යි.

ජඩධෙයා: තොමෝ දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ජඩධාපෙයා: මෙරමාහට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි විමති ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

නො නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හැඳ දමන ලද කෙතෙහි දමාපියා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ දමාපියා නම් ඇවැත් නොවේ, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 1. 10

දසවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ නුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩෑ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි රජගහ නුවර ගිරග නැටුමෙක් වෙයි. සවග මෙහෙණෝ ගිරග නැටුම දකිනු පිණිස ගියහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති. තුඟුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෑහී කාමභොගිනීන් මෙන් නැටුම ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ආවාහු ද”යි.

පාවිතකියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. අපෙය්‍යාසුං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣාය-
නානානං ඛියනානානං විපාවෙනානානං. යා තා භික්ඛුනීයො අපිච්ඡා-
-පෙ- තා උජ්ඣායතති ඛියතති විපාවෙනති: “කථං හි නාම
ඡබ්බණියා භික්ඛුනීයො නච්චමි භීතමි වාදිතමි දස්සනාය ගච්ඡස්ස
තති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ඡබ්බණියා භික්ඛුනීයො නච්චමි
භීතමි වාදිතමි දස්සනාය ගච්ඡතති”ති. සච්චං භගවා. විගරහි
බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බණියා භික්ඛු-
නීයො නච්චමි භීතමි වාදිතමි දස්සනාය ගච්ඡස්සතති. නෙතං
භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ
භික්ඛුනීයො ඉමං සිසංඛපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ඛුනී නච්චං වා භීතං වා වාදිතං වා දස්සනාය
ගච්ඡය්‍ය පාවිතකිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤං අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

නච්චං නාම: යං කිඤ්චී නච්චං;

භීතං නාම: යං කිඤ්චී භීතං;

වාදිතං නාම: යං කිඤ්චී වාදිතං;

දස්සනාය ගච්ඡති ආපතති දුක්ඛකටස්ස. යස ධීතා පස්සති
වා සුඤ්ඤාති වා දාපතති පාවිතකියස්ස. දස්සනුපචාරං විජහිතො පුනපුනං
පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා ආපතති පාවිතකියස්ස. එකමෙකං දස්සනාය
ගච්ඡති ආපතති දුක්ඛකටස්ස. යස ධීතා පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා
ආපතති පාවිතකියස්ස. දස්සනුපචාරං විජහිතො පුනපුනං පස්සති වා
සුඤ්ඤාති වා ආපතති පාවිතකියස්ස.

අනාපතති: ආරාමෙ ධීතා පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා භික්ඛුනීයා
ධීතොකාසං වා නිසිටොනාකාසං වා නිපනොනාකාසං වා ආගන්තො
නච්චතති වා ගායතති වා වාදෙතති වා පටිපථං ගච්ඡතති පස්සති
වා සුඤ්ඤාති වා සතිකරණියෙ ගන්තො පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා,
ආපදුසු, උමමඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දයමසිකංඛපදං.

උසුනචගො පයමො.

කසුද්දනං

- උසුනං සංභරෙ ලොමං - තලසට්ටඤ්ඤි සුද්ධිකං,
- භුඤ්ඤන්තාම කධංඤ්ඤනං - දෙච විසාසෙන දස්සනාති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද”යි ... සැබෑ මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස යෙද්ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද, මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් නටනු හෝ ගයනු හෝ වයනු හෝ දකිනු පිණිස යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝනොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

- නව්ව නම: යම් කිසි නැටීමක්.
- ගීත නම: යම් කිසි ගැයිමක්.
- වාදිත නම: යම් කිසි වැයිමක්.

දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, මෙහෙණක්හු සිටී තෙතට හෝ හුන්තෙතට හෝ හොත්තෙතට හෝ අවුත් නටත් නම් හෝ ගයත් නම් හෝ වයත් නම් හෝ, පෙරැමග යන්නී දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, ඇවැසි කරුණක් ඇති කල්හි ගොස් දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, ලම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ප්‍රථම ලසුන වර්ග යි.

එහි උද්දනය :-

ලසුන යැ ලොමසංභරණ යැ තලසාතක යැ ජතුවට්ටක යැ උදක සුද්ධික යැ ආමකධණ්ණ ය සමභ භුණ්ණත්ත යැ විසාස දෙක යැ දස්සන යැ යි.

4. 2. 1

පශ්චාත්කාමය

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධා භගවා සාවඤ්ඤා විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිකස්ස ආරාමෙ. තෙත ඛො පන සමයෙහි හද්දසංකාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ඛුනියා¹ ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවඤ්ඤා අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අප ඛො සා භික්ඛුනී තෙත පුරිසෙහි සද්ධිං රත්තනධාමො අපදීපෙ එකෙනෙකා සහතිධම්මි සලලපතිපි.

2. යානා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ-තා උජ්ඣායහති වියහති විපාවෙහති: "කපං හි නාම භික්ඛුනී රත්තනධාමො අපදීපෙ පුරිසෙහි සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිධම්මිසසතිපි සලලපිසසතිපි"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී රත්තනධාමො අපදීපෙ පුරිසෙහි සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිධම්මිපි සලලපතිපිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී රත්තනධාමො අපදීපෙ පුරිසෙහි සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිධම්මිසසතිපි සලලපිසසතිපි. තෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවංඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාමපදං උද්දිසෙතු:

"යා පන භික්ඛුනී රත්තනධාමො අපදීපෙ පුරිසෙහි සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිධම්මියා වා සලලපෙයා වා පාවිකතිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමංඤ්ඤා අත්ථ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

රත්තනධාමොති: ඔහගතෙ² පුරිසෙ.

අපදීපෙති: අනාරාමක

පුරිසො නාම: මනුසසපුරිසො, න යකෙඛා න පෙතො න තිරච්ඡාන ගතො විඤ්ඤා පට්ඨලො සහතිධම්මිං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: එකෙනො.

1. අනෙතවාසියා භික්ඛුනියා - මජ්ඣිමං,
2. ඔහගතො - ඩී ඩී ඉ ට්ඨ

පළමුවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජේතවන නම් අන්තේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙහි. එ සමයෙහි වනාහි හදාකෘපිලානියගේ අතුවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ නොමෝ හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාප ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද? සල්ලාපත් කෙරේ දයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හුදෙකලාවූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝනොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

රසතනධකාරෙ: හිරු අවරට ගිය කල්හි.

අප්පදීපෙ: එලියක් නැති.

පුරිස නම: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නොවෙයි. ප්‍රෙත-යෙක් නොවෙයි. තිරිසත් ගියෙක් නොවෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක්වැ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතො

එකෙනෙකානි: පුරිසො වෙව හොති භික්ෂුනී ව,

සනතිට්ඨොයාවානි: පුරිසංඝ භස්සපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස.

සලලපෙයාවානි: පුරිසංඝ භස්සපාසෙ ධීතො සලලපති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස.

භස්සපාසං විජහිතො සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්කට්ඨස්ස. යකෙඛන වා පෙතෙන වා පණ්ඩකෙන වා නිරවචනාගත-මනුස්සවිඝ්ගහෙන වා සද්ධිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්කට්ඨස්ස.

අනාපතති: යො කොච්චි වීඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙක්ඛා අඤ්ඤචිතො සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, උමමචන්තිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායාති.

පයමසික්ඛාපදං.

4. 2. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්චිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන හද්දය කාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ෂුනියා¹ ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවඤ්චි අගමාසි කොතච්චදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්ෂුනී භගවතො පටිකඛිත්තං රහතඤ්චකාරෙ අපඤ්චෙප පුරිසෙත සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨිතුං සලලපිතුන්ති තෙනෙව පුරිසෙත සද්ධිං පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ එකෙනෙකා සනතිට්ඨති සලලපතිපි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- තා උඡ්චායතති ඛියතති විපාචෙතති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ පුරිසෙත සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨිස්සතිපි සලලපියස්සතිපි” ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛෙව භික්ෂුනී පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ පුරිසෙත සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨතිපි සලලපතිපිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ඛෙව, භික්ෂුනී පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ පුරිසෙත සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨිස්සතිපි සලලපියස්සතිපි. තෙනං භික්ඛෙව, අපඤ්චානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛෙව භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු: ”

“යා පන භික්ෂුනී පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ පුරිසෙත සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨොයා වා සලලපෙයා වා පාච්ඡන්ද්‍ය”නති.

1. අනෙතවාසිනියා භික්ෂුනියා - මෙසං

එකෙනෙකා: පුරුෂයෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.
සන්නිට්ඨයා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසා සිටි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසා සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යකෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ කිරිසන් ගිය මිනිස් සිරි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දුකුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි නැතියා, අන්‍යවිභිත වූවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නොවේ. උම්මක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමුවන සිකපද යි.

4. 2. 2

දෙවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ නොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමතියක්හු සමග වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂෙප කරන ලද්දී එම පිරිමතියා සමග පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාපද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුඟුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් නොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමතියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාද”යි. ... සැබෑ ද මහණෙනි, හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් නොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමතියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාදයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් පිළිසන් තැනක පිරිමියකු සමග එකලා ව සිටින්නී ද, සල්ලාපත් කරන්නීද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමතියක්හු සමග හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ යයි.”

පාරිභෝගික පාලන භික්ෂුනීවිභවය

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙස අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

පටිච්ඡන්තො නාම: ඔකාසො කුච්ඡිතො වා කවාටෙන වා කිලංකේරෙන වා සාභිපාකාරෙන වා රුකේඛනෙ වා ඵලේභනෙ වා කොසලියා¹ වා යෙන කෙනච්චි පටිච්ඡන්තො භොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකේඛා න පෙතො න තිරච්ඡානගතො විඤ්ඤ පටිබලො සකඛ්ච්ඡිතුං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: එකතො,

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙච භොති භික්ෂුනී ව.

සනතිට්ඨයාවාති: පුරිසස්ස භස්සාපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාරිභෝගිකස්ස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස භස්සාපාසෙ ධීතා සලලපති ආපත්ති පාරිභෝගිකස්ස.

භස්සාපාසං චිජ්ඣිතා සකඛිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්කට්ඨස්ස. යකේඛනෙ වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙන වා තිරච්ඡානගතමනුස්ස විඤ්ඤාභෙන වා සද්ධිං සකඛිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්කට්ඨස්ස.

අනාපත්ති: යො කොච්චි විඤ්ඤ දුතියො භොති, අරභොපෙකඛා අඤ්ඤචිතා සකඛිට්ඨති වා සලලපති වා උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසිකඛාපදං.

4. 2. 3

තතිසසිකඛාපදං

1. සාවච්චී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භග්ගස්ස කාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ෂුනීයා ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවච්චී. අගමාසි කෙනච්චිදෙව කරුණියෙන. අථ ඛො සා භික්ෂුනී භගවතා පටිකඛිතං පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සකඛ්ච්ඡිතුං සලලපිතුකඛි තෙනෙච්චි පුරිසෙන සද්ධිං අරොඛාකාසෙ එකෙනෙකා සකඛිට්ඨතිපි සලලපතිපි.

1. කොසලියා වා - මජ්ඣං,

8. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්වුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි.

පට්ඨන්තන නම: බිතුයෙන් හෝ කවුළුවෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැඹින් හෝ කොතැල්ලකින් හෝ යම් කිසිවෙකින් පිළිසන් වූ පියෙසෙක් වෙයි.

පුරිස නම: මිනිස් පිරිමතියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රත්‍යයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්භියෙක් නො වෙයි. වෙනැ සිටින්නට සලලාප කරන්නට දැනුවැනි ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ.

එකෙනෙකා: පිරිමතියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටෙය්‍යා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙය්‍යා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සලලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රත්‍යයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන් භිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙනැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දැනුවැනි දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි ඇතියා අනාවිභිත වැ වෙනැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 2. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ආති පුරුෂයෙක් කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ ය. එකල්හි ඒ මෙහෙණ හුදෙකලා වූවා පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමතියක්හු සමග වෙනැ සිටිමත් සලලාප කිරීමත් භාග්‍යාවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂෙප කරන ලද යි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමතියා සමග මැ එළිමහන්හි වෙනැ සිටීම ද කෙරෙයි. සලලාප ද කෙරෙයි.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ඛුනීච්ඡවෙය්‍යා

2. යා තා භික්ඛුනීයො අපච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයනති චිපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී අජෙක්ඛාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනෙකා සනතිධික්ඛනතිපි සලලපියනතිපි"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අජෙක්ඛාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනෙකා සනතිධිතිපි සලලපතිපිති. සථං හගවා. චිගරහි චුදො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අජෙක්ඛාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනෙකා සනතිධික්ඛනතිපි සලලපියනතිපි. නෙනං භික්ඛවෙ අසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵචක්ඛෙ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියඤ්ඤා:

"යා පන භික්ඛුනී අජෙක්ඛාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනෙකා සනතිධෙය්‍යා වා සලලපෙය්‍යා වා පාච්ඡන්ද්‍ය"නති.

3. යා පනාති; යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති; -පෙ- අයං ඉමක්ඛං අපෙඤ්ඤා අධිපෙතනා භික්ඛුනීති.

අජෙක්ඛාකාසො නාම: අපච්චන්දනො හොති කුච්චිත වා කචාවෙන වා කිලඤ්ඤන වා සාභිපාකාරෙන වා රුඤ්ඤන වා ඵමෙහන වා කොප්පියා වා යෙන කෙනචි අපච්චන්දනො හොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යජෙක්ඛාන පෙතො න තීරච්ඡානගතො වීඤ්ඤ පච්චලො සනතිධිකුං සලලපිකුං.

සද්ධිනති: ඵකෙනො.

ඵකෙනෙකාති: පුරිසො වෙච්ච හොති භික්ඛුනී ව.

සනතිධෙය්‍යාවාති: පුරිසස්ස හස්පාසෙ තිඨති ආපඤ්ඤ පාච්ඡන්ද්‍යසස්ස.

සලලපෙය්‍යාවාති: පුරිසස්ස හස්පාසෙ ධීතා සලලපති ආපඤ්ඤ පාච්ඡන්ද්‍යසස්ස.

හස්පාසං චිජ්ඣිතා සනතිධිති වා සලලපති වා ආපඤ්ඤ දුක්ඛට්ඨස්ස. යජෙක්ඛන වා පෙතෙන වා පඤ්ඤකෙන වා තීරච්ඡානගතං මනුස්සචිත්තහෙන වා සද්ධිං සනතිධිති වා සලලපති වා ආපඤ්ඤ දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපඤ්ඤා; යො කොචි චිඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙක්ඛා අඤ්ඤචිතිතා සනතිධිති වා සලලපති වා, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදි-කම්මකායාති.

තතිසික්ඛාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලඹු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද යි.... සැබෑද මහණෙහි මෙහෙණක් එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද සල්ලාපත් කෙරේ දැයි, සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් තොමෝ එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද යි... මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වෙ යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිසබුනි... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අපේක්ෂාකාස නම්: බිතුයෙන් හෝ කවුළුවෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ ටැඹින් හෝ කොතැලියෙන් හෝ යම් කිසිවකින් නො පිළිසන් වූ පියසෙක් වෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි, ප්‍රත්‍යයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඳ්ධි: එක් වැ;

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිවයේයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටීනම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සල්ලාපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසෙහි සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රත්‍යයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන්ගිය මිනිස් සිරිපි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රහුරෙහි රිසි ඇතියා අනාචාරින වූ වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

වතුන් සිකාපදා [4. 2. 4]

1. සාවස්තීදානං - නෙතා මො පන සමයෙන ජුලලනාදා භික්ඛුනී රටියායපි¹ බ්‍යුග්භෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි නිකණ්ණිකමු පපෙති දුතිසිකමු භික්ඛුනීං උයොපෙති.

2. යා තා භික්ඛුනීයො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙහති: "කථං හි නාම අයා ජුලලනාදා රටියායපි බ්‍යුග්භෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨසහතිපි සලලපිසහතිපි නිකණ්ණිකමු පපෙසහති² දුතිසිකමු භික්ඛුනීං උයොපෙසහති"³ ති-පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ ජුලලනාදා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුග්භෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි නිකණ්ණිකමු පපෙති දුතිසිකමු භික්ඛුනීං උයොපෙති. සචං භගවා. වීගරභී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලලනාදා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුග්භෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨසහතිපි සලලපිසහතිපි නිකණ්ණිකමු පපෙසහති. දුතිසිකමු භික්ඛුනීං උයොපෙසහති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකාපදා උද්දිසෙතු:

"යා පන භික්ඛුනී රටියාය වා බ්‍යුග්භෙ වා සිඛ්ඛාටකෙ වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා නිකණ්ණිකං වා පපෙසයා දුතිසිකං වා භික්ඛුනීං උයොපෙයා පාවිතතිය"³ නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමඤ්ච අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

රටියා¹ නාම: රටියා වුච්චති.

බ්‍යුග්භං නාම: යෙතෙව පච්චිසනති තෙතෙව නික්ඛවෙහති.

සිඛ්ඛාටකො නාම: වරචං වුච්චති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකෙඛා න පෙතො න තීරච්ඡානගතො ඒඤ්ඤ පච්චලො සහතිට්ඨිතුං සලලපිතුං.

සද්ධිනාති: එකතො.

1. රටියායපි - මඡසං: රටියාපි - ඔච්චි
2. පපෙසහති - මඡසං
3. රටියා - මඡසං

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි — එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරෙයි. සල්ලාපත් කෙරෙයි. කන්මුලෑ කෙදිරීමත් කෙරෙයි. දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ජුල්ලනන්ද මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලෑ කෙදිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද? යි. ... සැබෑද මහණෙනි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේ ද, සල්ලාපත් කෙරේ ද, කන්මුලෑ කෙදිරීමත් කෙරේ ද, දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් චහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලෑ කෙදිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය උප්පයන්තයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් මාවෙහි හෝ කොවෙහි හෝ සිවුමංසලෙහි හෝ හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ කන්මුලෑ කොදුරා නම් හෝ දෙවන මෙහෙණක නභා යවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී සි.

රටියා නම්: වීරිය කියනු ලැබෙයි.

බසුහ නම්: යම් මහකින් මැ පිවිසෙත් ද ඒ මහින් මැ නික්මෙත්.

සිධසාටක නම්: සිවුමංසල කියනු ලැබෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙනයෙක් නො වෙයි. නිරිසන්ඟියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ;

පාරිත්ථයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

එකෙනෙකානි: පුරිසො වෙව හොති භික්ෂුනී ව.

සනතිට්ඨයාචානි: පුරිසස්ස හස්පාසෙ තිට්ඨති ආපනනි පාරිත්ථයස්ස.

සලලපෙයා චානි: පුරිසස්ස හස්පාසෙ ධීතා සලලපති ආපනනි පාරිත්ථයස්ස.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙපයානි; පුරිසස්ස උපකණ්ණිකෙ ආරොචෙති ආපනනි පාරිත්ථයස්ස.

දුතිධිකං වා භික්ෂුනීං උයොඤ්ඤානි: අනාචාරං ආචරිතුකාමා දුතිධිකමෙ¹ භික්ෂුනීං උයොඤ්ඤානි ආපනනි දුක්ඛට්ඨස්ස. දස්සනුපචාරං වා සචණුපචාරං වා විජභතතියා ආපනනි දුක්ඛට්ඨස්ස. විජභිතෙ ආපනනි පාරිත්ථයස්ස. හස්පාසං විජභිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනනි දුක්ඛට්ඨස්ස. යඤ්ඤාන වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙනවා තිරච්ඡානගත මනුස්සවිභගහෙන වා සද්ධිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනනි දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනති: යො කොචි විඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙසා අඤ්ඤවිභිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, න අනාචාරං ආචරිතුකාමා සතිකරණීයෙ දුතිධිකං භික්ෂුනීං උයොඤ්ඤානි උමමිත්ථකාය -පෙ- ආදීකමිකායානි.

වතුසාසිකඛාපදං.

4. 2. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස කුලුපිකා හොති නිවච්ඡන්තකා. අථ ඛො සා භික්ෂුනී පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙතා පත්ථවීවරං ආදය යෙන තං කුලං තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්භා ආසනෙ නිසීද්ධිභා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පසකාමී. තස්ස කුලස්ස දසී සරං සමමජ්ජනනී තං ආසනං භාජනන්තරීකාය පකඤ්චි. මනුස්සා තං ආසනං අපක්ඛන්තා තං භික්ෂුනීං එතදචොචුං. කභං තං අයොඤ්ඤ ආසනකතී. නාභං තං ආචුසො ආසනං පක්ඛන්තී. දෙථයො² තං ආසනකතී පරිභාසිභා නිවච්ඡන්තකං³ උච්ඡිද්ධංසු⁴. අථ ඛො තෙ මනුස්සා සරං සොධෙත්තා තං ආසනං භාජනන්තරීකාය පසකිභා තං භික්ෂුනීං ඛමාපෙතා නිවච්ඡන්තකං පට්ඨපෙසුං.

1. දුතිධිකං - සිඉ ii
2. දෙහයා - සි.ඉ.
3. නිවච්ඡන්තං - මජ්ඣ.
4. පච්ඡිද්ධංසු - මජ්ඣ. 80

එකෙනෙකා: පිරිමතියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටොයා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙයා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙපයා: පිරිමතියක්හු කන්මුලැ ඇරොථා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

දුතිසිකං වා හිකඛුනිං උයොපෙයා: අනාවාරයෙහි හැසිරෙනු කැමැත්තී දෙවන මෙහෙණකුදු නභා යවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හෝ සවන් උවසර හෝ හැරපියන කල්හි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හැරපු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රත්‍යයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ නිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දෙනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රඹුරෙහි රිසි ඇතියා අනාවරණික වැ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ, අනාවාරයෙහි නො හැසිරෙනු කැමැතියා ඇවැසි කටයුත්තක් ඇති කල්හි දෙවන මෙහෙණක නභා යවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවභට... ආදිකම්මිකාවභට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදය යි.

4. 2. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝ එක්තරා කුලයක්හුගේ නිතිබත් වළඳන කුලපිකාවක් වෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ නොමෝ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරවැ පාසිවුරු ගෙන ඒ කුලය වෙනැ එළඹියා යැ. එළැඹූ අස්නෙහි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා යැ. ඒ කුලයෙහි දසී නොමෝ හමදින්නී ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙයි බහාලූ යැ. මිනිස්සු ඒ අසුන නො දක්නාහු එ මෙහෙණභට "ආර්යාවෙනි, ඒ අසුන කොහිදූ"යි කීහු. ඇවැත්නි, මම ඒ අසුන නොදකිමියි. 'ආයඤාවෙනි, ඒ අසුන දෙව'යි නැතිගන්වා නිතිබත සිඳැලූහ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ගෙය ශුඬකරන්නාහු ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙහි දක එ මෙහෙණ කමාකරවා නිතිබත (යළි) තැබූහ.

පාච්ඤානියාලි භික්ෂුනීචිතවෙයා

2. අරං ඛො සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීනං ඵතමසං ආරොචෙසි. යා තා භික්ෂුනීයො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වීයනී චිපාවොනී "කරං භි නාම භික්ෂුනී පුරෙහනං කුලානි උපසධාමිඤ්ඤා ආසනෙ නිසිද්දිඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිසසනී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහනං කුලානි උපසධාමිඤ්ඤා ආසනෙ නිසිද්දිඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිති. සච්චං හගවා. චිගරභි බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහනං කුලානි උපසධාමිඤ්ඤා ආසනෙ නිසිද්දිඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිසසනී. නෙතං භික්ඛවෙ අසපසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියතතු:

"යා පන භික්ෂුනී පුරෙහනං කුලානි උපසධාමිඤ්ඤා ආසනෙ නිසිද්දිඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙයා පාච්ඤානියා"නති.

3. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙතා භික්ඛනීති.

පුරෙහනං නාම: අරුඤ්ඤාමනං උපාදය යාව මඤ්ඤානිකා. කුලං නාම: වනාරී කුලානි ඛනියකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසාකුලං පුරිඤ්ඤං,

උපසධාමිඤ්ඤානි: තස ගතඤ්ඤා,

ආසනං නාම: පලලධායස ඛකාසො වුච්ඤ්ඤාති.

නිසිද්දිඤ්ඤානි: තසමී නිසිද්දිඤ්ඤා,

සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙයානි: යො තසමී. කුලෙ මනුසෙසා චිඤ්ඤා තං අනාපුච්ඡා ආනොවසනං අනිකකාමෙතනියා ආපතති පාච්ඤානියස. අජෙඤ්ඤාකාසෙ උපචාරං අනිකකාමෙතනියා ආපතති පාච්ඤානියස.

අනාපුච්ඡෙත අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපතති පාච්ඤානියස. අනාපුච්ඡෙත වෙමතිකා පක්කමති ආපතති පාච්ඤානියස. අනාපුච්ඡෙත ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපතති පාච්ඤානියස.

පලලධායස අනොකාසෙ ආපතති දුක්ඛංස. ආපුච්ඡෙත අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංස. ආපුච්ඡෙත වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛංස, ආපුච්ඡෙත ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: ආපුච්ඡා ගච්ඡති, අසංහරිමෙ, ගිලානාය ආපදුඤ්ඤා උච්ඤ්ඤාකාය -පෙ- ආදිකමිඤ්ඤානියාති.

පඤ්ඤාමසික්ඛාපදං.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොසුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් පෙරබත්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා දැ”යි ... සැබෑද මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබත්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා දැ යි, සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන් , භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබත්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පෙරබත්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකබුනි ... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්සුණි යි.

පුරෙහතන නම්: අරුණ නැඹීම පටන් මද්දහන තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රිය කුල යැ බ්‍රාහ්මණ කුල යැ වෛශ්‍ය කුලයැ ශුද්‍ර කුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකමිතා: එහි ගොස්.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

නිසිදිතා: එහි හිඳ.

සාමිකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමෙයා: ඒ කුලයෙහි දැනුමැති යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ නිසවන ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. එළිමහනෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත්වේ.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අනවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ යා නම්, නො ගෙනූ යා හැකි අස්තෙහි නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන් වුවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය යි.

ජය් සිකාපදං

1. සාවඤ්ඤිතං - තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලලනන්දු භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං. කුලානී උපසංඛාමීඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජති පි. මනුස්සා ධුලලනන්දු භික්ඛුනී භිරියමානා ආසනෙ තෙව අභිනිසිද්ධති, න අභිනිපජ්ජති, මනුස්සා උජ්ඣායනී වියනති විපාචොති "කථං හි නාම අයා ධුලලනන්දු පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සතිපි"ති.

2. අයෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාචොතනානං. යා නා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ- නා උජ්ඣායනං වියනං විපාචොති "කථං හි නාම අයා ධුලලනන්දු පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සතිපි"ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛුවෙ ධුලලනන්දු භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජතිපිති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ධුලලනන්දු භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සතිපි අභිනිපජ්ජස්සති පි, තෙන භික්ඛුවෙ අපසංඛානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසංඛාමීඤ්ඤා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධො වා අභිනිපජ්ජො වා පාචිකති"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපො අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

පච්ඡාභක්ඛං නාම: මජ්ඣිමනිකෙ වීතිවග්ගෙ යාව අනුඛතෙ සුරියෙ.

කුලං නාම: වග්ගාරි කුලානී ඛණ්ඩකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං චේක්ඛකුලං සුද්දකුලං.

උපසංඛාමීඤ්ඤාති: තස්ස ගන්තවා.

සාමීකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තස්මි කුලෙ මනුස්සො සාමීකො දතුං තං අනාපුච්ඡා.

ආසනං නාම: පලලධාස්ස ඔකාසො චුළුති.

අභිනිසිද්ධොති: තස්මි අභිනිසිද්ධි ආපත්ති පාචිකියස්ස.

අභිනිපජ්ජොති: තස්මි අභිනිපජ්ජති ආපත්ති පාචිකියස්ස.

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනායි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළැඹෑ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳිම ද කෙරෙයි. වැදහොවීම ද කෙරෙයි. මිනිස්සු ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගෙන් ලස්ත වෙන්නාහු අසුනෙහි නොමෑ හිඳිත්, නොමෑ හොවිත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද තොමෝ පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළැඹෑ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳිම කළාද? වැදහොවීම කළාද දී.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්හි ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද තොමෝ පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළැඹෑ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳිමත් කළාද? වැදහොවීමත් කළා ද දී... සැබෑද මහණෙනි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළැඹෑ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳිමත් කෙරේද? වැද හොවීමත් කෙරේ ද දී. සැබෑවෑ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළැඹෑ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳිමත් කළාද? වැද හොවීමත් කළා ද දී. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළැඹෑ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳිනම් හෝ වැද හොවී නම් හෝ පවිති වේ”යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී.. මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පවිජාහතන නම්, මද්දහන ඉක්මහිය කල්හි හිරු අවරට යන තෙක්. කුල නම්; ක්ෂත්‍රියකුල යෑ බ්‍රාහ්මණකුල යෑ වෛශ්‍යකුල යෑ ඉද්‍රකුල යෑ යි කුල සතරෙකි.

උපසංඛතමිත්වා: එහි ගොස්.
සාමිකො අනාපුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්නට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසෑ.

ආයන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.
අභිනිසිදෙයා: එහි හිඳි නම් පවිති ඇවෑත් වෙයි.

පාවිච්චිය පාළු හික්කුනිවිභවෙනා

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනා අභිනිසිදති වා අභිනි-
පඡ්ඡති වා ආපතති පාවිච්චියසස. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආසනෙ
අභිනිසිදති වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපතති පාවිච්චියසස. අනාපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙ අභිනිසිදති වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපතති
පාවිච්චියසස.

පලලබ්භාසස අනොකාසෙ ආපතති දුක්ඛට්ඨස. ආපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨස. ආපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආපතති
දුක්ඛට්ඨස. ආපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: ආපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිදති වා අභිනිපඡ්ඡති වා
ධුට්ඨපඤ්ඤාසෙන, ගිලානාය, ආපදසු, උමච්ඡන්තාය -පෙ- ආදිකමච්ඡිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 2. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිතං - තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුහුලා හික්කු
නියො කොසලෙසු ජනපඤ්ඤා සාවඤ්ඤා ගච්ඡන්තියො සායං අඤ්ඤාතරං
ගාමං උපගන්තො අඤ්ඤාතරං බ්‍රාහ්මණකුලං උපසඛිකමිත්වා ඔකාසං
යාපිංසු. අථ ඛො සා බ්‍රාහ්මණී තා හික්කුනියො එතදවොච “ආගමෙථ
අයො යාච්ච බ්‍රාහ්මණො ආගච්ඡති”ති. හික්කුනියො යාච්ච බ්‍රාහ්මණො
ආගච්ඡති සෙයාං සන්ථරිත්වා එකච්චා නිසිදිංසු, එකච්චා නිපඡ්ඡංසු,
අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො රතනීං ආගන්තො තං බ්‍රාහ්මණී එතදවොච,
කා ඉමාති. හික්කුනියො අයාති. නික්කඛඨා ඉමා මුණ්ඛා චක්ඛිති-
යොති සරතො නික්කඛඨාපෙසි.

2. අථ ඛො තා හික්කුනියො සාවඤ්ඤා ගන්තො හික්කුනිතං එතමසං
ආරොචෙසුං. යා තා හික්කුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣා
යනංචී ඛියනංචී විපාවෙනංචී: “කථං හි නාම හික්කුනියො විකාලෙ-
කුලානි උපසඛිකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං සන්ථරිත්වා
අභිනිසිදිසසනංචී අභිනිපඡ්ඡනංචී”ති -පෙ- සචං කිර හික්කවෙ
හික්කුනියො විකාලෙ කුලානි උපසඛිකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා
සෙයාං සන්ථරිත්වා අභිනිසිදනංචී අභිනිපඡ්ඡනංචී”ති සචං භගවා.
විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම හික්කවෙ හික්කුනියො
විකාලෙ කුලානි උපසඛිකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං
සන්ථරිත්වා අභිනිසිදිසසනංචී අභිනිපඡ්ඡනංචී. තෙනං හික්කවෙ
අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්චි පන හික්කවෙ හික්කුනියො
ඉමං සික්ඛාපදං උද්දසඤ්ඤා:

1. නික්කඛඨං සිමු i - මජ්ඣං,

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොවී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසි යෙහි වීමති ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොවී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොවී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි වීමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොවී නම් හෝ ඇවැත් නැති. නිති පැනවුයෙහි, ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 2. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනවවෙහි සිට සැවැතට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට පැමිණ එක්තරා බමුණු කුලයක් වෙතැ එළැඹූ ඉඩක් ඉල්ලූහ. එකල්හි ඒ බැමිණි ඒ මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙති බමුණා එන තෙක් ඉවසවයි කිවු යැ. මෙහෙණෝ බමුණා එන තෙක් ශයනය අතුරා ඇතැම්හු හුන්හ. ඇතැම්හු හොත්හ. එකල්හි ඒ බමුණු රෑ අවුත් එබැමිණිට මොහු කවුරුදු යි කී යැ. ආයතීය, මෙහෙණෝ යැ. මේ මුඩු වදලියන් ඇදදමවයි ගෙයින් ඇදදමවී යැ.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද? වැද හොවීමත් කළෝ ද යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කෙරෙත් ද? වැද හොවීමත් කෙරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණෝ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද? වැද හොවීමත් කළෝ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

පාවිච්චිය පාලි භික්ෂුනීවිභවෙනා

“යා පන භික්ෂුනී විකාලෙ කුලානි උපසංකම්පා යාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ථරිඤ්ඤා වා සන්ථරාපෙඤ්ඤා වා අභිනිසිදෙය්‍යා වා අභිනිපජෙජ්ජය්‍යා වා පාවිච්චිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මී. අපෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

විකාලො නාම: අසුඛගතෙ සුරියෙ යාව අරුණුග්ගමනා. කුලං නාම: වහාරිකුලානි ඛණ්ඩකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසෂකුලං සුඤ්ඤකුලං.

උපසංකම්පාති: තස්ම ගන්තවා.

යාමිකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තස්මී. කුලෙ මනුසෙසා යාමිකො දුකං තං අනාපුච්ඡා.

සෙය්‍යං නාම: අනතමසො පණ්ණසන්ථරොපි.

සන්ථරිඤ්ඤාති: සයං සන්ථරිඤ්ඤා.

සන්ථරාපෙඤ්ඤාති: අඤ්ඤං සන්ථරාපෙඤ්ඤා.

අභිනිසිදෙය්‍යාති: තස්මී. අභිනිසිදති ආපත්ති පාවිච්චියස්ස.

අභිනිපජෙජ්ජය්‍යාති: තස්මී. අභිනිපජති ආපත්ති පාවිච්චියස්ස.

අනාපුච්ඡන්තෙ අනාපුච්ඡන්තසඤ්ඤා සෙය්‍යං සන්ථරිඤ්ඤා වා සන්ථරාපෙඤ්ඤා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාවිච්චියස්ස අනාපුච්ඡන්තෙ වෙමතිකා සෙය්‍යං සන්ථරිඤ්ඤා වා සන්ථරාපෙඤ්ඤා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාවිච්චියස්ස. අනාපුච්ඡන්තෙ ආපුච්ඡන්තසඤ්ඤා සෙය්‍යං සන්ථරිඤ්ඤා වා සන්ථරාපෙඤ්ඤා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාවිච්චියස්ස.

ආපුච්ඡන්තෙ අනාපුච්ඡන්තසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡන්තෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡන්තෙ ආපුච්ඡන්තසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ථරිඤ්ඤා වා සන්ථරාපෙඤ්ඤා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා, ගිලානාය, ආපදසු, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමම්ඤායාති.

සත්තමසිත්තාපදං.

“යම් මෙහෙණක් විකාලයෙහි කුලයන් වෙතෑ එළැබෑ හිමියන් නො පිළිවිසෑ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකඛුනි ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

විකාල නම්: හිරු අවරට ගිය කල්හි අරුණ නැඟීම තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ඉද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්භා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්තට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසෑ.

සෙය්‍ය නම්; යටත් පිරිසෙයින් කොළ ඇතිරියකුන්.

සන්ධර්ඛා: තොමෝ අතුරා.

සන්ධරාපෙභා: මෙරමා ලවා අතුරුවා.

අහිනිසිදෙය්‍යා; එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අහිනිපඤ්ඤා: එහි වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසෑ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන්වුවාට, ආපදසෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදයි.

අධ්‍යමසිකධාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හඳුය කාපිලානියා අනෙතවාසී භික්ඛුනී¹ හඳුං කාපිලානිං සකකච්චං උපට්ඨති. හඳුං කාපිලානී භික්ඛුනියො එතදවොච: "අයං මං අයො භික්ඛුනී සකකච්චං උපට්ඨති ඉමිසසාහං වීචරං දස්සාමී"ති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසි: "අහං කීර අයො අයාං න සකකච්චං උපට්ඨමි, න කීර මෙ අයාං වීචරං දස්සතී"ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣාපෙතා වියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසසති"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසිති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- "කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරි-තෙන පරං උජ්ඣාපෙසසති." තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්චා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දියනතු:

"යා පන භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙයා පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

දුග්ගභිතෙනාති: අඤ්ඤථා ගභිතෙන.

දුපධාරිතෙනාති: අඤ්ඤථා උපධාරිතෙන.

පරනාති: උපසමපනාං උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

උපසමපනාය උපසමපනාසඤ්ඤා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසස. උපසමපනාය වෙමතිකා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසස. උපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

අනුපසමපනාං උජ්ඣාපෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනාය උපසමපනාසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස, අනුපසමපනාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස.

අනාපත්ති: උමමතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

අධ්‍යමසිකධාපදං

1. අනෙතවාසීති - මජ්ඣං. අනෙතවාසී - සීඝ්‍රා, සීඝ්‍රා

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිද්දායි - එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අතැ වැසි මෙහෙණක් නොමෝ හදා කාපිලානියට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. හදා කාපිලානී නොමෝ මෙහෙණන්ට “ආයතීාවෙනි, මේ මෙහෙණ මට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. මැයට මම සිවුරක් දෙන්නෙමි”යි මෙය කීවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ වරදවා ගන්නා ලදුයෙන් වරදවා දරන ලදුයෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු යැ. ආයතීාවෙනි, මම වනාහි ආයතීාවහට සකසා උවටැන් නො කෙරෙමි ල, ආයතී නොමෝ මට සිවුරක් නො දෙන්නී ලැ යි.

2. යමි ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නමි මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලදුයෙන් වරදවා දරන ලදුයෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු”ද යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලදුයෙන් වරදවා දරන ලදුයෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නමි මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලදුයෙන් වරදවා දරන ලදුයෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය වෙසේ උදෙසන්වා:

“යමි මෙහෙණක් වරදවා ගන්නා ලදුයෙන් වරදවා දරන ලදුයෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවා නමි පවිති වෙ” යයි.

3. යා පන: යමි, යමිබදු ... හික්ඛුනී ... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුණි යි.

දුග්ගහිතෙන: අන් පරිද්දෙකින් ගන්නා ලදුයෙන්,

දුපධාරිතෙන: අන් පරිද්දෙකින් දරන ලදුයෙන්.

පරං: උපසපනක ලමු කොට සිතවා නමි පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නමි පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා ලමු කොට සිතවා නමි පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නමි පවිති ඇවැත් වෙ.

අනුපසපනක ලමු කොට සිතවා නමි දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නමි දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නමි දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නමි දුකුලා ඇවැත් වෙ.

උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අත්තනො භණ්ඩකං අපසසනනියො වණ්ඩකාළිං භික්ඛුනිං එතදවොචුං: “අපයො අමභාකං භණ්ඩකං පසෙසයායාසි”ති. වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: “අභමෙව නුන වොරි, අභමෙව නුන අඋජ්ජනී” යා අයායො¹ අත්තනො භණ්ඩකං අපසසනනියො තා මං එවමාභංසු: “අපයො අමභාකං භණ්ඩකං පසෙසයායාසි”ති. සවාභං අයො තුමභාකං භණ්ඩකං ගණාමි අසසමණි හොමි බුභමවරියා වවාමි නිරයං උපපජ්ජාමි, යා පන මං අභුතෙන එවමාභ සාපි අසසමණි හොතු බුභමවරියා වචතු නිරයං උපපජ්ජතුති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්නී: “කථං හි නාම අයා වණ්ඩකාළි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසප්පිසති”ති -පෙ- සචිං කීර භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසප්පිති,² සචං භගවා, විගරහි බුඤ්ඤා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසප්පිසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවණ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසතු;

“යා පන භික්ඛුනී අත්තනානං වා පරං වා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපෙයා පාවිත්තියන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසො අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

අත්තනානනි: පචචතං.

පරනනි: උපසමපනං.

නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

උපසමපනාය උපසමපනාසඤ්ඤා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපති³ ආපත්ති පාවිත්තියසස. උපසමපනාය වෙමතිකා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපති ආපත්ති පාවිත්තියසස, උපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

1. අයා - සිචුච්චි
2. අභිසපෙසිති - සිචුච්චි
3. අභිසපෙති - සිචුච්චි

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ තමාගේ බඩු නො දක්නාහු වණ්ඩකාළී මෙහෙණට “ආය්‍යාවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි” දෑ යි මෙය කීහු. වණ්ඩකාළී මෙහෙණ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: යම්, ආය්‍යා කෙනෙක් තමාගේ බඩු නො දක්නාහු ද, ඔහු මට “ආය්‍යාවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි” දෑ යි මෙසේ කීහු යැ. මම මැ එකාන්තයෙන් සෙරකිම් වෙමි ද, මම මැ එකාන්තයෙන් ලජ්ජා නැතියකිම් වෙමි ද, ඉදින් ආය්‍යාවෙනි, තොපගේ බඩු ගනිමි නම් නො මෙහෙණකිම් වෙමි. බඹසරින් ගිලිහෙමි, නිරයෙහි උපදිමි. යමක් වනාහි අභූතයෙන් මා හට මෙසේ කීවු ද, ඕ තොමෝත් නො මෙහෙණක් වෙවා, බඹසරින් ගිලිහේවා, නිරයෙහි උපදිවා යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් ආය්‍ය වණ්ඩකාළී තොමෝ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනුහු හැවු” දෑ යි ... සැබෑද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනුහු හවා දෑ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනුහු හැවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තමාහට හෝ මෙරමා හට හෝ නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පනා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අතතානා: තමා කෙරෙහි.

පරා: උපසපනකට නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිකියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

තිරව්ජානගොතියා වා පෙත්තවීසයෙන වා මනුසසදෙහගග්ගෙන වා අභිසපති ආපත්ත දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනතං අභිසපති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනතාය උපසමපනතසඤ්ඤා ආපත්ත දුක්ඛට්ඨස, අනුපසමපනතාය වෙමතිකා ආපත්ත දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපනතාය අනුපසමපනතසඤ්ඤා ආපත්ත දුක්ඛට්ඨස.

අනාපත්ති: අසුපුරෙකාරාය, ධම්මපුරෙකාරාය, අනුසාසනී පුරෙකාරාය උච්චිකාරාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

නවමසිකඛාපදං

4. 2. 10

දසමසිකඛාපදං

1. සාවතී තිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී භික්ෂුනීභි සද්ධිං හණ්ඨිචා අත්තානං වධිචා වධිචා රොදති. යා තා භික්ෂුනීගො අපච්චිතා -පෙ- තා උච්චිකාරායනී වීයනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයා වණ්ඤකාළි අත්තානං වධිචා වධිචා රොදිසසති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී අත්තානං වධිචා වධිචා රොදතීති. සාවං භගවා. චිගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී අත්තානං වධිචා වධිචා රොදිසසති. තෙන භික්ඛවෙ, අපසන්නානං වා පසාදා -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීගො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී අත්තානං වධිචා වධිචා රොදෙයා පාවිතතිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අත්තානනති: පච්චිකං

වධති¹ රොදති ආපත්ති පාචිකියසස. වධති න රොදති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස, රොදති න වධති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස.

අනාපත්ති: ඤාතිබ්බසනෙන වා භොගබ්බසනෙන වා රොගබ්බසනෙන වා පුට්ඨා රොදති න වධති උච්චිකාරාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දසමසිකඛාපදං

අනධකාරවග්ගො² සුතියො

කඤ්ඤාආනං:

අනධකාරෙ පච්චිපනෙන අපෙකාකාසෙ සිබ්බාටකෙ, දෙව නාපුච්චා විකාලෙ ව දුග්ගහී නිරසෙ වධිති.

1. වධිචා වධිචා-මඡසං.
2. රත්තනධකාරවග්ගො - සි 83ii

6, තිරස්චීන යොනියෙන් හෝ ප්‍රෙතවීෂයයෙන් හෝ මනුෂ්‍ය දෞර්භාගයෙන් හෝ හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකට හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අථීය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධථීය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 2. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී මෙහෙණ මෙහෙණන් සමග කලහ කොට නමාට පැහැර පැහැර හඬයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඹ වණ්ඩකාළී තමාට පැහැර පැහැර හැඬූ” ද යි. ... සැබෑද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඬූ ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඬූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තමාට පැහැර පැහැර හඬා නම් පච්ඡි වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ඛුනී .. මෝ තොමෝ මේ අථීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ඛුණි යි.

අත්තානා: තමා කෙරෙහි.

පහරා නම් හඬා නම් පච්ඡි ඇවැත් වෙයි. පහරා නම් නො හඬා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හඬා නම් නො පහරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

ඥාතිව්‍යසනයෙන් හෝ භොගව්‍යසනයෙන් හෝ රොගව්‍යසනයෙන් හෝ පහස්තා ලද්දී හඬා නම් නො පහරා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ද්විතීය අත්ධකාර වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

රත්තන්ධකාර යැ පච්චිජන්න යැ අපේක්කාකාය යැ සිඨ්ඨාටක යැ අනාපුච්ඡා දෙක යැ විකාල යැ දුග්ගහිත යැ නිරය යැ වධ යැ යි.

4. 3. 1

පද්මසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සමෙහුලා භික්ඛුනියො අච්චනියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා එකතිකො නභායනී. වෙසියා තා භික්ඛුනියො උපපණ්ණසු: “කිත්තු ඛො නාම තුම්භාකං අයො දහරානං දහරානං¹ බුහවරියං චිණ්ණෙන. නත්තු නාම කාමා පරිභුඤ්ජිතඛවා. යද පිණ්ණා හවිසසථ තද බුහවරියං වරිසසථ. එවඤ්ඤා තුම්භාකං උභො අස්ථා පරිග්ගහිතා හවිසසනති” ති භික්ඛුනියො වෙසියාහි උපපණ්ණියමානා මධ්දු² අහෙසුං. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො උපසස්සයං ගනන්වා භික්ඛුනීනං එතමස්සං ආරොචෙසුං. භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමස්සං ආරොචෙසුං. භික්ඛු හගවතො එතමස්සං ආරොචෙසුං. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කන්වා භික්ඛු ආමනොතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීනං සිකාපදං පඤ්ඤාපෙසසාමී දස අස්ථවසෙ පටිච්ච සබ්බසුච්ඡිනාය -පෙ- විනායානුග්ගාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී නග්ගා නභායෙයා පාවිතිය” නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපො අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

නග්ගා නභායෙයාති: අනිච්ඡා වා අපාරුතා වා නභායති පයොගෙ දුක්ඛං. නභානපරියොසානෙ ආපන්ති පාවිතියස්ස.

අනාපතී: අච්චිකච්චිවරිකාය නච්චිවරිකාය⁴ ආපදසු උමුක්ඛකාය -පෙ- ආදිකමම්භායාති.

පද්මසිකාපදං.

4. 3. 2

දුතියසිකාපදං

1. සාවඤ්ඤානිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හගවතා භික්ඛුනීනං උදක සාවිකා අනුඤ්ඤානා හොති. ඡන්ධගගියා භික්ඛුනියො හගවතා උදකසාවිකා අනුඤ්ඤානාති අපමාණිකායො උදකසාවිකායො ධාරෙණි⁵ පුරතොපි පච්ඡතොපි ආකඩ්ඨන්තා⁶ ආභිණ්ඤනති.

1. අයො දහරානං - මජ්ඣ.
2. එවං - මජ්ඣ: එවඤ්ඤා - සි ii
3. මධ්දු - සිච්චි සිච්චි සි ii
4. අච්චිකච්චිවරිකාය වා නච්චිවරිකාය වා - සිච්චි
5. ධාරෙණි - මජ්ඣ.
6. කඩ්ඨන්තා - සිච්චි ii

4. 3. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පේකවන නම් අනේ-පිබු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ අවිරවකී නදියෙහි වෙසහනන් සමඟ නග්න වැ එක් තොටැ ස්නානය කෙරෙති. වෙසහනෝ ඒ මෙහෙණන්හට කෙළි-කවට කම් කළහ: “ආයතීවෙති, ඉතා තරුණ වූ තොපට බබසර පුරුදු කිරීමෙන් කිනම් ප්‍රයෝජනයක් ද? කාමයෝ පරිභොග කළ යුත්තෝ නො වෙත් ද? යම් කලෙකැ මහලුටුවෝ වන්නාහු නම් එකල්හි බබසර හැසිරෙවු. මෙසේ වනාහි තොප විසින් දෙ කරුණ මැ අයත් කොට ගන්නා ලද්දේ වන්නේ” යැ යි. වෙසහනන් විසින් කෙළි කවට කම් කරනු ලබන මෙහෙණෝ මකුටුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණු ඇරොජුහ. මෙහෙණෝ මහණුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. මහණෝ භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසර යෙහි ලා දූහැමී කථා කොට මහණුන් ඇවතුසේක: එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්ට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඛසයාගේ මනා පිළිගැන්ම පිණිස යැ ... විනයට රුකුල් පිණිස යැ මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නග්න වැ ස්නාන කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝ තොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

නග්ගා නභායෙයා: නො හදනා ලද්දී හෝ නො පොරවන ලද්දී හෝ ස්නාන කෙරේ නම් පියෝහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සැනැහුම් පිරියතැ පවිති ඇවැත් වේ.

අසිදැගත් සිවුරු ඇතියාට නට සිවුරු ඇතියාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 3. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙහෙණන්ට දියසඵව අනුදන්නා ලද්දේ වෙයි. සවග මෙහෙණෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දියසඵව අනුදන්නා ලදු යි පමණ ඉක්ම වූ දියසඵ දරත්, ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු අදිමින් ඇවිදිත්.

පාචික්කියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨිකායො ධාරොක්ඛනනී"ති -පෙ- සථං කීර භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨිකායො ධාරොනනීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨිකායො ධාරොක්ඛනනී, නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදා -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

"උදකසාට්ඨිකමපන භික්ඛුනියා කාරයමානාය පමාණිකා කාරෙතබ්බා තත්ථිදං පමාණං දීඝයො වතසෙසා විදජ්ඣියො සුගතවිදජ්ඣියා තිරියං දො විදජ්ඣියො. තං අතික්කාමෙනතියා ඡෙදනං පාචික්කිය"නති.

3. උදකසාට්ඨිකා නාම: යාය නිවජ්ඣා නභායති,

කාරයමානායාති: කරොනතියා වා කාරාපෙනතියා වා. පමාණිකා කාරෙතබ්බා, තත්ථිදං පමාණං: දීඝයො වතසෙසා විදජ්ඣියො සුගතවිදජ්ඣියා තිරියං දො විදජ්ඣියො, තං අතික්කාමෙනතියා කරොති වා කාරාපෙනි වා පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන ඡිද්දිතා පාචික්කියං දෙසෙතබ්බං.

අත්තනා විපසකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචික්කියසීඝ අත්තනා විපසකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචික්කියසීඝ පරෙහි විපසකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචික්කියසීඝ. පරෙහි විපසකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචික්කියසීඝ.

අඤ්ඤාසීඝජාය කරොති වා කාරාපෙනි වා ආපත්ති දුක්ඛංසීඝ, අඤ්ඤාන කතං පටිලභිතා පරිභුඤ්ඤාති ආපත්ති දුක්ඛංසීඝ.

අනාපතී: පමාණිකං කරොති, උනාකං කරොති, අඤ්ඤාන කතං පමාණාතික්කභානං පටිලභිතා ඡිද්දිතා පරිභුඤ්ඤාති, විතානං වා භුමිච්ඡරණං වා සාණිපාකාරං වා හිසිං වා බිම්බොභනං වා කරොති, උම්මත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං

1. උදකසාට්ඨිකනී-සීඝii
2. නිවජ්ඣා- සා,
3. භුමිච්ඡරණං - ඡෙසං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුණු” දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරත් දැයි. සැබෑවැ භාග්‍ය වතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“දියසළුවක් කරවනු ලබන මෙහෙණක විසින් පමණ ඇති වැ කැඳවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි, එ පමණ ඉක්මවන්නියට සිඳුලීමෙන් පසු දෙසිය යුතු ඇවැත් වේ” යයි.

3. උදකයාවිකා නම්: යමෙකින් හදනා ලද්දී සනහා නම් හෝ යැ.

කාරයමානාය: කරන්නිය විසින් හෝ කරවන්නිය විසින් හෝ පමණ ඇති වැ කැඳවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි. එපමණ ඉක්ම වා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් සිඳු පවිති දෙසිය යුතු.

තමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද තොමෝ නිමාම කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. තමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද තොමෝ නිමාම කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මෙරමා සඳහා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් කරන ලද්දක් පිළිලැබ පිරිබෝ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පමණ ඇති කොට කෙරේ නම්, උනු කොට කෙරේ නම්, මෙරමා විසින් කරන ලද පමණ ඉක්මවුවක් පිළිලැබ සිඳපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ කඩතුරුවක් හෝ බිස්සක් හෝ මාවුලාවක් හෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නො වෙයි. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 3. 3

තත්වසිකධාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කඤ්චරියසා භික්ඛුනියා මහගෙසා වීචරදුට්ඨෙස වීචරං දුක්ඛතං¹ හොති දුස්සිඛිතං. චුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී තං භික්ඛුනිං එතදචොච: "සුඤ්ඤං ඛො ඉදං තෙ අයොග වීචරදුට්ඨසං වීචරඤ්ඤා ඛො දුක්ඛතං දුස්සිඛිතං"² නති. විසිඛෙඛම්³ අයොග සිඛෙඛසුඤ්ඤිති⁴. ආමයොග සිඛෙඛසුඤ්ඤාමීති⁴. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තං වීචරං විසිඛෙඛන්තා චුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනියා අදසි. චුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී සිඛෙඛසුඤ්ඤාමී සිඛෙඛසුඤ්ඤාමීති තෙව සිඛෙඛන්ති⁵ න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාසකං කරොති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපච්ච්ඡා -පෙ- තා උච්ඤ්ඤාසනි වියනති චිපාවෙනති: "කථං හි නාම අයං චුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනියා වීචරං විසිඛාපෙත්වා තෙව සිඛෙඛසුඤ්ඤාමී න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාසකං කරියසති"¹ ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, චුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා වීචරං විසිඛාපෙත්වා තෙව සිඛෙඛන්ති න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාසකං කරොතිති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, චුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා වීචරං විසිඛාපෙත්වා තෙව සිඛෙඛසුඤ්ඤාමී න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාසකං කරියසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දීසන්තා:

"යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා වීචරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛාපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීති තෙව සිඛධාපනාය න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාසකං කරොයා අක්කඤ්චු වතුහපඤ්චාහා පාවිතතිය"² නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: අයං ඉමසීං අපෙඤ්ඤ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

1. දුක්ඛතං - මර්ඝං.
 2. සිඛෙඛම් - සිඤ්ඤ.
 3. සිඛිසුඤ්ඤාමීති - මර්ඝං.
 4. සිඛිසුඤ්ඤාමීති - මර්ඝං.
 5. සිඛන්ති - මර්ඝං.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණකගේ මාඥාභි සිවුරු පිළියෙන් සිවුරෙක් නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම කරන ලද්දේ වෙයි. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී එ මෙහෙණට මෙය කිවුයැ. “ආර්යාවෙනි, තොපගේ මේ සිවුරු පිළිය සොඳුරු එහෙත් සිවුර නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම කරන ලද්දේ මැ”යි. ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම හරනෙමි. ගෙත්තම කෙරෙහි ද යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම කරන්නෙමි යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ සිවුර ගෙත්තම හැර චුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුනු යැ. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී “ගෙත්තම කරන්නෙමි ගෙත්තම කරන්නෙමි” යි නොම ගෙත්තම කරයි. ගෙත්තම කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ආරොජු යැ.

2. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආර්යා චුල්ලනන්ද නොමෝ මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම හරවා නො මැ ගෙත්තම කළා ද? ගෙත්තම කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කළා”ද යි ... සැබෑද මහණෙනි, චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම හරවා නොමැ ගෙත්තම කෙරේ ද? ගෙත්තම කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම හරවා නොමැ ගෙත්තම කළා ද? ගෙත්තම කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම හැර හෝ ගෙත්තම හරවා හෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම කෙරේ නම් ගෙත්තම කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” යැයි.

3. යා පන: යම, යමබ්දු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පාචික්ෂ්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙසා

භික්ෂුනීයාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනීයා.

වීචරං නාම: ඡන්තං වීචරානං අඤ්ඤතරං වීචරං.

විසිඛෙඛන්තාති: සයං විසිඛෙඛන්තා.

විසිඛොපෙත්වාති: අඤ්ඤං විසිඛොපෙත්වා.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව සිඛෙඛයාති: න සයං සිඛෙඛයා.

න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොයාති: න අඤ්ඤං ආභොපෙයා.

අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාහාති : ය්පෙත්වා චතුහපඤ්ඤාහං නෙව සිඛෙඛයාමී න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොසාමීති ධුරං නිකුත්තමනෙත ආපත්ති පාචික්ෂ්‍යසීස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා වීචරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචික්ෂ්‍යසීස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා වීචරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචික්ෂ්‍යසීස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා වීචරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචික්ෂ්‍යසීස.

අඤ්ඤං පරිසාරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුට්ඨකසීස. අනුපසම්පන්නාය වීචරං වා අඤ්ඤං වා පරිසාරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසීස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසීස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසීස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසීස.

අනාපත්ති: සති අනන්තරායෙ, පරියෙසිත්වා න උහති, කරොහති චතුහපඤ්ඤාහං අතිකතාමෙති, ගීලානාය, ආපදපු, උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමීකංයාති,

තතියසිකොපදං

භික්ෂුනියා: අන් මෙහෙණකගේ.

විවර නම: සවැදෑරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි.

විසිබ්බෙච්චා: නොමෝ ගෙත්තම් හැර.

විසිබ්බාපෙච්චා: දෙරමා ලවා ගෙත්තම් හරවා.

සා පඤ්ඤා අනන්තරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව සිබ්බෙයා: නොමෝ ගෙත්තම් නො කරන්නේ යැ.

න සිබ්බාපනාය උසස්සකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අභවන්නේ යැ.

අක්කදිත්ත වතුභවසංඛාහං: සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කරන්නෙමි. ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කරන්නෙ මි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඔ නොමෝ පසුවූ අනතුරක් නැත්නි සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නොමැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඔ නොමෝ පසුවූ අනතුරක් නැත්නි සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඔ නොමෝ පසුවූ අනතුරක් නැත්නි සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අන් පිරිකරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඔ නොමෝ පසුවූ අනතුරක් නැත්නි සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකගේ සිවුරක් හෝ අන්පිරිකරක් හෝ ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඔ නොමෝ පසුවූ අනතුරක් නැත්නි සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, කරන්නී සිවු දිනක් පස් දිනක් ඉක්මවා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති

තෙවන සිකපද යි.

වතුසම්බන්ධතාව

1. සාවස්ති නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙඤ්චීවරං නික්ඛපිඤ්ඤා සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාරිකං පකකමනති, තානි චීවරානි චීරං නික්ඛන්තානි කණ්ණකිතානි භොනති. තානි භික්ඛුනියො ඔතාපෙතති, භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං; 'කසසිමානි අයො චීවරානි කණ්ණකිතානීති'. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං එතමසං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චා -පෙ- තා උප්ඛායනති වියනති චිපාවෙනති: 'කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙඤ්චීවරං නික්ඛපිඤ්ඤා සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාරිකං පකකමිසසනති'ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙඤ්චීවරං නික්ඛපිඤ්ඤා සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාරිකං පකකමනති. සච්චං හඟවා. චිගර්භි බුද්ධො හඟවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙඤ්චීවරං නික්ඛපිඤ්ඤා සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාරිකං පකකමිසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අසුසන්තං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිංහපදං උද්දිසන්තො:

“යා පන භික්ඛුනී පඤ්චාහිකං සංඝාචාරං¹ අතිකකාමෙයා පාවිතසී”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අසෙඤ්චී අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

පඤ්චාහිකං සංඝාචාරං අතිකකාමෙයාති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චචීවරානි නෙව නිවාසෙති න පාරුපති න ඔතාපෙති පඤ්චමං දිවසං අතිකකාමෙති ආපත්ති පාවිතසීසී.

පඤ්චාහානිකකතො අතිකකන්තසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිතසීසී. පඤ්චාහානිකකතො වෙමනිකා ආපත්ති පාවිතසීසී. පඤ්චාහානිකකතො අනතිකකන්තසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිතසීසී.

පඤ්චාහානිකකතො² අතිකකන්තසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසී. පඤ්චාහානිකකතො වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසී. පඤ්චාහානිකකතො අනතිකකන්තසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චචීවරානි නිවාසෙති වා පාරුපති වා ඔතාපෙති වා, ගිලානාය ආපදසු උමමන්තකාය -පෙ- ආදී කමමිකායාති.

වතුසම්බන්ධතාව

1. සංඝාචාරං--සා.
2. පඤ්චාහා අනතිකකතො - මඡසං,

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනාය සහිත උතුරුසහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවුසැරි සැරීමට යෙකි. ඒ සිවුරු බොහෝ කල් බහා තබන ලද්දාහු හටගත් පුස් ඇතියාහු වෙති. ඒ සිවුරු මෙහෙණෝ වියළුවත්. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණන්ට “ආර්යාවෙනි, හටගත් පුස් ඇති මේ සිවුරු කවරක්හුගේද”යි තෙල කරුණ කීහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලඹු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනාය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරීමට ගියාහු ද”යි. සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනාය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරීමට යෙද්ද”යි. සැබැදැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනාය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරීමට ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් පස්දිනක් සිවුරු පිරිවැටුම ඉක්මවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බදු ... හික්බුනි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්භුණි යි.

පඤ්චාහිකං සධිසාට්චාරං අතිකකාමෙයා: පස්වන දිනයෙහි සිවුරුපස නොම හදී නම් නො මැ පොරවා නම් නො මැ වියළා නම් පස්වන දිනය ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පස්වන දිනයෙහි සිවුරු පස හදී නම් හෝ පොරවා නම් හෝ වියළා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 3. 5

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී පිණ්ඩාය වරිතා අලලච්චරං පඤ්චතා විහාරං පාවිසී. අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී නං චීවරං පාරුපිතා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. සා නික්ඛිපිතා භික්ඛුනියො පුඤ්ඤ: "අපයො මයාං චීවරං පසෙසයාතාපා"ති. භික්ඛුනියො තසසා භික්ඛුනියා එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. අථ ඛො සා භික්ඛුනී උජ්ඣායතී ඛියතී විපාවෙති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී මයාං චීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපිසසතී"ති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසී.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායතී ඛියතී විපාවෙති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී භික්ඛුනියා චීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපිසසතී"ති. -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී භික්ඛුනියා චීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපති. සචං හගවා. විගරහී බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී භික්ඛුනියා චීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපිසසතී 'ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දියඤ්ඤ:

"යා පන භික්ඛුනී චීවරසඛකමනීයං ධාරෙයා පාවිතීය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අඤ්ඤ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

චීවරසඛකමනීයං නාම: උපසමපනාය පඤ්ඤනං චීවරානං අඤ්ඤතරං චීවරං. තසසා වා අදිනනා නං වා අනාපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා ආපත්ති පාවිතීයසස.

උපසමපනාය උපසමපනාසඤ්ඤ චීවරසඛකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිතීයසස. උපසමපනාය වෙමතිකා චීවරසඛකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිතීයසස. උපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤ චීවරසඛකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිතීයසස.

අනුපසමපනාය චීවරසඛකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති දුක්ඛටසස. අනුපසමපනාය උපසමපනාසඤ්ඤ ආපත්ති දුක්ඛටසස. අනුපසමපනාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටසස. අනුපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤ ආපත්ති දුක්ඛටසස.

අනාපතති: යා වා දෙති, නං වා ආපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා, අච්ඡිනනචීවරිකාය, නට්ඨචීවරිකාය, ආපදසු, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි-එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් පිඬුපිණිස හැසිරූ තෙත් සිවුර විදහා වෙහෙරට පිවිසියා යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ සිවුර පෙරව ගමට පිඬුපිණිස පිවිසියා යැ. ඔ තොමෝ (වෙහෙරින්) නික්ම “ආයතීවෙනි මාගේ සිවුර දුටුවහ ද” යි මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ ඇරොසුහු. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ ලමුකොට සිතයි; නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මාගේ සිවුර නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද” යි එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් ට තෙලකරුණ ඇරොසු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද” යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නොපිළිවිසූ පෙරවූද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යඋන් බුදුහු ඇරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණක ගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේසිකපදය උදෙසන්ටා:

“යම් මෙහෙණක් යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බඳු ... හික්කුන් ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

විවරසංකමනීය නම් : උපසපනකගේ සිවුරුපස අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි. ඇය විසින් නො දුන් හෝ ඇය නො පිළිවිසූ හෝ හදි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා යළි දිය යුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකගේ යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනු පසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඔ මැ දේ නම් හෝ ඇය පිළිවිසූ හෝ හදි නම් පොරවා නම්, අසිදගන් සිවුරු ඇතියාට (ඇවැත් නොවෙයි), නට සිවුරු ඇතියාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 3. 6

ජටයසිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලලනාන්දය භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං චූලලනාන්දං භික්ඛුනීං එතදවොච: "භික්ඛුනී සඤ්ඤා අයො වීචරං දස්සාමාති. චූලලනාන්ද භික්ඛුනී තුමෙහ ඛහුකිච්චා ඛහුකරණියාති අනතරායං අකාසි. තෙන ඛො පන සමයෙන තස්ස කුලස්ස සරං ඩයහති, තෙ උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං භි නාම අය්‍යා චූලලනාන්ද අමොකං¹ දෙය්‍යධම්මං අනතරායං කරිස්සති උභයෙනමහා² පරිභීතා³ භොගෙහි ච පුදෙඤ්ඤන වා"⁴ති.

2. අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං භි නාම අය්‍යා චූලලනාන්ද ගණස්ස වීචරලාභං අනතරායං කරිස්සති"¹ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, චූලලනාන්ද භික්ඛුනී ගණස්ස වීචරලාභං අනතරායං අකාසිති. සච්චං භගවා. විගරහී ඛුද්ධා භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ චූලලනාන්ද භික්ඛුනී ගණස්ස වීචරලාභං අනතරායං කරිස්සති. ගොතං භික්ඛවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දියන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ගණස්ස වීචරලාභං අනතරායං කරෙය්‍යා පාවිතිය"²ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං .අසෝ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

ගණො නාම: භික්ඛුනීසංඛො චුචවති.

වීචරං නාම: ඡනා වීචරානං අඤ්ඤතරං වීචරං විකපනුපගපච්ඡිමං,⁴

අනතරායං කරෙය්‍යාති: කථං ඉමෙ වීචරං දදෙය්‍යනාති³ අනතරායං කරොති ආපත්ති පාවිතියස්ස. අඤ්ඤං පරික්ඛාරං අනතරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකථස්ස. සමඛහුලානං භික්ඛුනීනං වා එකභික්ඛුනියා වා අනුපසම්පන්නාය වා වීචරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං අනතරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකථස්ස.

අනාපනති: ආනිසංසං දසෙසඤා නිවාරෙති උම්චත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ජටයසිකඛාපදං

1. චූලලනාන්ද ගණස්ස අමොකං--සිමුඛි
2. උභයෙනාමො--මචසං.
3. පරිබාහිරා--මචසං.
4. විකපනුපගං පච්ඡිමං--මචසං. සිමුඛි සිඛි
5. කථං ඉමෙ වීචරං න දදෙය්‍යනාති--මචසං. සිමුඛි සිඛි

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහී ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය ගේ උපස්ථායක කුලය ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කියැ. “ආයතීවෙති මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙන්නෙමු” යි. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ තෙපි බොහෝ කිස ඇතියහ. බොහෝ ඇවැසි කටයුතු ඇතියහ යි අනතුරු කළා යැ. එ සමයෙහි වනාහී ඒ කුලයාගේ ගෙය දූවෙයි. ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද නොමෝ අපගේ පිදියයුතු වස්තුවට අනතුරු කළා ද? අපි භොගයෙන් ද පිනෙන් ද යි දෙපසින් පිරිහුණමහ” යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද නොමෝ ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

ගණ නම් : භික්ෂුණී සංඝයා කියනු ලැබේ.

විවර නම් : සවාදාරුම සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකැපීමට සුදුසු පැසුළු සිවුර යි.

අන්තරායං කරයා : කෙසේ මොහු සිවුරක් දෙන්නාහු ද යි අනතුරු කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අන් පිරිකරකට අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ගේ හෝ එක් මෙහෙණකගේ හෝ අනුපසපතකගේ හෝ විවරලාභයට හෝ අන්‍යපරිඡ්ඡාරලාභයට හෝ අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනුසස් දක්වා වළකා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි

4. 3. 7

සත්‍යමයිකවාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීසඛංසංස අකාලච්චරං උපානං භොති. අථ ඛො භික්ඛුනීසඛො නං ච්චරං භාජෙතුකාමො සනතිපති. තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනාසු භික්ඛුනීයා අනෙතවාසී භික්ඛුනීයො¹ පක්කනතා භොනති. ජුලලනාසු භික්ඛුනී නා භික්ඛුනීයො එතදවොච: "අයො භික්ඛුනීයො පක්කනතා න නාව ච්චරං භාජයිසසනී"²ති³ ධම්මකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහී⁴. භික්ඛුනීයො න නාව ච්චරං භාජයිසසනීති පක්කමිංසු⁵ ජුලලනාසු භික්ඛුනී අනෙතවාසීභික්ඛුනීසු⁶ ආගතාසු නං ච්චරං භාජාපෙසී.

2. යා නා භික්ඛුනීයො අජීව්ජා -පෙ- නා උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙනති: "කථං හි නාම අයා ජුලලනාසු ධම්මකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහීසසනී"⁷ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ජුලලනාසු භික්ඛුනී ධම්මකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහීති. සච්චං හගවා. විගරහී බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජුලලනාසු භික්ඛුනී ධම්මකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහීසසනී. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දීසන්තු:

යා පන භික්ඛුනී ධම්මකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහෙයා පාවිතනිය"⁸නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

ධම්මකො නාම ච්චරච්චඛො: සමග්ගො භික්ඛුනීසචෙයා සනතිපතිඤා භාජෙති.

පට්ඨාහෙයාති: කථං ඉදං⁹ ච්චරං භාජෙයාති? පට්ඨාහති ආපත්ති පාවිතනියංස.

ධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා පට්ඨාහති ආපත්ති පාවිතනියංස. ධම්මකෙ වෙමතිකා පට්ඨාහති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨංස. ධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා පට්ඨාහති අනාපත්ති.

අධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨංස. අධම්මකෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨංස. අධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දුග්ගෙඤා පට්ඨාහති උමච්චතිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

සත්‍යමයිකවාපදං

1. අනෙතවාසීනීයො භික්ඛුනීයො - මජ්ඣ. 2. භාජයිසසනීති-සීඝ්‍රි සී| භාජයිසසනීති - මජ්ඣ. 3. පට්ඨාහනී - මජ්ඣ. 4. ච්චකමිංසු - සා. 5. අනෙතවාසීසු භික්ඛුනීසු - මජ්ඣ. 6. ඉමං - මජ්ඣ. 7. න භාජෙයාති - සීඝ්‍රි 8. 9.

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණ සහනට නො කල් සිවුරෙක් උපන්නේ වෙයි. එකල්හි මෙහෙණසහනු ඒ සිවුර බෙදනු කැමැති වූ රැස්වූහ. එසමයෙහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතැවැසි මෙහෙණේ බැහැර ගියාහු වෙති. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ඒ මෙහෙණන්ට ලෙය කීවු යැ. “ආයාබවෙති මෙහෙණේ බැහැර ගියාහු යැ. (එන) තෙක් සිවුර නො බෙදන්නේ යැයි දැහැමි සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ යැ. මෙහෙණේ එතෙක් සිවුරු නො බෙදන්නේ යැ යි බැහැර ගියාහු යැ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අතැවැසි මෙහෙණන් පැමිණි කල්හි ඒ සිවුර බෙදූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු උමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයාබ ජුල්ලනන්ද නොමෝ දැහැමි සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ දැ”යි... සැබැද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී දැහැමි සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී දැහැමි සිවුරු බෙදීම වැළැක් වූ ද ? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දැහැමි සිවුරු බෙදීම වළක්වා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණියයි.

ධම්මිකච්චර විභංග නම් : සමග වූ මෙහෙණසහනු රැස්වී බෙදති.

පටිබාහෙයා : කෙසේ මේ සිවුර බෙද දැ යි වළක්වා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

දැහැමියෙහි දැහැමියන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. දැහැමියෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත්වෙයි. දැහැමියෙහි නොදැහැමියන් ඇතියා වළක්වානම් ඇවැත් නැති.

නො දැහැමියෙහි දැහැමියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දැහැමියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දැහැමියෙහි නො දැහැමියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්චී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලනඤ්චී භික්ඛුනී නටානමපි නට්ටකානමපි¹ ලඛ්ඛිකානමපි² සොකසාධිකානමපි³ කුමභද්දුඤ්චිකානමපි⁴ සමණචීවරං දෙති මයාං පරිසතිං⁵ චණණං භාසරාති. නටාපි නට්ටකාපි ලඛ්ඛිකාපි සොකසාධිකාපි කුමභද්දුඤ්චිකාපි චූලනඤ්චී භික්ඛුනියා පරිසතිං චණණං භාසනති: “අයා චූලනඤ්චී ඛුසුසුතා භාණිකා විසාරදු පට්ටා ධමමිං කථං කාතුං. දෙට් අයාය කරොට් අයායා” ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා චූලනඤ්චී අගාරිකසස සමණචීවරං දසසති” ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, චූලනඤ්චී අගාරිකසස සමණචීවරං දෙතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, චූලනඤ්චී භික්ඛුනී අගාරිකසස සමණචීවරං දසසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඤී පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උඤ්ඤිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී අගාරිකසස වා පරිබ්බාජකසස වා පරිබ්බාජිකාය වා සමණචීවරං දදෙයා පාවිතති” ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අපෙඤ්ච අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොචී අගාරං අජ්ඣාවසති.

පරිබ්බාජකො නාම: භික්ඛුණ්ඤී සාමණෙරණ්ඤී ධපෙඤ්චා යො කොචී පරිබ්බාජකසමාපනො.

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්ඛුනීණ්ඤී සිකඛමානණ්ඤී සාමණෙරණ්ඤී ධපෙඤ්චා යා කාචී පරිබ්බාජිකසමාපනො.

සමණචීවරං නාම: කප්පකතං වුච්චති. දෙති ආපත්ති පාවිතියසස.

අනාපතති: මාතාපිතුණාං⁶ දෙති නාවකාලිකං දෙති උමමතතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. නටාකානමපි - මජ්ඣ.
2. ලඛ්ඛිකානමපි - මජ්ඣ.
3. සොකසාධිකානමපි මජ්ඣ.
4. කුමභද්දුඤ්චිකානමපි - මජ්ඣ.
5. පරිසති මජ්ඣ.
6. මාතාපිතුණං - මජ්ඣ.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ "මාගේ ගුණ පිරිස්හි කියවයි නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉඳුරුදැලියන්ට ද කළකිඩියරුන්ට ද මහණ සිවුරු දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉඳුරුදැලියෝ ද කළකිඩියරු ද ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ ගුණ පිරිස්හි කියති: "ආයතී ජුල්ලනන්ද තොමෝ බොහෝ ඇසු පිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම ඇත්තී වීශාරද වුවා දහැමි කථා කරන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. ආයතීවට දෙවු. ආයතීවහට (සත්කාර) කරවයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද තොමෝ ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ගිහියකුට මහණ සිවුරු දේ ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මෙහෙණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

"යම් මෙහෙණක් ගිහියකුට හෝ පිරිවැජියකුට හෝ පිරිවැජිනියකට හෝ මහණසිවුරු දේ නම් පවිත්‍රී වේ" යයි.

3. යා පනා : යම්, යම්බදු ... භික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියි.

අභාරික නම් : ගෙහි වෙසෙන යම් කිසිවෙක්.

පරිබ්බාජක නම් : මහණ ද භෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පරිබ්බාජිකා නම් : මෙහෙණ ද භික්මනුව ද හෙරැණිය ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවක.

සමණවීර නම් : කප්ඛන්දු ඔබනලද සිවුර කියනු ලැබේ. දේ නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

මවුපියන්ට දේ නම්, තවකැලි කොට දේ නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදීකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඉලලනාන්තරා
 භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ඉලලනාන්තරං භික්ඛුනීං එතදවොච: "සචෙ
 මයං අයොසං සකෙසාම භික්ඛුනීසඛ්ඛාසං වීචරං දසසාමා"ති. තෙන
 ඛො පන සමයෙන වසසං චුක්ඛා භික්ඛුනියො වීචරං භාජෙතකාමා
 සන්තීපතීංසු. ඉලලනාන්තරං භික්ඛුනී නා භික්ඛුනීයො එතදවොච: "ආගමෙච
 අයොසං, අසී භික්ඛුනීසඛ්ඛාසං වීචරපච්චාසානී. භික්ඛුනීයො ඉලලනාන්තරං
 භික්ඛුනීං එතදවොචු: ගච්ඡයො¹ නං වීචරං ජානාහීතී. ඉලලනාන්තරං
 භික්ඛුනී යෙන නං කුලං තෙනුපසඛිකමී. උපසඛිකමීජා තෙ මනුසො
 එතදවොච: "දෙථාචුචොසා භික්ඛුනීසඛ්ඛාසං වීචර"නතී. න මයං අයොසං
 සකෙසාම භික්ඛුනීසඛ්ඛාසං වීචරං දුකුන්තී. ඉලලනාන්තරං භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං
 එතමසං ආරොචෙසී.

2. යා නා භික්ඛුනීයො අපච්චා -චෙ- නා උඤ්ඤායන්තී වියන්තී
 විපාවෙනතී: "කථං හි නාම අයොසං ඉලලනාන්තරං දුබ්බලච්චරපච්චාසාය
 වීචරකාලසමයං අතිකකාමෙසසතී"ති.-චෙ- සචිචං කීර භික්ඛවෙ, ඉලලනාන්තරං
 භික්ඛුනී දුබ්බලච්චරපච්චාසාය වීචරකාලසමයං අතිකකාමෙසසතී. සචිචං
 හගවා. විගරහී චුචොධා හගවා -චෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඉලලනාන්තරං
 භික්ඛුනී දුබ්බලච්චරපච්චාසාය වීචරකාලසමයං අතිකකාමෙසසතී. තෙන
 භික්ඛවෙ, අපසකකානං වා පසාදය-චෙ-එවකඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ,
 භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තකු:

"යා පන භික්ඛුනී දුබ්බලච්චරපච්චාසාය වීචරකාලසමයං අතිකකා-
 මෙයා පාවිත්තිය"නතී.

3. යා පනාතී: යා යාදියා -චෙ- භික්ඛුනීතී: -චෙ- අයං ඉමසමී.
 අසෙ අධිපෙපනා භික්ඛුනීතී.

දුබ්බලච්චරපච්චාසා නාම: සචෙ මයං සකෙසාම දසසාම කච්චිසාමානී
 වාචා භික්ඛා හොතී.

වීචරකාලසමයො නාම: අනත්තෙ කඤ්ඤෙ වසසානන්තරං පච්චිමො
 මාසො, අත්තෙ කඤ්ඤෙ පඤ්ඤාමාසා.

වීචරකාලසමයං අතිකකාමෙයාතී: අනත්තෙ කඤ්ඤෙ වසසානන්තරං
 පච්චිමං දිවසං අතිකකාමෙති ආපත්තී පාවිත්තියන්තරං. අත්තෙ කඤ්ඤෙ
 කඤ්ඤාච්චිවසං අතිකකාමෙති ආපත්තී පාවිත්තියන්තරං.

1. ගච්ඡතං -- සිච්චි

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි- එ සමයෙහි වනාහි චුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ උපස්ථායක කුලය චුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කී යැ: ආයතීවෙනි, “ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් මෙහෙණ සභනට සිවුරක් දෙම හ” සි. එ සමයෙහි වස්වැස නිමවූ මෙහෙණෝ සිවුරු බෙදනු කැමැත්තාහු රැස්වූහ. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීවූ යැ: “ආයතීවෙනි පෙරොත්තු වවු; මෙහෙණසභනට විවරප්‍රකාශාව ඇතැ” සි. මෙහෙණෝ චුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කීහු; ආයතීවෙනි, “යව ඒ සිවුර දනුව” සි. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ කුලය වෙත එළඹියා ය. එළඹූ ඒ මිනිසුන්ට මෙය කීවූ යැ: ඇවැත්නි, “මෙහෙණ සභනට සිවුරක් දෙව” සි. “ආයතීවෙනි, අපි මෙහෙණ සභනට සිවුරක් දෙන්නට නො හැකියමහ” සි. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඹුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී චුල්ලනන්ද තොමෝ සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවරකාලසමය ඉක්මවූ ද” සි ... සැබෑ ද මහණෙනි, චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවරකාලසමය ඉක්මවූ ද සි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවරකාල සමය ඉක්ම වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවර කාලසමය ඉක්මවා නම් පවිති වෙ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී : ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි සි.

දුබලවිවරපව්වාසා නම් : ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් දෙන්නවු කරන්නවු සි වාග් හෙද කළා වෙයි.

විවරකාලසමය නම් : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුළුමය යැ. කෙළින් අතුළ කල්හි පස්මය සි.

විවරකාලසමය. අතීක්කාමෙයා : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුළු දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කෙළින් අතුළ කල්හි කෙළින් උදුරන දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

පාවිච්චිය පාළු භික්ෂුනී විභවෙනා

දුඛලච්චරෙ දුඛලච්චරසඤ්ඤා විවරකාලසමයං අතීක්කාමෙති ආපත්ති පාවිච්චියං. දුඛලච්චරෙ වෙමතිකා විවරකාලසමයං අතීක්කාමෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං, දුඛලච්චරෙ අදුඛලච්චරසඤ්ඤා විවරකාලසමයං අතීක්කාමෙති අනාපත්ති.

අදුඛලච්චරෙ දුඛලච්චරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. අදුඛලච්චරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. අදුඛලච්චරෙ අදුඛලච්චරසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දසෙසන්ධා නිවාරෙති¹ උමමන්කාය - පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකඛාපදං

4. 3. 10

දසමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්චී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙන උපාසකෙන සඛ්ඨං උද්දිසස විහාරො කාරාපිනො හොති. සො තස්ස විහාරස්ස මහෙ උභතො සඛ්ඨස්ස අකාලච්චරං දකුකාමො හොති. තෙන ඛො පන සමයෙන උභතො සඛ්ඨස්ස කඨිනං අත්ථං හොති. අථ ඛො සො උපාසකො සඛ්ඨං උපසඛ්ඨමිත්ථා කඨිනුඤ්ඤාරං යාචී, භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කරං කත්වා භික්ෂු ආමනොගයි: “අනුජානාමී භික්ඛවෙ කඨිනං උද්ධරිතුං” එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ උද්ධරිතඛං, බ්‍යතන්ත භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛේඛා ඤ්ඤපෙනඛෙඛා.

2. සුඤ්ඤා මෙ භතොන සඛේඛා යදි සඛ්ඨස්ස පත්තකලො සඛේඛා කඨිනං උද්ධරෙය්‍ය එසා ඤ්ඤා.

සුඤ්ඤා මෙ භතොන සඛේඛා, සඛේඛා කඨිනං උද්ධරති යස්සායසමතො ඛමති කඨිනස්ස උබ්භාරො² සො තුඤ්ඤස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය: උබ්භතං සඛේඛන කඨිනං ඛමති සඛ්ඨස්ස තස්මා තුඤ්ඤී එවමෙන ධාරයාමිති.

3. අථ ඛො සො උපාසකො භික්ෂුනීසඛ්ඨං උපසඛ්ඨමිත්ථා කඨිනුඤ්ඤාරං යාචී. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී විවරං අමහාකං භවිස්සතිති. කඨිනුඤ්ඤාරං පටිබාහි. අථ ඛො සො උපාසකො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: කරං හි නාම භික්ෂුනියො අමහාකං කඨිනුඤ්ඤාරං න දස්සන්තිති. අසෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තස්ස උපාසකස්ස උජ්ඣායන්තස්ස ඛියන්තස්ස

1. වාරෙති-සිඉච්චි
2. උද්ධාරො - මෙසං.

දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් ඇවැත් නැති.

නො දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උමමත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපදය යි.

4. 3. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උවසුවකු විසින් සඬසයා උදෙසා විහාරයෙක් කරවන ලද්දේ වෙයි. හෙ තෙමේ ඒ විහාර සුජොත්සවයෙහි දෙ සභුන්හට අයල් සිවුරක් දෙනු කැමැතියේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි දෙ සභුන් විසින් කඬිනය අතුරන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු මේ සඬසයා වෙතැ එළැඹූ කඬින ඉදිරීම යැදී යෑ. භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ පැරොජුහු. එකල්හි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දූහුම් කරා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. ‘මහණෙනි, කඬිනය උදුරන්නට අනුදනිමි’ මෙසේ ද මහණෙනි, ඉදිරිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකහු විසින් සඬසයා දුන්විය යුක්තේ යි.

2. ස්වාමීනි සඬසයා මවදන් අසාවා. ඉදින් සඬසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬසයා කඬිනය උදුරන්නේ යෑ. මේ ඥප්ති යි.

ස්වාමීනි සඬසයා ම වදන් අසාවා. සඬසයා කඬිනය උදුරයි. යම් ආයුෂ්මත් කෙනකු කඬිනය ඉදිරීම රුස්තේ නම් හෙ නිහඬ වන්නේ යෑ. යමක්හට නො රුස්තේ නම් හෙ කියන්නේ යෑ. සඬසයා විසින් කඬින උදුරන ලදී. සඬසයාට රුස්තේ යෑ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

3. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණසභුන් වෙතැ එළැඹූ කඬින ඉදිරීම යැදී යෑ. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුර අපට වන්නේ යයි කඬින ඉදිරීම වැළැක්වූ යෑ. එකල්හි ඒ උවසු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: ‘කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපට කඬින ඉදිරීම නො දුන්හු ද’ යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවාගේ (අකීර්ත්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

පාච්ඤානියාලී භික්ෂුනීවිභවෙහා

විපාලවනකසී. යා තා භික්ෂුනියො අපපිව්ඨා-පෙ-තා උජ්ඣායනානී වියනානී විපාලවනානී; “කථං හි නාම අය්‍යා ජුලනානු ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසසනීති” -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ජුලනානු භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිනී, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජුලනානු භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසසනී. නෙතං භික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵව්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහෙය්‍යා පාච්ඤානියා”නති.

5. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අකෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

ධම්මකො නාම කඨිනුදාරො: සමනෙහා භික්ෂුනීසංඛො සනාතිපතිතා උදරති.

පටිබාහෙය්‍යාති: කථං ඉදං කඨිනං උදරෙය්‍යානී¹ පටිබාහනී ආපතති පාච්ඤානියසී.

ධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහනී ආපතති පාච්ඤානියසී. ධම්මකෙ චෙමනිකා පටිබාහනී ආපතති දුක්ඛට්ඨසී. ධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහනී අනාපතති.

අධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨසී. අධම්මකෙ චෙමනිකා ආපතති දුක්ඛට්ඨසී. අධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: ආනිසංසං දසෙසිතා පටිබාහනී උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති,

දසමසිකඛාපදං

නාගභවගෙහා තතියො

තසස්සදදනං:

නාගභවදකං විසිබෙබ්භවා - පඤ්ඤාභසංකමානීයං
ගණවිභවහ සමණං - දුබ්බලං කඨිනෙන වාති.

1. න උදරෙය්‍යානී- මජ්ඣං.
2. දුබ්බලකඨිනෙන - සීලුඛි

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලබු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ල නන්ද තොමෝ දහැමි වූ කයීන ඉදිරිම වැළැක්වූ” ද යි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්ෂුණි දහැමි වූ කයීන ඉදිරිම වැළැක් වූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්ෂුණි දහැමි වූ කයීන ඉදිරිම වැළැක්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් දහැමි වූ කයීන ඉදිරිම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන : යම්, යම්බදු ... හික්ඛුනී : ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

ධම්මකකයීනුද්ධාර නම් : සමභ වූ මෙහෙණ සහභු රැස්වී උදුරති.

පටිබාහෙයා : කෙසේ මේ කයීන උදුරන්නේ ද යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දහැමියෙහි දහැමි සන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා වළක්වා නම් ඇවැත් නැති.

නො දහැමියෙහි දහැමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමි යෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදි කම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

තෘතීය නග්ග වර්ග යි.

එහි උද්දනය :—

නග්ග යැ උදක (සාවිකා) යැ විසිබ්බන යැ පඤ්චාහික යැ (වීවර) සඛකමනීය යැ ගණ යැ (වීවර) විහඬග යැ සමණ (වීවර) යැ දුබ්බල යැ කයීනයෙන් ද යි.

4. 4. 1

පයමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථ පිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤි තුවලෙට්ඨකති. මනුස්සා විහාරවාටිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිඨා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤි තුවලෙට්ඨසුනාති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤි තුවලෙට්ඨසුනාති”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤි තුවලෙට්ඨසුනාතිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤි තුවලෙට්ඨසුනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසනතානං වා පසාද්‍ය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දියන්තු: “යා පන භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤි තුවලෙට්ඨසුං පාවිතති”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනියොති: උපසම්පන්නායො වුච්චන්ති.

දෙව එකමඤ්ඤි තුවලෙට්ඨසුනති: එකාය නිපන්නාය අපරා නිපජ්ජති ආපක්ඛි පාවිතතිසසිස. උභො වා නිපජ්ජන්ති ආපක්ඛි පාවිතතිසසිස. උච්චන්තිඨා පුනපුනං නිපජ්ජන්ති ආපක්ඛි පාවිතතිසසිස.

අනාපක්ඛි: එකාය නිපන්නාය අපරා නිසීදන්ති උභො වා නිසීදන්ති උමමක්ඛිකානං -පෙ- ආදිකමම්කානන්ති.”

පයමසිකඛාපදං නිට්ඨං

8. 6. 3

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිනිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දෙව එකසුරණපාපුරණා¹ තුවලෙට්ඨනති. මනුස්සා විහාරවාටිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිඨා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො දෙව එකසුරණපාපුරණා තුවලෙට්ඨසුනාති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං.

1. එකසුරණ පාපුරණා-ඉඡසං; Ho

4. 4. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැහැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවින්, මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් ගෘහී කාමහොගිනියන් මෙන් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොන්හු ද"යි. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොන්හු ද"යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවින් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොන්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවින් නම් පවිති වේ" යයි,

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුණියෝ: උපසපන් දුවෝ කියනු ලැබෙත්.

අළු එකමසෙදු තුවට්ටයනු: එකක හොන් කල්හි අනෙකක් හොවී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙදෙන මැ හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, නැතිට පුන පුනා හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකක හොන් කල්හි අනෙකක් හිදී නම්, දෙදෙන මැ හිදිත් නම්, උමමන්තිකාවනට ... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපදයි.

4. 4. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින්. මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ ගෘහීකාමහොගිනියන් මෙන් හොන්හු"දයි, හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

පාචිකියාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙකති: 'කථං හි නාම භික්ෂුනියො දො ඵකසුරණපාපුරණා තුවට්ටෙය්සනති'ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දො ඵකසුරණපාපුරණා තුවට්ටෙගාතිති. සචං භගවා. විගරහි වුදො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දො ඵකසුරණ- පාපුරණා තුවට්ටෙය්සනති. නෙතං භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤිසංඝා :

"යා පන භික්ෂුනියො දො ඵකසුරණපාපුරණා තුවට්ටෙය්සං පාචිකියා"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනියොති උපසම්පන්නායො වුාවනති.

දො ඵකසුරණපාපුරණා තුවට්ටෙය්සනති: තඤ්ඤෙව අසුරිකා තඤ්ඤෙව පාරුපනති ආපනති පාචිකියසීස.

ඵකසුරණපාපුරණෙ ඵකසුරණපාපුරණසඤ්ඤා තුවට්ටෙගාති ආපනති පාචිකියසීස, ඵකසුරණපාපුරණෙ වෙමතිකා තුවට්ටෙගාති ආපනති පාචිකියසීස, ඵකසුරණපාපුරණෙ නානසුරණපාපුරණසඤ්ඤා තුවට්ටෙගාති ආපනති පාචිකියසීස.

ඵකසුරණෙ නානාපාපුරණසඤ්ඤා¹ ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානසුරණෙ ඵකපාපුරණසඤ්ඤා² ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානසුරණ- පාපුරණෙ ඵකසුරණපාපුරණසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානසුරණ- පාපුරණෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානසුරණපාපුරණෙ නානසුරණපාපුරණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: වච්ඡානං දසෙසකා නිපජ්ජනති, උමච්ඡිකානං -පෙ- ආදිකම්මකානනති.

දුකියසික්ඛාපදං

- 1. නානාපාපුරණෙ-සා.
- 2. ඵකපාපුරණෙ-සා.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද” යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොච්ත් ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එකක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොච්ත් නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනියො: උපසපත්වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ඥෙ එකස්තරණප්‍රාචරණසංඝො කුච්චෙට්ඨය්‍යුං: එය මැ අතුරා එය මැ පොරවත් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො එකස්තරණප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු එක්වැ හොච්ත් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො විමති ඇතියාහු එක් වැ හොච්ත් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු එක් වැ හොච්ත් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකාස්තරණසංඝො නානාප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණසංඝො එකප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො විමති ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝො ඇතියාහු නම් ඇවැත් නැති.

අතරක් දක්වා හොච්ත් නම් ඇවැත් නොවේ. උම්මත්තිකාවනට... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තත්වසිකතාපදං

1. සාවකී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනඤ භික්ඛුනී බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හදදපි කාපිලානී¹ බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුසසා අය්‍යා හදද කාපිලානී බහුසුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාර-සමභාවිතානි, හදදං කාපිලානිං පඨමං පඨිරුපාසිතො පච්ඡා ජුලල-නඤං භික්ඛුනිං පඨිරුපාසනති. ජුලලනඤා භික්ඛුනී ඉසසාපකතා "ඉමා කිර අපිච්ඡා සනතුට්ඨා පච්චිත්තා අසංසට්ඨා යා ඉමා සඤ්ඤාත්තබහුලා විඤ්ඤාත්තබහුලා විහරන්ති"ති හදදය කාපිලානියා පුරතො වඩ්ඤමති පි තිට්ඨති පි නිසීදති පි සෙය්‍යමෙ කපෙති. උද්දි-සති පි උද්දිසාපෙති පි සජ්ඣායමෙ කරොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති: "කථං හි නාම අය්‍යා ජුලලනඤා අය්‍යාය හදදය කාපිලානියා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරිසසති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ජුලලනඤා භික්ඛුනී හදදය කාපිලානියා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජුලලනඤා භික්ඛුනී හදදය කාපිලානියා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරිසසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියො සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරෙය්‍යා පාවිත්තිය"න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අතෙඤ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤය භික්ඛුනියා.

සඤ්චිච්චාති: ජානන්ති සඤ්ඤානන්ති වෙච්ච අභිච්චරිතො වීති සකමො.

අඵාසුං කරෙය්‍යාති: ඉමිනා ඉමිසසා අඵාසු හවිසසතිති අනාපුච්ඡා පුරතො වඩ්ඤමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කපෙති උද්දිසති වා උද්දිසාපෙති වා සජ්ඣායං වා කරොති ආපත්ත පාවිත්තියසස.

1. හදද කාපිලානී - 89ii

කෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දූහැමි කථා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. හදා කාපිලානී තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දූහැමි කථා කරන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා වෙයි. මිනිස්සු ආර්යා හදා කාපිලානී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දූහැමි කථා කියන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා යැයි හදා කාපිලානිය පළමු කොට පර්යයුපාසනය කොට පසුව ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණීය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ ඊර්ණ්‍යාවෙන් මඩනා ලද්දී “මොහු වනාහි අපිස්වූවාහු යන්තුෂ්ට වූවාහු ප්‍රච්චික්ත වූවාහු අමිශ්‍ර වූවාහුය. යම්බඳු මොහු හැඟවීම් බහුල කොට ඇතියාහු විනවීම් බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙද්දැයි හදා කාපිලානියගේ ඉදිරියෙහි සක්මන් ද කෙරෙයි, සිටීම ද කෙරෙයි, හිඳීම ද කෙරෙයි, ශයනය ද කෙරෙයි, උදෙසීම ද කෙරෙයි, උදෙසවා ගැනීම ද කෙරෙයි, හැදැරීම ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනඤ්ඤා තොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියහට දැනැදැනැ අපහසු බව කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනඤ්ඤා මෙහෙණ හදා කාපිලානියහට දැන දැන අපහසු බව කෙරේදැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ හදා කාපිලානියහට දැනැදැනැ අපහසුබව කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො ... වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට දැනැ දැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

සඤ්චිච්ච: දන්ති මොනවට දන්ති සිතා නිසැක සිත මෙහෙයවා ව්‍යතික්‍රමයැ.

අථාසුං කරෙයා: මෙයින් මැයහට අපහසුවෙක් වන්නේ යැයි නො පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටී නම් හෝ හිඳී නම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙසවා නම් හෝ හැදැරීම කෙරේ නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා සඤ්ච්චි අඵාසුං කරොති ආපතති පාචිතියසීස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා සඤ්ච්චි අඵාසුං කරොති ආපතති පාචිතියසීස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්න සඤ්ඤා සඤ්ච්චි අඵාසුං කරොති ආපතති පාචිතියසීස.

අනුපසම්පන්නාය සඤ්ච්චි අඵාසුං කරොති ආපන් දුක්ඛ-
ටසීස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛටසීස.
අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛටසීස. අනුපසම්පන්නාය
අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛටසීස.

අනාපතති: න අඵාසුං කතතුකාමා, ආපුච්ඡා පුරතො වඩකමති
වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙයාං වා කපෙති උද්දිසති වා
උද්දිසාපෙති වා සඋකායං වා කරොති, උච්චිතියකාය -පෙ- ආදි-
කමෙකායාති.

තනියසිකඛාපදං.

4. 4. 4

චතුස්සිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනඤ්ඤා
භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීනිං නෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය
උස්සුකකං කරොති.

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උච්චිතියකායී වියනා
විපාවෙතති: “කථං හි නාම අයා චුලලනඤ්ඤා දුක්ඛිතං සහජීවීනිං.
නෙව උපට්ඨෙසීති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරිසීති”ති.
-පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීනිං.
නෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොතීති. සචං
භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ,
චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීනිං නෙව උපට්ඨෙසීති න
උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරිසීති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං
වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං
සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීනිං නෙව උපට්ඨෙසීති න
උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරෙයා පාචිතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමීං
අසෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසු බව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකහට දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අපහසුබව නො කරනු කැමැත්තී නම්, පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටී නම් හෝ හිඳිනම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙස්වා නම් හෝ හැදැරීම කෙරේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදීකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

කෙවන සිකපද යි.

4. 4. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කෙරෙයි. උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනඤා තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා”දැයි ... සැබැද මහණෙනි, ජුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නො මැ උවැටන් කෙරේද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේදැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියට නො මැ උවැටන් කෙරේ නම් උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනි: ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

දුක්ඛිතා නාම: ගිලානා වුච්චති.

සහජීවිනී නාම: සද්ධිවිභාරිනී වුච්චති.

නෙව උපට්ඨයානි: න සයං උපට්ඨයා.

න උපට්ඨාපනාය උසස්සකකං කුරෙයානි: න අක්ඛං ආණාපෙයා
නෙව උපට්ඨසාමී න උපට්ඨාපනාය උසස්සකකං කර්මසාමීති ධුරං
නිකඛිතමනෙත ආපතති පාච්ඤාසාදි. අනෙතවාසිනිං වා අනුප-
සම්භං වා නෙව උපට්ඨනී න උපට්ඨාපනාය උසස්සකකං කරොති
ආපතති දුක්ඛට්ඨසා.

අනාපතති: සති අනතරායෙ පරියෙසිතා න උභති, ගිලානාය
ආපද්දු උම්මන්කාය -පෙ- ආදිඤ්ඤායානි.

වතුසුඛිකවාපදං.

4. 4. 5

පඤ්චමසිකවාපදං

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - නෙත ඛො පන සමයෙන හද්ද කාපිලානී
සාකෙතෙ වසං උපගතා හොති. සා කෙනවීදෙව උඛාලොහා¹
චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනියා සකභිකෙ දුතං පාලෙයි. "සචෙ මෙ අයා
චුලලනඤ්ඤා උපස්සයං දදෙයා ආගච්ඡයාමහං සාවඤ්ඤී"තී. චුල-
ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී එවමාහ: "ආගච්ඡතු දසසාමී"ති. අථ ඛො හද්ද
කාපිලානී සාකෙතා සාවඤ්ඤී අගමායි. චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී හද්ද
කාපිලානියා උපස්සයං අදයි. නෙත ඛො පන සමයෙන චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී
බහුසුඛතා හොති භාණිකා වීසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හද්දපි
කාපිලානී බහුසුඛතා² හොති භාණිකා වීසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං
කාතුං උළාරසම්භාවිතා. මනුස්සා අයා හද්ද කාපිලානී බහුසුඛතා
භාණිකා වීසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසම්භාවිතාති
හද්දං කාපිලානීං පඨමං පසිරුපාසිතා පච්ඡා චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනීං.
පසිරුපාසාති. චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ඉසසාපකතා "ඉමා කීර අඤ්ඤා
සතතුට්ඨා පටිච්ඡා අසංසට්ඨා යා ඉමා සඤ්ඤාභිබහුලා වීඤ්ඤාභි
බහුලා විභරතී"ති කුපිතා අනතමනා හද්දං කාපිලානීං උපස්සයා
නිකකංගී.

1. සා කෙනවීදෙව කර්මයෙන උඛාලොහා-මඡසං,
2. බහුසුඛතායෙව -මඡසං.

දුක්ඛිතා නම: ගිලනැයි කියනු ලැබෙයි.

සහජීවී නම: සද්ධිවිහාරිනී කියනු ලැබෙයි.

නෙව උපටෙය්‍යා: නොමෝ උවටැන් නො කෙරෙයි.

න උපට්ඨාපනාය උසසුකකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

නොමැ උවටැන් කරන්නෙමී උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කරන්නෙමී යි ධුරන්කෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිනී ඇවැත් වෙයි. අතැවැසිනියකට හෝ අනුපයපනකහට හෝ නොමැ උවටැන් කෙරේ නමී උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නමී දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇතිකල්හි, සොයා නො ලබා නම, ඇවැත් නැත. ගිලනහට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 4. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි විනාහි හදා නාපිලානී නොමෝ සාකෙතයෙහි වස් එළැඹියා වෙයි. ඔනොමෝ කිසියම් කරුණෙකින් උවදුරට පැමිණියා චුල්ලනන්ද හික්ෂුණියගේ සමීපයෙහි දුතයකු යැවූ යැ. “ඉදින් ආයතී චුල්ලනන්ද නොමෝ මාහට අසපුවක් දෙන්නී නම මම සැවැතට එන්නෙමී”යි. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණී ‘පැමිණේවා දෙන්නෙමැ’යි මෙසේ කිවූ යැ. ඉක්බිති හදා කාපිලානී නොමෝ සාකෙතයෙන් සැවැතට පැමිණියා යැ. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණී හදා කාපිලානීහට අසපුවක් දුනු යැ. එසමයෙහි චුල්ලනන්ද හික්ෂුණී බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමී කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. හදා කාපිලානී නොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමී කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදර සම්භාවිතවූවා වෙයි. මිනිස්සු ආයතී හදා කාපිලානී නොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමී කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදරසම්භාවිතවූවායයි හදා කාපිලානීය පළමුව පර්යයුපාසනය කොට පසු වැ චුල්ලනන්ද හික්ෂුණීය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණී ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මඬනා ලද්දී “යම්බදු මොහු හැඟවීම බහුල කොට ඇතියාහු විනවීම බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙත් ද, මොහු අපිස් ඇතියාහු ල, ලද දෙයින් සතුටු වන්නාහු ල; ප්‍රකර්ෂවිචෙක ඇතියාහු ල, ගිහියන් හා නොගැටුනාහු ලැ යි, කිපියා නො සියලන් වූවා හදා කාපිලානීය අසපුවෙන් ඇද දැවූ යැ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

2. යා තා භික්ෂුනියො අජීවිතා -පෙ- තා උප්පාදායනාභි වියතති විපාලෙනති "කථං හි නාම අයා ඉප්පානඤ්ඤා අයාය හද්දය කාපිලානියා උපසසයං දඤා කුපිතා අනත්තමනා නික්කධිසිසති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඉප්පානඤ්ඤා භික්ඛනී හද්දය කාපිලානියා උපසසයං දඤා කුපිතා අනත්තමනා නික්කධිසිති. සච්චං හගවා. විගරහි චුඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඉප්පානඤ්ඤා භික්ෂුනී හද්දය කාපිලානියා උපසසයං දඤා කුපිතා අනත්තමනා නික්කධිසිසති. නෙතං භික්ඛවෙ, අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිංඝාපදං උද්දිසන්තා:

'යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුනියා උපසසයං දඤා කුපිතා අනත්තමනා නික්කධෙසියා වා නික්කධිසාපෙයා වා පාචිත්තිය'නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤා භික්ෂුනියා.

උපසසයො නාම: කවාටඛඤ්ඤා චුච්චති.

දඤාති: සයං දඤා.

කුපිතා අනත්තමනාති: අනභිරඤ්ඤා ආහතචිත්තා ඛිලපාතා.

නික්කධෙසියාති: ගඤ්ඤා ගභෙඤා පමුඛං නික්කධිති ආපත්ති පාචිත්තියසස. පමුඛෙ ගභෙඤා ඛහි නික්කධිති ආපත්ති පාචිත්තියසස. එතෙන පයොගෙන ඛහුකෙපි ඤාචෙ අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියසස.

නික්කධිසාපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛංසස.* සකිං ආණනා ඛහුකෙපි ඤාචෙ අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියසස. උපසමපනාය උපසමපනාසඤ්ඤා උපසසයං දඤා කුපිතා අනත්තමනා නික්කධිති වා නික්කධිසාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියසස. උපසමපනාය වෙමනිකා උපසසයං දඤා කුපිතා අනත්තමනා නික්කධිති වා නික්කධිසාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියසස. උපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤා උපසසයං දඤා කුපිතා අනත්තමනා නික්කධිති වා නික්කධිසාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියසස.

* ආණාපෙති නික්කධිසාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසසාති ගලිතං විය දිසසතෙ. එඤ්ඤා අඤ්ඤා ආණාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසසාති මරමච්චො සධිති පිටකෙ පරිඤාධිතං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද නොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වුවා ඇදදැමූ දැ” යි ... සැබැද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වුවා ඇදදැමූ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වුවා ඇද දැමූද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වුවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති වේ” යැ යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

උපසාය නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

දඬා: නොමෝ දී.

කුපිතා අනතමනා: නො දැලුණි හැනුනු සිතැන්ති හටගත් ක්‍රොධහුල් ඇත්තී.

නිකකඬියා: ගැබෙහි ගෙනෑ අග්දෙරියට ඇද දමානම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අග්දෙරියෙහි ගෙනෑ බැහැරට ඇද දමා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එක් පියොවෙකින් බොහෝ වූද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිකකඬියාපෙයා: මෙරමාහට අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වූ ද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ. උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇත්තී අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වුවා ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වුවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇත්තී අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වුවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අකවාටබඤ්ඤා නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අනුපසමපනනං කවාටබඤ්ඤා වා අකවාටබඤ්ඤා වා නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අනුපසමපනනය උපසමපනනසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අනුපසමපනනය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අනුපසමපනනය අනුපසමපනනසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස.

අනාපතති: අලජජිනිං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා උඉච්ඤතිකං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා භණ්ඩන කාරිකං -පෙ-කලභකාරිකං -පෙ- විවාදකාරිකං -පෙ- භස්සකාරිකං -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරිකං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා අනොතවාසිනිං වා සද්ධිවිහාරිනිං වා නසමොච්ඤතනිං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨ්ඨාපෙති වා උඉච්ඤතිකාය -පෙ- ආදිකමිඨ්ඨායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

4. 4. 6

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාදිත්ථි නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී සංසට්ඨා චිහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තනාපි.¹ යා තා භික්ඛුනීයො අප්ච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඩකාළි සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තනාපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී සංසට්ඨා චිහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තනාපිති. සච්චං භගවා. විගරහි චුඤ්ඤා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තනාපි. නෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

1. ගහපතිපුත්තනාපි - මජ්ඣ. නි.

ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කවුළු නො බැඳියකින් ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කවුළු බැඳියකින් හෝ කවුළු නො බැඳියකින් හෝ ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අලජ්ජිනියක ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ උම්මත්තිකාවක ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඛනිරකාරියක ... කලහකාරියක ... විවාදකාරියක ... භස්සකාරියක ... සඨසයා කෙරෙහි අධිකරණකාරියක ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ මොනවට නො පවත්නා අතවැසිනියක හෝ සද්ධිවිහාරිණියක හෝ ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද සි

4. 4. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී වෙසෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආයතී වණ්ඛකාළී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී වුසු දැ” යි ... සැබෑද මහණෙනී, වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී වෙසේ දැ යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනී, වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී වුසු ද? මහණෙනී, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනී, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාවිච්චිය පාළු හිතවුන් වීභවෙහි

“යා පන හිතවුන් සංසඨා වීභවයා ගහපතිනා වා ගහපති-
පුතෙතන වා සා හිතවුන් හිතවුන්හි එවමයා වවනියා: “මායො
සංසඨා වීභවී ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි. විවිච්චයො විවෙක-
කෙඤ්ඤව හගිනියා සඛෙහා වණෙණනී”ති. එවකෙව සා හිතවුන් හිතවුන්හි
වුච්චමානා තථෙව පගගණෙහයා සා හිතවුන් හිතවුන්හි යාවතකියං
සමනුභාසිතඛො තසා පටිනිසසගගාය. යාවතකියකෙව සමනුභාසියමානා
තං පටිනිසසපෙජයා ඉච්චතං කුසලං. නො වෙ පටිනිසසපෙජයා
පාවිච්චිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්හි: -පෙ- අයං ඉමසමී.
අපෙ අධිපෙතා හිතවුන්හි.

- සංසඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කායිකවාචසිකෙන සංසඨා.
- ගහපති නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති.
- ගහපතිපුතෙතා නාම: යෙ කෙචි පුතභාතරො.¹
- සා හිතවුන්හි: යා සා සංසඨා හිතවුන්හි.
- හිතවුන්හිහි: අඤ්ඤාහි හිතවුන්හි.

යා පසසනති යා සුඤ්ඤාති තාහි වතතඛො “මායො සංසඨා
වීභවී ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි විවිච්චයො, විවෙකකෙඤ්ඤව හගිනියා
සඛෙහා වණෙණනී”ති. දුතියමපි වතතඛො-තතියමපි වතතඛො සචෙ
පටිනිසසපෙති ඉච්චතං කුසලං, නො වෙ පටිනිසසපෙති ආපතන
දුකකටසස. සුඤ්ඤා න වදනති ආපතන දුකකටසස. සා හිතවුන් සඛෙ-
මජ්ඣයි ආකඤ්ඤා වතතඛො: “මායො සංසඨා වීභවී ගහපතිනාපි
ගහපතිපුතෙතනාපි, විවිච්චයො, විවෙකකෙඤ්ඤව හගිනියා සඛෙහා
වණෙණනීති. දුතියමපි වතතඛො— තතියමපි වතතඛො. සචෙ පටි-
නිසසපෙති ඉච්චතං කුසලං, නො වෙ පටිනිසසපෙති ආපතන දුකකටසස.
සා හිතවුන් සමනුභාසිතඛො. එවකෙව පන හිතවුන්, සමනුභාසිතඛො
බාහුය හිතවුන්හි පටිබලාය සඛෙහා ඤාපෙතඛො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සංසො අයං ඉප්පනාමා හිතවුන්
සංසඨා වීභවති ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි, සා තං වදනී.
නපටිනිසසපෙති, යදි සඛෙහා පතනකලං සඛෙහා ඉප්පනාමං
හිතවුන්. මනුභාසෙයා තසස වතදුසස පටිනිසසගගාය එසා ඤාති.

1. එවකෙව සා - මජ්ඣ.,
2. යො කොචි පුතභාතරො - සී.ඉ.

“යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු සමඟ හෝ ගැහැවිපුතකු සමඟ හෝ හැනුනී වෙසේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ: “ආයතාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඬසයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණනා කෙරේ යැ”යි. මෙසේ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දඩ්වැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් එය දුරලනු පිණිස තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණය කරනු ලබන්නී එය දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා දැහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සංසඬයා නම්: අනුලොමී නොවූ කායිකවාචයික ප්‍රයොගයෙන් හැනුනී යැ.

ගහපති නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙයි වෙසේ නම් හේ යැ.

ගහපතිපුතක නම්: යම් කිසි දරුවා කෙනෙක්.

සා භික්ඛුනී: ගිහියන් හා හැනීසිටි යම් ඒ මෙහෙණක් තොමෝ යැ.

භික්ඛුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසිනි.

යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකින් ද යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසන් ද ඔවුන් විසින් කිය යුතුයැ. ආයතාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඬසයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කිය යුත්තී යැ. ආර්යාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන් වව. සඬසයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. ඒ මෙහෙණ සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬසයා දැන්විය යුත්තේ යි.

ආර්යාවෙනි, සඬසයා මවදන් අසාවා, මේ චේනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුතු ද සමඟ හැනීගියා වාසය කෙරෙයි. ඕතොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරුලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬස තෙමේ මෙතම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සමනුභාෂණය කරන්නේ යැ. මේ භද්දතී යි.

පාචිත්තිය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙතා

සුඤ්ඤානං මෙ අයොග්ග සංඛේතා අයං ඉත්ථානාමා භික්ඛුනී සංසඨ්ඨා වීභරතී ගහපතීනාපි ගහපතීපුකෙතනාපි. සා තං වහුං නපච්චිනීසසජ්ජති. සංඛේතා ඉත්ථානාමං භික්ඛුනීං සමනුභාසතී තස්ස වජ්ඣාස පටිනීසසග්ගාය. යස්සා අයායාය ඛමතී, ඉත්ථානාමාය භික්ඛුනීයා සමනුභාසනා තස්ස වජ්ඣාස පටිනීසසග්ගාය. සා තුඤ්ඤාස යස්සා නකඛමති සා භාසෙයා. දුතියමි ඵතමත්ථං වදමී -පෙ- තතියමි ඵතමත්ථං වදමී -පෙ- සමනුභවංඨා සංඛේතා ඉත්ථානාමා භික්ඛුනී තස්ස වජ්ඣාස පටිනීසසග්ගාය, ඛමති සංඛේතා තසමා තුඤ්ඤී. ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

සද්දන්තියා දුක්ඛටං. දච්චි කලෙච්චාචාහි දෙච දුක්ඛටා. කමමචාචා-පටියොසානෙ ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නපච්චිනීසසජ්ජති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම චෙමතිකා නපච්චිනීසසජ්ජති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නපච්චිනීසසජ්ජති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමම සඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපතී: අසමනුභාසනතියා, පටිනීසසජ්ජනතියා, උමමත්තිකාය -පෙ- අදිකමිකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 4. 7

සතතමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං— තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො අනෙතාරචෙඨ සාසඛකසමමතෙ සපච්චගයෙ අසථීකා වාරිකං වරතතී. ධුක්ඛා දුසෙනතී. යා තා භික්ඛුනීයො අපිච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාචෙනතී: “කථං හි නාම භික්ඛුනීයො අනෙතාරචෙඨ සාසඛකසමමතෙ සපච්චගයෙ අසථීකා වාරිකං වරිසසතතී”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො අනෙතාරචෙඨ සාසඛකසමමතෙ සපච්චගයෙ අසථීකා වාරිකං වරතතීති. සච්චං හගවා. වීභරති ධුද්දො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො අනෙතාරචෙඨ සාසඛකසමමතෙ සපච්චගයෙ අසථීකා වාරිකං වරිසසතතී. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනනානං වා පසාදයමෙ -ප- ඵවස්ථි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

ආර්යාවෙහි සධ්‍යයා මවදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුතු ද සමඟ හැනීගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. සධ්‍යයා මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය කෙරෙයි. මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය යම් ආයතීවකට රුස්නේ නම් ඕනොමෝ නිහඬ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි. ... මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සධ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණය කරන ලද්දී යැ. සඟනට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙකම් වදනින් දෙදුකුළා යැ. කම් වදන් පිරියතැ පවිකි ඇවැත් වෙයි.

දහැමිකම්හි දහැමිකම් සන් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිකි ඇවැත් වෙයි. දහැමිකම්හි විමකි ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිකි ඇවැත් වෙයි. දහැමිකම්හි නො දහැමිකම් සන් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිකි ඇවැත් වේ.

නො දහැමිකම්හි දහැමිකම් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකම්හි විමකි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකම්හි නො දහැමිකම් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණය නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 4. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. ධූතියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද" යි... හැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු හැසුරුණාහු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රයත්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස භෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිත්‍යය පාළු හික්කුනිවිභවෙහා

“යා පන හික්කුනි අනෙකාරවෙට්ඨ සාසධකසමමනෙ සප්පච්ඡයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරෙයා පාචිත්තිය”නති.

යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමඤ්චිං අපෙ අධිපෙපතා හික්කුනිති.

අනෙකාරවෙට්ඨති: යසස වීථිනෙ විහරති තසස රවෙට්ඨ.

සාසධකං නාම තඤ්චිං මග්ගෙ වොරානං නිව්චෙට්ඨාකාසො දිසසති භුක්කොකාසො දිසසති ධීනොකාසො දිසසති නිසික්කොකාසො දිසසති නිපක්කොකාසො දිසසති.

සප්පච්ඡයං නාම: තඤ්චිං මග්ගෙ වොරෙහි මනුසසා හතා දිසසනති විදුත්තා දිසසන්ති ආකොච්චා දිසසන්ති.

අසත්ථිකා නාම: චිනා සපෙත

වාරිකං වරෙයාති: කුක්කුට්ඨපාදෙ භාමෙ භාමනාතරෙ භාමනාතරෙ ආපත්ති පාචිත්තියසස. අභාමනෙ අරඤ්ඤෙ අඤ්ඤාපනෙ අඤ්ඤාපනෙ ආපත්ති පාචිත්තියසස.

අනාපතති: සපෙත සහ ගච්ඡති, ඛෙමෙ අප්පහයෙ ගච්ඡති, ආපදසු උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

සත්තමසිකඛාපදං

4. 4. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්කුනියො තිරොරවෙට්ඨ සාසධකසමමනෙ සප්පච්ඡයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරහති. ධුත්තා දුසෙහති. යා නා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උච්ඡායනති ඛියනති විපාචෙහති: “කථං හි නාම හික්කුනියො තිරොරවෙට්ඨ සාසධකසමමනෙ සප්පච්ඡයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිසසහති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ, හික්කුනියො තිරොරවෙට්ඨ සාසධක සමමනෙ සප්පච්ඡයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරහතිති. සච්චං හගවා. විහරහි ධුදෙඛා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ, හික්කුනියො තිරොරවෙට්ඨ සාසධකසමමනෙ සප්පච්ඡයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිසසනති. නොතං හික්කවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියහභු:

“යා පන හික්කුනි තිරොරවෙට්ඨ සාසධකසමමනෙ සප්පච්ඡයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරෙයා පාචිත්තිය”නති.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රට තුළ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිත්‍රී වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...හික්කුණි... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

අනෙකාරටෙය: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් ඔහුගේ රටෙහි යැ.

සාසධක නම: එ මහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහරකිස කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටී තැනෙක් පැනෙයි, හුන් තැනෙක් පැනෙයි. හොත් නැනෙක් පැනේ.

සසවිභය නම: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නයන ලද මිනිස්සු පැනෙති. වොලෝ ගන්නා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙති.

අසත්‍රිකා නම: ගැල් සාත්තුව හැරැ.

වාරිකා වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමතුරෙහි ගමතුරෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. නො ගමවූ අරන්හි අධියොත්තෙහි අධියොත්තෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම් දෙසම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 4. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත්. වූතියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරුණාහු ද” යි, ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවකුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වනාහි සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකාවෙහි හැසිරේ නම් පවිත්‍රී වේ” ය යි.

පාච්ඤායනාදි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— භික්ෂුනීති: —පෙ— අයං ඉමස්මිං අපො අධිපොතා භික්ෂුනීති.

තිරොරට්ඨෙති: යස්ස විජිතෙ විහරති තං ධම්මෙතො අඤ්ඤාසන රට්ඨෙ.

සාසධිකං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරානං නිව්ට්ඨොකාසො දිස්සති භුතොකාසො දිස්සති ධීතොකාසො දිස්සති නිසිනොකාසො දිස්සති නිපනොකාසො දිස්සති.

සප්පභයං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරෙහි මනුස්සා හතා දිස්සන්ති විලුක්ඛා දිස්සන්ති ආකොච්ඡා දිස්සන්ති.

අසප්පිකා නාම: චිනා සප්පෙන.

චාරිකං චරෙය්‍යාති: කුකුටසම්පාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාච්ඤායසං. අගාමකෙ අරඤ්ඤා අඤ්ඤායොජනෙ අඤ්ඤායොජනෙ ආපත්ති පාච්ඤායසං.

අනාපත්ති: සප්පෙන සහ ගච්ඡති, ඛෙමෙ අප්පභයෙ ගච්ඡති, ආපදස්සු උමුඤ්ඤාය —පෙ— ආදිකමිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

4. 4. 9

නවමසිකඛාපදං,

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළචනෙ ක්ලඤ්ඤනිවාපෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො අනොභවස්සං චාරිකං චරන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනීයො අනොභවස්සං චාරිකං චරිස්සන්ති. හරිතාති තිණාති¹ සමුද්දන්තා එකිනදියං ජීවං විභෙදෙන්නා බහු බුද්ධකෙ පාණෙ සධිකානං ආපාදෙන්නා”ති.

2. අනෙසාස්සං ඛො භික්ෂුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනතානං යා තා භික්ෂුනීයො අප්පභයං —පෙ— තා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනති “කථං හි නාම භික්ෂුනීයො අනොභවස්සං චාරිකං චරිස්සන්ති”ති —පෙ— සච්චං කිර භික්ෂුවෙ, භික්ෂුනීයො අනොභවස්සං චාරිකං චරන්ති” ති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා — පෙ — කථං හි නාම භික්ෂුවෙ, භික්ෂුනීයො අනොභවස්සං චාරිකං චරිස්සන්ති. තෙනං භික්ෂුවෙ, අප්පභයානං චා පසාදය — පෙ — එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ, භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී අනොභවස්සං චාරිකං චරෙය්‍යා පාච්ඤාය”නති.

1. හරිතාති තිණාතිව - මජ්ඣ., සිද්ධි ii

2. යා පත: යම්, යම්බඳු...භික්ෂුවනී...මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කිරොරට්ඨ නම: යමක්භුගේ රටෙහි වෙසේ නම් එය තබා අනෙකක්භුගේ රටෙහි යැ.

සාසධික නම: එ මහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර කිය කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටී තැනෙක් පැනෙයි. හුන් තැනෙක් පැනෙයි, හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසවිභය නම: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නැසූ මිනිස්සු පැනෙති, වොලොගන්තා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙත්.

අසත්තා නම: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකා වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමතුරෙහි ගමතුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්ති අධියොත්තෙහි අධියොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම්. ක්ෂෙම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 4. 9

නවවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහනුවට වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ඇතුළුවසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ නිල්තණ මඩින්තෝ එකේන්ද්‍රිය ජීවය පෙළන්නෝ බොහෝ කුඩා පණුවන් විනාශයට පමුණුවන්නාහු වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත් දැ යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි.... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාච්ඤාසාදි භික්ඛුනීවිභවෙහා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

අනෙතාවයානති: පුරිමං වා තෙමාසං පඤ්චමං වා තෙමාසං අවසිකා.

වාරිකං වරෙයානති: කුකුලටසමපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපකන් පාවිතියසං. අගාමකෙ අරඤ්ඤ අඤ්ඤායොජනෙ අඤ්ඤායොජනෙ ආපකන් පාවිතියසං.

අනාපකති: සත්තාහකරණියෙන ගවජති, තෙනවී උඛ්ඛාලහා ගවජති, අපදසු උමමකන්කාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකඛාපදං.

4. 4. 10

දසමසිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති වෙඵවනෙ කලඤ්ඤනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො තපෙඵ රාජගහෙ වසං. වසන්ති. තප් හෙමනතං තප් ගිමහං. මනුසසා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “ආහුඤ්ඤා භික්ඛුනීනං දියා අඤ්ඤාකාරා න ඉමාසං දියා පකඛායනති”ති.¹

2. අඤ්ඤාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙයං මනුසසානං උජ්ඣායනානං ඛියනනානං විපාවෙනනානං. අඵ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමසං ආරොචෙසුං. භික්ඛු හගවතො එතමසං ආරොචෙසුං. අඵ ඛො හගවා එතසමීං නිදනෙ එතසමීං පකරණෙ ධම්මීකඵං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙතසි. තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤාපෙසසාමී දස අඤ්ඤායොජනෙ පටිඵඵ: සඤ්ඤාසුඤ්ඤාය -පෙ- සඤ්ඤාමමට්ඨිකියා විනායානුගහණාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී වයසං වුඤ්ඤා වාරිකං න පකඛමෙයා අනතමයො ඡපඤ්ඤායොජනානිපි පාවිතිය”නති.

1. පෙකඛායනති - සිඞ්ඞි

3. යා පනා: යම, යමබ්ද...භික්ඛුනී...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ඛුණි යි.

අනෙකාවසයං: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ නො වැස.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇතිගමෙහි නම ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්හි අධියොත්තෙහි අධියොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

සත්තාහකරණියයෙන් යේ නම්, කිසිවකු විසින් උවදුරු කරන ලද්දී 'යේ' නම්, ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සිකපද යි.

4. 4. 10

දසම සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළවන නම් කලන්දකනිවාසයෙහි වැඩුවෙයෙනී, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ එහි මැ රජගහනුවර වස් වෙසෙති. හිමන් සමය එහි යැ ගිමන් සමය එහි යැ. මිනිස්සු ලමු ාකාට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණන්ට දිගුහු හකයහ, අඳුරුයහ, මොවුන්ට දිසාවෝ නො වැටහෙති”යි.

2. භික්ඛුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පටිසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ භික්ඛුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. භික්ඛුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දැහැමි කපා කොට භික්ඛුන් ඇමතු සේක. එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඨසයාගේ මනාබව පිණිස යැ... සසුන් තිරකල් පැවැත්ම පිණිස යැ. විනයට රුකුල් පිණිස යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනකුදු වාරිකායෙහි නොයේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිතය පාළු හික්වුනිවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— හික්වුනිති: —පෙ— අය. ඉමසුං අපෙ අධිපෙතා හික්වුනිති.

වසං වුඤා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං වසං වුඤා වාරිකං න පකකම්සසාම් අනාමයො ජපභඤ්ච යොජනානිපිති ධුරං නිකම්තමතෙත ආපතති පාවිතියසං.

අනාපතති: සති අනාරායෙ පරියෙසිඤා දුතිසිකං හික්වුනි. න ලහති, හිලානාය ආපදසු උමමතිකාය —පෙ— ආදිකමම්කායාති.

දසමසිකාපදං.

තුච්චචගෙගා චතුඤා.

තසසුඤ්ඤා:

සෙයාඤ්ඤාචාසුකං දුකම්තා උපසංගෙයන ච සංසට්ඨා දුච්ච රට්ඨා අනෙතාචකෙතන වාරිකාති.

3. යා පන: යම, යමබදු...භික්ෂුනී...මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

වසංචුක්ඛා නම: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනකුදු වාරිකායෙහි නො යන්නෙමී යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් දැති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපදයි.

චතුර් තුවට වරී යි.

එහි උද්දනය:-

සෙය්‍ය යැ එකකුරණ යැ අඵාසුක යැ දුකඛිත යැ උපක්ඛය සමඟ සංසට්ඨ යැ අනෙකාරට්ඨ-තිරොරට්ඨ දෙක යැ අනෙකා-වක්ඛය සමඟ වාරිකා යැ යි.

4. 5. 1

පශ්චාත්කාමය

1. තෙත සමයෙන් බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙත බො පන සමයෙන් රඤ්ඤ පසෙනදීසස කොසලසස උය්‍යානෙ විතතාගාරෙ පටිභානවිතතං කතං හොති. බහු මනුසසා විතතාගාරං දසසනාය ගච්ඡන්ති. ඡබ්බගගියාපි භික්ඛුනියො විතතාගාරං දසසනාය අගමංසු. මනුසසා උජ්ඣායනති ඛීයනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො විතතාගාරං දසසනාය ගච්ඡසන්ති සෙය්‍යථාපි ගිභී කාමභොගිනියොති.

2. අසෙසාසුං බො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනනානං ඛීයනනානං විපාවෙනනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛීයනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො විතතාගාරං දසසනාය ගච්ඡසන්ති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො විතතාගාරං දසසනාය ගච්ඡන්ති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො විතතාගාරං දසසනාය ගච්ඡසන්ති. තෙතං භික්ඛවෙ, අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිකඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකංඛාපදං උද්දිසන්තු:

‘යා පන භික්ඛුනී රාජාගාරං වා විතතාගාරං වා ආරාමං වා උය්‍යානං වා පොකංචරණිං වා දසසනාය ගච්ඡෙය්‍ය පාවිතතීය’ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අජෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

රාජාගාරං නාම: යසු කසුචී රඤ්ඤ කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

විතතාගාරං නාම: යසු කසුචී මනුසසානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

ආරාමො නාම: යසු කසුචී මනුසසානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

උය්‍යානං නාම: යසු කසුචී මනුසසානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

පොකංචරණි නාම: යසු කසුචී මනුසසානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

4. 5, 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැකැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙයෙහි. එසමයෙහි වනාහි ප්‍රසෙනජීන් කොශල රාජයාගේ උයනෙහි වූ විත්‍රාගාරයෙහි ප්‍රතිභාන විත්‍රයෙක් කරන ලද්දේ වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙහි. සවග මෙහෙණේ ද විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ය ... මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහී කාමභොගිනියන් මෙන් විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද" යි.

2. හිඤ්ඤානු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවගමෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද" යි. ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් රාජාගාරයක් හෝ විත්‍රාගාරයක් හෝ ආරාමයක් හෝ උයනක් හෝ පොකුණක් හෝ දැකීම පිණිස යේ නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිඤ්ඤානී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස්කරන ලද හිඤ්ඤානී යි.

රාජාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ රජුට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දේ වෙයි.

විත්‍රාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

ආරාම නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

උයාන නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළින්නට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

පොකුණ නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරනලද්දී වේ.

පාචිත්තිය පාළු හික්කුනිඳි හටබෙයා

දසසනාය ගව්නි ආපනති දුක්කටසස. යඤ්ථ ධීතා පසසති ආපනති පාචිත්තියසස. දසසනුපචාරං විජහිතො පුනපපුනං පසසති ආපනති පාචිත්තියසස. එකමෙකං දසසනාය ගව්නි ආපනති දුක්කටසස. යඤ්ථ ධීතා පසසති ආපනති පාචිත්තියසස. දසසනුපචාරං විජහිතො පුනපපුනං පසසති ආපනති පාචිත්තියසස.

අනාපනති: ආරාමෙ ධීතා පසසති, ගව්නතී වා ආගව්නතී වා පසසති, සති කරණියෙ ගතො පසසති, ආපදසු, උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පටමසිකඛාපදං.

4, 5, 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ථී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන හික්කුනියො ආසන්දිමපි පලලඛකමපි පරිභුඤ්ජනතී. මනුසසා විහාරචාරීකං ආභිණ්ඛනතා පසසිතො උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනියො ආසන්දිමපි පලලඛකමපි පරිභුඤ්ජනතී සෙයාපාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති.

2. අසොසාසුං ඛො හික්කුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා හික්කුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනියො ආසන්දිමපි පලලඛකමපි පරිභුඤ්ජනතී”ති. -පෙ- සච්චං කීර හික්කවෙ හික්කුනියො ආසන්දිමපි පලලඛකමපි පරිභුඤ්ජනතී. සච්චං භගවා. විගරහී ධුඤ්ඤා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ හික්කුනියො ආසන්දිමපි පලලඛකමපි පරිභුඤ්ජනතී. තෙනං හික්කවෙ අපසසනතානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන හික්කවෙ හික්කුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියනතු:

“යා පන හික්කුනී ආසන්දිං වා පලලඛකං වා පරිභුඤ්ජනසා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනීති -පෙ- අයං ඉමසමීං අඤ්ඤෙ අධිපෙතනා හික්කුනීති.

ආසන්දි නාම: අතිකකන්තපමාණා චූචති.

පලලඛකා නාම: ආහරිමෙහි වාලෙහි කතො භොති.

පරිභුඤ්ජනසාති: තසමීං අභිනිසිදති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපනති පාචිත්තියසස.

දැකීම පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුනපුනා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දැකීම පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුනපුනා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දැකී නම්, යන්නී හෝ එන්නී හෝ දැකී නම්, කරණී ඇති කල්හි ගොස් දැකී නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 5. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි විනාහි මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමහොගිනියන් වෙත් දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙහි මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙහි, මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රයන්තයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි; මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දික්භහලා පුටු හෝ පලභ හෝ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු... භික්ඛුනී ... මෝ නොමෝ මේ දැරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආසජ්ඣී නම්: ඉක්ම වූ පමණ ඇතියා කියනු ලැබේ.

පලලබ්භ නම්: ඇරැහිදුවා කළ වග රුවින් කරන ලද්දේ වෙයි.

පරිභුඤ්ජය්‍යා: එහි වැදහිදී නම් හෝ වැද හොචී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාච්ඤාය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

ආනාපතනී: ආසන්දියා පාදෙ ඡිඤ්ඤා පරිභුඤ්ජනී, පලලඛකාස වාලෙ භිඤ්ඤා පරිභුඤ්ජනී, උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානී.

දුතිය සිකඛාපදං

4. 5. 3

තතිය සිකඛාපදං

1. යාවස්ථි නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො සුඤ්ඤං කන්තනනී. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිඤ්ඤානතා පසසිඤ්ඤා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනතී: “කථං හී නාම භික්ඛුනියො සුඤ්ඤං කන්තසසනති සෙයාපාපි ගිහී කාමභොගිනියො”තී.

2. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනතී: “කථං හී නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො සුඤ්ඤං කන්තසසනති”තී -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො සුඤ්ඤං කන්තනනතී. සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හී නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො සුඤ්ඤං කන්තසසනතී. නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනතානං වා පසාදය -පෙ- ඵට්ඨං පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී සුඤ්ඤං කන්තෙහයා පාච්ඤාය”නතී.

3. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීනී -පෙ- අයං ඉමස්මීං අනෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීනී.

සුඤ්ඤං නාම: ඡ සුඤ්ඤානී. ඛොමං කපපාසිකං කොසෙයාං කමඛලං සාණං භබ්බං.

කන්තෙහයානතී: සයං කන්තනතී පයොගෙ දුක්ඛං උජ්ජවුජ්ජවෙ ආපතනී පාච්ඤායසීස.

ආනාපතනී: කන්තනසුඤ්ඤං කන්තනතී, උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානී.

තතිය සිකඛාපදං

දික්භහලා පුටුවෙහි පා සිඳපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, පලඟෙහි වගරු බිඳපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 5. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසන් නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ හු කටීති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමභොගිනියන් මෙන් හු කැටුහු ද”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ හු කැටුහු ද”යි ... සැබැඳ මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ හු කටීන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ හු කැටුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හු කටී නම් පටීති වේ”යයි.

3. යා පන: යම්, යම් බදු... භික්ඛුනී... මෝ ටොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සුත්ත නම්: හු සයෙකි. කොමුහු යැ, කපුහු යැ, නියැඳහු යැ, පලස් හු යැ, භණහු යැ, මුසුහු යැ.

කන්‍යොයා: තොමෝ කටී නම් පියෝහි දුකුලා වෙයි. කැට නග නගා හිද්දෙහි ඔත්කල්හි පටීති ඇවැත් වේ.

කටීන ලද හුයක් කටී නම් ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 5. 4

වතුකුසලසංකපදං

1. සාවකී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගිහීවෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වීයනී විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගිහීවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගිහීවෙය්‍යාවච්චං කරොන්තිති. සච්චං භගවා. වීගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගිහීවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති; තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසංකපදං උද්දිසන්තී:

“යා පන භික්ඛුනී ගිහීවෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය පාවිතනිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙනා භික්ඛුනීති.

ගිහී වෙය්‍යා වච්චං නාම: අගාරිකස්ස යාගුං වා භතං වා බාදනීයං වා පච්චි, සාටකං වා වෙඨනං වා ධොවති, ආපනාති පාවිතනියස්ස.

අනාපනති: යාගුපානෙ සබ්බභතෙහ වෙතියපුජාය අත්තනො වෙය්‍යාවච්චකරස්ස යාගුං වා භතං වා බාදනීයං වා පච්චි සාටකං වා වෙඨනං වා ධොවති උච්චන්තියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

වතුකුසලසංකපදං.

4. 5. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං

සාවකී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී පුලලනඤ්ඤං භික්ඛුනීං උපසංඛ්‍යමිතො ඵතදවොච: “ඵභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි”ති. පුලලනඤ්ඤං භික්ඛුනී සාධුනි පටිසසුඤ්ඤා¹ නෙව වූපසමෙහි න වූපසමාය උසුඤ්ඤං කරොති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං ඵතමකං ආරොචෙසි.

1. පටිසුඤ්ඤා සිච්චි සිච්චි හො

4. 5. 4

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසානී නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙති. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහු දු’යි...සැබෑද මහණෙනි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙත් ද යි ... සැබෑවැ භාග්‍ය- වතුන් වහන්ස හඟවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරේ නම් පවිත්‍රී වේ” ය යි.

2. යා පනා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

ගිහිවෙය්‍යාවචච නම්: ගිහියකුහට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පියා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

හමු පිමෙහි සහබන්හි සැපිදුමෙහි නමාගේ වතාවත්කරුට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පියා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමමන්කාවට ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4. 5. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසානී නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ ධුලලනාදු භික්ෂුණිය වෙත එළඹූ “ආයඝාවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’යි කිවු යැ. ධුලලනාදු භික්ෂුණි තොමෝ “මැනැවැ’යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවයි. සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම නො කෙරෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

පාච්ඡන්දියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙතො

2. යා තා භික්ඛුනීයො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උඋඤ්ඤායකංචී ධීයහනී විපාවෙතති: "කථං භී නාම අයා චූලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනීයා 'එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙභී'ති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසසුකකං කරිසසති"ති -පෙ- සචමං කීර භික්ඛවෙ චූලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනීයා 'එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙභී'ති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසසුකකං කරොතීති. සචමං හගවා. විගරහී බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං භී නාම භික්ඛවෙ චූලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනීයා 'එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙභී'ති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසසුකකං කරිසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- එච්ඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිසඛාපදං උද්දිසභංඤ්ඤ:

"යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනීයා එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙභීති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනී නෙව වූපසමෙයා න වූපසමාය උසසුකකං කරොයා පාච්ඡන්දිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤං අපෙඤ්ඤ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනීයාති: අඤ්ඤාය භික්ඛුනීයා.

අධිකරණං නාම: වතාරි අධිකරණානි. විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපතාධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙභීති: එභයො ඉමං අධිකරණං විකිවෙඡ්භි.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වූපසමෙයාති: න සයං වූපසමෙයා.

න වූපසමාය උසසුකකං කරොයාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා. නෙව වූපසමෙසසාමී න වූපසමාය උසසුකකං කරිසසාමීති ධුරං නිකච්ඡානං මනෙ ආපතති පාච්ඡන්දියසීස.

උපසමපනාය උපසමපනා සඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසසුකකං කරොති ආපතති පාච්ඡන්දියසීස. උපසමපනාය වෙමතිකා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසසුකකං කරොති ආපතති පාච්ඡන්දියසීස. උපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසසුකකං කරොති ආපතති පාච්ඡන්දියසීස.

2. යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතීය පුලලනඤා මෙහෙණක විසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවූ ද? සන්සිදුවා ලීම පිණිස වෑයම් නො කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි පුලලනඤා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුවයි’ කියනු ලබන්නී මැනැවැ යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවා ද සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ ද’ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි පුලලනඤා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැ යි ගිවිසූ නොම සන්සිදුවූද සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කළා ද යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන් ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක විසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි ගිවිසූ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී නොමැ සන්සිදුවා නම් සංසිදුවීමට වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිත් වේ” ය යි,

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙභි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණක විසින්.

අධිකරණ නම්: ඒවාදධිකරණ යැ අනුවාදධිකරණ යැ ආපනාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යැ යි සතර අධිකරණයෙකි.

එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙභි: ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය වීනිශ්චය කරව.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නොව වූපසමෙයා: තොමෝ නො සන්සිදුව යි.

න වූපසමාය උසුසුකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නො මැ සන්සිදුවන්නෙමි, සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරනිසෙඡපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා අධිකරණය නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අධිකරණය නොම සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාච්ඡන්දියපාළි භික්ඛුනිච්ඡාදනො

අනුපසම්පන්නාය අධිකරණං නෙව චූපසමෙක්ඛී න චූපසමාය උපසුකකං කරොති ආපනති දුක්ඛට්ඨසි. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාය ඤාණං ආපනති දුක්ඛට්ඨසි. අනුපසම්පන්නාය වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසි. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නාසඤාණං ආපනති දුක්ඛට්ඨසි.

අනාපනති: සති අනාරායෙ, පරියෙසිධා න ලහති, ගීලානාය ආපදසු, උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති..

පඤ්චමසිකතාපදං

4. 5. 6

ජට්ඨසිකතාපදං

1. භාවජී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථූලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී නටානමපි නටටකානමපි ලඛ්ඛිකානමපි සොකසාධිකානමපි කුමහථුණිකානමපි සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දෙති, මඤ්ඤං පරිසනී. චණ්ණං භාසථාති. නටාපි නටටකාපි ලඛ්ඛිකාපි සොකසාධිකාපි කුමහථුණිකාපි ථූලලනඤ්ඤ භික්ඛුනියා පරිසනී. චණ්ණං භාසනති: “අයා ථූලලනඤ්ඤ බහුසුඤ්ඤා භාණිකා විසාරද පච්චා ධමමි. කථං කාතුං. දෙථ අයාය කරොථ අයායා”ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛීයනති විපාවෙතති: “කථං හි නාම අයා ථූලලනඤ්ඤ අගාරිකස්ස සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දසස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථූලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී අගාරිකස්ස සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දෙතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථූලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී අගාරිකස්ස සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දසස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

“යා පන භික්ඛුනී අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජකාය වා සහස්වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙයා පාවිතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොච්චි අගාරං අර්ඤ්ඤාවසති.

පරිබ්බාජකො නාම: භික්ඛුඤ්ඤ සාමඤ්ඤරඤ්ඤ ධූපෙඤ්ඤා යො කොච්චි පරිබ්බාජකසමාපනො.

අනුපසපනක පිළිබඳ අධිකරණය නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කලිහි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 5. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවණි නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉඳුරුදැලියන්ට ද කළකිඨියරුන්ට ද පිරිස්හි මාගේ ගුණකියව යි සියතින් කෑ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉඳුරුදැලියෝ ද කළකිඨියරු ද පිරිස්හි ජුලලනඤ භික්ෂුණියගේ ගුණ කියති. ආයභි වූ ජුලලනඤ තොමෝ බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැසු බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වුවා දහමේ කරා කියන්නට අග්‍ර වුවා වෙයි. ආයභාවට දෙවු ආයභාවට (සත්කාර) කරව යි.

2 යම් ඒ මෙහෙණ තෙතෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයභා ජුලලනඤ ගිහියකුහට සියතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද?” යි ... සැබෑද මහණෙනි, ජුලලනඤ භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි ජුලලනඤ භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියකුහට හෝ පිරිවැජියකුහට හෝ පිරිවැජිනියකට හෝ සියතින් කෑ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පනා; යම්, යම්බඳු...භික්ෂුනී: ... මෝ තොමෝ මේ අතියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අගාරික නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙහි වෙසෙ යි ද (හේ යැ)

පරිබොඡක නම්: මහණ ද හෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පාචික්‍රියපාළි භික්‍ෂුනීච්ඡධෙගා

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්‍ෂුනීඤ්ඤා සික්ඛමානාඤ්ඤා සාමඤ්ඤාඤ්ඤා
යථෙඤ්ඤා යා කාචී පරිබ්බාජිකසමාපනතා.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි උදකදන්තපොඤ්ඤා යථෙඤ්ඤා
අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි. ඔදනො කුම්මාසො සකඤ්ඤා
මචෙජා මංසං.

දදෙය්‍යානි: කායෙන වා කායපච්චිද්ධෙන වා නිසසග්ගියෙන වා
දෙනී ආපත්ති පාචික්‍රියසිස. උදකදන්තපොඤ්ඤා දෙනී ආපත්ති
ඤ්ඤාකට්ඨසිස.

අනාපකති: දුපෙති න දෙනී, උපනිකඛිපිඤ්ඤා දෙනී, බාහිරාලොපං¹
දෙනී, උච්චික්‍රියකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

4. 5. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං:-- නෙත ඛො පන සමයෙන ජුලලනාද
භික්‍ෂුනී ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි. අඤ්ඤා උතුනියො
භික්‍ෂුනීයො න ලභනති. යා තා භික්‍ෂුනීයො අඤ්ඤා -පෙ- තා
උජ්ඣායගාති බියනති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම අය්‍යා ජුලලනාද
ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි”ති -පෙ- සච්චං කිර
භික්ඛවෙ ජුලලනාද භික්‍ෂුනී ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි.
සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ
ජුලලනාද භික්‍ෂුනී ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි. නෙතං
භික්ඛවෙ අනුසංඝාතං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ
භික්‍ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසන්තෙ:

“යා පන භික්‍ෂුනී ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානා
පාචික්‍රිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමංසම්මං
අනෙඤ්ඤා අධිපොතා භික්‍ෂුනීති.

ආවසථච්චරං නාම: උතුනියො භික්‍ෂුනීයො පරිභුඤ්ඤානි
දිනතං භොති.

අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානානි: ඤෙඤ්ඤා තිසෙසා රත්තියො පරිභුඤ්ඤානා
වතුඤ්ඤාදිවසෙ ධොච්ඤා භික්‍ෂුනීයා වා සික්ඛමානාය වා සාමඤ්ඤායා¹
වා අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි ආපත්ති පාචික්‍රියසිස.

1. බාහිරාලොපං-මජ්ඣං,
2. සාමඤ්ඤායා-මජ්ඣං,

පරිබ්බාජිකා නම: මෙහෙණ ද භික්මනුව ද හෙරැණියද තබා පිරිවැරී බවට පැමිණිය යම් කිසිවක.

බාදනීය නම: පස් බොජුන දිය දැහැටි තබා සෙස්ස බාදනීය නම වේ.

භොජනීය නම: පස් බොජුන, බත් යැ, කොමු යැ, අත්සුණු යැ, දියමස් යැ, ගොඩමස් යැ.

දදෙයා: කයින් හෝ කයපිළිබැදියකින් හෝ නිසැඟියෙන් හෝ දේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ. දිය දැහැටි දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවනම්, නො දේ නම්, වෙනැ තබා දේ නම්, බැහැරි පිඩක් දේ නම් උමෙහණිකාවට...ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති. ඇවැත් නො වේ.

සවන සිකපද යි.

4. 5. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවණි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසථ වීවරය නො නිසැපු පිරිබෝ කෙරෙයි. අනෙක් ඔසප්වූ මෙහෙණෝ නො ලබන්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියේ වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයඪී ජුලලනඤ්ඤා නොමෝ ආවසථවීවරය නොනිසැපු පිරිබෝ කළා ද”යි ... සැබැඳ මහණෙහි ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසථවීවරය නො නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසථවීවරය නොනිසැපු පිරිබෝ කළා ද? මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නායන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

“යම් මෙහෙණක් ආවසථවීවරය නොනිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

ආවසථවීවර නම: ඔසප්වූ මෙහෙණෝ පිරිබෝ කෙරෙත්ව යි දෙන ලද්දේ වෙයි.

අනියසනිකා පරිභුඤ්ජයා: දෙනුන් රැසක් පිරිබෝ කොට සිටුවන දිනයෙහි දෙවා මෙහෙණකට හෝ භික්මනුවකට හෝ හෙරැණියකට හෝ නොනිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

පාවිතය පාළු හිතවුන් විභවය

අනිසස්ඡර්තන¹ අනිසස්ඡර්තන සඳහා පරිභාෂණි ආපතන
පාවිතය සහ. අනිසස්ඡර්තන වෙමතිකා පරිභාෂණි ආපතන
පාවිතය සහ. අනිසස්ඡර්තන නිසස්ඡර්තන සඳහා පරිභාෂණි ආපතන
පාවිතය සහ.

නිසස්ඡර්තන අනිසස්ඡර්තන සඳහා ආපතන දුක්ඛටසස. නිසස්ඡර්තන
වෙමතිකා ආපතන දුක්ඛටසස. නිසස්ඡර්තන නිසස්ඡර්තන සඳහා
අනාපතනි.

අනාපතනි: නිසස්ඡර්තන පරිභාෂණි, පුනපරියායෙන පරිභාෂණි.
අසුඤ්ඤා උතුනියො න භොතනි, අභිභවනීවරිකාය, නාට්ටවරිකාය
ආපදසු උමමනකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

සකමසිකතාපදං

4. 5. 8

අට්ඨමසිකතාපදං

සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනඤ්ඤා හිතවුන්
ආවසරං අනිසස්ඡර්තනා වාරිකං පකකාමී. තෙන ඛො පන සමයෙන
ජුලලනඤ්ඤා හිතවුන්භා ආවසරො ධයගති. හිතවුන්භා ඵවමාහංසු:
“භඤ්ඤා භණ්ඩකං නිහරාමා”ති. ඵකච්චා ඵවමාහංසු: “න මය:
අයො නිහරිසොම යං කිඤ්ඤි නාට්ටං සබ්බං අවෙභ අභිසුඤ්ඤාසීති”ති.
ජුලලනඤ්ඤා හිතවුන් පුනදෙව නං ආවසරං පච්චාගතො හිතවුන්භා
පුඤ්ඤි. “අපයො භණ්ඩකං නිහරිසා”ති න මයං අයො නිහරිසොති.
ජුලලනඤ්ඤා හිතවුන් උජ්ඣායති වියති විපාවෙති: “කථං හි නාම
හිතවුන්භා ආවසරො ධයගමානෙ භණ්ඩකං න නිහරිසොති”ති.

2. යා නා හිතවුන්භා අපීච්චා -පෙ- නා උජ්ඣායනාති
වියතාති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා ජුලලනඤ්ඤා ආවසරං
අනිසස්ඡර්තනා වාරිකං පකකමිසසති”ති -පෙ- සච්චං කීර හිතවුන්භා
ජුලලනඤ්ඤා හිතවුන් ආවසරං අනිසස්ඡර්තනා වාරිකං පකකමීති.² සච්චං
භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිතවුන්භා ජුලලනඤ්ඤා
හිතවුන් ආවසරං අනිසස්ඡර්තනා වාරිකං පකකමිසසති. තෙනං හිතවුන්භා
අපාසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හිතවුන්භා හිතවුන්භා
ඉමං සිසකපදං උද්දිසනතු;

“යා පන හිතවුන් ආවසරං අනිසස්ඡර්තනා වාරිකං පකකමෙයා
පාවිතිය”නති.

1. අනිසස්ඡර්තන - සිච්චි සිච්චි
2. පකකමීති - මජ්ඣං,

නොනිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපු සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. නිසැපු සිවුරෙහි නිසැපු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම්, නැවත පිළිවෙළින් පිරිබෝ කෙරේ නම්, දන් මෙහෙණේ ඔසප් නොවූවෝ වෙත් නම්, ඇසිදගත් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ඇවැත් නො වේ. ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 5. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසානි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට ගියා යැ. එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ භික්ෂුණීයගේ ආවාසය දූවේ. භික්ෂුණීහු මෙසේ කීහු: “ආයාබ්වෙනි එසේ නම් බඩු බැහැර කරමහ” යි. ඇතැම් මෙහෙණ කෙනෙක් “ආයාබ්වෙනි, අපි බැහැර නො කරමහ. යමක් නැසුණේ නම් (ඒ) සියල්ල අපගෙන් විවාරා” යැ යි මෙසේ කීහු. ජුලලනඤ භික්ෂුණී නැවැත ඒ ආවාසයට පෙරළා අවුත් මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. ආයාබ්වෙනි, බඩු බැහැර කළහු ද යි. ආයාබ්වෙනි, අපි නො බැහැර කළමහ. ජුලලනඤ භික්ෂුණී ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ආවාසය දූවෙන කල්හි බඩු බැහැර නො කළාහුද” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයාබ්වෙනි ජුලලනඤ තොමෝ ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද” යි ... සැබෑද මහණෙනි, ජුලලනඤ භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි ජුලලනඤ භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියාද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට යේ නම් පවිති වේ” යයි.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

3. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමසමී. අපෙස අධිපෙපතා භික්ෂුනීනි.

ආවසරො නාම: කවාටබදො චූචනි.

අනියසජ්ඣා වාරිකං පකකමෙයානි: භික්ෂුනියා වා සිකමානාය වා සාමඤ්ජරාය වා අනියසජ්ඣා පරිකම්මනස්ස ආවසරස්ස පරිකෙඛපං අනිකකාමෙහන්යා ආපතති පාච්ඤියස්ස. අපරිකම්මනස්ස ආවසරස්ස උපවාරං අනිකකාමෙහන්යා ආපතති පාච්ඤියස්ස.

අනියසජ්ඣනෙ අනියසජ්ඣතසඤ්ඤා පකකමති ආපතති පාච්ඤියස්ස. අනියසජ්ඣනෙ වෙමතිකා පකකමති ආපතති පාච්ඤියස්ස අනියසජ්ඣනෙ නියසජ්ඣතසඤ්ඤා පකකමති ආපතති පාච්ඤියස්ස.

අකවාටබදං අනියසජ්ඣා පකකමති ආපතති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ඣනෙ අනියසජ්ඣතසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ඣනෙ වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ඣනෙ නියසජ්ඣතසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: නියසජ්ඣා පකකමති, සති අනන්තරායෙ පරියෙසිනා, න උභති, ගිලානාය, ආපදසු, උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

4. 5. 9

නවමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො තීරවජානච්ඡන්තං පරියාපුණන්ති. මනුසසා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො තීරවජානච්ඡන්තං පරියාපුණන්තී සෙයාපාරි ගිහී කාමභොගිනියොති.

3. යා පනා: යම, යමබදු...භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

ආවසර නම: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

අනියාජිකා වාරිකං පක්කමෙයා: මෙහෙණකට හෝ භික්ෂුණුවකට හෝ හෙරණියකට හෝ නොනිසැරු පිරිකෙව කළ ආවාසයෙහි පරිඤ්ඤපය ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව කළ ආවාසයෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වේ.

නොනිසැරියෙහි නොනිසැරු සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි නිසැරුසන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කවුළු නො බැඳියක් නොනිසැරු බැහැර යේ නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි නොනිසැරුසන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. නිසැරියෙහි නිසැරු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැරු බැහැර යේ නම්, අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වූවාට ආපදයෙහි, උම්මක්කාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 5. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තීරස්ථිනව්දා පුහුණු කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමහොගීනියන් මෙන් තීරස්ථිනව්දා පුහුණු කලාහු ද”යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අපේක්ෂාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අජීව්ජා -පෙ- තා උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙනී: “කථං හි නාම ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො තීරවජානව්ජජං පරියාපුණ්ණසහති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො තීරවජානව්ජජං පරියාපුණනතීති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො තීරවජානව්ජජං පරියාපුණ්ණසහති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසයනානං වා පසාදය -පෙ- ඵව්ඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී තීරවජානව්ජජං පරියාපුණෙයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙපසා භික්ෂුනීති.

තීරවජානව්ජජං¹ නාම: යං කිඤ්චි ඛාභීරකං අනාඤ්ඤං භික්ඛං.

පරියාපුණ්ණසහතී: පදෙන පරියාපුණාති පදෙ පදෙ ආපත්ති පාචිත්තියසීය. අක්ඛරාය පරියාපුණාති අක්ඛරක්ඛරාය ආපත්ති පාචිත්තියසීය.

අනාපත්ති: ලෙඛං පරියාපුණාති ධාරණං පරියාපුණාති ගුත්තජාය පරිත්තං පරියාපුණාති උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසික්ඛාපදං

4. 5. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො තීරවජානව්ජජං වාවෙනහි. මනුසසා උජ්ඣායනති. ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො තීරවජානව්ජජං වාවෙසසහති සෙයාපාචි ගිභීකාමභොගිනියො”ති.

1. තීරවජානව්ජජං, - මජ්ඣං.

2. ඕනිසුන්ගේ (අකීර්ති ගබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතකි, නුගුණ පවසකි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේනම් සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද”යි ... “සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කෙරෙත් ද”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පනා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

තිරව්ජානවිජජා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම් කිසිවකි.

පරියාපුණෙයා: පෙදෙන් පුහුණු කෙරේ නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. අකුරින් පුහුණු කෙරේ නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

ලිච්ච පුහුණු කෙරේ නම්, දුර්ච පුහුණු කෙරේ නම්, ආරක්ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර පුහුණු කෙරේ නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැතී.

නවවන සිකපද යි.

4. 5. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිත විද්‍යා හදරවන්. ඕනිස්සු ලමුකොට සිතකි, නුගුණ පවසකි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිඞ්කාමභොගිනියන් මෙන් තිරස්චිතවිද්‍යා හැදැරූහු ද යි.

පාච්ඤ්ඤාපාළි භික්ෂුනීවිභවයා

2. අපේක්ෂාසුං ඛො භික්ෂුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣාසනානං ඛියනානං වීජාචෙහිනානං. යා තා භික්ෂුනීයො අජ්චජා -පෙ- කා උජ්ඣාසනං ඛියනං විජාචෙහිති: “කථං හී නාම ජබ්බඤ්ඤියා භික්ෂුනීයො තිරචජානවීජජං වාචෙසසනති”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ ජබ්බඤ්ඤියා භික්ෂුනීයො තිරචජානවීජජං වාචෙහනති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හී නාම භික්ෂුවෙ ජබ්බඤ්ඤියා භික්ෂුනීයො තිරචජානවීජජං වාචෙසසනති. නොතං භික්ෂුවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤි පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිසංඛපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී තිරචජානවීජජං වාචෙයා පාච්ඤ්ඤියා”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

තිරචජානවීජජං නාම: යං කිඤ්ඤි බාහිරකං අනඤ්ඤියංහිතං.

වාචෙයානති: පදෙන වාචෙති පදෙ පදෙ ආපනති පාච්ඤ්ඤියසස අනඤ්ඤිය වාචෙති අනඤ්ඤියරාය ආපනති පාච්ඤ්ඤියසස.

අනාපනති: ලොබං වාචෙති ධාරණං වාචෙති ගුහනඤ්ඤිය පරිඤ්ඤා වාචෙති උච්චිකාකාය -පෙ- ආදිකමේකායාති.

දසමසිකඛාපදං.

වික්කාගාරවග්ගො පඤ්චමො

කසුද්දනං:

රාජා සන්දි සුඤ්ඤා භීභීච්චපසමෙන ව,
දඤ්ඤි වීචරාවසථං පරියාපුණවාචනෙති.

2. භික්ෂුණිහු උමු කොට සිතන, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ තීරශ්චිත විද්‍යා හැදෑරුවුහු දැ යි ... ‘සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තීරශ්චිත විද්‍යා හදාරවත් දැ’යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තීරශ්චිත විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් තීරශ්චිතවිද්‍යා හදාරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

තිරච්ඡානවිජජා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම්කිසි විද්‍යාවකි.

වාචෙයා: පදයෙන් හදාරවා නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. අකුරින් හදාරවා නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලිච්චිම හදාරවා නම්, දුර්ච්චිම හදාරවා නම්, ආරක්ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර හදාරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමෙක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

පසුබලම විතකාශාර වර්ග යි

මහි උද්දානය:

රාජාගාර යැ ආසාදි යැ සුඤ්ඤා යැ ගිහි (වෙය්‍යාවච්ච) යැ වූපසම යැ (ආහාර) දන යැ වීචර යැ ආවසර යැ පරියාපුණන යැ වාචන යැ යි.

4. 6. 1

පයම සිකබාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාර්ථිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සබ්බසුලා භික්ඛු ගාමකාවාසෙ එකච්චරා චීවරකඛං කරොනති. භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකා යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඛයමිංසු. භික්ඛු උපකායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකානති”ති -පෙ-සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකානති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකානති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- උච්ඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡෙය්‍යා පාවිතකිය”නති.

එව ඤ්ඤං හගවතා භික්ඛුනීනං සිකබාපදං පඤ්ඤතං ගොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තමහා ආවාසා පසඛමිංසු. භික්ඛුනියො “අය්‍යා පසකන්තා”ති ආරාමං නාගමිංසු¹ අථ ඛො තෙ භික්ඛු පුනදෙව තං ආවාසං පච්චාගච්ඡිංසු. භික්ඛුනියො ‘අය්‍යා ආගතාති ආපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකා යෙන තෙ භික්ඛු තෙන උපසඛයමිංසු. උපසඛකමිකා තෙ භික්ඛු අභිවාදෙකා එකමනාං අට්ඨංසු. එකමනාං ධීතා ඛො තා භික්ඛුනියො තෙ භික්ඛු එතදවොච්චි: “කිසස තුමො හගිනියො ආරාමං නෙව සච්චෙජ්ඣිකං. න පානීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපිකා”ති. හගවතා අය්‍යා සිකබාපදං පඤ්ඤතං: “න අනාපුච්ඡා ආරාමො පච්ඡිකබ්බො”ති. තෙන මයං න ආගමිමහාති. හගවතො එතමකං ආරොවෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ සනතං භික්ඛුං ආපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡිකං.” එව ඤ්ඤං පග භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී සනතං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්ඡෙය්‍යා පාවිතකිය”නති.

එව ඤ්ඤං හගවතා භික්ඛුනීනං සිකබාපදං පඤ්ඤතං ගොති.

1. නාගමිංසු-මඡසං.
2. පඤ්ඤතං ගොති - මඡසං.

පළමු සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්‍ර ජෙනවන නම් වූ අනෝපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ භික්ෂුහු ගම්බද අවසෙක්භි එක් සිවුරක් ඇකියාහු සිවුරුකම් කෙරෙත්. මෙහෙණෝ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. භික්ෂුහු ලමුකොට සිතකි, නුගුණ පවසකි, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියාහු දු’යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසෙත් දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... ෂකණේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ. නම් පවිති වේ”යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගියහ. මෙහෙණෝ ආයඨියෝ බැහැර ගියහ යි අරමට නො පැමිණියහ. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු යළිත් ඒ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණෝ ආයඨියෝ ආවාහ යි පිළිවිසැ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. එළැඹූ ඒ භික්ෂුන් වැද එකක් පසෙකැ සිටියහ. එකක් පසෙකැ සිටියාවූ ඒ මෙහෙණන්ට ඒ භික්ෂුහු මෙය කීහු: ‘බුහුනොති, තෙපි කුමක් හෙයින් අරම නො මැ හැමදුහු ද? පැන් හා පිරිබෝදිය නො මැ එළවා තැබුහු දු’යි. ආයඨියෙනි, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘නො පිළිවිසැ අරමට නො පිවිසියයුතු’යැ යි සිකපදයෙක් පනවනලදී. එහෙයින් අපි නො පැමිණියමහ යි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහු... ‘මහණෙනි, ඇති මහණක්හු පිළිවිසැ අරමට පිවිසෙන්නට අනුදනම්’යි. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් පවිති වේ”යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

3. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තමභා ආවාසා පකකම්භවා පුනදෙව තං ආවාසං පච්චාගච්ඡිංසු. භික්ඛුනියො “අයාං පකකන්තා”ති අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිංසු. තාසං කුංඤ්චං අභොසි. භගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤන්තං “න සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමො පච්චිතබ්බො”ති. මයඤ්චමභා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිමහා. කච්චිත්ථො මයං පාච්ඤායං ආපත්තං ආපක්ඛාති. භගවතො එතමඤ්ච ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනො එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කථා භික්ඛු ආමනෙසයි. -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසන්තා:

“යා පන භික්ඛුනී ජානං සභික්ඛුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පච්චෙසයා පාච්ඤාය”න්ති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අඤ්ච අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති අඤ්ඤා වා තස්සා ආරොචෙන්ති තෙ වා ආරොචෙන්ති.

සභික්ඛුකො ආරාමො නාම: යඤ්ච භික්ඛු රුඤ්චලෙපි වසන්ති.

අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චෙසයාති: භික්ඛුං වා සාමඤ්චරං වා ආරාමිකං වා අනාපුච්ඡා පරිකඛිතසස් ආරාමසස් පරිකෙඤ්චං අතික්ඛාලෙන්තියා ආපත්ති පාච්ඤායස්ස, අපරිකඛිතසස් ආරාමසස් උපචාරං ඔක්ඛමන්තියා ආපත්ති පාච්ඤායස්ස.

සභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිති ආපත්ති පාච්ඤායස්ස. සභික්ඛුකෙ වෙමතිකා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සභික්ඛුකෙ අභික්ඛුක-සඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිති අනාපත්ති.

අභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අභික්ඛුකෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අභික්ඛුකෙ අභික්ඛුකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පච්චිති අසන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පච්චිති සීසානුලොකිකා¹ ගච්ඡති, යඤ්ච භික්ඛුනියො සන්තිපතිතා භොන්ති, තඤ්ච ගච්ඡති ආරාමෙන මනෙහා භොති, භීලානාය ආපදස්ස උමමතිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පඨමසිකඛාපදං.

1. සීසානුලොකිකා-- 8ii

3. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගොස් නැවැත් එ මැ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණේ ආයුර්යෝ බැහැර ගියාහු යයි නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියහ. ඒ මෙහෙණන්ට කුකුසෙක් විය, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට නො පිළිසියයුතු ය’යි සිකපදයෙක් පනවන ලදී. අපි ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියෙමු. කිම? අපි පවිත් ඇවැතට පැමිණියමෝ දැ යි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොද්දු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දහමී කපා කොට මහණුන් ඇමැතුසේක ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

“යම් මෙහෙණක් දන දන මහණුන් සහිත අරමකට නො පිළිවිසෑ පිවිසේ නම් පවිත් වේ” යයි.

4. යා පනා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

ජානාතී නම්: තොමෝ හෝ දනියි. අන්හු හෝ ඇයට ඇරොපත්. ඔහු හෝ ඇරොපත්.

සභික්ෂුක ආරාම නම්: යම් තැනෙක රුක්වුලෙක්හි ද මහණෝ වෙසෙත්ද ඒ අරම.

අනාපුච්චා ආරාමං පවිසෙයා: මහණක්හු හෝ හෙරණක්හු හෝ ආරාමිකයක්හු හෝ නො පිළිවිසෑ පිරිකෙව් කළ අරමහි පරිකෙපය ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ අරමහි උච්චරට බසින්නියට පවිත් ඇවැත් වේ.

භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් ඇවැත් නැති.

භික්ෂුරහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. භික්ෂු රහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඇති මහණක්හු පිළිවිසෑ පිවිසේ නම්, නැති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ පිවිසේ නම්, භිස අනුව බලමින් යේ නම්, යම් තැනෙක මෙහෙණේ රැස්වූවාහු වෙත් ද එහි යේ නම්. අරමහි මග වේ නම්, ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 6. 2

දුතිය සිකාපදා

1. තෙත සමයෙන බුද්ධෝ හඟවා මහාවතෙ වීහරති කුටාගාර සාලායං. තෙත ටො පන සමයෙන ආයසමනො උපාලිසස උපජ්ඣායො ආයසමා කප්පිකකො සුසානෙ වීහරති. තෙත ටො පන සමයෙන ජබ්බඝේයානං භික්ඛුනීනං මහනඤ්ඤාඤ්ඤා භික්ඛුනී කාලකතා¹ හොති. ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො තං භික්ඛුනීං නීහරීතො ආයසමනො කප්පිතකස්ස වීහාරස්ස අවිදුරෙ ක්ඛාපෙතො ධූපං කතො ගතො තසුමං ධූපෙ රොදන්ති. අථ ටො ආයසමා කප්පිතකො තෙත සද්දෙන උබ්බාලෙහා තං ධූපං භිද්දන්ති පකීරෙසි. ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො “ඉමීනා කප්පිතකෙන අමහාකං අයාය ධූපො භිද්දෙතා හද්ද නං සාතෙමා”² ති මනෙතසු. අඤ්ඤාතො භික්ඛුනී ආයසමනො උපාලිසස එතමන් ආරොචෙසි. ආයසමා උපාලී ආයසමනො කප්පිතකස්ස එතමන් ආරොචෙසි. අථ ටො ආයසමා කප්පිතකො වීහාරා නිකම්චිතො නිලීනො අච්ඡි. අථ ටො ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො යෙනායසමනො කප්පිතකස්ස වීහාරො තෙනුපස ධකම්චිසු. උපස ධකම්චිතො ආයසමනො කප්පිතකස්ස වීහාරං පාසාණෙහි ව ලෙඤ්ඤිති ව ඔස්ථරාපෙතො මනො කප්පිතකොති පකම්චිසු.

2. අථ ටො ආයසමා කප්පිතකො තස්සා රතනියා අවචයෙන සුබ්බන්තසමයං නිවාසෙතො පනතව්චරං ආදය වෙසාලී, පිණ්ඩාය පාවිසි. අද්දසංසු ටො ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො ආයසමනං කප්පිතකං පිණ්ඩාය වරනකං. දීඝවාන එවමාහංසු: “අයං කප්පිතකො ජීවති. කො හු ටො අමහාකං මනතං සංහරී”² ති. අසේසාසු ටො ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො “අයොගන කීර උපාලීනා අමහාකං මනෙතා සංහටො”² ති. තා ආයසමනං උපාලී අකෙකාසිංසු: “කථං හි නාම අයං ක්ඛාසාවටො ඔලම්ඤ්ජණො නිභීනජට්ටො අමහාකං මනතං සංහරීසසති”² ති.

යා තා භික්ඛුනීයො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ඛියනාති චපාචෙතති: “කථං හි නාම ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො අයං උපාලී අකෙකාසිසසනති”² ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො උපාලී අකෙකාසනති ති. සච්චං හඟවා, වීහරහි බුද්ධෝ හඟවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො උපාලී අකෙකාසිසසනති ති. තෙතං භික්ඛවෙ අප්පසනනානං වා පසාදය - පෙ - එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛු අකෙකාසෙයා වා පරිභාසෙයා චා පාවිසෙය”² ති.

1. මහනඤ්ඤා - මජ්ඣ. මහනරා
2. කාලකතා - මජ්ඣ.

දෙවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුද්ධු විසල්පුර මහවෙහෙහි කුලාරුළුහි වැඩුවෙසෙහි. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ගේ උපාධිතාය වූ ආයුෂ්මත් කප්පිතක තෙරණුවෝ සොහොනෙහි වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණන් අතුරෙහි මහතෙර වූ මෙහෙණ තොමෝ කථරිය කළා වෙයි. සවග මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණ ගෙන ගොස් ආයුෂ්මත් කප්පිතක තෙරුන්ගේ විහාරයට නුදුරෙහි දවා තුඹක් කොට ගොස් ඒ තුඹ ළඟ හබත්. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පිතක තෙරණුවෝ ඒ ගබ්දයෙන් පිඩිත වූවාහු ඒ තුඹ බිඳ විසුරුවාලූහ. සවග මෙහෙණෝ "මේ කප්පිතකයා විසින් අපගේ ආයතනයේ තුඹ බිඳින ලදී. එබැවින් ඔහු නයාලමහ"යි මන්ත්‍රණය කළාහු ය. එක්තරා මෙහෙණක් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරෙන්න. ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් කප්පිතක තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරෙන්න. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පිතක තෙරණුවෝ වෙහෙරින් නික්ම සැඟවී හුත්හ. එකල්හි සවග මෙහෙණෝ ආයුෂ්මත් කප්පිතක තෙරුන්ගේ විහාරයට එළඹියහ. එළැඹූ ආයුෂ්මත් කප්පිතක තෙරුන්ගේ විහාරය පහණින් ද කැටින් ද වතුරුවා කප්පිතක මෙලේ යැ යි බැහැර ගියහ.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් කප්පිතක තෙරණුවෝ ඒ රූය ඇවෑමෙන් පෙරවරුහි හැඳ පෙරවැ පා සිවුරු ගෙන විසල්පුරට පිටු පිණිය පිවිසියහ. සවග මෙහෙණෝ පිටු පිණිය හැසිරෙන ආයුෂ්මත් කප්පිතක තෙරුන් දක මෙසේ කීහු. "මේ කප්පිතක තෙමේ ජීවත් වෙයි, කවරෙක් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි, සවග මෙහෙණෝ "ආයු උපාලි තෙරුන් විසින් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන යන ලද"යි ඇහූහ. ඔහු ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට ආත්‍රොග කළහ: කෙසේ නම් මේ කාසාවට (කහවත් හැඳ නැහැවිකම් කළ මලහරන නිභිතජාති ඇතියේ අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලඞු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ උපාලි ආර්යන්ට ආත්‍රොග කොළෝ"ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආත්‍රොග කෙරෙත් ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුද්ධු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආත්‍රොග කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අත්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිය හෝ නො වෙයි, මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් මහණක්හට ආත්‍රොග කෙරේ නම් හෝ ධීය එළවා නම් හෝ පවිති වේ"යි.

පාච්ඤ්ඤා පාලි භික්ෂුනී විභවේශය

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී- අප්ඤ්ඤා අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

භික්ෂුනීති: උපසම්පන්නං.

අකෙකාසෙයා වාති: දසභි වා අකෙකාසව්‍යවුච්ඡි අකෙකාසති එතෙසං වා අඤ්ඤාතරෙන ආපනති පාච්ඤ්ඤාසං.

පරිභාසෙයා වාති: භයං උපදංසෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤාසං.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාච්ඤ්ඤාසං. උපසම්පන්නෙ වෙමතිකා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාච්ඤ්ඤාසං. උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාච්ඤ්ඤාසං.

අනුපසම්පන්නං අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං.

අනාපනති: අනුපුරෙකාරාය ධම්මපුරෙකාරාය අනුසාසනී- පුරෙකාරාය උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

දුතියයිකවාපදං.

4. 6. 3

තතියයිකවාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාලී භික්ෂුනී භණ්ඩනකාරීකා භොති කලහකාරීකා විවාදකාරීකා භයාකාරීකා සංඛේ අධිකරණකාරීකා. චූලනාදු භික්ෂුනී තංසු කලෙම කසිරමානෝ¹ පටිකෙකාසෙති. තෙන ඛො පන සමයෙන චූලනාදු භික්ෂුනී ගාමකං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො භික්ෂුනීසංඛේකා 'චූලනාදු භික්ෂුනී පසකනතා'²ති වණ්ඤකාලී. භික්ෂුනීං ආපනතියා අදස්සනෙ උකඛිපි. චූලනාදු භික්ෂුනී ගාමකෙ නං කරණියං තීරෙඤ්ඤා පුනදෙව සාවඤ්ඤා පච්චාගඤ්ඤා.³ වණ්ඤකාලී භික්ෂුනී චූලනාදු භික්ෂුනීයා ආගච්ඡනතියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. න පාදෙදකං පාදපිටං පාදකඤ්ඤා උපතිකඛිපි න පච්චාගඤ්ඤා පනතච්චරං පටිගතභෙසි. න පානීයෙන ආපුච්ඡි. චූලනාදු භික්ෂුනී වණ්ඤකාලී. භික්ෂුනීං එතදවොච:

1. කරියමානෙ - මජ්ඣං.
2. පච්චාගච්ඡි - මජ්ඣං.

4. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂු: උපසපනක්භු.

අකෙකාසෙයාවා: දශආත්‍රොභවස්තුවෙන් හෝ ඔවුනතුරෙන් එක්තරයකින් හෝ ආත්‍රොභ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පටිභාසෙයා වා: බිය දක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොභ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා ආත්‍රොභ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොභ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනක්භව ආත්‍රොභ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අර්ථය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධර්මය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උමුතති කාවට ... ආදී කම්මකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 6. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එයමයෙහි වනාහි වණඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ධබරකරන්තී කලභකරන්තී විවාදකරන්තී දෙඛමඵකම් කරන්තී සබ්බයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්තී වෙයි. ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ඇයට කම් කරනු ලබන කල්හි පටභාණී වූ කරුණු කියයි, එයමයෙහි වනාහි ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තකින් ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණීසබ්බ තෙමේ ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ බැහැර ගියා යැ යි වණඛකාළී භික්ෂුණියට ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙවිනිකම් කෙළේ යැ. ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට නැවැත්වී සැවැතට පෙරළා අවු යැ. වණඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ එන්තා වූ ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණියට අසුන් නො මැ පැනවූ යැ. පාදෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පාතබන පුටුව නො මැ එළවා තැබූ යැ. පෙර ගමන් කොට පා සිටුරු නො පිළිගතු යැ. පැතින් නො පිළිවුසු යැ. ඉලලනාඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ වණඛකාළී භික්ෂුණියට මෙය කීවූ යැ:

පාච්ඤායාපාදි භික්ෂුනීවිභවයෝ

“කිසස නං අයො මධි ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි න පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකය්ලිකං උපනිකබ්බි. න පච්චුග්ගනාමා පත්තව්වරං පටිග්ගහෙසි. න පානියෙන ආප්පව්ඪ්”ති. “එවං ඉහනං අයො හොති යථා නං අනාථායා”ති. “කිසස පන නං අයො අනාථා”ති “ඉමා මං අයො භික්ෂුනීයො අයං අනාථා අපපඤ්ඤාතා නත්ථ ඉමිසසා කාචි පටිවත්තාති¹ ආපත්තියා අදසසනෙ උකබ්බිංසු”ති. චුලලනාදු භික්ෂුනී බාලා එතා අබ්බාතා එතා නෙතා ජානත්ති කම්මං වා කම්මදෙසං වා කම්මච්ඡත්තං වා කම්මසම්පත්තිං වාති වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසී.

2. යා නා භික්ෂුනීයො අසීච්ඡා -පෙ- නා උප්ඤායනාති බියකති විපාචෙහති “කථං හි නාම අයා චුලලනාදු වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසීසාති” -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ චුලලනාදු භික්ෂුනී වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසීති. සචං හඟවා. විගරහි බුද්ධො හඟවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චුලලනාදු භික්ෂුනී වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසීසාති. නෙතං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිසාපදං උද්දිසන්තු :

“යා පන භික්ෂුනී වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසෙයා පාච්ඤායා”නති.

3. යා පනාති: යා යාදීසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

වණ්ඨිකතා නාම: කොධනා චුචවති.

ගණො නාම: භික්ෂුනී සමෙකා චුචවති.

පරිභාසෙයානී: බාලා එතා අබ්බාතා එතා, නෙතා ජානනී කම්මං වා කම්මදෙසං වා කම්මච්ඡත්තං වා කම්මසම්පත්තිං වාති පරිභාසති ආපත්ති පාච්ඤායාසස. සම්බුද්ධා භික්ෂුනීයො වා එකභික්ෂුනී² වා අනුපසම්පන්නා වා පරිභාසති ආපත්ති දුක්ඛපසස.

අනාපකති: අනුපුරෙකාරාය ධම්මපුරෙකාරාය අනුසාසනී පුරෙකාරාය උම්මතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

තනියසිකතාපදං

1. පතිවත්තාති - මර්ගං.
2. එතං භික්ෂුනීං - මර්ගං.

ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා එන කල්හි අසුන් නොමැ පැනවූ, පා දෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබුව, පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනුව, පැනින් නො පිළිවූසුව යි, ආර්යාවෙනි, මෙය මෙසේ මැ යි. පිළිසරණ නැතියකට මෙනි. ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියෙහි ද? ආර්යාවෙනි, මේ භික්ෂුණිහු “මෝ තොමෝ පිළිසරණ නැතියකු අප්‍රසිද්ධ යැ, මෑය පිළිබඳ වැ කිසියම් සටහැණි ව කියන්නියක් නැතැ” යි ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙවිනීකම් කළහ යි, ථූර්වනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ මෙව්නු බාලයෝ යැ, මෙව්නු අවියන්හු යැ. මෙව්නු කම්ය හෝ කම්දෝෂය හෝ කම්විපක්‍යනය හෝ කම්සමපක්‍යය හෝ නො දැනිති යි කළසැබිබව ඇත්තී ගණයා තැති ගැන්වූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලම්බ කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්ය ථූර්වනඤ්ඤා තොමෝ කළ සැබිබව ඇත්තී ගණයා තැතිගැන්වූ” දැ යි... සැබැඳ මහණෙනි, ථූර්වනඤ්ඤා මෙහෙණ කළ සැබිබව ඇත්තී ගණයා තැතිගැන්වූ දැ යි, සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූර්වනඤ්ඤා මෙහෙණ කළ සැබිබව ඇත්තී ගණයා තැතිගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් කළ සැබිබව ඇත්තී ගණයා තැති ගන්වා නම් පවිති වේ” යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

වණ්ඨකතා නම: කොධනාව කියනු ලැබෙයි.

ගණ නම: මෙහෙණසහ කියනු ලැබෙයි.

පරිභාසෙයා: මෙව්නු බාලයෝ යැ මෙව්නු අවියන්හු යැ, මෙව්නු කම්ය හෝ කම්දෝෂය හෝ කම් විපක්‍යය හෝ කම් සමපක්‍යනය හෝ නො දැනිති යි තැතිගන්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ අනුපසපනකට හෝ තැති ගන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අරිය පෙරවූ කොට කියන්නියට, ධර්ම පෙරවූ කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරවූ කොට කියන්නියට, උච්චෙත්තකාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදයි.

වතුකපිකඛාපදං

1. සාවකී නිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො භික්ඛුනියො නිමනෙතඤ්ඤා භොජෙසී. භික්ඛුනියො භුක්තාවී පචාරිතා ඤ්ඤානිකුලානි ගහනවා එකච්චා භුඤ්ඤංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසු. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො පටිච්ඡාසකො එතදවොච: “භික්ඛුනියො මයා අයාසා සන්තප්පිතා. එථ තුමහපි සන්තප්පසී” ති තෙ එවමාහංසු “කිං තං අයො අමෙභ සන්තප්පසීසී. යාපි තයා නිමනතී තාපි අමහාකං සරානි ආගහනවා එකච්චා භුඤ්ඤංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසුති.

2. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමහාකං සරෙ භුඤ්ඤානා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ඤානා න වාහං පටිබලො යාවදකං දතූ” නති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උජ්ඣායනත්තස්ස ඛියනත්තස්ස විපාවෙනත්තස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අස්චජා -පෙ- තා උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුක්තාවී පචාරිතා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ඤානා” ති -පෙ- සචච. කීර භික්ඛුනියො භුක්තාවී පචාරිතා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ඤානා” ති. සචච. භගවා. වීගරහි බුද්ධො භගවා. කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුක්තාවී පචාරිතා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ඤානා. තෙන. භික්ඛුනියො අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුනියො ඉමං පිකඛාපදං උද්දීසන්තී:

“යා පන භික්ඛුනී නිමනතී වා පචාරිතා වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙයා වා භුඤ්ඤායා වා පාවිතනීය” නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී. අපෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

නිමනතීතා නාම: පඤ්ඤානං භොජනානං අඤ්ඤතරෙන භොජනෙන නිමනතීතා.

පචාරිතා නාම: අසනං පඤ්ඤායනී භොජනං පඤ්ඤායනී භක්ඛාපාසෙ ධීතා අභිභරති පටිබෙබ්බො පඤ්ඤායනී.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි යාගුං යාමකාලීකං සන්තාහකාලීකං යාවච්චිකං යපෙඤ්ඤා අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි. ඔදනො කුමුදායො සතතු මච්චො මංස .

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් මෙහෙණන් පවරා වැළඳවී යැ. වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ නෑ කුලයනට ගොස් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුහ. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිසපාතය ගෙන ගියහ. එකල්හි ඒ බමුණු අසල්වැසියනට මෙය කී යැ. ආයතියෙනි, මා විසින් මෙහෙණෝ සතප්පනලදහ, තෙපිදු එවූ සතප්පවන්නෙමි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආයතිය, කිම තෝ අප සතප්පවන්නෙයි ද? තා විසින් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් පවරන ලදහු ද, ඔහු දු අපගේ ගෙවලට අවුත් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුහ. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිස-පාතය ගෙන ගියහ යි.

2. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අපගේ ගෙහි වළඳා අන් තැනෙකැ වැළඳුහු ද? මම සැහෙන පමණ දෙන්නට ප්‍රතිබල නො වෙමි” දැයි භික්ෂුණීහු, ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අන්තැනෙකැ වැළඳුහු දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අන්තැනෙකැ වළඳන් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අන් තැනෙකැ වැළඳුහු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් නිමතනලද්දී හෝ පවරන ලද්දී හෝ කැ යුත්තක් හෝ බිදියයුත්තක් හෝ කා නම් බුද්දී නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණී යි.

නිමනතිතා නම්: පස් බොජුන් අතුරෙන් එක්තරා බොජුනෙකින් නිමතන ලද්දී යැ.

පවාටිතා නම්: අධාළ කළ බොජුන පැනෙයි, පැවරීමට නො පොහොනා බොජුන පැනෙයි, අත්පස සිටියා වෙයි, කයින් එළවයි, ප්‍රතික්ෂෙපය පැනේ.

බාදනීය නම්: පස්බොජුන, හමු යාමකාලිකය සත්තාහකාලිකය යාවච්චකය තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

හොජනීය නම්: පස් බොජුනැ: බත් යැ කොමු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ.

පාවිතයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

බාදිසුසාමි භුඤ්ජිසුසාමීති පතිගණහාති ආපනති දුක්ඛටසුස. අරෙඤ්ඤාභාගෙර අරෙඤ්ඤාභාගෙර ආපනති පාවිතියසුස.*

යාමකාලිකං සත්තාභකාලිකං යාවජීවිකං ආභාරජාය පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටසුස. අරෙඤ්ඤාභාගෙර අරෙඤ්ඤාභාගෙර ආපනති දුක්ඛටසුස.

අනාපනති: නිලෙනිතා අප්පචාරිතා යාගුං පිචති, සාමිකෙ අපලොනෙතො භුඤ්ජති යාමකාලිකං සත්තාභකාලිකං යාවජීවිකං සති පවුච්චෙ පරිභුඤ්ජති, උම්මන්කාය-පෙ-ආදිකම්මිකායාති.

වතුසම්බන්ධපදං

4. 6. 5

පඤ්චමසිකවාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී සාවතීයං අඤ්ඤතරීසුසා විසිඛාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන අඤ්ඤතරං කුලං තෙනුපස ධ්මමි. උපස ධ්මමිතො පඤ්ඤතෙන ආසනෙ නිසීදී. අථ ඛො තෙ මනුසුසා නං භික්ෂුනීං භොජෙතො එතදචොචුං: “අඤ්ඤපි අයො භික්ෂුනියො ආගච්ඡන්ති”ති. අථ ඛො සා භික්ෂුනී ‘කථං භි නාම’ භික්ෂුනියො නාගච්ඡන්ති”ති. භික්ෂුනියො උපස ධ්මමිතො එතදචොච: අමුකස්මි අයො ඔකාසෙ වාළා සුනාමා වණෙඤ්ඤා බලීච්චොචා විකම්මො ඔකාසො, මා ඛො තස්ම අගමිජාති. අඤ්ඤතරාපි භික්ෂුනී කසුසා විසිඛාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන නං කුලං තෙනුපස ධ්මමි. උපස ධ්මමිතො පඤ්ඤතෙන ආසනෙ නිසීදී. අථ ඛො තෙ මනුසුසා නං භික්ෂුනීං භොජෙතො එතදචොචුං ‘තිසුස අයො භික්ෂුනියො න ආගච්ඡන්ති”ති.

2. අථ ඛො සා භික්ෂුනී තෙසං මනුසුසානං එතමස්ම ආරොචෙසි. මනුසුසා උරුඤ්ඤායනති ඛියන්ති විපාචොන්ති: “කථං භි නාම භික්ෂුනී කුලං මච්ඡරාධිසුසති”ති. -පෙ- සචං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී කුලං මච්ඡරායතීති. සචං භගවා. වීගර්භී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී කුලං මච්ඡරාධිසුසති. තෙනං භික්ෂුවෙ අප්පසකානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකම්මපදං උද්දිසන්ති:

“යා පන භික්ෂුනී කුලමච්ඡරීති අයං පාවිතිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්ම අපො අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

*. නිමනනිකෙ නිමනනිකසඤ්ඤා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදිති වා භුඤ්ජති වා ආපනති පාවිතියසස, නිමනනිකෙ වෙමනිකා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදිති වා භුඤ්ජති වා ආපනති පාවිතියසස, නිමනනිකෙ අනිමනනිකසඤ්ඤා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදිති වා භුඤ්ජති වා ආපනති පාවිතියසස. - මඡසං. (මඡමඡපචර්චසධර්මපිටකකෙයෙවදිකාසො)

1. කථං අඤ්ඤා - සා.

කන්නෙමි බුදින්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

යාමකාලිකය සන්තාහකාලිකය යාවජීවකය අහර පිණිස පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වේ.

නිමනන ලද්දී නො පවරන ලද්දී හමු බෝ නම්, හිමියන් පිළිඳිසෑ වළඳා නම්, යාමකාලිකය සන්තාහකාලිකය යාවජීවකය කරුණක් ඇති කල්හි වළඳා නම්, ඇවැත් නැත. උච්ඡික්කාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4. 6. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදාන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් සැවැහැ එක්තරා වීරියෙකැ පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී එක්තරා කුලයක් වෙත එළඹියා යැ. එළැඹූ පැන වූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: “ආයතීවෙනි, අන් මෙහෙණෝ ද එත්වා”යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ කෙසේ නම් මෙහෙණෝ නො එන්නාහු දැයි මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙය කීවූ යැ. “ආයතීවෙනි, අසුවල පෙදෙසෙහි ව්‍යාලගුනකයෝ යැ, සැබ මොන් යැ, මඩපියෙස් යැ. එහි නහමක් යව යි. එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝන් ඒ වීරියෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී ඒ කුලය වෙත එළඹියා යැ. එළැඹූ පැනවූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: “ආයතීවෙනි, කුමක් හෙයින් මෙහෙණෝ නො එත් ද” යි.

2. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන්හට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද”යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කෙරේ දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම මෙහෙණක් වහාහි කුල මසුරුකම් කරනසුලු වූවා වේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යමි, යමිබදු ... හිනකුපි ... මෝ නොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

පාචිකියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙයා

කුලං නාම: වතොරී කුලානි. ඛණ්ඩය කුලං බ්‍රාහ්මණ කුලං වෙසසකුලං සුද්දකුලං.

මවජරීනී අසානි: කථං භික්ඛුනියො නාගවෙජයසුනනි. භික්ඛුනිනං සනතිකෙ කුලසස අවණණං හණති¹ ආපතති පාචිකියසස. කුලසස වා සනතිකෙ භික්ඛුනිනං අවණණං හණති ආපතති පාචිකියසස.

අනාපතති: කුලං න මවජරායනනි සනතං යෙව ආදීනවං ආචිකති, උමචන්කාය -පෙ- ආදිකමචිකායානි.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 6. 6

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවසී නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන සමෙත්තො භික්ඛුනියො ගාමකාවාසෙ වසසං චුජා සාවසීං අගමිසු. භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචු: “කසුය්‍යායො වසසං චුජා කථි ඔවාදෙ ඉදො අහොසී”ති. නසු’යෙහ තසු භික්ඛු, කුතො ඔවාදෙ ඉදො හවිසසතීති. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනනි බියනනි විපාවෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වසසං වසිසසනනි”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛුචෙ භික්ඛුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වසසං වසනනීති. සචං හගවා. විගරහි චුදො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුචෙ භික්ඛුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වසසං වසිසසනනි. නෙනං භික්ඛුචෙ අසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුචෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වසසං වසෙය්‍ය පාචිකිය”නනි.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අසෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

අභික්ඛුකො ආවාසො නාම: න සකකා හොති ඔවාදය වා සංවාසාය වා ගනතුං.

වසසං වසිසසාමීති සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති පානියං පරිභොජනියං උපට්ඨපෙති² පරිවෙණං සමමජ්ඣනී ආපතති දුක්ඛට්ඨසස. සහ අරුණුගමනා ආපතති පාචිකියසස.

අනාපතති: වසසුපගතා භික්ඛු පසකනනා වා හොති විබුනනා වා කාලකතා වා පකඛසබ්බනනා වා ආපදසු උමචන්කාය -පෙ- ආදිකමචිකායානි.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

1. හාසති--මජ්ඣං.
2. උපට්ඨාපෙති--සීඉi සීඉii.

කුල නම: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

මධ්‍යරිනී අසා: කෙසේ මෙහෙණේ නො එන්නාහු ද යි මෙහෙණන් වෙත කුලය පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කුලය වෙත හෝ මෙහෙණන් පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කුලයට මසුරුකම් නො කරන්නී ඇති මැ දෙසක් කියා නම්, ඇවැත් නැත. උච්චතනිකාවට ... ආදිකමම්කාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 6. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්බඳ අවසෙක්ති වස් වැස නිලියාහු සැවැනට ගියාහු යැ. මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෝ නො තැන්හි වස් වැස හිටියාහු ද? කිම, අවවාද සමාදා වී ද යි. ආයතීවෙනි, එහි හිකෂුහු නැත. කොතැනින් අවවාද සමාදා වන්නේ ද? යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ හිකෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස්වූසුහු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණේ හිකෂුන් රහිත ආවාස-යෙහි වස් වසන් ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ හිකෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වූසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හිකෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිකෂුණි යි.

අහිකෂුක ආවාස නම: සදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිඳිසීම පිණිස හෝ යන්නට නො හැක්කේ වෙයි.

වස් වසන්නෙමි යි සෙනසුන් පනවා නම් පැන් පිරිබෝදිය එළවා තබා නම් පිරිවෙන හමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අරුණ නැගීම සමග පවිති ඇවැත් වේ.

වස් එළැඹුණු හිකෂුහු බැහැඳ ගියාහු හෝ උපැවිදිවූවාහු හෝ කලුරිය කළාහු හෝ තීක්ෂ්‍යායනනයකට ගියාහු හෝ වෙන් නම්, ආපදයෙහි, උච්චතනිකාවට ... ආදිකමම්කාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 6. 7

සත්තමසිකධාපදං.

1. සාවස්ථී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛුනියො ගාමකාවාසෙ වසසං චුඤ්ඤා සාවස්ථීං අගමංසු. භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං: “කඤ්ඤායො වසසං චුඤ්ඤා කඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරිතො”ති. න මයං අයො භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරෙමාති. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨනං -පෙ- නා උඤ්ඤායනති, වීයනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වසසං චුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නපචාරෙසසනති”ති. -පෙ- සඤ්ඤා කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛු යො වසසං චුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නපචාරෙතනති. සඤ්ඤා භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො වසසං චුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නපචාරෙසසනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකධාපදං උද්දිසනාතු:

“යා පන භික්ඛුනී වසසං චුඤ්ඤා උභතො සඤ්ඤා නීහී යානෙහි නපචාරෙයා දිට්ඨන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා පාවිතිය”ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අඤ්ඤා අධිපෙකා භික්ඛුනීති.

වසසං චුඤ්ඤා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පඤ්ඤිමං වා තෙමාසං චුඤ්ඤා උභතොසඤ්ඤා නීහී යානෙහි නපචාරෙසසාමී දිට්ඨන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වාති ධුරං නික්ඛිතමනෙත ආපකභී පාවිතියසස.

අනාපකභී: සති අනාතරායෙ පරියෙසිඤ්ඤා න උභතී, ගිලානාස ආපදසු උච්චිතඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

සත්තමසිකධාපදං

1. කථී-සා

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි - එසමයෙහි වනාහි ඛොහෝ මෙහෙණේ ගම්බද අවසෙක්ති වස් වැස හිවියාහු සැවැතට ගියාහු ය. මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෝ කොතැන්හි වස් වැස නිවියාහු ද, කොතැන්හි භික්ෂුසඛ්‍ය තෙමේ පවරනලද්දේ ද යි. ආයතීවෙනි, අපි භික්ෂුසඛ්‍යා නො පවරමු, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පවරත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ වස් වැස නිවියාහු භික්ෂුසඛ්‍යා නො පැවැරුහු ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිවියාහු භික්ෂුසඛ්‍යා නො පවරත්ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිවියාහු භික්ෂුසඛ්‍යා නො පැවැරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

"යම් මෙහෙණක් වස් වැස නිවියාහු දෙසඟුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ (යන) තුන් කරුණෙන් නො පවරා නම් පවිත්‍රී වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුන් ... මෝ තොමෝ මේ අත්ථි-යෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

වසං. වුඤා නම්: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ වැස නිවියාහු දෙසඟුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ යන තුන් කරුණෙන් නො පවරන්නෙමි යි ධුරන්කෛපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

අනාපකි: අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි, උමුකකාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සංකෙසසු වීහරති කපිලවත්ථස්මී. නිත්‍රොධාරාමෙ. තෙන චො පන සමයෙන ජබ්බණ්ණියා භික්ඛු භික්ඛුනුප්පසයං උපසඬකම්භා ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනිභො ඔවදහති. භික්ඛුනිභො ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනිභො එතදචොට්ඨං: 'එථ'යො ඔවාදං ගම්ඤ්ජාලා'ති. යමපි මයං අයො ගචෙජයාම ඔවාදං කාරණා අයො ජබ්බණ්ණියා ඉධෙව අමෙහි ඔවදහති. යා තා භික්ඛුනිභො අපිච්ඡා -චෙ- තා උජ්ජායනති වියනති වීපාචෙනති: "කථං හි නාම ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනිභො ඔවාදං න ගච්ඡන්ති"ති. -චෙ- සච්චං කීර භික්ඛුනිභො ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනිභො ඔවාදං න ගච්ඡන්ති. සච්චං හගවා. වීහරති බුද්ධො හගවා -චෙ- කථං හි නාම භික්ඛුනිභො ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනිභො ඔවාදං න ගච්ඡන්ති. තෙනං භික්ඛුනිභො අපසසනානං වා පසාදයං -චෙ- එවංඤ්ච පන භික්ඛුනිභො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසහංගු:

"යා පන භික්ඛුනි ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගචෙජයා පාවිකති"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -චෙ- භික්ඛුනිති: -චෙ- අයං ඉමස්මී. අමෙහි අධිප්පතා භික්ඛුනිති.

ඔවාදෙ නාම: අට්ඨ ගරුධමො.

සංවාසා නාම: එකකමිං එකුද්දෙසො සමසිකඛතා. ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගච්ඡන්ති ධුරං නිකම්ඤ්ජාලාමෙහෙ අපකති පාවිකතිසංඝං.

අනාපකති: සති අනාතරායෙ පරියෙසිභා දුතිසිකං භික්ඛුනිං න උභති, භීලානාය අපදසු උමම්ඤ්ජාලාය -චෙ- ආදිකමම්ඤ්ජාලායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

1. ඉධෙව අංගපචා අමෙහි - මඡං.

අටවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු ශාක්‍ය ජනපදයෙහි කිඞුල්වතෑ කුගඞරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වතාහි සවග මහණෝ මෙහෙණ වරට එළැඹූ සවග මෙහෙණන්ට අවවාද කෙරෙති. මෙහෙණෝ සවග මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෙනි, එවු, අවවාදයට යම්හයි ආයතීවෙනි, අපි යම් තැනකටදු අවවාද හෙතුවෙන් යන්තමෝ නම් සවග ආයතීයෝ මෙහි මෑ අපට අවවාද කෙරෙති යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගීයාහු ද” යි... සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො යෙත් ද යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගීයාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගරුඳහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යේ නම් පවිති වෙ” යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිකවුනි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකුණි යි.

ඔවාද නම්: අන්ට ගරුධම්යෝ යෑ.

සංවාස නම්: එකකම් යෑ, එකොදෙග යෑ, සමගීක්ෂතා යෑ, ගරුඳහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝ පවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යන්තෙමී යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වෙ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවැනි මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි, උමිඞ්කාවට ... ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 6. 9

නවමසිකඛාපදං

1. සාවඪී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡන්ති. ඔවාදමි න යාවන්ති. භික්ඛු උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති චිපාවෙනති: "කථං භි නාම භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවස්සන්ති"ති, -පෙ- සවිං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවන්ති. සවචං භගවා. චිගරභි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

"අනවඤ්ඤාසං භික්ඛුනියා භික්ඛුසංඛසතො දො ධම්මා පච්ඡාසිංසිකඛො උපොසථපුච්ඡකඤ්ච ඔවාදුපසංකමනඤ්ච තං අභික්ඛාමෙනතියා පාවිත්තිය"න්ති.

2. අනවඤ්ඤාසන්ති: අනුපොසථිකං.

උපොසථො නාම: දො උපොසථා වාතුද්දසිකො ව පණ්ණරසිකො ව.

ඔවාදෙ නාම: අට්ඨගරුධම්මා. උපොසථමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවස්සන්ති ධුරං නික්ඛන්තමනෙන අපච්ඡි පාවිත්තියස්ස.

අනාපඤ්ඤා: සති අනාතරායෙ, පරිපෙසිඤ්ඤා දුභිසිකං භික්ඛුනිං න උභති, ගිලානාය, ආපදසු, උම්මන්තාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසිකඛාපදං.

4. 6. 10

දසමසිකඛාපදං

සාවඪී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්ඛෙතරා භික්ඛුනි පසාමෙ ජාතං ගණ්ඨං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා භෙදපෙසි. අථ ඛො සො පුරිසො තං භික්ඛුනිං දුසෙතු උපසකම්. සා විසාරමකාසි, භික්ඛුනියො උපධාවිඤ්ඤා තං භික්ඛුනිං එතදවොදානං: "කිස්ස ඤං අයෙත විසාරමකාසිති. අථ ඛො සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසි.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පොහොය ද නො පිළිවිසිති. අවවාදය ද නො යදිත්. භික්ෂුහු ලමු කොට සිහති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැහුණු ද යි... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවිසිත් ද අවවාදත් නො යදිත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැහුණුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"අධිමසක් පාසා මෙහෙණක විසින් භික්ෂුසඛසයා වෙතින් පොහොය පිළිවිසීම ද අවවාදය පිණිස ඵලාභීම ද යි දෙදහම්හු බලාපොරොත්තු විය යුක්තභ. එය ඉක්මවන්නියට පවිභී වේ" යයි.

2. අනවදාමාසා: පොහොයක් පාසා.

උපොසථ නම්: තුද්‍රස්වක යැ, පසළොස්වක ද යි දෙ පොහොයකි.

ඔවාද නම්: අෂ්ටගරුධම්මයෝ යැ. පොහොයත් නොපිළිවිසිත්-නෙම්. අවවාදයත් නො යදිත්නෙම් යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිභී ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි උමුඤ්ඤාචට ... ආදිකම්මිකාචට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් (සිරුරැ) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඬක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණ දුෂණය කරන්නට වැයම් කෙළේ යැ. ඕ නොමෝ වියරුහඬක් කළා යැ. මෙහෙණේ වෙතැ දුටු අවුත් ඒ මෙහෙණට මෙය කීහු: ආයතීවෙති, කුමක් හෙයින් තෝ වියරුහඬක් කෙළෙහි ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාච්ඤායාමය භික්ෂුනීවිභවෙහියා

යා තා භික්ෂුනීයො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයනති විපාවෙනති:
“කථං හි නාම භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා
හෙදපෙසසති”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසසති. සච්චං හගවා. ඊගරහී
බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසසති. නෙතං භික්ෂුවෙ
අපසසකානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො
ඉමං සිසඛාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං ගණං වා රුහිතං¹ වා අනපලො-
කෙච්චා සධිසං වා ගණං වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසසති වා
ඵාලාපෙසසති වා ධොවාපෙසසති වා ආලිමාපෙසසති වා බන්ධාපෙසසති වා
මොවාපෙසසති වා පාච්ඤායාම”ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මී-
අපෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

පසාමං නාම: අධොනාහි උඛචාඤ්චමණදලං.

ජාතනති: තස් ජාතං.

ගණෙසා නාම: යො කොච්චි ගණෙසා.

රුහිතං නාම: යං කිඤ්චි වණං²

අනපලොකෙච්චාති: අනාපුච්ඡා.

සධිසං නාම: භික්ෂුනීසමෙහා වුච්චති.

ගණං නාම: සමභුලා භික්ෂුනීයො වුච්චති.

පුරිසො නාම: මනුසසපුරිසො. න යසෙඛං න පෙතො න
කීරච්ඡානගතො වීඤ්ඤ පච්චලො දුසෙතුං.

සද්ධිනති: එකතො.

එකෙනෙකාති: පුරිසො චෙච්ච හෙති භික්ෂුනී ව.

1. රුහිතං - ගණං: රුහිතං, ඔච්චි ඔච්චි
2. වණං - ඔච්චි ඔච්චි ඔච්චි හි

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුභූණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද’යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හෝ වණයක් හෝ සඬසයා හෝ ගණයා හෝ නො පිළිවිසෑ හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ අලෙවි දෙවා නම් හෝ බිඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ පවිති වේ”යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බඳු ... හික්මුණි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පසාබ නම්: නැබෙන් යට දණමඩලෙන් මතු.

ජාතං: එහි හටගත්.

ගණ්ඨ නම්: යම්කිසි ගවෙකි.

රුහිත නම්: යම්කිසි වණයෙකි.

අනපලොකේඤා: නො පිළිවිසෑ.

සඬස නම්: හික්මුණි සඬස තෙමේ කියනු ලැබේ.

ගණ නම්: බොහෝ මෙහෙණෝ කියනු ලැබෙත්.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නො වෙයි. ප්‍රත්‍යයක් නො වෙයි. තිරිසනෙක් නො වෙයි. දුෂණය කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඬ්ඨං: එක් වැ;

එකේනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වේ.

පාචිකර්මය පාළු හිතබුනිවිහබෙකා

හිතැති ආණාපෙනි ආපතනි දුකකටසස. හිතෙන ආපතනි පාචිකර්මයසස.
එලෙහිති ආණාපෙනි ආපතනි දුකකටසස. එලිනෙ ආපතනි පාචිකර්මයසස.
ධොවොති ආණාපෙනි ආපතනි දුකකටසස. ධොවිනෙ¹ ආපතනි පාචිකර්මයසස.
ආලිමපාති ආණාපෙනි ආපතනි දුකකටසස. ලිනෙ² ආපතනි පාචිකර්මයසස.
බන්ධාහිති ආණාපෙනි ආපතනි දුකකටසස. බදෙධ ආපතනි පාචිකර්මයසස.
මොවෙහිති ආණාපෙනි ආපතනි දුකකටසස. මුනෙ ආපතනි පාචිකර්මයසස.

අනාපතනි: අපලොකෙතො හෙදපෙනි වා එලාපෙනි වා
ධොවොපෙනි වා ආලිමපාපෙනි වා බන්ධාපෙනි වා මොවොපෙනි වා, යා
කාචි විඤ්ඤ දුතිසිකා³ හොති, උමුමතනිකාය -ප- ආදිකමමිකායාති.

දසමසිකධාපද.

ආරාමවග්ගො ජට්ඨො:

තසුද්දනා:

ආරාමසෙසාස වණ්ඨි ව — භුඤ්ඤාය කුලමච්ඡරී,
වසසපචාරණොවාද — දෙව ධම්මා පසාමෙන වාති.

1. ධොනෙ - සායා;
2. ආලිනෙත - සායා.
3. දුතියා - සායා.

'බිඳුවයි' අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බුන් කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'පළව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පැළුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'දෙවව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'ආලෙපනය කරව'යි. අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ආලෙපනය කළ කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'බඳුව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බැඳි කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'මුදව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මිදුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වේ

පිළිවිසැ බිඳුවා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ ආලෙප කරවා නම් හෝ බඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ යම්කිසි නුවණැති දෙවැන්නක් වේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

මෂය ආරාම වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

ආරාම යැ අමෙකාස යැ වණ්ඨිකත යැ භුඤ්ජන යැ කුල- මච්ඡරී යැ විසස යැ පචාරණ යැ ඕවාද යැ දොව ධම්ම යැ පසාම- යෙන් දූ යි වර්ග වේ.

4. 7. 1

පට්ටසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතීයං විහරති ජෙනවතො අනාච්ඡිකාසා ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති.¹ මනුසසා ඵවමාහංසු: දෙඵ අයාය භික්ඛං ගරුභාරා² අයාති. මනුසසා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසසනති”ති. අසසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානාං ඛියනනානං විපාලෙනනානං, යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසසනති”ති, -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙනති. සච්චං හගවා. විගර්භි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසසනති, තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං පිට්ටසිකාපදං උද්දීසනතු;

“යා පන භික්ඛුනී ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසා පාවිතීය”නති.

2. යා පනාති යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙස අධිපෙසතා භික්ඛුනීති.

ගබ්භිනී නාම: ආපනකසත්තා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙසාති: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචාරීනිං වා පතනං වා විචරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මනනති ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. ඤාතීයා දුක්ඛට්ඨං ද්විති කම්මවාචාහි දුක්ඛට්ඨා, කම්මවාචා පරියොසානො උපජ්ඣායාය ආපනති පාවිතීයස්ස. ගණස්ස ච ආචාරීනියා ච ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස³.

ගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාවිතීයස්ස⁴. ගබ්භිනියා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. ගබ්භිනියා අගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපනති.

අගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අගබ්භිනියා වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අගබ්භිනියා අගබ්භිනී සඤ්ඤා අනාපනති.

1. තා පිණ්ඩාය වරනති - සිලුච්චි සිලුච්චි
2. ගරුගබ්භා-සා.
3. පාවිතීයස-සිලුච්චි සිලුච්චි
4. දුක්ඛට්ඨස-සිලුච්චි සිලුච්චි

4. 7. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙනි. එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගැබ්නිය උපසපත් කරවත්. ඕනොමෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කීහු: ආයතාවට පිඬු දෙවු, ආර්යා තොමෝ ගැබ්බර ඇත්තී යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබ්නියක උපසපත් කරවුහු ද”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබ්නියක උපසපත් කරවුහු ද”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබ්නියක උපසපත් කරවත් ද”යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබ්නියක උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගැබ්නියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ”යි.

2. යා පත: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

ගබ්නී නම්: පිළිසිඳගත් දරු ඇත්තී කියනු ලැබේ.

වූට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවන්නෝ යැ.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්ඵයක හෝ පාත්‍රය හෝ සිවුරක් හෝ යොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියෙතැ උවද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්ඵ මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ගැබ්නිය කෙරෙහි ගැබ්නියන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගැබ්නිය කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගැබ්නිය කෙරෙහි නො ගැබ්නී සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

නො ගැබ්නිය කෙරෙහි ගැබ්නියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබ්නිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබ්නිය කෙරෙහි නො ගැබ්නියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනිවහලොකා

6. අනාපතී: ගබ්භිනි. අගබ්භිනිසඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති අගබ්භිනි. අගබ්භිනිසඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති උච්ච්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පට්ඨාසාදො.

4. 7. 2

දුතියසිකාපදො.

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන භික්ෂුනියො පායනති. පුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති¹. මනුස්සා ඵවමානංසු දෙඵ අයාය භික්ඛං සදුකිසිකා අයාති. මනුස්සා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පායනති. පුට්ඨාපෙත්සංඝනති”ති. අත්ඤාසු ටො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායඤ්ඤානං වියනනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති, “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පායනති. පුට්ඨාපෙත්සනති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පායනති. පුට්ඨාපෙනති. සච්චං හගවා. වීඨරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පායනති. පුට්ඨාපෙත්සනති. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදො උද්දියගගු:

“යා පන භික්ෂුනී පායනති. පුට්ඨාපෙයා පාච්ඤාසාදි”තී.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසපී. අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

පායනති නාම: මාතා වා මොති ධාතී වා.²

පුට්ඨාපෙයාති: උපසමපාදෙයා.

පුට්ඨාපෙත්සාපීති ගණං වා ආචාරීනී වා පනතං වා වීචරං වා පරියෙසති සීමං වා සමුත්තනති ආපතති දුක්ඛට්ඨං. සදුකියා දුක්ඛට්ඨං දඤ්ඤි කම්මවාචාති දුක්ඛවා, කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපතති පාච්ඤාසාදි, ගණං ව ආචාරීනියා ව ආපතති දුක්ඛට්ඨං.

පායනතියා පායනතියඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපතති පාච්ඤාසාදි. පායනතියා වෙමතිකා පුට්ඨාපෙති ආපතති දුක්ඛට්ඨං. පායනතියා අපායනතියඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති අනාපතී.

1. සා පිණ්ඩාය වරනති-සීලු! සීලු!
2. මාතා වා මොති ධාතී වා-මඡසං.

6. ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, නො ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට.. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සලලු සිකපද සි.

4. 7. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවති. ඕනොමෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කිහු. 'ආර්යාවට පිඬු දෙවු, ආර්යා නොමෝ දෙවැන්නකු ඇත්තියා යි. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තියක උපසපන් කරවුහු ද"යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...මහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවන් දැ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුනී...මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පායනති නම්: මව හෝ වෙයි, කිරිමව හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි වීමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිනොපොවන්තියන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පාච්ඤ්ඤා පාලි භික්ෂුනීවිභවෙහා

අපායනතියා පායනතියඤ්ඤා ආපකතී දුක්ඛටසස. අපායනතියා
වෙමතිකා ආපකතී දුක්ඛටසස, අපායනතියා අපායනතියඤ්ඤා අනාපකතී.

අනාපකතී: පායනතී. අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, අපායනතී.
අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසිකඛාපදං

4. 7. 3

කතියසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො දො
වසසානී ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙතී, තා
බාලා භොනතී අබ්බාසා. න ජානග්ග් කප්පයං වා අකප්පයං වා.
යා තා භික්ෂුනීයො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායග්ගී වියග්ගී විපා-
වෙතී: "කථං හි නාම භික්ෂුනීයො දො වසසානී ජසු ධම්මෙසු
අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසතී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ
භික්ෂුනීයො දො වසසානී ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං
වුට්ඨාපෙතීති. සච්චං හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො
දො වසසානී ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසතී.
තෙනං භික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිචා ධම්මං
කථං කථා භික්ෂු ආමනෙතසි "අනුජානාමී භික්ඛවෙ සිකඛමානාය
දො වසසානී ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසලච්ඡිතිං දතුං". එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ
දුතඛං. තාය සිකඛමානාය සඛං උපසඛකමීචා එකංසං උත්තරාසඛං
කරිචා භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිචා උකඤ්චිකං නිසීදිචා අඤ්ඤාලිමපග්ගා-
හෙචා එවමසස වචනීයො, අහං අයො ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය
අයාය සිකඛමානා සඛං දො වසසානී ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසලච්ඡිතිං
යාමාමීති. දුතියමෙ යාචිතඛං. තතියමෙ යාචිතඛං. බාහතාය භික්ෂුනීයා
පච්චලාය සඛං ඤාපෙතඛං.

2. සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛං, අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය
අයාය සිකඛමානා සඛං දො වසසානී ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසලච්ඡිතිං
යාමති, යදි සඛංසස පතකලලං සඛං ඉත්තනාමාය සිකඛමානාය
දො වසසානී ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසලච්ඡිතිං දදෙයා, එසා ඤාතී.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

කිරිපොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, කිරි නො පොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 7. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි චනාහි මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවති. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වූවෝ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුණු ද"යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දැහැමි කරා කොට හික්මුණු ඇමැනු සේක. 'මහණෙනි, හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි'. මෙසේ ද චනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ හික්මනුව විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළැඹූ උතුරු සහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵලයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආයතීවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය සඛ්‍යයාගෙන් යදිමි යි. දෙවනවටදු යැදිය යුතු යැ. තෙවන වටදු යැදිය යුතු යි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ නොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාත්ති යි.

පාච්ඤානික භික්ෂුනීවිභවෙතො

සුඤ්ඤානං චෙ අයො සඤ්ඤා, අයං ඉක්කමාමාස අයාය සිකුමානා සංඝං ඉච්ච වසානානි ජසු ධම්මෙසු සිකුමාසම්මුතිං යාවති, සඤ්ඤා ඉක්කමාමාස සිකුමානාය ඉච්ච වසානානි ජසු ධම්මෙසු සිකුමාසම්මුතිං දෙති. යසං අයාය ඛමති ඉක්කමාමාස සිකුමානාය ඉච්ච වසානානි ජසු ධම්මෙසු සිකුමාසම්මුතිං දනං, සා තුඤ්ඤාසං, යසං නාසම්මති සා භාසෙය්. දිනා සංඝෙන ඉක්කමාමාස සිකුමානාය ඉච්ච වසානානි ජසු ධම්මෙසු සිකුමාසම්මුති, ඛමති සඤ්ඤාසං තඤ්ඤා තුඤ්ඤා ඵචචෙතං ධාරයාමීති.

සා සිකුමානා ඵච වදෙහීති වතඛංඛා: පාඤ්ඤානා වෙරමංඤං ඉච්ච වසානානි අච්චිකමසමාදනං¹ සමාදියාමී. අදිනාදනා වෙරමංඤං ඉච්ච වසානානි අච්චිකමසමාදනං සමාදියාමී. අබ්බභව්වරියා වෙරමංඤං ඉච්ච වසානානි අච්චිකමසමාදනං සමාදියාමී. මුසාවාද වෙරමංඤං ඉච්ච වසානානි අච්චිකමසමාදනං සමාදියාමී. සුරාමෙරය මජ්ඣමාදිකානා වෙරමංඤං ඉච්ච වසානානි අච්චිකමසමාදනං සමාදියාමී. විකාලභොජනා වෙරමංඤං ඉච්ච වසානානි අච්චිකමසමාදනං සමාදියාමී. අඵ ඛො භගවා නා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතො දුගරතාය -පෙ- ඵචඤ්ඤාපන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකුමාපදං උද්දසනංඤා:

“යා පන භික්ෂුනී ඉච්ච වසානානි ජසු ධම්මෙසු අසිකුමාසිකුමං සිකුමානං චුට්ඨාපෙය් පාච්ඤානි”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසම්. අඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

ඉච්ච වසානානී: ඉච්ච සංචචරානි.

අසිකුමාසිකුමා නාම: සිකුමා වා න දිනා භොති, දිනා වා සිකුමා කුපිතා.

චුට්ඨාපෙය්නාති: උපසම්පාදෙය්.

චුට්ඨාපෙය්නාමීති ගණං වා ආචරිනී වා පනං වා විවරං වා පරියෙසති, සිමං වා සම්මනනති ආපනති දුක්ඛංඤං. ඤානියා දුක්ඛංඤං දච්චි කම්මවාචාහි දුක්ඛංඤං, කම්මවාචාපරියොසානෙ උපර්ඤායාය ආපනති පාච්ඤානියං. ගණංඤං ච ආචරිනියා ච ආපනති දුක්ඛංඤං.

1. අච්චිකමසමාදනං - මජ්ඣං

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ භික්ෂුණු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදියි. සඛ්‍ය තෙමේ මෙනම් ඇති භික්ෂුණුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. මෙනම් ඇති භික්ෂුණුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට තො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සඛ්‍යයා විසින් මෙනම් ඇති භික්ෂුණුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬියහ. මෙය මෙසේ දරමි'යි.

ඒ භික්ෂුණු තොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. පණ්ඩායෙන් වැළකීම දෙවසක් තො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අධිනාදනින් වැළකීම දෙවසක් තො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අබ්‍රමසරින් වැළකීම දෙවසක් තො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මුසවායෙන් වැළකීම දෙවසක් තො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මදයට හා ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙරින් වැළකීම දෙවසක් තො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. විකල් බොජුනෙන් වැළකීම දෙවසක් තො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට තොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි තො භික්ෂුණු සිඬ ඇති භික්ෂුණුව උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍රී වෙ”යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

දො වසානි: දැවුරුද්දක්;

අසිකඛිතසිකඛා නම්: සික හෝ තො දෙන ලද්දී වෙයි. දෙන ලද සික කිපියා හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙග්ගා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි, දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිච්ඡධෙයා

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ත පාචිත්තියංසු. ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ත පාචිත්තියංසු. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ත පාචිත්තියංසු.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ත දුක්ඛට්ඨංසු. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ත දුක්ඛට්ඨංසු. අධම්මකමෙම, අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ත දුක්ඛට්ඨංසු.

අනාපත්තී: ඉඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙති, උමච්ඡන්තියාය -පෙ- ආදිකමම්භායානි.

තතියසිකඛාපදං

4. 7. 4

චතුස්සසිකඛාපදං.

1. සාවස්සී නිදනං - නෙන ඛො පග සමයෙන භික්ඛුනියො ඉඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සංඛෙහන අසම්මතං වුට්ඨාපෙතී. භික්ඛුනියො එවමාහංසු: “එඵ සිකඛමානා ඉමං ජානාඵ, ඉමං දෙඵ, ඉමං ආහරඵ, ඉමීනා අඤ්ඤා, ඉමං කඡියං කරොඵා”ති. තා එවමාහංසු: “න මයං අයො සිකඛමානා භික්ඛුනියො මය”තී. යා තා භික්ඛුනියො අඡීච්ඡා -පෙ- තා උඡ්ඤායනී ඛියනී වීපාවෙනී: “කඵං හි නාම භික්ඛුනියො ඉඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සංඛෙහන අසම්මතං වුට්ඨාපෙසුන්තී -පෙ- සච්චං කීර හිකඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සංඛෙහන අසම්මතං වුට්ඨාපෙසුන්තී. සච්චං හභවා. වීගරනී බුද්ධො හභවා. -පෙ- කඵං හි නාම හිකඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සංඛෙහන අසම්මතං වුට්ඨාපෙසුන්තී. නෙතං හිකඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- වීගරහිතො ධම්මෙං කඵං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙතසී. “අනුජානාමී හිකඛවෙ, ඉඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය සිකඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතීං දතුං” එවස්ඤ්ඤා පන හිකඛවෙ, දනඛො. තාය ඉඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය සිකඛමානාය සංඝං උපසංකමීතො එකංසං උත්තරාසඛං කරිතො භික්ඛුනිනං පාදෙ වඤ්ඤිතො උකඤ්ඤිතං නිසීදිතො අඤ්ඤාලිප්පඤ්ඤානෙතො එවමස්ස වචනියො: අහං අයො ඉස්සංසාමා ඉස්සංසාමාය අයංසො ඉඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛං, සිකඛමානා සඛං වුට්ඨානසම්මුතීං යාවාමීති. දුතියමෙ පාචිත්තධො තතියමෙ පාචිත්තධො. ඛානාය භික්ඛුනියා පච්චිඤ්ඤාය සංඝො ඤ්ඤාපෙතඛො.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්ම සංඥා ඇත්තී උපසපන් කරවා නම් පච්චි ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තී උපසපන් කරවා නම් පච්චි ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්ම සංඥා ඇත්තී උපසපන් කරවා නම් පච්චි ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සික්මනුවක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැතී.

තෙවන සිකපද යි.

4. 7. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපන් කරවත්. මෙහෙණෝ මෙසේ කීහු: “එවු භික්මනුවෙහි, මෙය දනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙන එවු, මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ, මෙය කැප කරවු” යයි. ඔහු මෙසේ කීහු: “ආර්යාවෙහි, අපි භික්මනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණෝ වමහ”යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිය වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපන් කරවුහු ද?”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපන් කරවද්ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දහමී කථා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. මහණෙනි, දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමී. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති ඒ භික්මනුව විසින් සඛ්ඛයා වෙත එළැඹූ උතුරු සහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵලුයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙහි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම සඛ්ඛයාගෙන් වුට්ඨාන-සම්මුතිය යදිමී යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛ්ඛ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. සුඤ්ඤානු මෙ අයොස සඤ්ඤා අයං ඉක්ඛානාමා ඉක්ඛානාමාය අයායාය ඉදා වස්සානී ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සඛ්ඤං වුට්ඨානසමමුක්ඛිං යාවතී, යදී සඛ්ඤාසස පනතකලං සඤ්ඤා ඉක්ඛානාමාය ඉදා වස්සානී ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසමමුක්ඛිං දදෙයා, එසා ඤාණි.

3. සුඤ්ඤානු මෙ අයොස සඤ්ඤා අයං ඉක්ඛානාමා ඉක්ඛානාමාය අයායාය ඉදා වස්සානී ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සඛ්ඤං වුට්ඨානසමමුක්ඛිං යාවතී, සඤ්ඤා ඉක්ඛානාමාය ඉදා වස්සානී ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසමමුක්ඛිං දෙතී. යසසා අයායාය ඛමති ඉක්ඛානාමාය ඉදා වස්සානී ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසමමුක්ඛිං යා දනං. සා තුඤ්ඤාසස, යසසා නකඛමති සා භාසෙයා. දිනනා සඤ්ඤාන ඉක්ඛානාමාය ඉදා වස්සානී ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසමමුක්ඛිං. ඛමති සඛ්ඤාසස තසමා තුඤ්ඤා, එවමෙනං ධාරයාමීති.

අඵ ඛො භගවා නා භික්ඛුනීයො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු :

“යා පන භික්ඛුනී ඉදා වස්සානී ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංසෙන අසමමතං වුට්ඨාපෙයා පාච්ඤාය”නතී.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤා අනෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ඉදා වස්සානීති: ඉදා සංවච්ඡරානී.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා.

අසමමතා නාම: ඤාණි දුතියෙන කමමන වුට්ඨානසමමුක්ඛි න දිනනා හොතී.

වුට්ඨාපෙයානී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමීති ගණං වා ආචරීනී. වා පනතං වා චීවරං වා පරියෙසති සීමං වා සමමනනති ආපනති දුක්ඛට්ඨාස. ඤාණියා දුක්ඛට්ඨං දච්චි කුලචවාචාහි දුක්ඛට්ඨා. කමමවාචා පරියොසානෙන උපච්ඤායාය ආපනති පාච්ඤායසස. ගණසස ව ආචරීනීයා ව ආපනති දුක්ඛට්ඨාස.

2. ආර්යාවෙති, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙ නම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්තේ යැ. මේ ඤාත්තී යැ.

ආර්යාවෙති, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙ නම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදියි. සඛ්‍ය තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙ නම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙයි. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙ නම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් ඕ නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්තේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට සඛ්‍යයා විසින් වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ, සඛ්‍යයාහට රුස්තේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමියි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් උහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඛ්‍යයා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවා නම් පවිති වෙ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්මුණි ... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

ඉච්ච වසයානි: දැවුරුද්දක්.

සිහිතිසසිකා නම: සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇත්තී යැ.

අසම්මතා නම: ඥාති ද්විතිය කම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලදවා වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥාතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපර මෙහණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තිය පාළු හිතවුන් විභවය

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙම සඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තිය සිසු. ධම්මකමෙම වෙමතිකා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තිය සිසු. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙම සඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තිය සිසු.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙම සඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවසස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛවසස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙම සඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවසස.

අනාපනති: දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසිසුං සිකමානං සංසෙන සමුතං පුට්ඨාපෙති, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායාති.

වතුසුසිකමාපදං.

4. 7. 5

පඤ්චමසිකමාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන හිතවුන්ගේ උනන්දුව සවසසං ගිහිගතං පුට්ඨාපෙතී. තා අකමමා භොනති සිතසස උණසස ජිසවජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමචසසානං දුරුතනානං දුරාගතනානං වචනපථානං උපපනනානං සාරිරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං¹ බරානං කටුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා² භොනති.

යා තා හිතවුන්ගේ අපච්ඡා -පෙ- තා උණසසානං බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතවුන්ගේ උනන්දුව සවසසං ගිහිගතං පුට්ඨාපෙසසනති” ති -පෙ- සචචං කීර හිතවුන්ගේ, හිතවුන්ගේ උනන්දුව සවසසං ගිහිගතං පුට්ඨාපෙසසනති. සචචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිතවුන්ගේ, හිතවුන්ගේ උනන්දුව සවසසං ගිහිගතං පුට්ඨාපෙසසනති. උනන්දුව සවසසං හි හිතවුන්ගේ, ගිහිගතා අකමමා භොති සිතසස උණසස ජිසවජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමචසසානං දුරුතනානං දුරාගතනානං වචනපථානං උපපනනානං සාරිරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කටුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා භොති. ද්වාදසවසසා ව ඛො හිතවුන්ගේ, ගිහිගතා බමා භොති සිතසස උණසස ජිසවජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමචසසානං දුරුතනානං දුරාගතනානං වචනපථානං උපපනනානං සාරිරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කටුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණහරානං අධිවාසිකජාතිකා භොති. නෙතං හිතවුන්ගේ, අපසනනානං වා පසාදය --පෙ-- ඵවඤ්ඤා පන හිතවුන්ගේ හිතවුන්ගේ ඉමං සිකමාපදං උද්දිසනතු:

1. තිබ්බානං - මජ්ඣං,
2. අනධිවාසකජාතිකා, -මජ්ඣං,
3. උනන්දුව සවසසං - මජ්ඣං.

ධම්කම්මයෙහි ධම්කම්මසංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්මයෙහි අධම්කම්මසංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වේ.

අධම්කම්මයෙහි ධම්කම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්කම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිඛ ඇති සඛසයා විසින් සම්මත කරන ලද හික්වනු වන උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාචං ... ආදිකප්පිකාවං ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 7. 5.

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ උතු දෙලොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. ඩැහැමැයි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැයි දුචදනා වදන්මග ද සිරිම පිළිබැදි උපන් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුලුලෝ වෙත්.

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ උතු දෙලොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද?" යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ උතුදෙලොස් වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් දැ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ උතුදෙලොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, උතුදෙලොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියා වූ වෙයි. ඩැහැමැයි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැයි දුචදනා වදන්මග ද සිරිම පිළිබැදි උපන් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුලුවූවා වෙයි. මහණෙනි, දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස සිහිය හැකියා ද වෙයි. ඩැහැමැයි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැයි දුචදනා වදන්මග ද සිරිම පිළිබැදි උපන් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු ඉවසන සුලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාච්ඤායාපාදි භික්ෂුනීවිභවෙතා

“යා පන භික්ෂුනී උනාදාදසවසසං ගිභීගතං වුට්ඨාපෙයා පාච්ඤායා”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසී. අපෙඤා අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

උනාදාදසවසසං නාම: අපඤ්ඤාදසවසසං.

ගිභීගතං නාම: පුරිසනාතරගතා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙයානි: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාථීති ගණං වා ආවරීනිං වා පක්ඛං වා වීචරං වා පරියෙසනී, සීමං වා සමමනනති ආපනති දුක්ඛටසසං. ඤාතියා දුක්ඛටං දච්චි කමමවාචාහි දුක්ඛටා. කමමවාචාපරියොසානො උප්පකායාය ආපනති පාච්ඤායාසසං. ගණසසං ච ආවරීනීයා ච ආපනති දුක්ඛටසසං.

උනාදාදසවසසාය උනාදාදසවසසං සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤායාසසං. උනාදාදසවසසාය චෙමනිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති දුක්ඛටසසං. උනාදාදසවසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපනති.

පරිපුණ්ණදාදසවසසාය උනාදාදසවසසං සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටසසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසාය චෙමනිකා ආපනති දුක්ඛටසසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනාදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති පරිපුණ්ණදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, උමිකන්කාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 7. 6

ඡට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවජ්ඣීනිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිභීගතං දෙච වසසානී ඡසු ධම්මෙසු අභිකම්භ සිකං වුට්ඨාපෙසනති. තා ඛාලා භොනති අඛාතං. න ඡානනති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ෂුනීයො අප්පච්ඡා -පෙ-

“යම් මෙහෙණක් උනුදෙළොස්වස් ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වෙ”යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු... හික්කුනී... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

උනනආදයවයසා නම: නො පත් දෙළොස්වස් ඇතියා.

ගිහිකො නම: පිරිමතියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අජ්ඨයෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස් වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4.7.6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්වුණු සිම ඇති, පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවති. ඔහු නො අනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ...

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

තා උජ්ඣායනං තීයනං විපාචේනං: “කථං හී නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු අසිකත්තසිකං වුට්ඨාපෙසසනං” ති-පෙ-සචං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු අසිකත්ත-සිකං වුට්ඨාපෙසනං සචං භගවා. චිගරහි බුද්ධා භගවා. -පෙ-කථං හී නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු අසිකත්තසිකං වුට්ඨාපෙසසනං. නෙතං භික්ඛවෙ, අපසනනානං වා පසාදය -පෙ- චිගරහිනා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි. “අනුජානාමී භික්ඛවෙ, පරිපුණ්ණදාදස-වසං ගිහීගතං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු සිකංසමමුතිං දුකං” එවංච පන භික්ඛවෙ, දතංඛා: තාය පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං සංඛං උපසංඛමිනා එකංසං උනරාසංඛං කරිනා භික්ඛුනීනං පාදෙ වජ්ඣනං උකඤ්චිකං නිසීදිනා අඤ්චිමපඤ්ඤානං එවමස චවනියො: අහං අයො ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං සංඛං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු සිකංසමමුතිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතංඛා - තතියමපි යාවිතංඛා - ඛායනාය භික්ඛුනියා පච්චලාය සංඛො ඤාපෙතංඛො.

2. සුඤ්ඤානං අයො සංඛො අයං ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං සංඛං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු සිකංසමමුතිං යාවති. යදි සංඝස්ස පනතකලං සංඝො ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු සිකංසමමුතිං දදෙයා. එසා ඤාතං.

සුඤ්ඤානං මේ අයො සංඛො අයං ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං සංඛං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු සිකංසමමුතිං යාවති. සංඛො ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණ-දාදසවසං ගිහීගතං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු සිකංසමමුතිං දෙති, යසංඝො අයාය ඛමති ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු සිකංසමමුතිං යා දනං. සා කුණ්ඩසං, යසංඝො නකමති සා භාසෙයා. දිනා සංඝෙන ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහීගතං දො වසානං ජසු ධම්මෙසු සිකංසමමුති. ඛමති සංඝස්ස තසමා කුණ්භි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුණු ද”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දූහුම් කථා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි’යි. මෙසේ - ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක විසින් සඛසයා වෙත එළැඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උඵලයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙනි, මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෙ සඛසයා ගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි යි. දෙවන වටය යැදිය යුතුයැ. තෙවනවටය යැදිය යුතුයැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛස තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඛස තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ තොමෝ සඛසයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඛසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය දෙන්නේ යැ, මේ ඥප්ති යැ.

ආර්යාවෙනි, සඛස තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ තොමෝ සඛසයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය යදියි. සඛස තෙමේ පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රැස්තේ නම් ඕතොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රැස්තේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ සඛසයා විසින් පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛසයාට රැස්තේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමියි.

පාචිකතිය පාළු හිතවුන් වීභවෙහි

සා පරිපුණ්ණදාදසවසසා හිභිගතා එවං වදෙහිති වනතඛබ්බා: පාණාතිපාතා වෙරමණං දෙච වසසාති අච්ඡිකකමසමාදනං සමාදියාමී -පෙ- විකාලභොජනා වෙරමණං දෙච වසසාති අච්ඡිකකමසමාදනං සමාදියාමීති. අථ ඛො භගවා නා හිතවුන්තියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතවා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ච පන හිතවුන්තියො, හිතවුන්තියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන හිතවුන්තී පරිපුණ්ණදාදසවසසං හිභිගතං දෙච වසසාති ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාචිකතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්තී -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙපතා හිතවුන්තී.

පරිපුණ්ණදාදසවසසා නාම: පන දාදසවසසා.

හිභිගතා නාම: පුරිසනතරගතා වුච්චති.

දෙච වසසාතීති: දෙච සංචච්ඡරාති.

අසිකඛිතසිකඛා නාම: සිකඛා වා හ දික්ඛා පොති. දික්ඛා වා සිකඛා ඛුපිතා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසමපාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමීති ගණං වා ආචරීතීං වා පනතං වා විචරං වා පරියෙසති. සීමං වා සම්මන්තති. ආපහති දුක්ඛචසස. ඤාණියා දුක්ඛචං. දච්ඡි කම්මවාචාහි දුක්ඛවා. කම්මවාචාපරියොයානෙ උපජ්ඣායාය ආපහති පාචිකතියස්ස. ගණස්ස ච ආචරීතියා ච ආපහති දුක්ඛචසස.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපහති පාචිකතියස්ස. ධම්මකම්මෙ වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපහති පාචිකතියස්ස. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපහති පාචිකතියස්ස.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා! ආපහති දුක්ඛචසස. අධම්මකම්මෙ වෙමතිකා ආපහති දුක්ඛචසස. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපහති දුක්ඛචසස.

අනාපහති: පරිපුණ්ණදාදසවසසං හිභිගතං දෙච වසසාති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං වුට්ඨාපෙති උමේහතිකාය -පෙ- ආදීකම්මිකායාති.

ඡට්ඨසිකඛාපදං.

1. ධම්මකම්ම සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති - පෙසං.

පිරිපුන් දොළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ ඕ තොමෝ මෙසේ කියවයි කිය යුත්තී යැ. දෙවසක් පණිවායෙන් වැළකීම නො ඉක්ම වියයුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... හික්බුනි... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසයා නම: පැමිණි දොළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගතා නම: පිරිමනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

දො වසානි: දැවුරුද්දක්.

අසිකම්මසිකමා නම: ශික්ෂාව නො දෙන ලද්දී හෝ වෙයි; දෙන ලද ශික්ෂාව කොපා වුවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ආත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දෙ දුකුළා වෙයි. කම්වදන් පිරියකු උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරමෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්‍යමයිකබාපදං.

1. සාවිඤ්චි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනිංසො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකතිසංසිකං සංඛෙසන අසමනං වුට්ඨාපෙනති. භික්ඛුනිංසො එවමාහංසු: "එථ සිකබමානා, ඉමං ජානාර්ථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අප්පො, ඉමං කප්පියං කරොථා"ති. තා එවමාහංසු: න මයං අයොසි සිකබමානා. භික්ඛුනිංසො මයනති.

2. යා තා භික්ඛුනිංසො අපිච්ඡා -පෙ- තා උත්ථායනාඨි බියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනිංසො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකතිසංසිකං සංඛෙසන අසමනං වුට්ඨාපෙනති"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනිංසො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකතිසංසිකං සංඛෙසන අසමනං වුට්ඨාපෙනතිති. -පෙ- සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනිංසො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකතිසංසිකං සංඛෙසන අසමනං වුට්ඨාපෙනතිති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිනා ධම්මං කථං කථා භික්ඛු ආමනෙතසි. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පරිපුණ්ණදාදසවසසාය ගිහිගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකතිසංසිකං වුට්ඨානසමුත්තිං දුඤ්ඤං". එවංඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතඛො: තාය පරිපුණ්ණදාදසවසසාය ගිහිගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකතිසංසිකං සංඛෙසන අසමනං වුට්ඨාපෙනතිති. උපසච්චාමිනා එකංසං උත්තරාසංඝං කරිනා භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣනා උත්තරිකං නිසීදිනා අඤ්ජිමපග්ගානෙතො එවමයා වචනිංසො: අහං අයොස ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසසා ගිහිගතා දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකතිසංසිකං සංඛෙසන අසමනං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතඛො - තතිසමි යාවිතඛො - බාහාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සංඛෙසනා සුපෙතඛො.

3. සුඤ්ඤා මෙ අයොස සංඛෙසනා අයං ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසසා ගිහිගතා දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකතිසංසිකං සංඛෙසන අසමනං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. යදි සංඝාසස පනතකලං සංඛෙසන ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසසා ගිහිගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකතිසංසිකං වුට්ඨානසමුත්තිං දදෙයා එසා ඤාති.

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති තිදන ධි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඬකයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත්. හික්කුණිහු මෙසේ කීහු: "එවු හික්මනුවෙනි, මෙය දැනිවු. මෙය දෙවු. මෙය ගෙන එවු. මෙයින් ප්‍රයොජන යැ. මෙය කැපකරවු" ධි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙනි, අපි හික්මනුවෝ නො වමිහ. අපි මෙහෙණෝ වමිහ ධි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඬකයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද" ධි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඬකයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද ධි. සැබැවැ, භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඬකයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසංගයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දූහමී කරා කොට මහණුන් ඇමතුසේක. 'මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට වුටයාන සම්මුතිය දෙන්තට අනුදනිමී' ධි. මෙසේ ද මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ ඇය විසින් සඬකයා වෙත එළඹූ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵලයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේයැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු 3බ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මම සඬකයාගෙන් වුටයාන සම්මුතිය යදිමි ධි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬක තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය.

3. ආර්යාවෙනි, සඬක තෙමේ මවදන් අසාවා: මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬකයාගෙන් වුටයාන සම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඬකයාහට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬක තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුටයාන සම්මුතිය දෙන්නේය. මේ ඥප්ති යැ.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙතා

සුඤ්ඤානං මෙ අයො සඤ්ඤා අයං ඉක්ඛන්තාමා ඉක්ඛන්තාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසසා ගිහිගතා දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සඤ්ඤා වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. සඤ්ඤා ඉක්ඛන්තාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසසාය ගිහිගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දෙති, යසසා අයාය ධම්මෙ ඉක්ඛන්තාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසසාය ගිහිගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තියා දනං, යා තුණ්හසස, යසසා නක්ඛමති සා භාසෙයා. දිනක සඤ්ඤාන ඉක්ඛන්තාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසසාය ගිහිගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨාන සමුත්තිං. ධම්මෙ සඤ්ඤා තප්පා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

අථ චො භගවා තා භික්ඛුනීයො අනෙකපරියායෙන වීගරහිත්වා දුභරතාය -පෙ- එවංඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසන්තු :

“යා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සඤ්ඤාන අසමමතං වුට්ඨාපෙයා පාච්ඤාය”නති.

4. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීතී: -පෙ- අයං ඉමසමී අනෙක අධිපෙපතා භික්ඛුනීතී.

පරිපුණ්ණදාදසවසසා නාම: පහසදාදසවසසා.

ගිහිගතා නාම: පුරිසනතරගතා වුට්ඨති.

දො වසසානීතී: දො සංවච්ඡරානි.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා.

අසමමතා නාම: ඤානදුතියෙන කමෙමන වුට්ඨානසමුත්ති න දික්ඛා භොති.

වුට්ඨාපෙයාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිතී ගණං වා ආචරිතීං වා පහං වා වීචරං වා පරි-
යෙසති, සීමං වා සමමනනතී ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. ඤානියා දුක්ඛට්-
ථවී කමෙවාවාහි දුක්ඛට්ඨා. කමෙවාවාපරියොසානෙ උපසමායාය
ආපත්ති පාච්ඤායසස. ගණසස ව ආචරිතීයා ව ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස.

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදියි. සඛ්‍ය තෙමේ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සඛ්‍යයා විසින් පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දේ යැ. සඛ්‍යයාට රුස්නේය. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති සාඝ්‍යා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවානම් පවිතිවෙ” යයි.

4. යා පන: යම්, යම්බඳු...හික්වුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහිලා අදහස්කරන ලද හික්වුණි යි.

පරිපුණ්ණදාදසවසා නම: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගතා නම: පිරිමතියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

ඥෙ වසානි: දැවුරුද්දක්.

සිකඛිතසිකඛා නම: සවැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇතියා යැ.

අසම්මතා නම: ඤාතිදුතියකම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලදවා වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පසක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදුනින් දුකුළා දෙකක් වෙති. කම්වදන් පිරියතැ ලව්දු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වෙ.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤී වුට්ඨාපෙනි ආපතන් පාච්ඤායසස, ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපතති පාච්ඤායසස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපතන් පාච්ඤායසස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපතන් දුක්ඛට්ඨස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපතන් දුක්ඛට්ඨස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපතන් දුක්ඛට්ඨස.

අනාපතති: පටිපුණ්ණද්වාදසවසසං ගිභීගතං දෙව වසසානි ජසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සබ්බෙන සමමතං වුට්ඨාපෙනි, උමුක්ඛකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

සත්තමසිකඛාපදං.

4. 7. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සවයෙන ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිනී. වුට්ඨාපෙනා දෙව වසසානි නෙව අනුග්ගණකාති න අනුග්ගණකාපෙනි. තා බාලා භොනති අබ්බාතා. න ජානකභි කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායභිඤ්ඤා වියභිඤ්ඤා විපාවෙනි: “කථං හි නාම අය්‍යා ජුලලනඤ්ඤා සහජීවිනී. වුට්ඨාපෙනා දෙව වසසානි නෙව අනුග්ගණකාති, න අනුග්ගණකාපෙනසි” ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිනී. වුට්ඨාපෙනා දෙව වසසානි නෙව අනුග්ගණකාති, න අනුග්ගණකාපෙනිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිනී. වුට්ඨාපෙනා දෙව වසසානි නෙව අනුග්ගණකාති, න අනුග්ගණකාපෙනසි. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසකානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො, ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසඤ්ඤා:

“යා පන භික්ඛුනී සහජීවිනී. වුට්ඨාපෙනා දෙව වසසානි නෙව අනුග්ගණකායා න අනුග්ගණකාපෙනා පාච්ඤාය”නාති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමං අතෙ අධිපෙතනා භික්ඛුනීති.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවුත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවුත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවුත් වේ.

අධර්මකම්යෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවුත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවුත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවුත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ජා විසින් සම්මත කරන ලද පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවා නම් ඇවුත් නැත. උම්මකකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවුත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 7. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරෙයි. නො මැ අනුග්‍රහ කරවයි. ඔහු නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවා ද දී. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ නම් නො මැ අනුග්‍රහ කරවා නම් පවිති වේ”යි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

සහජීවනී නාම: සඤ්චිභාරීනී වුචචති.

වුට්ඨාපෙතානි: උපසමපාදෙතවා.

දෙව වසසානීති: දෙව සංවච්ඡරානී.

නෙව අනුග්ගණෙහයානි: න සයං අනුග්ගණෙහයා උද්දාසෙන පරිපුච්ඡාය ඔවාදෙතං අනුසාසනීයා.

අනුග්ගණාපෙයානි: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා. දෙව වසසානී න අනුග්ගණිකාමී න අනුග්ගණාපෙසසාමීති ධුරං නීකඛ්ඛතමතො ආපතති පාච්ඤායසස.

අනාපතති: සති අනාරායෙ පරියෙසිතවා න ලහති, ගිලානාය ආපදසු උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායානී.

අට්ඨමසිකතාපදං.

4. 7. 9

නවමසිකතාපදං

1. සාවස්ථීනීදනං— තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො වුට්ඨාපිතං පවත්තීනිං දෙව වසසානී නානුබන්ධනී. තා බාලා භොනති අබ්බාසා න ජානනී කප්පියං වා අකප්පියං වා, යා තා භික්ඛුනීයො අපිච්ඡා -පෙ- තා උපකායනී බියනී විපාවෙනී: “කථං හී නාම භික්ඛුනීයො වුට්ඨාපිතං පවත්තීනිං දෙව වසසානී නානුබන්ධසසනී”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො වුට්ඨාපිතං පවත්තීනිං දෙව වසසානී නානුබන්ධනීති. සච්චං භගවා. වීගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හී නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො වුට්ඨාපිතං පවත්තීනිං දෙව වසසානී නානුබන්ධසසනී. නෙතං භික්ඛවෙ අසප- සන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිසංඤාපදං උද්දාසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී වුට්ඨාපිතං දෙව වසසානී නානුබන්ධයා පාච්ඤාය”නති.

2. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීනි: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙඤ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

සහජීවීන් නම: සඬිවිහාරිනිය කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙතො උපසපන් කරවා.

ඥෙ වසානි: දැවුරුද්දක්.

නෙව අනුග්ගණෙහයා: තොමෝ උද්දෙගයෙන් පරිපුට්ඨායෙන්. අවවාදයෙන් අනුසාසනායෙන් නො මැ අනුග්‍රහ කරයි.

න අනුග්ගණාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කරන්නෙමි, අනුග්‍රහ නො කරවන්නෙමි යි ධුර-නික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 7. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවු උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරෙති. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවු උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවැටන් නො කරවුණු ද"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවු උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවැටන් නො කෙරෙත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවු උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කළහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදස පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් උපසපන් කැරැවු උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරේ නම් පවිති වේ"යි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හිකුනී...මෝ නොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීච්ඡාදනො

3. වුට්ඨාපිකනනි: උපසමපාදිතං.

පවතනීනී නාම: උපජකායා වුච්ඡිති.

දෙව වසානීනී: දෙව සංචච්ඡරානී.

නානුබන්ධනානී: න උපට්ඨභෙයා.¹ දෙව වසානී නානු-
බන්ධනානීනී දුරං නිකඤ්ඤාමනෙත ආපතන පාච්ඤායසීය.

අනාපතනී: උපජකායා බාලා වා හොති අලජජීනී වා,
භීලානාය, ආපදස්ස, උච්චෙතනකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානී.

නවමසිකඛාපදං.

4. 7. 10

දසමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - නෙත ඛො පන සමයෙන ජුලලනඤ්ඤා
භික්ෂුනී සහජීවීනිං වුට්ඨාපෙඤා නෙව වුපකාසෙසී.² න වුපකාසාපෙසී.
සාමිකො අග්ගභෙසී. යා තා භික්ෂුනීයො අජීව්ජා -පෙ- තා උපජකායනී,
බීයනනී, විපාවෙනනී: “කථං භි නාම අය්‍යා ජුලලනඤ්ඤා සහජීවීනිං වුට්ඨා-
පෙඤා නෙව වුපකාසෙසීනී, න වුපකාසාපෙසීනී, සාමිකො අග්ගභෙසී,
සවායං භික්ෂුනී පසකනනා අසී න ච සාමිකො ගණ්ණකය්‍යා”නී -පෙ-
සචං කීර භික්ඛවෙ, ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී සහජීවීනිං වුට්ඨාපෙඤා
නෙව වුපකාසෙසී, න වුපකාසාපෙසී, සාමිකො අග්ගභෙසීනී. සචං
භගවා. විගරභී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ,
ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී සහජීවීනිං වුට්ඨාපෙඤා නෙව වුපකාසෙසීනී,
න වුපකාසාපෙසීනී, සාමිකො අග්ගභෙසී. නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනන-
නං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීයො ඉමං
සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී සහජීවීනිං වුට්ඨාපෙඤා නෙව වුපකාසෙසීයා න
වුපකාසාපෙසීයා අනාමසො ජපසඤ්ඤාපනානිපි පාච්ඤාය”නනී.

2. යා පනානී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනී: -පෙ- අයං
ඉමසම් අපෙඤා අධිපෙඤා භික්ෂුනීනී.

1. න සයං උපට්ඨභෙයා, - මජ්ඣං.
2. නෙව වුපකාසෙසී, න වුපකාසාපෙසී, - මජ්ඣං.

වූධ්‍යාපිතං: උපසපන් කරවන ලද.

පවතනී නම්: උවදැ මෙහෙණ කියනු ලැබෙයි.

ඛෙ වසයානි: දැවුරුද්දක්.

නානුබනෙධයා: උවටැන් නො කරයි. දෙවසක් උවටැන් නො කරන්නෙමි යි ධුරනිකෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උවදැ මෙහෙණ නො දැනුමැත්තියක හෝ ලජ්ජා නැතියක හෝ වේ නම්, ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 7. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා යැ. (ගෙනැ යන්නට) මෙරමාහට නො ඇණවූ යැ. සැමියා අල්වා ගත්තේ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද නොමෝ සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. ඉදින් මේ මෙහෙණ නොමෝ බැහැරට ගියා නම් සැමියා නො අල්වා ගත්තේ යැ" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් සහජීවිතියක උපසපන් කරවා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොත්තකුදු නො මැ ගෙනැ යා නම් මෙරමාහට නො අණවා නම් පවිති වේ" ය යි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථ- 3යහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙඤා

සහජීවිනිං නාම: සද්ධිවිඤාරිනී වුචන්ති.

වුට්ඨාපෙකාති: උපසම්පාදෙකා.

නෙව වුපකාසෙයාති: න සයං වුපකාසෙයා.

න වුපකාසාපෙයාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා.

නෙව වුපකාසෙකාමී න වුපකාසාපෙකාමී අනත්තමයො ජප්පඤ්ඤා-
යොජනානිපිති ධුරං නිකම්බනමනො ආපකති පාච්ඤායසස.

අනාපකති: සති අනතරායෙ, පරියෙසිකා දුතිධිකං භික්ෂුනී.
න උභති, ගිලානාය ආපදසු උමමතිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

දසම සිකඛාපදං.

ගබ්භිනීවගෙගා සත්තමො

තසසුද්දනං:

ගබ්භිං පායනතිං ජ ධමමෙ අසම්මතුනද්දාදස

පරිපුණ්ණඤ්ඤා සංසෙන සහ වුට්ඨා ජප්පඤ්ඤා ව

සහජීවීන් නම; සද්ධිවිහාරීන් කියනු ලැබෙයි.

වූට්ඨාපෙතො: උපසපන් කරවා,

භොව වූපකාසෙයා: තොමෝ නො මැ ගෙනෑ යයි.

නා වූපකාසාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

සටන්පිරිසෙයින් සපස් යොත්තකුදු නො මැ ගෙනෑ යන්තෙමී, මෙරමාහට නො අණවන්නෙමී යි ධුර නික්මෙපය කළ ඝනණෙහි පවති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම ඇවැත් නැත. ගීලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උමමත්තීකාවට ... ආදිකමමීකාවට ඇවැත් නැතී.

දසවන සිකපද යි.

සත්වැනි ගඬහිනී වර්ග යි.

එහි උද්දනං:

ගඬහිනී යැ පායන්තී යැ ජධම්ම යැ අසම්මත හැ උනාදවාදස යැ පරිපුණ්ණ (ආදස) යැ සඛ්භ යැ සහජීවීන් හැ වූට්ඨාපිත යැ ජපඤ්ච යොජන යැ යි.

පට්ටසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාටමිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙතති. තා අඤ්ඤාං භොතති සීතස්ස උණ්ඤ්ඤාං ජීවජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසලෙඤ්ඤානං දුරුකඤ්ඤානං දුරාගඤ්ඤානං වචනපච්චානං උපපඤ්ඤානං සාරීරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං ඛරානං කවුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා භොතති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අඤ්ඤාං -පෙ- තා උජ්ඣායතති ඛියතති විපාවෙතති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙතතති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙතති"ති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙතතති. උනව්සතිවස්සා භික්ඛවෙ, කුමාරිභුතා අඤ්ඤාං භොති සීතස්ස උණ්ඤ්ඤාං -පෙ- පාණහරානං අනධිවාසික ජාතිකා භොති. විසතිවස්සා ච ඛො භික්ඛවෙ කුමාරිභුතා ඛමා භොති සීතස්ස උණ්ඤ්ඤාං -පෙ- පාණහරානං අධිවාසිකජාතිකා භොති. තෙන භික්ඛවෙ අපපසඤ්ඤානං චා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියතෙ:

"යා පන භික්ඛුනී උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙයා පාවිතතීය"තී.

3. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනී: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙ අධිපෙතතා භික්ඛුනීති.

උනව්සතිවස්සා නාම: අපපඤ්ඤාවිසතිවස්සා.

කුමාරිභුතා නාම: සාමඤ්ඤා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙයාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාතීති ගණං වා ආචරීතී. වා පතතං වා විචරං වා පරියෙසති, සීමං වා සමමනනති, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස, ඤාතියා දුක්ඛකට්ඨෙති කමච්චාවාති දුක්ඛකට්ඨා. කමච්චාවාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපතති පාවිතතීයස්ස. ගණස්ස ච ආචරීතීයා ච ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණිය උපසපන් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාහිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. බැහැමැසි මදුරු වා හිරු රැස් දිගදෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්-මග ද සිරිටි පිළිබැදි වැ උපන් නො සිහිය හැකි බහල කියුණු රච නො මිහිරි නො මනවඩන දිවි හරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවුහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවත් ද යි ... සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවුහු ද, මහණෙනි, උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) නො ඉවසනසුලු වූවා වෙයි. මහණෙනි, විසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) ඉවසනසුලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම් බදු ... හිකබුනී මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිඤ්ඤි යි.

උනවිසිවස් නම්: නො පත් විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරැණිය කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිටුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදෑ මෙහෙණහට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

උනවීසතිවසසාය උනවීසතිවසසසයඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනති පාචිත්තියසස. උනවීසතිවසසාය වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනති දුක්ඛටසස. උනවීසතිවසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපනති.

පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය උනවීසතිවසසාති සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටසස. පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටසස, පරිපුණ්ණවීසති වසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනවීසතිවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, පරිපුණ්ණවීසතිවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

පඨමසිත්තාපදං.

4. 8. 2

දුතියසිත්තාපදං

1. සාවතීනීදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරිභූතං දො වසසාති ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිත සිකඛං වුට්ඨාපෙනති. තා බාලා භොගනි අබ්බාතතා, න ජානනී කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනී බීයනී විපාවෙනී; "කථං හි නාම භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරිභූතං දො වසසාති ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිත- සිකඛං වුට්ඨාපෙසසනති"ති -පෙ- සච්චං කීර භීසඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරිභූතං දො වසසාති ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිත- සිකඛං වුට්ඨාපෙසසති ති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භීසඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරිභූතං දො වසසාති ජසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං වුට්ඨාපෙසසනති. නෙතං භීසඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිතා ධම්මිං කථං කතා භික්ෂු ආමනෙහසි. "අනුජානාමී භීසඛවෙ අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභූතාය දො වසසාති ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං දතුං." එවඤ්ඤා පන භීසඛවෙ දනඛං: කාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභූතාය සඛ්ඤං උප- සඛඤ්ඤානි ඵකංසං උඤ්ඤාසඛ්ඤං කරිතා භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣනා උකභුට්ඨං නිසිදිතා අඤ්ඤාලිමපඤ්ඤානො ඵවමසස වචනීයො: අභ. අයො ඉඤ්ඤානාමා ඉඤ්ඤානාමාය අයාය අට්ඨාරසවසසා කුමාරිභූතා සඛ්ඤං දො වසසාති ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං යාවාමීති. දුතියමපී යාවිතඛං- තතියමපී යාවිතඛං- බ්බාතතාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සඛ්ඤා ඤාපෙනඛං.

උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන්ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනු විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, පිරිපුන් විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නොවේ. උම්මත්තකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 8. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති ත්‍රිදා යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්වුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවති. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්වුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවුහුද"යි...සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්වුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස, භාග්‍යාවත් බුදුහු ගැරඹු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්වුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... ගරභා දහමි කථා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. 'මහණෙනි, අටළොස් වස් ඇති හෙරැණියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි'. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි දිය යුතු යැ. ඒ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණිය විසින් සඛකයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උපලුයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙනි මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණි වූ මෙනම් ඇති මම සඛකයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමියි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්තවූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඛක තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. සුඤ්ඤානං මෙ අයෙත සංඛාරා අයං ඉක්ඛන්තාමා ඉක්ඛන්තාමාය අයතාය අට්ඨාරසවස්සා කුමාරීභුතා සංඛාරං දෙඤ චස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකංඛාසම්මුතිං යාවතී. යදී සංඛාරස්ස පඤ්ඤාපට්ඨං සංඛාරා ඉක්ඛන්තාමාය අට්ඨාරසවස්සාය කුමාරීභුතාය දෙඤ චස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකංඛාසම්මුතිං දදෙයත. එසා ඤාතං.

3. සුඤ්ඤානං මෙ අයෙත සංඛාරා, අයං ඉක්ඛන්තාමා ඉක්ඛන්තාමාය අයතාය අට්ඨාරසවස්සා කුමාරීභුතා සංඛාරං දෙඤ චස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකංඛාසම්මුතිං යාවතී. සංඛාරා ඉක්ඛන්තාමාය අට්ඨාරසවස්සාය කුමාරීභුතාය දෙඤ චස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකංඛාසම්මුතිං දෙති. යස්සා අයතාය ඛමති ඉක්ඛන්තාමාය අට්ඨාරසවස්සාය කුමාරීභුතාය දෙඤ චස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකංඛාසම්මුතිං යා දනං. සා කුණ්ඩස්ස. යස්සා නාසංඛාරං සා භාසෙයත. දික්ඛා සංඛාරා ඉක්ඛන්තාමාය අට්ඨාරසවස්සාය කුමාරීභුතාය දෙඤ චස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකංඛාසම්මුතිං. ඛමති සංඛාරස්ස තස්මා කුණ්ඩං. එවමෙතං ධාරයාමීති.

4. සා අට්ඨාරචස්සා කුමාරීභුතා එවං වදෙහීති වස්තංඛා: පාඤ්ඤාපට්ඨං වෙරමණං. දෙඤ චස්සානි අච්චිකංඛංසමාදනං. සමාදියාමි - ටෙප - විකාලං. භොජනා වෙරමණං. දෙඤ චස්සානි අච්චිකංඛංසමාදනං. සමාදියාමීති. අට මො භගවා නා භික්ෂුනීයො අනෙකපරියායෙන වීගරහිතො දුගරතාය - ටෙප - එවඤ්ඤා පන භික්ඛංචෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකංඛාපදං උද්දීසන්තං:

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණ වීසතිචස්සා කුමාරීභුතං දෙඤ චස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකංඛංසිකං. වුට්ඨාපෙයත පාච්ඤාය”නතී.

5 යා පනාතී: යා යාදියා - ටෙප - භික්ෂුනීතී: - ටෙප - අයං ඉමස්මිං අනෙක අධිප්පතා භික්ෂුනීතී.

පරිපුණ්ණවීසතිචස්සා නාම: පඤ්ඤාපට්ඨං.

කුමාරීභුතා නාම: සාමංඤ්ඤා වුට්ඨං.

දෙඤ චස්සානීතී: දෙඤ සංචච්චරානී.

2. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍යතෙමෙ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහිවූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණිවූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂාසම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඛ්‍යයාහට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍යතෙමෙ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මෙ ඥප්ති යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමෙ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂාසම්මුතිය යදියි. සඛ්‍ය තෙමෙ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියහට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂාසම්මුතිය දෙයි. අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ, යමකට නොරුස්තේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. සඛ්‍යයා විසින් අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්තේයැ. එහෙයින් නිහඬය හ. මෙසේ මෙය දරම් යි.

4. අටළොස් වස් ඇති ඒ හෙරැණිය මෙසේ කියවයි කියයුත්තී යැ. දෙවසක් පණිවාසෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමී ... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවියයුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමී යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මෙ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්වුණු සිබ ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වෙ” යයි.

5. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්වුනී ... මෝ තොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්‍ෂණි යි.

පරිපුණණවිසතිවසා නම: පැමිණි විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම: හෙරැණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසානි: දැවුරුද්දක්.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිච්ඡාදනො

අසික්ඛිතසික්ඛා නාම: සික්ඛා වා න දික්ඛා හොති දික්ඛා වා සික්ඛා කුපිතා

චූට්ඨාපෙය්‍යානී: උපසමපාදෙය්‍යා.

චූට්ඨාපෙය්‍යානීති ගණං වා ආචරීනිං වා පක්ඛං වා විචරං වා පරියෙයනි, සිමං වා සමමක්ඛනි ආපතති දුක්ඛට්ඨසං. ඤාතියා දුක්ඛට්ඨං ද්විති කඤ්චවාචාහි දුක්ඛවා. කඤ්චවාචාපරියොසානො උපජ්ඣායාය ආපතති පාචිත්තියසං. ගණසං ච ආචරීනියා ච ආපතති දුක්ඛට්ඨසං.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා චූට්ඨාපෙති ආපතති පාචිත්තියසං. ධම්මකම්මෙ වෙමනීකා චූට්ඨාපෙති ආපතති පාචිත්තියසං. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා චූට්ඨාපෙති ආපතති පාචිත්තියසං.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨසං. අධම්මකම්මෙ වෙමනීකා ආපතති දුක්ඛට්ඨසං. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨසං.

අනාපතනී: පරිපුණ්ණචියනිච්ඡසං. කුමාරිභූතං දෙච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා චූට්ඨාපෙති, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදී-කම්මිකායානි.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 8. 3

තනියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිතං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණචියනිච්ඡසං. කුමාරිභූතං දෙච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සංසෙන අසම්මතං චූට්ඨාපෙති. භික්ඛුනියො ඵචමාභංසු. "ඵච සික්ඛමානා, ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආභරථ, ඉමීනා අපො, ඉමං කප්පියං නරොථා"ති. තා ඵචමාභංසු: "න මයං අයො සික්ඛමානා භික්ඛුනියො මයතති".

අසිකතසිකතා නම: ශික්ෂාව නොදෙන ලද්දී හෝ වෙයි. දෙන ලද ශික්ෂාව කොපා වූවා හෝ වේ.

වූධ්මාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇරඹ ක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරිසතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇරඹටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි වීමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි වීමති ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියානම දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති හෙරණියක උපසපන් කරවා නම ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 8. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛයා විසින් සම්මත නොකරන ලද හෙරණියක උපසපන් කරවති. මෙහෙණේ මෙසේ කීහු: 'එවු භික්ෂුවෙහි, මෙය දනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙනඑවු, මෙයින් ප්‍රයොජන යැ, මෙය කැප කරවු'යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙහි, අපි භික්ෂුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණේ වමහ යි.

පාච්ඤායාමය භික්ෂුනීවිභවෙහා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙතති: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං. කුමාරී- හුතං දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛං සචෙතන අසච්චනං වුට්ඨාපෙසසනති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං. කුමාරීහුතං දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛං සචෙතන අසච්චනං වුට්ඨාපෙසනති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං. කුමාරීහුතං දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛං සචෙතන අසච්චනං වුට්ඨාපෙසසනති. නෙතං භික්ෂුවෙ අප්පසනානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිතො ධම්මං කථං කතො භික්ෂු ආමනෙති. "අනුජානාමී භික්ෂුවෙ පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං දතුං". එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ දුතඛො: තාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛාය සඛං උපසංකමීතො එකංසං උතරොසඛං කරීතො භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතො උකකුට්ඨං නිසීදීතො අඤ්ඤි- මපග්ගහෙතො එවමසස වචනියො: "අහං අයො, ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීහුතා දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛාය සඛං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවාමී"ති. දුතියමි යාවීතඛො - තතියමි යාවීතඛො - බ්‍යතනාය භික්ෂුනියා පටිඛලාය සංසො ඤාපෙතඛො.

3. සුඤ්ඤා මෙ අයො සචෙතා අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීහුතා දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛං සඛං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති. යදි සඛකසස පන්තකලං සචෙතා ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං දදෙයා. එසා ඤ්ඤා.

4. සුඤ්ඤා මෙ අයො සචෙතා අයං ඉත්තනාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීහුතා දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිත සිකඛං සඛං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති. සචෙතා ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං දෙති. යසසා අයාය ඛමති ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං යා දනං, සා කුණ්ඤා, යසසා නකඛමති සා භාසෙයා. දිනනා සචෙතන ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡසු ධචෙචසු සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසම්මුති, ඛමති සඛකසස තසමා කුණ්ඤා. එවමෙතං ධාරයාමීති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලබු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඬකයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුහුදු"යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඬකයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවත් දු සි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඬකයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහමි කථා කොට මහණුන් ඇමතුණෙක. 'මහණෙනි, පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි.' ටෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති ඒ හෙරණිය විසින් සඬකයා වෙත එළැඹු උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා දැද උපුලයෙන් හිද ඇදිලි බැද ටෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මම සඬකයා ගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඬක තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඬක තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬකයාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬකයාහට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬක තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන්තේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

4. ආර්යාවෙනි, සඬක තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬකයාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදියි. සඬක තෙමේ පිරිපුන් විසි වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්තේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. සඬකයා විසින් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඬකයාට රුස්තේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාර්ක්‍යපාලී භික්ෂුනීවිභවෙනා

5. අථ ඛො භගවා තා භික්ෂුනීයො අනෙකපරියායෙන විගරහිතො දුභරතාය -පෙ- එවස්ඤ්ච පන භික්ෂුවො භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණවිසතිවයසං කුමාරිභූතං දො වසසානී ජසු ධරෙමසු සිකඛිතසිකඛං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙයා පාවිතනිය”නති.

6. යා පනාති: යා යදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ච අධිපෙපතා භික්ෂුනීනි.

පරිපුණ්ණවිසතිවයසා නාම: පත්තවිසතිවයසා.

කුමාරිභූතා නාම: සාමඤ්ජරා වුඤ්චති.

දො වසසානීනි: දො සංවච්ඡරානි.

සිකඛිතසිකඛා නාම: ජසු ධරෙමසු සිකඛිතසිකඛා.

අසම්මතා නාම: ඤාණදුතියෙන කචෙමන වුට්ඨානසලමුති න දික්ඛා භොති.

වුට්ඨාපෙයානි: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයානීනි: ගණං වා ආචරීනිං වා පත්තං වා විචරං වා පරියෙසති. සීමං වා සම්මනනති, ආපනනී දුක්ඛචයසං. ඤාණියා දුක්ඛචං. දව්භි කච්චවාචාභි දුක්ඛවා, කච්චවාචාපරියොසානෙන උපජ්ඣායාය ආපනනී පාවිතනියසං. ගණසංච ආචරීනියා ච ආපනනී දුක්ඛචයසං.

ධම්මකචෙම ධම්මකචෙමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනනී පාවිතනියසං. ධම්මකචෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනනී පාවිතනියසං. ධම්මකචෙම අධම්මකචෙමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනනී පාවිතනියසං.

අධම්මකචෙම ධම්මකචෙමසඤ්ඤා ආපනනී දුක්ඛචයසං. අධම්මකචෙම වෙමතිකා ආපනනී දුක්ඛචයසං, අධම්මකචෙම අධම්මකචෙමසඤ්ඤා ආපනනී දුක්ඛචයසං.

අනාපනතී: පරිපුණ්ණවිසතිවයසං කුමාරිභූතං දො වසසානී ජසු ධරෙමසු සිකඛිතසිකඛං සංඝෙන සම්මතං වුට්ඨාපෙනි, උමන්කාය -පෙ- ආදිකම්මිකායානි.

තනියසිකඛාපදං.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා :

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සංඝයා විසින් සම්මත නොකරනලද භෙරණියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

6. යා පත: යම්, යම්බදු...හික්වුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි:

පරිපුණ්ණවිසතිවසා නම: පැමිණි විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම: භෙරණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසානි: දැවුරුද්දක්.

සිකතිකසිකවා නම: සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇතියා යැ.

අසමතා නම: ඤාත්තිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය නොදෙන ලද්දී වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීචාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇජරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සංඝයා විසින් සම්මත කරනලද භෙරණියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මකතිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නෙවන සිකපද යි.

වතුකුසලකාමය

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනදොදස වසසා වුට්ඨාපෙනති. තා බාලා භොනති අබ්බාතා න ජානකති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිභාරිනියොපි බාලා භොනති අබ්බාතා න ජානකති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියතති විපාලෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනදොදසවසසා වුට්ඨාපෙසසතති” ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උනදොදසවසසා වුට්ඨාපෙතතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උනදොදසවසසා වුට්ඨාපෙසසතති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුකපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී උනදොදසවසසා වුට්ඨාපෙයා පාවිතතිය” තති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අනෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

උනදොදසවසසා නාම: අප්පසන්නදොදසවසසා.

උට්ඨාපෙයානති: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආවරිනිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති සිමං වා සමුහනති ආපඤ්ඤාදසකට්ඨස. ඤාතියා දුක්ඛට්ඨං දභිති කමුචාචාහි දුක්ඛට්ඨා. කමුචාචාපරියොසානෙ උජ්ඣාය යාය ආපත්ති පාවිතතියස. ගණස්ස ච දාවරිනියා ච ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස.

අනාපතති: පරිපුණ්ණදොදසවසසා වුට්ඨාපෙති, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

වතුකුසලකාමය.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි උනු දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත්. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනීහු ද නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් උනු දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුහු ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, උනු දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, උනුදෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනු දෙලොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති වෙ”යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්බුහි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්භුහි යි.

ලානදවාදයවසා නම්: නොපත් දෙලොස්වස් ඇතියා යැ.

වුටියාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇජරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දෙලොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තීකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමසිකඛාපදං

1. සාවච්ඡිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසසා සංසෙන අසම්මතා වුට්ඨාපෙනති. තා බාලා භොතති අබ්බතතා න ජානතති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිච්ඡාරිනියොපි බාලා භොතති අබ්බතතා න ජානතති කප්පියං වා අකප්පියං වා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායතති ධියතති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසසා සංසෙන අසම්මතා වුට්ඨාපෙසසතති”ති -පෙ- සවිට්. කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසසා සංසෙන අසම්මතා වුට්ඨාපෙනතිති, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසසා සංසෙන අසම්මතා වුට්ඨාපෙසසතති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මීං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණදාදස වසසාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසම්මුතිං දතුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. තාය පරිපුණ්ණදාදසවසසාය භික්ඛුනියා සංසං උපසංකම්පිතා එකංසං උත්තරාසබ්බං කරිත්වා බුබ්බානං භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣිතා උකකුට්ඨකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: “අහං අයො ඉක්කංමා පරිපුණ්ණදාදසවසසා භික්ඛුනිසබ්බං වුට්ඨාපන සම්මුතිං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා - තතියමපි යාවිතබ්බා. සා භික්ඛුනි සබ්බෙන පරිච්ඡිදිතබ්බා ‘බ්බතතායං’ භික්ඛුනි උජ්ජිති”ති. සචෙ බාලා ව භොති අලජ්ජිති’ න දතබ්බා. සචෙ බාලා භොති උජ්ජිති’ න දතබ්බා. සචෙ බ්බතතා ව භොති අලජ්ජිති න දතබ්බා. සචෙ බ්බතතා ව භොති උජ්ජිති ව දතබ්බා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. බ්බතතාය භික්ඛුනියා පට්ඨලාය සබ්බො ඤාපෙනබ්බො.

3. සුභාතු මෙ අයො සබ්බො අයං ඉක්කංමා පරිපුණ්ණදාදස වසසා භික්ඛුනිසංසං වුට්ඨාපනසම්මුතිං යාවති. යදි සංසය්ස පත්තකලං සංසො ඉක්කංමාය පරිපුණ්ණදාදසවසසාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපන සම්මුතිං දදෙයා. එසා ඤාති.

1. පරිපුණ්ණදාදස, සිi
2. බ්බතතායං - සිච්චි සිච්චි
3. උජ්ජිති ව - සිච්චි සිච්චි.
4. අලජ්ජිති ව - සිච්චි සිච්චි.

පස්වෙනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීන්ද්‍ර නයි— එසමයෙහි වනාහි පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඛසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවත්. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනීහුද නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්. "කෙසේ නම් පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඛසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු දු"යි...සැබෑද මහණෙනි, පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මෙහෙණේ සඛසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවන් දු යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඛසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. ගර්භා දුහමි කථා කොට මහණුන් ඇමතුසේක. මහණෙනි, පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණට වූටධාපන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ: පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති ඒ මෙහෙණ විසින් සඛසයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැද උළුලයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මම මෙහෙණසහනගෙන් වූටධාපන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණ සහන විසින් පිරික්සිය යුත්තී යැ. මේ මෙහෙණ තොමෝ ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිනී වූවාද යි. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද අලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද ලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද අලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නොදිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් දිය යුත්තී යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඛස තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඛස තෙමේ ම වදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙ නම් ඇති මෝ තොමෝ හික්ෂුණි සඛසයා ගෙන් වූටධාපන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඛසයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඛස තෙමේ පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වූටධාපනසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ භද්දනී යි.

පාච්ඤ්ඤා පාච්ඤ්ඤා භික්ෂුනීවිභවෙතා

4. සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඝො අයං ඉක්කංඝාමා පරිපුණ්ණ ආදාදසවස්සා භික්ෂුනී සංඝං වුට්ඨාපනසමමුතිං යාවති. සංඝො ඉක්කංඝාමාය පරිපුණ්ණආදාදසවස්සාය භික්ෂුනීයා වුට්ඨාපනසමමුතිං දෙති. යස්සා අයායාය ඛමති ඉක්කංඝාමාය පරිපුණ්ණආදාදසවස්සාය භික්ෂුනීයා වුට්ඨාපනසමමුතියා දනං, සා තුණ්හස්ස, යස්සා නකඛමති සා භාසෙයාය. දික්ඛා සංඝෙන ඉක්කංඝාමාය පරිපුණ්ණආදාදසවස්සාය භික්ෂුනීයා වුට්ඨාපනසමමුති. ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

5. අඵ මො භගවා තා භික්ෂුනීයො අනෙකපරියායෙන විගර්භිතා දුභරතාය -පෙ- එවස්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤි සඤ්ඤා:

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණආදාදසවස්සා සංඝෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙයා පාච්ඤ්ඤා”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අය. ඉමස්මී අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීනි.

පරිපුණ්ණ ආදාදසවස්සා නාම: පත්තආදාදසවස්සා.

අසමමතා නාම: ඤානදුතියෙන කමමෙන වුට්ඨාපනසමමුති න දික්ඛා භොති.

වුට්ඨාපෙයානි: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරීනිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සමමනනති, ආපත්ති දුක්ඛඵස්ස. ඤානියා දුක්ඛං. ද්විභි කමමවාචාභි දුක්ඛං. කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාච්ඤ්ඤාය. ගණස්ස ච ආචරීනියා ච ආපත්ති දුක්ඛඵස්ස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාච්ඤ්ඤාය ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාච්ඤ්ඤාය. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාච්ඤ්ඤාය.

4. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මේ මෙතම ඇති මෙහෙණ සඤ්ඤා-ගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා තෙමේ පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මෙතම ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුති දෙනලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමී යි.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙන් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇතියා සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” ය යි.

6 යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසා නම්: පැමිණි දෙලොස්වස් ඇතියා යැ.

අසම්මතා නම්: ඤාතිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාපන සම්මුති නො දෙනලද්දී වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමී යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි වීමකි ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිතය යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

අධිච්ඡේදනාදි ධර්මකම්මසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අධිච්ඡේදනාදි චේමනිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අධිච්ඡේදනාදි අධිච්ඡේදනාදි සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං.

අනාපනති: පරිපුණ්ණද්වාරදසවසසා සඛෙහන සච්ඡේදනා වුට්ඨාපෙනි, උච්චේදනාදි -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

පඤ්චමසිකතාපදං.

4. 8. 6

ජට්ඨසිකතාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඛකාළී භික්ෂුනී භික්ෂුනීසඛං උපසංකම්භවා වුට්ඨාපනසලලුතිං යාවි¹. අප ඛො භික්ෂුනීසඛෙහා වණ්ඛකාළී භික්ෂුනී පරිවර්තීනිදනා “අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනා”ති වුට්ඨාපනසලලුතිං න අද්ධි. වණ්ඛකාළී භික්ෂුනී සාධුති පටිසුඤ්ඤා. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීසඛෙහා අඤ්ඤාසං භික්ෂුනීනං වුට්ඨාපනසලලුතිං දෙනි. වණ්ඛකාළී භික්ෂුනී උච්චේදනාදි ඛො විපාලෙති: “අභමෙව නුන ඛාලා අභමෙව නුන අලංකාරී යං සඛෙහා අඤ්ඤාසං භික්ෂුනීනං වුට්ඨාපනසලලුතිං දෙනි, මඤ්ඤාමෙව න දෙනි”ති.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අප්ච්ඡා-පෙ- තා උච්චේදනාදි ඛො විපාලෙති: කපං හි නාම අයො වණ්ඛකාළී අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනාති වුට්ඨාපනා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛො ඛො ආපජ්ඣසති-පෙ- සච්ඡේදනං කිර භික්ෂුවෙ වණ්ඛකාළී භික්ෂුනී අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනාති වුට්ඨාපනා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛො ඛො ආපජ්ඣති. සච්ඡේදනං හභවා. විගරහි බුද්ධො හභවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ෂුවෙ වණ්ඛකාළී භික්ෂුනී අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනාති වුට්ඨාපනා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛො ඛො ආපජ්ඣසති, තෙන භික්ෂුවෙ අපසඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- ච්චේදනා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනාති වුට්ඨාපනා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛො ඛො ආපජ්ඣසති පාවිතිය”ති.

1. යාවති - මජ්ඣ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇතියා සඛකයා විසින් සමමන කරනලද්දී උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 8. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණ සහන වෙතැ එළැඹූ වුට්ඨාපන සම්මුතිය යැදූ යැ. එකල්හි මෙහෙණ සහ තෙමේ වණ්ඛකාළී භික්ෂුණිය පිරිසිදු ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ’ යි වුට්ඨාපන සම්මුතිය නො දුන්නේ යැ. වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මැනැවැයි පිළිවදන් දුනු යැ. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණසහ තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ලමු කොට දිකයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. ‘මම මැ එකැතින් බාලයෙමි ද, මම මැ එකැතින් අලජ්ජිනියෙමි ද, යම් හෙයෙකින් සඬස තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපනසම්මුතිය දේ ද, මට මැ නො දේ ද’ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, ‘කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඛකාළී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවූ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියාද’ යි... සැබෑද මහණෙනි, වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවූ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා ද’ යි. සැබෑවූ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවූ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“ යම් මෙහෙණක් තොමෝ ‘ ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවූ නුගුණ පවසන සැහැවියට අවදි නම් පවිති වේ” ය යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

3. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනී: -පෙ- අයං ඉමසමිං අනෙඤ අධිප්පතා භික්ෂුනීනී.

අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිනෙතානී: අලං තාව තෙ අයො උපසමපාදිතෙන. සාධුනි පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා බියනධමමං ආපජ්ජති ආපත්ති පාච්ඤායසස.

අනාපතති: පකතියා ඡන්ද දෙසා මොහා භයා කරොන්නං බියනී උමඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමමීකායානී.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 8. 7

සතතමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤානං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා සිකඛමානා චුලලනඤ භික්ෂුනීං උපසංකමීඤා උපසමපදං යාචී. චුලලනඤ භික්ෂුනී තං සිකඛමානං "සචෙ මෙ ඤං අයො චීවරං දක්ඛෙයි, එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති වඤා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති. අථ ඛො සා සිකඛමානා භික්ෂුනීනං එතමඤ ආරොචෙයි.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අපට්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයා චුලලනඤ සිකඛමානං සචෙ මෙ ඤං අයො චීවරං දක්ඛෙයි එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමීති වඤා නෙව වුට්ඨාපෙසසති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති"ති -පෙ- සචං කීර සිකඛවෙ චුලලනඤ භික්ෂුනී සිකඛමානං "සචෙ මෙ ඤං අයො චීවරං දක්ඛෙයි එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමීති වඤා නෙව වුට්ඨාපෙසසති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති"ති, සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චුලලනඤ භික්ෂුනී සිකඛමානං "සචෙ මෙ ඤං අයො චීවරං දක්ඛෙයි එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති වඤා නෙව වුට්ඨාපෙසසති න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොසති, නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ ජන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

3. යා පනා: යම, යමබදු ... භික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ඛුණි යි.

අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙන: ආර්යාවෙනි, උපසපන් කැරැවීමෙන් තොපට කම් නැති. මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ප්‍රකෘතියෙන් ඡන්දයෙන් දොෂයෙන් මොහයෙන් හයෙන් කරන්නහුට නුගුණ පවසා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 8. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා සික්මනුවක් තොමෝ ජුල්ලනන්දා භික්ඛුණිය වෙතැ එළැඹැ උපසපුව යැදු යැ. ජුල්ලනන්දා භික්ඛුණි තොමෝ ඒ සික්මනුවට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිටුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ”යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවයි. උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්දා තොමෝ සික්මනුවට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිටුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, ජුල්ලනන්දා භික්ඛුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිටුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවා ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්දා භික්ඛුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිටුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

“යා පන භික්ෂුනී සිකඛමානා සචෙ මෙ ඤං අයො විවරං දසසසි එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමීති වඤා පච්ඡා යා අනනකරායිකීනී නෙව වුට්ඨාපෙයා න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොයා පාවිතනිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉට්ඨෙඨි. අපෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

සිකඛමානා නාම: ඉභ වසසානි ජසු ධමෙඋසු සිකඛිතසිභවා.

සචෙ මෙ ඤං අයො විවරං දසසසි එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමීති: එවාහනතං උපසමපාදෙසසාමී.

යා පච්ඡා අනනකරායිකීනීති: අසති අනකරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙයානි: න සයං වුට්ඨාපෙයා.

න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොයානි: න අසුසං ආණාපෙයා. නෙව වුට්ඨාපෙසසාමී න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරිසාමීති ධුරං නිකඛිතමනෙහ ආපඤ්ඤා පාචිතියසස.

අනාපතති: සති අනකරායෙ පරිඤ්ඤානි න උභති, ගිලානාය ආපදසු උච්චෙත්ඨිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

සතමසිකඛාපදං.

4. 8. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවජීනීදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අසුසකරා සිකඛමානා ධුලලනඤ්ඤං භික්ෂුනී උපසමකමීඤා උපසමපදං යාථී. ධුලලනඤ්ඤං භික්ෂුනී තං සිකඛමානං¹ “සචෙ මං² ඤං අයො ඉභ වසසානි අනුබ්භවිසසසි එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති වඤා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොති. අථ ඛො යා සිකඛමානා භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසි.

1. සිකඛමානං එතදචොච - මජ්ඣ. 2. මෙ-සිච්චි සිච්චි

“යම් මෙහෙණක් භික්ෂුචක්කට ආයතීවෙති, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා පසුවූ ඕනෙමෝ අනතුරක් නැත්ති නොමැ උපසපන් කරවා නම් උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පනා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සිකඛමානා නම්, දෙවසක් සවැදැරැම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.

සවෙ මෙ නිං අයො වීවරං දසසි ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසාමී: මෙසේ මම තා උපසපන් කරවන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනතරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි,

නෙව වුට්ඨාපෙයා: නොමැ උපසපන් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපන් කරවන්නෙමි, උපසපන් කරවීමට වෑයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරතික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නොලබා නම්, ගීලන්චුවාට ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 8. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා භික්ෂුචක්ක තොමෝ ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසපුව යැදූ යැ. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ භික්ෂුචට “ආර්යාවෙහි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවටැන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ”යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවයි. උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ භික්ෂු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාච්ඤ්ඤා පාලි භික්ෂුනී විභවෙයා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපච්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනං විසන්ති විපාලෙකති: "කථං හි නාම අයාං ජුලලනඤ්ඤා සිකුමානං සචෙ මං. කං. අයො ඉච්ච වසානානි අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසාමිති වන්තා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරිස්සතිති -පෙ- සචෙ මං. කං. කිර භික්ඛෙවෙ, ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී සිකුමානං සචෙ මං. කං. අයො ඉච්ච වසානානි අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසාමිති වන්තා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරොතිති. සචෙ මං. හගවා. විගර්හි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛෙවෙ ජුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී සිකුමානං සචෙ මං. කං. අයො ඉච්ච වසානානි අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසාමිති: වන්තා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති. න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරිස්සති. නෙතං භික්ඛෙවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛෙවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකුමාපදං උද්දිසනතු;

"යා පන භික්ෂුනී සිකුමානං සචෙ මං. කං. අයො ඉච්ච වසානානි අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසාමිති වන්තා යා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරොයා පාච්ඤ්ඤා"නති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

සිකුමානා නාම: ඉච්ච වසානානි ජසු ධම්මෙසු සිකුමාසිකාං.

සචෙ මං. කං. අයො ඉච්ච වසානානි අනුබන්ධස්සපිති: ඉච්ච සංවච්ඡරාති උපට්ඨතිස්සපි.

ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසාමිති: ඵවාහනං උපසම්පාදෙසාමි.

යා පච්ඡා අනන්තරායිකිනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති: න සයං වුට්ඨාපෙසාමි.

න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරොයාති: න අසුඤ්ඤා ආණාපෙසාමි නෙව වුට්ඨාපෙසාමි න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරිස්සාමිති ධුරං නිකුම්භමනෙත ආපතති පාච්ඤ්ඤාසං.

අනාපතති: සති අනන්තරායෙ පරියෙසිතා න උහති, ගිලානාය උමුම්භකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

අට්ඨමසිකුමාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලබු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතීයා ධුල්ලනන්ද තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනී, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්තොමැ යි මෙසේ කියා නොම උපසපන් කරවූ ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා” ද යි ... සැබැඳු මහණෙනී, ධුල්ලනන්ද හික්මනී තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනී, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්තොමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවා ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනී, ධුල්ලනන්ද හික්මනී තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනී, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්තොමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනී, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනී, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් - තොමෝ හික්මනුවකට ආයතීයාවෙනී, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්තොමැ යි මෙසේ කියා ඔ තොමෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී නොමැ උපසපන් කරවා නම් උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්මනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මනී යි.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇතියා යැ.

සවෙ මෙ ත්වං අයො දො වසානි අනුබන්ධසසසි: දෙවසක් උවැටන් කරන්තෙහි නම්.

ඵවාහනං වුධ්‍යාපෙසාමී: මෙසේ මම තොප උපසපන් කරන්තෙමී.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වුධ්‍යාපෙසා: තොමෝ නො මැ උපසපන් කරවයි.

න වුධ්‍යාපනාය උඤ්ඤකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපන් කරවන්තෙමී උපසපන් කරවීමට වැයම් නො කරන්තෙමී යි ධුරන්තිකෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. ගීලන්වුවාට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලනඤ්ඤි භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසසං සිකඛමානං¹ වුට්ඨාපෙති. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනඤ්ඤි වියනඤ්ඤි විපාවෙනඤ්ඤි: "කථං හි නාම අයතා චූලනඤ්ඤි පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසසං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනඤ්ඤි"² ති -පෙ- සච්චි. කීර භික්ඛවෙ චූලනඤ්ඤි භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසසං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසිති. සච්චි. හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චූලනඤ්ඤි භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසසං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසනඤ්ඤි. තෙන භික්ඛවෙ අපසඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඨි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනඤ්ඤි:

"යා පන භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවසසං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසන පාවිසසි"³නඤ්ඤි.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීතී: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙඤ්ඤි අධිපෙඤ්ඤි භික්ඛුනීතී.

පුරිසො නාම: පසඤ්ඤිවිසතිවසෙසා.

කුමාරකො නාම: අපසඤ්ඤිවිසතිවසෙසා.

සංසට්ඨා නාම: අනතුලොම්කෙන කාසිකවාචසිකෙන සංසට්ඨා.

වණ්ඨි නාම: කොධනා වුච්චති.

සොකවසසං නාම: පරෙසං දුක්ඛං උපපාදෙති සොකං ආවිසති.

සිකඛමානා නාම: දෙච වසානී ජසු ධවෙචසු සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසනඤ්ඤි: උපසමිපාදෙයා: .

වුට්ඨාපෙසනඤ්ඤි ගණං වා ආචරිතීං වා පහතං වා වීචරං වා පරියෙසනී සීමං වා සමමහනනී ආපහනී දුක්ඛට්ඨසං. ඤානනියා දුක්ඛට්ඨං අභි කම්මවාචානී දුක්ඛට්ඨං. කම්මවාචා පරියොසානෙන උපජ්ඣායාය ආපහනී පාවිසසිසං. ගණසං ව ආචරිතියා ව ආපහනී දුක්ඛට්ඨසං.

අනාපහනී: අජානනී වුට්ඨාපෙති, උච්චිකාකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානී.

නවමසිකඛාපදං.

1. සොකවාසං. භෙදිකාදිං. සිකඛමානං, භෙදං—සොකවාසං—යා.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි චුල්ලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඬ වූ සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපන් කරවයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්ය චුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඬවූ සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපන් කරවූ ද"යි... සැබෑද මහණෙනි, චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඬ වූ සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපන් කරවූ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඬ වූ සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපන් කරවූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැඬවූ සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපන්කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පනා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

- සුරිය නම: පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.
- කුමාරක නම: නො පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.
- සංසධ්‍යා නම: අනුලොමී නො වූ කායික වාවසිකයෙන් මුසුවූවා යැ.
- වණ්ඨී නම: කිපෙනසුලු වූවා කියනු ලැබෙයි.
- සොකවසයා නම: මෙරමාහට දුක් උපදවයි, සෝ පිවිස්වයි.
- සිකමානා නම: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්වුණු සිට ඇතියා යැ.
- වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇඳරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇඳරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නී උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසිකඛාපදං

සාවඤ්ඤා නිදානං - නෙන ඛො පන සමයෙන ධුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී මාතෘපිතෘනිසං සාමීකෙනපි අනානුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙති. මාතෘපිතෘරොපි සාමීකොපි උජ්ඣායනං වියනං විපාවෙනති: “කරං භි නාම අය්‍යා ධුලලනඤ්ඤා අමෙහි අනානුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසති”ති. අසොසුං ඛො භික්ඛුනියො මාතෘපිතෘනිසං සාමීකෙනපි උජ්ඣායනනානං වියනනානං විපාවෙනනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායනං වියනං විපාවෙනති, “කරං භි නාම අය්‍යා ධුලලනඤ්ඤා මාතෘපිතෘනිසං සාමීකෙනපි අනානුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, ධුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී මාතෘපිතෘනිසං සාමීකෙනපි අනානුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙතිති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛවෙ, ධුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී මාතෘපිතෘනිසං සාමීකෙනපි අනානුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසති. නෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී මාතෘපිතෘනි වා සාමීකෙන වා අනානුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසා පාවිකති”ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

මාතෘපිතෘරො නාම: ජනකා වුච්ඡන්.

සාමීකො නාම: යෙන පරිග්‍රහතිතා හොති.

අනානුඤ්ඤානාති: අනානුච්චා.

සිකඛමානා නාම: ඉඵ වසන්ති ජසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසාති: උපසමපාදෙසා.

වුට්ඨාපෙසාමීති ගණං වා ආවර්තී වා පක්ඛං වා විවරං වා පරියෙසති සිමං වා සමුච්ඡන්ති ආපක්ඛ දුක්ඛධස්ස. ඤානං යා දුක්ඛධං. ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛධං. කමමවාචාපරියෙසාසාමාන උපජ්ඣායාය ආපක්ඛ පාවිකතිසංස. ගණස්ස ව ආවර්තීයා ව ආපක්ඛ දුක්ඛධස්ස.

අනාපකති: අජානන්ති වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙතවා වුට්ඨාපෙති, උච්චන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසිකඛාදං.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි - එසමයෙහි වනාහි චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපන් කරවයි. දෙමාපියෝ ද හිමියා ද ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා චුල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් නො අනුදත් සික්මනුව උපසපන් කරවූ ද"යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන දෙමාපියන්ගේ ද හිමියාගේ ද (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා චුල්ලනන්ද තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපන් කරවූ"ද යි ... සැබෑද මහණෙනි, චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපන් කරවා ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපන් කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

"යම් මෙහෙණක් දෙමාපියන් විසින් හෝ හිමියා විසින් හෝ නො අනුදත් සික්මනුව උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකවුනී ... මෝ කොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

මාතෘපිකරො නම්: ජනකයෝ කියනු ලැබෙත්.

සාමීක නම්: යමක්හු විසින් පරිගෘහිත වෙයි.

අනනුඤ්ඤාතා: නො පිළිවිසෑ.

සිකබ්බානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිබ ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙහ දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නී උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසෑ උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

එකාදසමසිකඛාපද.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා රාජගහෙ විහරති වෙථවනෙ කලඤ්ඤනිවාපෙ. තෙන වො පන සමයෙන ජුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී "සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති රෙරෙ භික්ඛු ඥාණිපාතෙතවා පහුතං ඛාදනීයං භොජනීයං පසසිතවා "න තාවාහං අය්‍යා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති රෙරෙ භික්ඛු උය්‍යාපෙතවා දෙවදත්තං කොකාලිකං කටමොරකතීසාකං ඛණ්ඩදෙවීයා පුත්තං සමුඤ්ඤත්තං සනතිපාතෙතවා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අජීවිතා -පෙ- තං උජ්ඣායතති වීයතති විපාවෙනති: "කරං හි නාම අය්‍යා ජුලලනඤ්ඤ පාරිවාසිකඤ්ඤනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති -පෙ- සජීවිකිර භික්ඛවෙ ජුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී පාරිවාසිකඤ්ඤනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසිති. සජීවි. හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී පාරිවාසිකඤ්ඤනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී පාරිවාසිකඤ්ඤනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී පාවිතතීය"න්ති.

2. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤ අපෙස අධිපෙසතා භික්ඛුනීති.

3. පාරිවාසිකඤ්ඤනෙනාතී: වුට්ඨිතාය පරිසාය.

සිකඛමානා නාම: දෙඤ්ඤ වසානාති ජසු ධමෙඤ්ඤ සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසසාමී: උපසමවාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආවරිනි. වා පත්තං වා චීවරං වා පරියෙසනී සීමං වා සමමනනනී ආපත්තී දුක්ඛකට්ඨං. ඤාණියා දුක්ඛකට්ඨං. ද්විති කමමවාචාති දුක්ඛකට්ඨං. කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපත්තී පාවිතතීයසං. ගණං ව ආවරිනියා ව ආපත්තී දුක්ඛකට්ඨං.

අනාපතතී: අවුට්ඨිතාය පරිසාය වුට්ඨාපෙති, උච්චිකතීකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

එකාදසමසිකඛාපද.

එකොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි වනාහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ තුවට කලන්දක-
 නිවාස නම් වෙළවන වෙහෙරෙහි වැඩුවෙසෙහි. එසමයෙහි
 වනාහි ජුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ හික්මනුවක උපසපන් කර-
 වන්තෙමි යි සථීර හික්කුන් රැස් කරවා බොහෝ කැ යුතු බිදිය
 යුතු දැ බලා “ආර්යාවෙනි, එතෙක් මම හික්මනුව උපසපන් නො
 කරවන්තෙමි” යි සථීර හික්කුන් නභා යවා දෙවදන්ක යැ කොකා-
 ලිකයැ කටමොරකකිස්ස යැ බණ්ඩදෙව් පුත්‍ර යැ සමුද්දෙස්ස යැ (යන
 මොවුන්) රැස් කරවා හික්මනුව උපසපන් කරවූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ
 කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
 දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිවෙස්
 සැද දීමෙන් හික්මනුව උපසපන් කරවූ ද?” යි... සැබැද මහණෙනි,
 ජුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ පිරිවෙස් සැද දීමෙන් හික්මනුව
 උපසපන් කරවූ ද යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු
 ගැරඹූ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ
 පිරිවෙස් සැද දීමෙන් හික්මනුව උපසපන් කරවූ ද? මහණෙනි,
 මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ
 මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිවෙස් සැද දීමෙන් හික්මනුවක උපසපන් කරවා
 නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්කුණි...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි
 ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

සාරිවාසිකස්න්දනෙන: පිරිස නැගිටී කල්හි.

සිකබමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ
 ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්තෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක්
 හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම්
 දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා
 වෙති. කම්වදන් පිරිසතැ උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි.
 ගණයාහටද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිස නො නැගිටී කල්හි උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත,
 උම්මන්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

ආදායම් සීමාපද

1. සාවිච්චි නිදන - තෙත මො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනුවසං. වුට්ඨාපෙතති, උපක්‍ෂයො න සමමති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනාං පඤ්චා උජ්ඣායනති¹ වියනති විපාලෙතති: "කථං භි නාම භික්ෂුනියො අනුවසං. වුට්ඨාපෙතනති උපක්‍ෂයො න සමමති"ති. අසෙසාසු මො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනනානං විපාලෙතනානං.

2. යා තා භික්ෂුනියො අභිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙතති: "කථං භි නාම භික්ෂුනියො අනුවසං. වුට්ඨාපෙතනති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ, භික්ෂුනියො අනුවසං. වුට්ඨාපෙතනති. සච්චං හගවා. විගර්භි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ෂුවෙ, භික්ෂුනියො අනුවසං. වුට්ඨාපෙතනති. තෙතං භික්ෂුවෙ, අපසකනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සීමාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී අනුවසං. වුට්ඨාපෙයා පාවිච්චිය"නති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤා අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

අනුවසනති: අනුසංචරිතරං.

වුට්ඨාපෙයාති: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙතනාමිති ගණං වා ආචරිතී. වා පතනං වා විචරං වා පරියෙසනී, සීමං වා සමමනනාති ආපනති දුක්ඛටස්ස. ඤෙකේයා දුක්ඛටං. ද්විභි කමමවාචාති දුක්ඛටා කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති පාවිච්චියස්ස. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපනති දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: ඵකතරිකං වුට්ඨාපෙති, උමමකතිකාය -පෙ- ආදිකමේකායාති.

ආදායම් සීමාපද.

1. මනුස්සා උජ්ඣායනති - මරණ.

දෙළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවත්. මෙහෙණවර නො පොහෝනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවුහු ද, මෙහෙණවර නො පොහෝනේ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තී ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවුහුද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපන් කරවුහු ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් වසක් පාසා උපසපන් කරවා නම් පවිතී වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි

අනුවසයා: වසක් පාසා.

වූට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සුප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිතී ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසක් අතර තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිතං—තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො එකං වසසං දො චුට්ඨාපෙනති. උපසසයො තරෙව න සමුච්ඡිති. මනුස්සා විහාර-චාරිකං ආභිඤ්ඤානා පසීචා තරෙව උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම භික්ඛුනියො එකං වසසං දො චුට්ඨාපෙසසනති උපසසයො තරෙව න සමුච්ඡිති”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම භික්ඛුනියො එකං වසසං දො චුට්ඨාපෙනතිති. සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො එකං වසසං දො චුට්ඨාපෙනතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුදො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො එකං වසසං දො චුට්ඨාපෙසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී එකං වසසං දො චුට්ඨාපෙයා පාවිත්ඤ්ඤා”නති.

යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

එකං වසසනති: එකං සංවච්ඡරං.

දො චුට්ඨාපෙයානති : දො උපසමපාදෙයා.

දො චුට්ඨාපෙසසනාමීති ගණං වා ආචරිතීං වා පක්ඛං වා විචරං වා පරියෙසනී, සීමං වා සමුච්ඡනති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං. ඤාතියා දුක්ඛට්ඨං. ඒති කමුච්චාචාති දුක්ඛට්ඨං. කමුච්චාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති පාවිත්ඤ්ඤා. ගණං ව ආචරිතියා ව ආපනති දුක්ඛට්ඨං.

අනාපනති: එකං චුට්ඨාපෙනී, උච්චිත්ඤ්ඤාය එකං වසසං -පෙ- ආදිකමිකායාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

කුමාරිභුතවග්ගො අට්ඨමො.

කසුඤ්ඤානං :

කුමාරී දො ව සමෙතන දාදසා සමුච්ඡෙන ව අලං විචර දො වසසං සංසට්ඨා සාමිකෙන ව පාරිවාසිකානුවසං දුවෙ චුට්ඨාපෙනෙන වා'ති.

කෙළෙස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත්. මෙහෙණවර එසේම නො පොහොනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක එසේ මැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මෙහෙණවර එසේ මැ නො පොහොනේ යැ යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ..... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද?” යි..... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන: යම්, යම්බදු..... භික්ෂුණී..... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

එකං වසාං: එක්වසැ.

ඉච්ච වුවියාපෙයා: දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවයි.

දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්-වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසැ එකක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකා-වට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

කෙළෙස්වන සිකපද යි.

අට වැනි කුමාරිභූතවර්ග යි.

එහි උද්දනය:

කුමාරිභූත දෙසිඹි යැ සඛ්ඛසම්මත යැ උනන්දුවාදසවස්ස යැ අසම්මත යැ අලංකාව යැ වීචර යැ ද්වේවස්ස යැ සංසට්ඨ යැ (වර්ගය වේ.) සාමිකය සම්ම පාරිවාසික යැ අනුවස්ස යැ ද්වේච්ච්චියාපනසිඛයෙන් ද යි

පයමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන ඉදෙධා හගවා සාවකීයං වීහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකසස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරෙතී. මනුසසා උජ්ඣයනං වියනං වීපාවෙනතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරෙතීතී සෙයාරාපි ගිඪී කාමහොගිනියො"ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣයනානං වියනානං වීපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ- තා උජ්ඣයනං වියනං වීපාවෙනතී: "කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරෙතීතී"ති -පෙ- සථවං කීර භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරෙතීතී. සථවං හගවා. වීහරති ඉදෙධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ජතතුපාහනං ධාරෙතීතී. තෙන භික්ඛවෙ අපසකසානං වා පසාදය -පෙ- ඵලඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී ජතතුපාහනං ධාරෙයා පාවිතතීය"තී.

ඵලඤ්චං හගවතා භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤන්තං හොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤන්තරා භික්ඛුනී ගීලානා හොති. තසසා වීනා ජතතුපාහනං න ඵාසු හොති. හගවතො ඵතමසං ආරොවෙසුං -පෙ- "අනුජනාමී භික්ඛවෙ ගීලානාය භික්ඛුනියා, ජතතුපාහනං" ඵලඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී අගීලානා ජතතුපාහනං ධාරෙයා පාවිතතීය"තී.

යා පහාතී: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීතී: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙඤ්ච අධිපෙතා භික්ඛුනීතී:

අගීලානා නාම: යසසා වීනා ජතතුපාහනා ඵාසු හොති.

ගීලානා නාම: යසසා වීනා ජතතුපාහනා න ඵාසු හොති.

ජසනං නාම: තීණි ජනානි සෙතච්ඡන්තං කීලඤ්ච්ඡන්තං පණ්ණච්ඡන්තං මණ්ඩලබ්බං සලාකාබ්බං.

ධාරෙයාතී: සකිට්ඨි ධාරෙති ආපහති පාවිතතීයසස.

1. ජතතුපාහනං-මජ්ඣ, 8

පළමුවැනි සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ජත්‍ර හා වහන් ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් ජත්‍ර හා වහන් ධැරුහු දූ"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙච්ඡ වුවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් ජත්‍ර හා වහන් ධැරුහු දූ"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ජත්‍ර හා වහන් ධරත් ලැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ජත්‍ර හා වහන් ධැරුහු දූ"යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක ජත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ"යයි.

භාග්‍යවතුන් ඒසින් මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. ඇයට ජත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දැන්වූහ ... "මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට ජත්‍ර හා වහන් අනුදනිමි". මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො ගිලන්වූ ජත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යාපන යනු: යම්, යම් බදු ... භික්ඛුනී යනු ... මෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ඝුණි යි.

අභිලානා නම්: යමකට ජත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු වෙද ඕ තොමෝ ය.

ගිලානා නම්: යමකට ජත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වෙ ද ඕ තොමෝ ය.

ජත්ත නම්: මඩු බැඳි ලහබැඳි සේසත යැ, කළාලිසත යැ, පත්සතැ යි ජත්‍ර තුනෙකි.

ධාරෙය්‍ය යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාරික්ෂකයාට භික්ෂුනීවිභවයට

අභිලාෂා අභිලාෂයෙහි ජනනාත්මකා ධාරණී ආපනි පාරික්ෂකයා. අභිලාෂා වෙමනිකා ජනනාත්මකා ධාරණී ආපනි පාරික්ෂකයා. අභිලාෂා අභිලාෂයෙහි ජනනාත්මකා ධාරණී ආපනි පාරික්ෂකයා.

ජනනා ධාරණී න උපාහනා ආපනි දුක්ඛයා, උපාහනා ධාරණී න ජනනා ආපනි දුක්ඛයා. අභිලාෂා අභිලාෂයෙහි ආපනි දුක්ඛයා. අභිලාෂා වෙමනිකා ආපනි දුක්ඛයා. අභිලාෂා අභිලාෂයෙහි අනාපනි.

අනාපනි: අභිලාෂා ආරාම ආරාමිපචාර ධාරණී ආපදසු උමචනකාය -ප- ආදිකමනිකායාති.

පටමසිකාපද.

4. 9. 2

දුක්ඛයාසිකාපද.

1. ධාරණීනිදනා - තෙන වො පන සමයෙන ජනනියා භික්ෂුනියො යානෙන යායනති. මනුසසා උච්චයනති වියනති විපාවෙනි: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො යානෙන යායනනති සෙයාරාපි ගිහී කාමභොගිනියො"ති. අසෙසාසු වො භික්ෂුනියො තෙසං මනුසසානං උච්චයනනානං වියනනානං විපාවෙනනානං යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -ප- තා උච්චයනති වියනති විපාවෙනි; "කථං හි නාම ජනනියා භික්ෂුනියො යානෙන යායනනති"ති -ප- සචං කිර භික්ෂුවෙ ජනනියා භික්ෂුනියො යානෙන යායනනති. සචං හගවා. විගරහි වුච්ඡා හගවා. -ප- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ජනනියා භික්ෂුනියො යානෙන යායනනති. තෙන භික්ෂුවෙ අපසනනානං වා පසාදය -ප- එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී යානෙන යායෙයා පාරික්ෂිය"නති.

එවඤ්චදං හගවතා භික්ෂුනීනං සිකාපදං පඤ්ඤානං භොති.

2. තෙන වො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ෂුනී අභිලාෂා භොති න සෙසාසු පදසා ගනතුං. හගවතො එතමනං ආරොචෙසුං. -ප- "අනුජානාමී භික්ෂුවෙ අභිලාෂා භික්ෂුනියා යානං" එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී අභිලාෂා යානෙන යායෙයා පාරික්ෂිය"නති.

නො ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ඡත්‍ර ධරා නම් වහන් නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වහන් ධරා නම් ඡත්‍ර නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇත්තී දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇත්තී දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇත්තී ඇවැත් නැති.

අනාපක්ති: ගිලන් වූවාට ද ආරාමයෙහි ආරාමුපචාරයෙහි ධරා නම් ඇයට ද ආපදයෙහි ද උම්මත්තිකාවට ද ... ආදිකම්මිකාවට ද ඇවැත් නැති.

පළමු වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 2

දෙවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙති. ඡීනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් යානයෙන් ගියාහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඡීනිස්සුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ"යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. පයින් යන්නට නො හැකි වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දැන්වූහ ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට යානය අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො ගිලන් වූ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ"යයි.

පාචික්‍රියපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙසා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙපතා භික්‍ෂුනීති.

අභිලානා නාම: සකෙකාති පදසා ගනතුං.

භිලානා නාම: න සකෙකාති පදසා ගනතුං.

යානං නාම: වය්‍යං රථො සකඨං සඤ්චානිකා සිචිකා පාඨකි.

යායෙයාති: සකිමපි යානෙන යායති ආපත්ති පාචික්‍රියසස.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපත්ති පාචික්‍රියසස. අභිලානා වෙමතිකා යානෙන යායති ආපත්ති පාචික්‍රියසස. අභිලානා භිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපත්ති පාචික්‍රියසස. භිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛඨසස. භිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛඨසස. භිලානා භිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: භිලානාය ආපදසු උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

දුතිසසිකඛාපදං.

4. 9. 3

තතිසසිකඛාපදං

1. සාවජී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්‍ෂුනී අඤ්ඤතරිසසා ඉජ්ඣා කුලුපිකා හොති. අථ ඛො සා ඉජ්ඣා තං භික්‍ෂුනීං එතදවොච. “හඤ්ඤො ඉමං සඛ්ඛාණං අමුකාය නාම ඉජ්ඣා දෙභී”ති. අථ ඛො සා භික්‍ෂුනී සවාහං පකෙතන ආදය ගමිසසාමී¹ විසසරො මෙ හවිසසතිති පටිවුඤ්ඤා අගමාසි. තසසා රථියාය² සුත්තකෙ ජිනෙන විපපකිරිධිංසු. මනුසසා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනීයො සඛ්ඛාණං ධාරෙසසති සෙයාථාපි ගිභී කාමහොගිනීයො”ති.* සා භික්‍ෂුනී තෙහි මනුසෙසහි උපපඤ්චියමානා මඩකු අහොසි. අථ ඛො සා භික්‍ෂුනී උපසසයං ගනතා භික්‍ෂුනීනං එතමසං ආරොචෙසි. යා තා භික්‍ෂුනීයො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනී සඛ්ඛාණං ධාරෙසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනී සඛ්ඛාණං ධාරෙසසති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනී සඛ්ඛාණං ධාරෙසසති. නෙනං භික්‍ෂුවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උඤ්ඤනතු:

“යා පන භික්‍ෂුනී සඛ්ඛාණං ධාරෙයා පාචික්‍රිය”නාති.

1. ගවජාමි - මජ්ඣ. 2. රථිකාය - මජ්ඣ. * අනෙකාසු ඛො භික්‍ෂුනීයොකාදිපායොසු සංදිසසතෙ මරමුච්චයසඛිති පිටකෙ

3. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... භික්ෂුණී යනු: ... මෝ මේ අඵයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුණී යි.

අභිලාන නම: පයින් යන්තට හැකි වෙයි.

භිලාන නම: පයින් යන්තට නොහැකි වෙයි.

යාන නම: වඤ්ඤා යැ රථ යැ ශකට යැ සාන්ධානිකා යැ සිචිකා යැ පාටඩක යි.

යායෙයා යනු: වරකුඳු යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගිලන් වූවා ගිලන්සන් ඇති වැ යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් ඇවැත් නැති.

අනාපක්ති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 3

තුන්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් එක්තරා ස්ත්‍රියකට කුලුපග වෙයි. එසද ඒ ස්ත්‍රී ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ කීව: "ඉද ආයතීවෙනි, මේ සඤ්ඤාණිය (කට් පලදනාව) අසුචල් ස්ත්‍රියට දෙව" යි එසද ඒ මෙහෙණ ඉදින් මම පාත්‍රයෙන් ගෙන යන්නෙමි නම් මට නො සිහි වන්නේ යයි පැළඳගෙන ගියා යැ. විචියෙහි දී එහි හුය සිදුණු කල්හි මිණි විසිරිණ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනින් මෙන් සඤ්ඤාණිය ධරුහු ද" යි. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිස්සුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මකු වූයැ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූයැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ලැ'යි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ උපසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි මෙහෙණහු, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ" යයි.

පාචිත්තයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහියා

2. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීතී: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ අධිපෙතො භික්ෂුනීතී.

සධිසාණී නාම: යා කාචී කට්ඨපිකා.

ධාරෙය්‍යාතී: සකිම්පි ධාරෙතී ආපත්ති පාචිත්තයස්ස.

අනාපතතී: ආබාධපච්චයා, කට්ඨසුඤ්ඤාං ධාරෙතී, උම්භිතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාතී.

තතියසිකඛාපදං.

4. 9. 4

චතුස්සිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නීදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතති. මනුස්සං උජ්ඣායනතී වියනතී විපාලෙතතී: "කථං හි නාම භික්ෂුනීයො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතස්සතතී සෙය්‍යාථාපි ගිඪී කාමභොගීනීයො"ති. අසෙසාසුං ඛො භික්ෂුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනනානං විපාලෙනානං. යා තා භික්ෂුනීයො අජීව්ජා -පෙ- නා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාලෙතතී: "කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතස්සතතී"ති -පෙ- සථං කීර භික්ඛලෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතස්සතතීති. සච්චං හගවා. විගරහී සුඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛලෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙතස්සතතී. නෙතං භික්ඛලෙ, අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛලෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී ඉඤ්ඤාලඛිකාරං ධාරෙය්‍යා පාචිත්තිය"තතී.

යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීතී: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ අධිපෙතො භික්ෂුනීතී.

ඉඤ්ඤාලඛිකාරො නාම: සිද්ධපගො ගීච්චපගො හත්ථපගො පාදුපගො කට්ඨපගො.

ධාරෙය්‍යාතී: සකිම්පි ධාරෙතී ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපතතී: ආබාධපච්චයා උම්භිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාතී.

චතුස්සිකඛාපදං

2. යා පන යනු: යම, යම බදු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

සඛ්‍යාණි නම: යම කිසි කට් පලදනාවකි.

ධාරෙකී යනු: වරකුදු ධරා නම පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකතී: ආබාධ හෙතෙයෙන් කට්භුත්‍ර ධරා නම ඇවැත් නැත. උමතුච්චාව ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

තුන්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 4

සතරවැනි ශික්ෂාපදය

1 සැවැත් නිදන යි - ඵසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනීන් මෙන් ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වුවාහු... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරත්ලැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා.

"යම මෙහෙණක් ස්ත්‍රී අලංකාර දරා නම පවිති ඇවැත් වේ"යි.

2. යා පන යනු: යම යම බදු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

ඉසාලඛිකාර නම: භිසැ පළදනා යැ, ගෙල පළදනා යැ, අත්පළදනා යැ, සා පළදනා යැ, කට් පළදනා යි.

ධාරෙයා යනු: වරකුදු දරා නම පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකතී: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැති. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

සතර වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 5

පඤ්චම සිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බගභියා භික්ඛුනියො ගඤ්චණ්ණකෙන නභායනති. මනුසසා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගඤ්චණ්ණකෙන නභායසසනති සෙය්‍යථාපි ගිභී කාමභොගිනියො”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම ජබ්බගභියා භික්ඛුනියො ගඤ්චණ්ණකෙන නභායසසනති”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ජබ්බගභියා භික්ඛුනියො ගඤ්චණ්ණකෙන නභායනතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බගභියා භික්ඛුනියො ගඤ්චණ්ණකෙන නභායසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අසප්පනතානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී ගඤ්චණ්ණකෙන නභායෙය්‍ය පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසුං අපෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ගණධා නාම: යො කොචී ගජො.

වණ්ණකං නාම: යං කීඤ්චි වණ්ණකං.

නභායෙය්‍යාති: නභායති. පයොගෙ දුසකං, නභානපට්ඨියොසානෙ ආපත්ති පාවිත්තියසස.

අනාපත්ති: ආබාධාපට්ඨියා උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමථි-කායාති.

පඤ්චම සිකඛාපදං.

4. 9. 6

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බගභියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනති. මනුසසා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායසසනති සෙය්‍යථාපි ගිභී කාමභොගිනියො”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජබ්බගභියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායසසනති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ- ජබ්බගභියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතිති. සච්චං

4. 9. 5

පස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවදින් හා පැහැගන්වන දැකින් යුතු වැ ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනින් මෙන් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගන්ධ-වර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැ"යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... "කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ"යි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හිකබුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථ යෙහි අභිප්‍රේත හිතබුනී යි.

ගන්ධ නම්: යම් කිසි ගඳෙකි.

වර්ණක නම්: යම් කිසි වර්ණයෙකි.

නභායෙය්‍ය යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකති: ආබාධ හේතුවෙන් ඇවැත් නැත. උමතු වූවාට ... ආදී කම්මික වූවාට ඇවැත් නැති.

පස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 6

සවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි.- එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තල මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමහෝගිනින් මෙන් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු සුවදකැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැයි. සැබෑවැ

පාවිච්චිය පාළු හික්කුනී විභවෙහි

හඟවා. විගරහි බුද්ධෝ හඟවා -පෙ- කරුං හි නාම හික්කවෙ, ජබ්බගගිසා හික්කුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභාධික්ඝනි. තෙනං හික්කවෙ, අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්කුනී වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභායෙය්‍ය පාවිච්චිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනීති -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤං අපෙ අධිපෙපතා හික්කුනීති.

වාසිතකං නාම: යං කිංචි ගන්ධවාසිතකං.

පිඤ්ඤාකං නාම: තිලපිට්ඨං වුළුති.

නභායෙය්‍යාති: නභායති. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානාපරියොසානෙ ආපතති පාවිච්චියස්ස.

අනාපතති: ආබාධපප වචයා පකතිපිඤ්ඤාකෙන නභායති උමමතති-කාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 9. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්චී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්කුනියො හික්කුනියා උමමදදපෙකතිපි පරිමදදපෙකතිපි. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඤානා පසයිකා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කරුං හි නාම හික්කුනියො හික්කුනියා උමමදදපෙක්ඝනතිපි පරිමදදපෙක්ඝනතිපි සෙය්‍යාථාපි ගිහීකාමගොගීනියො”ති. අසෙසාසුං ඛො හික්කුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා හික්කුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කරුං හි නාම හික්කුනියො හික්කුනියා උමමදදපෙක්ඝනතිපි පරිමදදපෙක්ඝනතිපි”ති. -පෙ- සචං කිර හික්කවෙ, හික්කුනියො හික්කුනියා උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපිති. සචං හඟවා. විගරහි බුද්ධෝ හඟවා. -පෙ- කරුං හි නාම හික්කවෙ, හික්කුනියො හික්කුනියා උමමදදපෙක්ඝනතිපි පරිමදදපෙක්ඝනතිපි. තෙනං හික්කවෙ, අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්කුනී හික්කුනියා උමමදදපෙය්‍ය වා පරිමදදපෙය්‍ය වා පාවිච්චිය”නති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවඳ කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි. ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සුවඳ කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුණී යනු ... මෝ මේ අරන්ථයෙහි අභිප්‍රේශ භික්ෂුණී යි.

වාසිතක නම: යම් කිසි සුවඳකවන ලද්දකි.

පිඤ්ඤාක නම: තලපිටි යයි කියනු ලැබේ.

නභායෙයා යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. පියවි මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ ද, උම්මත්තිකාවට .. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 7

සත්වැනි ශික්ෂාපදය

සැවැත් නිදන යි- එසමයෙහි මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟඉලීම ද කරවති, සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විභාජවාරිකා කරන්නාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනීන් මෙන් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහුද යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡවුවාහුද ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

පාවිතයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මී අපෙඤ අධිපෙතතා භික්ෂුනීති.

භික්ෂුනීයාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනීයා.

උමමදදපෙයා වා ති: උඛට්ටවාපෙති¹ ආපතති පාවිතියසස.

පරිමදදපෙයා වා ති: සමොභාපෙති ආපතති පාවිතියසස.

අනාපතති: ගිලානාය, ආපදසු, උමමතීකාය -පෙ- ආදි-කමමකායාති.

සත්තමසිකඛාපදං.

4. 9, 8 - 10

අටයම-නවම-දසමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො සිකඛමානාය උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපි -පෙ- සාමඤ්ජරාය උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපි. -පෙ- ගිහිනියා උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපි. මනුසසා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිකා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමදදපෙසසනතිපි පරිමදදපෙසසනතිපි සෙයාපාපි ගිහිකාමභොගිනියො”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො - ගිහිනියා උමමදදපෙසසනතිපි, පරිමදදපෙසසනතිපි”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපි. තෙනං භික්ඛවෙ, අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී සිකඛමානාය -පෙ- සාමඤ්ජරාය -පෙ- ගිහිනියා උමමදදපෙයා වා පරිමදදපෙයා වා පාවිතිය”නති.

2. යා පනාති: යා, යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මී අපෙඤ අධිපෙතතා භික්ෂුනීති.

සිකඛමානා නාම: දො වසසානි ජසු ධමෙමසු සිකඛිතසිකඛා.

සාමඤ්ජරා නාම: දසසිකඛාපදිකා.

ගිහිනි නාම: අගාරිනී වුච්ඡති.

1. උමමදදපෙති, මජ්. HO,

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හිකඩුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකඩුනී යි.

හිකඩුනියා යනු: අන් මෙහෙණක ලවා.

උමඛ්ඤාපෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ උළවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමද්දපෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදී-කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

සත්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 8-10

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණහු ශික්ෂමාණාවක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... හෙරණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකා කරන්නාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමහොගිනීන් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙව්ප වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනීන් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... “සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීමද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණිය ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහුද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ශික්ෂමාණාවක ... හෙරණියක ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හිකඩුනී යනු... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකඩුනී යි.

සිකමානා නම: දැවුරුද්දක් සවැදැරුම් ධර්මයෙහි හික්මුණු ශික්ෂා ඇත්තී.

සාමණේරා නම: දඹ ශික්ෂාපද ඇත්තී.

ගිහිනි නම: ගෘහිණි කියනු ලැබේ.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතො

උමමඤ්ජෙයා වානි: උබ්බට්ඨාපෙනි, ආපනති පාච්ඤායසං.

පරිමඤ්ජෙයා වානි: සම්මාභාපෙනි, ආපනති පාච්ඤායසං.

අනාපනති: ගිලානාය ආපදසු උමමකිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

අටම නවම දසම සිකඛාපදනි.

4, 9, 11

එකාදසමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදනී. භික්ෂු උපකායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදිසංනති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදනීති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදිසංනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසංකානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී භික්ඛුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදෙයා පාවිතනිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අත්ඤ්ඤා අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

භික්ඛුසං පුරතොති: උපසමපනනසං පුරතො.

අනාපුච්ඡාති: අනපලොකෙඤා.

ආසනෙ නිසීදෙයානි: අනතමසො ජමායපි නිසීදති, ආපනති පාච්ඤායසං.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙ නිසීදති, ආපනති පාච්ඤායසං. අනාපුච්ඡෙන වෙමනිකා ආසනෙ නිසීදති, ආපනති පාච්ඤායසං. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙ නිසීදති, ආපනති පාච්ඤායසං.

ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. ආපුච්ඡෙන වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ආපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදති, ගිලානාය, ආපදසු උමමකිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

එකාදසමසිකඛාපදං

උමඟ්ඟපෙයා වා යනු: ඇඟ ඉළීම කරවානම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමඟ්ඟපෙයා වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ශිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදි-කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 11

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණහු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විචාරා අසුන්හි හිඳගනිති. මහණහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විචාරා අසුන්හි හුන්හු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මහණක්හු පෙරට වැ නො විචාරා අසුන්හි හිඳිත් උ”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු මහණක්හු පෙරට වැ නො විචාරා අසුන්හි හුන්හු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මහණක්හු පෙරට වැ නො විචාරා අස්නෙකු හිඳගන්නී නම් පවිති ඇවැත් වේ”යි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හිකබුනී යනු ... මෝ මේ අර්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකබුනී යි.

හිකබුසා පුරතො යනු: උපසපනක්හු පෙරට වැ.

අනාපුච්ඡා යනු: අපලොකන නො කොට.

ආසනෙ නිසිදෙයා යනු: යටත් පිරිසෙයින් බිම ද හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො විචාළ කල්හි නො විචාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විචාළ කල්හි විමති ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විචාළ කල්හි විචාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

විචාළ කල්හි නො විචාළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විචාළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විචාළ කල්හි විචාළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපතති: විචාරා අස්නෙහි හිඳි ද ශිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

ද්වාර්ගසමසිකධාපදං

1. සාවස්ථිතිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡන්ති. භික්ඛු උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡන්ති”ති. -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡන්ති”ති සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡන්ති. තෙන. භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡයා පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අසෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අනොකාසකතන්ති: අනාපුච්ඡා.

භික්ඛුනීති: උපසමපන්නං.

පඤ්භං පුච්ඡයාති: සුඤ්ඤානෙත ඔකාසං කාරාපෙඤ්චා විනයං වා අභිධමමං වා පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස. විනයෙ ඔකාසං කාරාපෙඤ්චා සුඤ්ඤානං වා අභිධමමං වා පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස. අභිධමමෙ ඔකාසං කාරාපෙඤ්චා සුඤ්ඤානං වා විනයං වා පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්භං පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස. අනාපුච්ඡෙන වෙමතිකා පඤ්භං පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්භං පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටසස. ආපුච්ඡෙන වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටසස. ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ඔකාසං කාරාපෙඤ්චා පුච්ඡති, අනොදිසස ඔකාසං කාරාපෙඤ්චා යත්ත කත්ථී පුච්ඡති; උමෙත්තකාය -පෙ- ආදිකමීකායාති.

දෙලොස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණු අවකාශ නො කළ මහණු අතින් පැන පුළුවියි. මහණු අවමන් කොට සිතති. භූමුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද"යි ... 'සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පුළුවියන් ලැ'යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරැහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි...මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො කළ අවකාශ ඇති මහණක්හු අතින් පැන පුළුවියි නම් පවිති ඇවැත් වේ" යයි.

2. යා පන යනු: යම්. යම් බදු ... හිකචුනි යනු ... මෝ වෙ අත්ථ යෙහි අභිප්‍රේත හිකචුනි යි.

අනොකාසකතං යතු: නො විචාරා.

හිකචුං යනු: උපසපනක්හු

පඤ්ඤා පුච්ඡයා යනු: සුත්‍රාන්තයෙහි අවකාශ කරවා විනය හෝ අභිධර්මය හෝ පුළුවියි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. විනයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ අභිධර්මය හෝ පුළුවියි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අභිධර්මයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ විනය හෝ පුළුවියි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වූ පැන පුළුවියි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි විමති ඇති වූ පැන පුළුවියි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇතිවූ පැන පුළුවියි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපකභි: අවකාශ කරවා පුළුවියි ද, අවයි නො කොට, අවකාශ කරවා යම් කිසි තැනෙක පුළුවියි ද, උමතු වූවාට ද... ආදී කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙලොස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජනපවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤා රු භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා¹ ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. තස්සා රථිකාය වාතමණ්ඩලිකා සඬකාවියො උක්ඛිපිංසු. මනුස්සා උක්ඛුච්චි අකංසු සුඤ්ජරා අය්‍යාය ඵනුදරාති². සා භික්ඛුනී තෙහි මනුස්සෙහි උපපණ්ඩියමානා මඬකු අහොසී. අථ ඛො සා භික්ඛුනී උපසංගනචා භික්ඛුනීනං ඵතමඤ්ඤං ආරොවෙසී. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති. "කථං හි නාම භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසිස්සති"³ති -පෙ- සච්චිකීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා ගාමං පාවිසීති. සච්චං භගවා විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනනානා වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසෙය්‍යා පාවිතනිය"³නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්ථි අපෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අසඬකච්චිකාති: විනා සංකච්චිකං.

සංකච්චිකා නාම:³ අධිකකං උධගනාහි තස්ස පච්චිචාදනඤ්ඤාය.

ගාමං පවිසෙය්‍යාති: පරික්ඛිතතස්ස ගාමස්ස පරිකෙඬපං අතිකකාමෙහනියා ආපනති පාවිතනියස්ස. අපරික්ඛිතතස්ස ගාමස්ස උපචාරං ඔක්කමනතියා ආපනති පාවිතනියස්ස.

අනාපනති: අච්ඡිකච්චිවරිකාය, නට්ඨච්චිවරිකාය, භීලානාය, අසනියා, අජානනතියා, ආපදසු, උමමනතිකාය ආදිකමමකායාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

ජනතුපාහනවගෙහා නවමො

උද්දිච්චා ඛො අය්‍යායො ජසට්ඨිසතා පාවිතනියා ධම්මා. තස්සායායො පුච්චාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුද්ධා. දුතියමි පුච්චාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුද්ධා. තතියමි පුච්චාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධායායො. තස්මා තුණ්හි. ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

1. අසඬක චාරිකා, - සා.
2. සුඤ්ජරා අය්‍යාය ඵනුදරොති-සීචු.
3. සංකච්චිකං නාම-මජ්ඣ.

කෙළෙස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවට ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් සඩකව්විකා (සැට්ටය) රහිත වූ පිඬු පිණිස ගමට වන. විටියෙහි වාසුළු ඇගේ සහළ සිවුරු නඟාලී යෑ. මිනිස්සු ආයාචනේ පයොධර හා උදරය සුන්දර යෑ යි ඔල්වරසන් නැඟූහ. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මතු වූය. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණ සඩකව්විකා රහිත වූ ගමට පිවිසියා ද"යි. -පෙ- සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඩකව්විකා රහිතවූ ගමට පිවිසියා ද යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඬුහු ව ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් සඩකව්විකා රහිත වූ ගමට පිවිසියා ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් සඩකව්විකා රහිත වූ ගම් වදී නම් පවිති ඇවැත් වේ"යි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිකබුනී යනු ... මෝ මේ අරත්ථ-යෙහිලා අභිප්‍රේන හිකබුනී යි.

අසඩකව්විකා යනු: සඩකව්විකාව නැති වෑ.

සඩකව්විකා නම්: අකු ඇටින් යට, නාභියෙන් උඩ. එය වසනු සඳහා.

ගාම: පවිසෙයා යනු: පිරිකෙව් කරන ලද ගමහි පිරිකෙව් ඉක්ම-වන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. පිරිකෙව් නොකළ ගමහි උපචාරයට බැසගන්නියට පවිති ඇවැත්වෙයි.

අනාපතති: අසිදාගත් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ගිලන්-වූවාට, නොසිභියෙන් ගියාට, නොදන්නියට, ආපදයෙහි, උමතු වූවාට, ... ආදිකම්මික ද්‍රව්‍යට ද ඇවැත් නැති.

කෙළෙස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

නවවැනි ඡත්තපාහන වර්ග යි.

ආයාචනෙහි, එක්සිය සසැටක් පාවිත්තිය ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ආයාචන් පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහු ද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? මෙහිලා ආයාචනේ පිරිසුදු වෙති. එහෙයින් තුෂ්ණිමභුතයහ. කෙල මෙසේ ධරමි'යි.

පාවිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

කසුද්දනං:

**ජත්තං යානංඤ්ඤා සංඛාරාණි ලඛිතාරා ගංඨ පිඤ්ඤකා
භික්ඛුනී සික්ඛමානා ච සාමඤ්ඤාරා භිච්ඡිනියා
අනාපුච්ඡා අනොකාසා අසංඛිතවච්ඡිකාය තෙරසා'ති.**

වග්ගද්දනං:

**ලසුනං අනුකාරංඤ්ඤා නානා තුවට්ඨකෙන ච
විත්තාරාම ගබ්භිනී ච කුමාරී ජතතුපාභනාති.**

මුද්දකං නිට්ඨිකං.

එහි උද්‍යතය:

ජන යැ යාන යැ සධසාණි යැ අලඛකාර යැ ගන්ධපිඤ්ඤාක යැ භික්ඛුනී සික්ඛමානා සාමඤ්ජරා ගිහිනී සම්බන්ධ උම්මද්දන පරිමද්දන ශික්ෂා යැ අනාඥච්ඡා යැ අනොකාස යැ අසඬකච්චිකා යි ශික්ෂා තෙලෙසකි.

වර්ග උද්දතය:

ලසුන යැ අන්ධකාර යැ නග්න යැ තුවච්චක යැ චිත්තාරාම යැ ගඛිහිනී යැ කුමාරී යැ ජත්තපාහන යි.

බුද්දකය නිමි.

පාට්‍රිදෙසනීයා

පයමපාට්‍රිදෙසනීයසිකඛාපදං

ඉමෙ ඛො පනසායො අට්ඨ පාට්‍රිදෙසනීයා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡතී :

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ඡෙතවනො අනාට්ඨිඤ්ඤාසං ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බණ්ණියා භික්ඛුනීයො සප්පිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාතී. මනුසසා උරුකියනී ඛියනති විපාවෙනී : “කථං හි නාම භික්ඛුනීයො සප්පිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාසංභවතී. කසසං සමපනං න මනාපං, කසසං සාදුං න රුච්චතී”ති. අපෙසාසුං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුසසානං උරුකියනානං ඛියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනීයො අඤ්චතා - ඡෙප - තා උරුකියනී ඛියනති විපාවෙනී “කථං හි නාම ඡබ්බණ්ණියා භික්ඛුනීයො සප්පිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාසංභවතී”ති - ඡෙප - සච්චං කීර භික්ඛුවෙ ඡබ්බණ්ණියා භික්ඛුනීයො සප්පිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාසංභවතී. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා - ඡෙප - කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡබ්බණ්ණියා භික්ඛුනීයො සප්පිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාසංභවතී. තෙනං භික්ඛුවෙ අපපසනානං වා පසාදයං - ඡෙප - ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු.

යා පන භික්ඛුනී සප්පිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාසංභවතී පට්‍රිදෙසෙකඛං තාය භික්ඛුනීයා භාරණං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසපපායං පාට්‍රිදෙසනීයං තං පට්‍රිදෙසෙමීති.

ඵවඤ්ඤාං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤාතං භොති.

3. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො ගීලානා භොතති. ගීලානපුඤ්ඤා භික්ඛුනීයො ගීලානා භික්ඛුනීයො ඵතදවොච්චිං : “කච්චි අයො ඛමතීයං කච්චි යාපතීය”තති. “පුඛෙ ඛයං අයො සප්පිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාම. තෙන තො ඵාසු භොති. ඉද්දතී පන භගවතා පට්ඨකඤ්ඤාතී කුසලදිව්‍යානානං න විඤ්ඤාපෙම. තෙන තො න ඵාසු භොති”ති. භගවතො ඵතමඤ්ඤාං ආරොචෙසුං - ඡෙප - “අනුජානාමී භික්ඛුවෙ ගීලානාය භික්ඛුනීයා සප්පිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාම”ති. ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අගීලානා සප්පිං විඤ්ඤාපෙඤ්ඤා භුඤ්ඤාසංභවතී පට්‍රිදෙසෙකඛං තාය භික්ඛුනීයා භාරණං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසපපායං පාට්‍රිදෙසනීයං තං පට්‍රිදෙසෙමීති.

4. යා පනාති: යා යාදියා - ඡෙප - භික්ඛුනීති - ඡෙප - අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤා අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

පාට්‍රිකා

පළමු පිළිදෙස්නී සිකපදය

ආයතාවෙහි, මේ අපට පාට්‍රිකා දැක්වීමට පැමිණෙන්න.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්තු සේනවත නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වළඳන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුණු ද”යි. කවරකුහට මිහිරිදිය නො මැනැව් ද, කවරකුහට රසවත්දය නො රුස්නේ ද යි. හික්මුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුණු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වළඳන්දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුණු ද. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් ගිතෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහිය යුතු වූ නුසුදුසු පිළිදෙස්නට නිසි ඇවතකට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙසමි යි පට්‍රිකා කළයුතුයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණේ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුස්සනා මෙහෙණේ ගිලන් මෙහෙණන්හට කෙල කරුණ කීහු. “කිමෙක්ද ආයතාවෙහි ඉවසියහැකිද යැපිය හැකිද” යි. “ආයතාවෙහි ඇපි පෙර ගිතෙල් විනවා වළඳමු. එයින් අපට පහසු වෙයි. දන් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරන ලද්දී කුකුස්කරන්නමෝ නො විනවමු. එයින් අපට පහසු නො වේයැ” යි. කෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට ඇරොජුහ...මහණෙහි ගිලන් මෙහෙණන්හට ගිතෙල් විනවා බුදින්නට අනුදනිමි. මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා ගිතෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහියයුතු වූ නුසුදුසු පිළිදෙස්නට නිසි ඇවතකට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙසමියි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බදු ... හික්මුණි යනු ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අඳහස් කරන ලද මෙහෙණ යි.

පාවිච්චිය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අභිලානා නාම: යස්සා වීනා සප්පිනා ඵාසු භොති. ගිලානා නාම: යස්සා වීනා සප්පිනා න ඵාසු භොති. සප්පි නාම: ගොසප්පි වා අජිකා සප්පි වා මාභිසං වා සප්පි¹. යෙසං මංසං කප්පති තෙසං සප්පි.

අභිලානා අත්තනො අත්තාය විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්කටං. පටිලාභෙන භුක්ඤ්ඤාමිති පටිගණනාති ආපත්ති දුක්කටස්ස. අපේක්ෂාභාරො අපේක්ෂාභාරො ආපත්ති පාවිදෙසනීයස්ස.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති ආපත්ති පාවිදෙසනීයස්ස. අභිලානා වෙමතිකා සප්පි. විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති ආපත්ති පාවිදෙසනීයස්ස. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති ආපත්ති පාවිදෙසනීයස්ස.

ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්කටස්ස. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්කටස්ස. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ගිලානා හුත්වා විඤ්ඤාපෙතො අභිලානා භුඤ්ඤති, ගිලානාය සෙසකං භුඤ්ඤති, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසකත්තාය, අත්තනො ධනෙන, උම්මතතිකාය, ආදිකම්මකායාති.

පට්ඨපාවිදෙසනීයසිකඛාපදං.

දුතිය—අට්ඨම පාවිදෙසනීයසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ඡෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ඡබ්බඤ්ඤායා භික්ෂුනීයො තෙලං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති. -පෙ- මධුං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- ඵාණිතං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- මච්ඡං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- මංසං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- බීරං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති මනුස්සා උජ්ඣායනාති බියනති විපාවෙනාති. “කථං හි නාම භික්ෂුනීයො දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති, කසස සමපනනං න මනාපං, කසස සාදුං න රුචමතීති. අසෙසාසුං ටො භික්ෂුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බියනනානං විපාවෙනානං.

2. යා නා භික්ෂුනීයො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති බියනති විපාවෙනාති, “කථං හි නාම ඡබ්බඤ්ඤායා භික්ෂුනීයො දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බඤ්ඤායා භික්ෂුනීයො දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බඤ්ඤායා භික්ෂුනීයො දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ඤති, තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵච්ඤච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසතඤ්ඤා.

1. මහිංසප්පිවා, මජ්ඣ.

අභිලාෂා නම: යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලාෂා නම: යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. සසී නම: ගව ගිතෙල් හෝ එළ ගිතෙල් හෝ මිඹි ගිතෙල් හෝ යි. යම් කෙනෙකුගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ ගිතෙල් යැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝති දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළදන්නෙමිසි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනී ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනීඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලනහට ගිලනක්වූ විනවා නොගිලනක්වූ වළදා නම්, ගිලනකගේ ශෛෂ වළදා නම්, නැයන්ගේ, පැවරියන්ගේ, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, උන්මත්තිකාවට, ආදිකමකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු පිළිදෙස්නී සිකපදය නිමි.

දෙවන - අටවන පිළිදෙස්නී සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතූ ජනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ තලතෙල් විනවා වළදන්. ... මී විනවා වළදන් ... උක්පැණි විනවා වළදන් ... දියමස් විනවා වළදන් ... ගොඩමස් විනවා වළදන් ... කිරි විනවා වළදන් ... දිහි විනවා වළදන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස්පතුරුවන්. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දිහි විනවා ගෙන වැළඳුහුද" යි. කවරකුහට මිහිරිදය නොමැනැවිද, කවරකුහට රසවත්දය නොරැස්තේ ද යි. හික්සුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ. කෙනෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දිහි විනවා වැළඳුහුද යි ... සැබෑද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිහි විනවා වළදන්දැයි. සැබෑවූ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු විගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිහි විනවා වැළඳුහුද. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුණීච්ඡෙදනා

යා පන භික්ෂුණී දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤායා පච්ඡෙදෙසකඛං. කාය භික්ෂුණියා භාරණං අයො ඛම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාච්ඡෙසනීයං තං පච්ඡෙසෙමිති.

ඵවඤ්ඤාදං හගවතා භික්ෂුණීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤානං භොති.

3. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුණියො ගීලානා භොති. ගීලානානුච්ඡිකා භික්ෂුණියො ගීලානා භික්ෂුණියො ඵතදවොදුං: “කච්චි අයො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය”හනී. “පුඛෙඛං මයං අයො දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤාම”¹. තෙන නො ඵාසු භොති. ඉදනි පන හගවතා පච්ඡෙදෙසකඛං කුසලඵලායනානං න වීඤ්ඤාපෙම. තෙන නො න ඵාසු භොති”ති. හගවතො ඵතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං -පෙ- “අනුජානාමී භික්ඛවෙ ගීලානාය භික්ෂුණියා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤාම”. ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුණියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙතු.

යා පන භික්ෂුණී අගීලානා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤායා පච්ඡෙදෙසකඛං. කාය භික්ෂුණියා භාරණං අයො ඛම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාච්ඡෙසනීයං තං පච්ඡෙසෙමිති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුණීති: -පෙ- අයං ඉමංඤ්ඤා අඤ්ඤා අධිපොතා භික්ෂුණීති.

අගීලානා නාම: යඤ්ඤා වීනා දධිනා ඵාසු භොති. ගීලානා නාම: යඤ්ඤා වීනා දධිනා න ඵාසු භොති. තෙලං නාම: තිලතෙලං සාසපතෙලං මධුකතෙලං ඵරණඛතෙලං වසාතෙලං. මධු නාම: මකඛිකාමධු. ඵාණිකං නාම: උච්ඡුභො නිබ්බන්ධං. මඛේනා නාම: ඕදකො වුච්චති. මංසං නාම: යෙසං මංසං කප්පති තෙසං මංසං. ඛීරං නාම: ගොඛීරං වා අච්ඡාඛීරං වා මාභිසඛීරං වා, යෙසං මංසං කප්පති තෙසං ඛීරං. දධි නාම: තෙජ්ජෙඤ්ඤාදි දධිං.

අගීලානා අඤ්ඤානො අඤ්ඤා වීඤ්ඤාපෙඤා පඤ්ඤායො දුක්ඛං. පච්චාගෙන භුඤ්ඤාමිති පනිගණනාති ආපඤ්ඤා දුක්ඛංඤ්ඤා. අඤ්ඤානො අඤ්ඤානො ආපඤ්ඤා පාච්ඡෙදෙසනීයංඤ්ඤා. අගීලානා ගීලානාඤ්ඤා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤාති ආපඤ්ඤා පාච්ඡෙදෙසනීයංඤ්ඤා.

අගීලානා අගීලානාඤ්ඤා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤාති ආපඤ්ඤා පාච්ඡෙදෙසනීයංඤ්ඤා. අගීලානා වෙමනිකා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤාති ආපඤ්ඤා පාච්ඡෙදෙසනීයංඤ්ඤා. අගීලානා ගීලානාඤ්ඤා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤාති ආපඤ්ඤා පාච්ඡෙදෙසනීයංඤ්ඤා.

ගීලානා අගීලානාඤ්ඤා ආපඤ්ඤා දුක්ඛංඤ්ඤා. ගීලානා වෙමනිකා ආපඤ්ඤා දුක්ඛංඤ්ඤා. ගීලානා ගීලානාඤ්ඤා අනාපඤ්ඤා.

¹ භුඤ්ඤාමො - පෙඤා.

යම් මෙහෙණක් දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආයතීයවෙති ගැරඹියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්කට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙස්මියි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුස්සනා මෙහෙණෝ ගිලන් මෙහෙණන්හට කෙල කරුණ කීහ. 'කීමෙක්ද ආයතීයවෙති ඉවසියහැකිද කීම යැපියහැකිද'යි. 'ආයතීයවෙති, ඇපි පෙර දිනි විනවා වළඳවු. එයින් අපට පහසුවෙයි. දන් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරනලද්දී කුකුස්කරන්නමෝ නො විනවවු. එයින් අපට පහසු නො වෙයි' යි. කෙල කරුණ භාග්‍යවතුන් හට ඇරොස්සු. ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණන්හට දිනි විනවා බුද්ධන්තට දනුදැනිවි. මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් 'ආයතීයවෙති ගැරඹියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්කට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙස්මියි පට්‍රිකා කළයුතු යි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බදු ... හිසබුනි යනු ... මෝතොමෝ මේ අවිසේඛිලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණයි.

අභිලානා නම්: යමකට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලානා නම් යමකට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. කෙල නම් තලකෙල්, අබකෙල්, මිකෙල්, එරබුකෙල්, වුරුණුකෙල් යැ. මධු නම් මැසිමියැ, එහිත නම් උක්පැණි යැ. මව් නම් දියමසයැයි කියනු ලැබේ. මංස නම් යමකෙනකුන්ගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ මස්යැ, බීර නම් ගවකිරි හෝ එළකිරි හෝ මිනිකිරි හෝ යමකෙනකුන්ගේ මස් කැපනම් ඔවුන්ගේ කිරි යැ. දඩි නම් ඔවුන්ගේමැ දිනියැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝහි දුකුලා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළඳන්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනි ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනි ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාවිතකීයපාළි භික්ඛුණිවිභවෙයා

අනාපතති: ගිලානාය ගිලානා හුඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙඤා අභිලානා භුඤ්ඤා, ගිලානාය සෙසකං භුඤ්ඤා, ඤාතකානං පඨාරිකානං අඤ්ඤාසසඤාය අත්තනො ධනෙන උම්මතතිකාය ආදිකම්මකායාති.

අට්ඨමපාවිදෙසනීයසිකඛාපදං.

7. උද්දවංචා ඛො අයායො අට්ඨමපාවිදෙසනීයා ධම්මා. තත්ඤායො පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුඤ්ඤා. දුතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුඤ්ඤා. තතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුඤ්ඤා. පරිසුඤ්ඤාසායායො, තඤ්ඤා තුණ්ඤා. එවමෙතං ධාරයාමිති.

පාවිදෙසනීයානිඤ්ඤා.

6. සෙවියා

ඉමෙ ඛො පනායායො සෙවියාධම්මා උදෙසං ආගච්ඡති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤා විහරති ජෙතවනෙ අනාර්ථිණිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බඤ්ඤා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනති¹ නිවාසෙතති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: කථං හි නාම භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනති නිවාසෙස්සනති සෙයාරාපි ගිහිකාමභොගිනීයොති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනීයො අපච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: කථං හි නාම ජබ්බඤ්ඤා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනති නිවාසෙස්සනති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බඤ්ඤා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනති නිවාසෙතති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බඤ්ඤා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනති නිවාසෙස්සනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දසන්තු.

පරිමණ්ඩලං නිවාසෙස්සාමිති සිකඛා ක්ථෙයාති.

3. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙතඛං නාභිමණ්ඩලං ජාණුමණ්ඩලං පට්ඨපාදෙනතියා. යා අනාදරියං පට්ඨව පුරතො වා පච්ඡතො වා ඔලලෙඛනති නිවාසෙති ආපතති දුක්ඛංස්ස.

අනාපතති: අස ඤ්චිච්ච, අසතියා, අජානනතියා, ගිලානාය ආපදසු -පෙ- උම්මතතිකාය ආදිකම්මකායාති.

¹ ඔලලෙඛනා, සිද්ධි i සිද්ධි ii,

අනාපක්ෂී ගිලනහට, ගිලනක් වූ විනවා නොගිලනක් වූ වළඳා නම්, ගිලනකගේ ශෛෂය වළඳා නම්, නැයන්ගේ නම්, පැවරියන්ගේ නම්, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන් නම්, උමතු වූවකට, ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවැනි පිළිදෙස්නී සිකපදයි.

ආයතාවෙහි අෂට පාට්දෙසනීය ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් කුෂණිමභනයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමියි.

පාට්දෙසනීය ශික්ෂා නිමි.

6. සෙබියා

ආයතාවෙහි මේ සෙබියධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිනි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හඳිත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. කෙසේ නම් මෙහෙණේ කාමහොභී ගිහියන් මෙන් ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි.

2. ගිණුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණපවසන දෙස්පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි ... සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හඳිත්දයි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මහණෙනි මෙසේ මේ සිකපදය ද මෙහෙණේ උදෙසත්වා.

පිරිමඩුලු කොට හඳින්නෙමියි භික්ෂීය සුතු යි.

3. නැබමඩල දණමඩල වසන්තීය වීසින් පිරිමඩුලු කොට හැන්ද සුතුයි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස ඉදිරිපසින් හෝ පසුපසින් හෝ එල්වමින් හඳිනම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අනාපක්ෂී: නො සිතා කරන්නියට, නො සිහියෙන්කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ආපදයෙහි ... උමතුඇතියාහට, ආදි-කමිකාවට ඇවැත් නැති.

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුණිවිභවෙනා

1. තෙන සමයෙන චූඤ්ඤා හගවා සාවතීයං චිහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ඛෙළමි කරොන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ටියහති විපාවෙනති, “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ඛෙළමි කරිස්සහති සෙයාරාපි ගිහිකාමගොගිනියො”ති.¹

අත්තාසුං ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනස්සා ටියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ටියහති විපාවෙනති, “කථං හි නාම ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ඛෙළමි කරිස්සහති”ති. අථ ටො භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. භික්ඛු හගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

3. අථ ටො හගවා එතස්සීං නිදුනෙ එතස්සීං පකරණං ධම්මිං. කථං කඤ්ඤා භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙඤ්ඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි, සච්ඤං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ඛෙළමි කරොන්තිති. සථං හගවා. චිහරති චූඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ඛෙළමි කරිස්සහති. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදසං -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු.

න උදකෙ උච්චාරං වා පක්ඛාවං වා ඛෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරිස්සාමිති.

එවඤ්ඤාං හගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤානං ගොති.

4. තෙන ටො පන සමයෙන ගිලානා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ඛෙළමි කාතුං කුක්ඛුච්චායන්ති. හගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. -පෙ- “අනුජානාමී භික්ඛවෙ ගිලානාය භික්ඛුනියා උදකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ඛෙළමි කාතුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු.

හ උදකෙ අගිලානා උච්චාරං වා පක්ඛාවං වා ඛෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරිස්සාමිති.

5. න උදකෙ අගිලානාය උච්චාරො වා පක්ඛාවො වා ඛෙළො වා කාතමෙඛං. යා අනාදරියං පටිච්ච උදකෙ අගිලානා උච්චාරං වා පක්ඛාවං වා ඛෙළං වා කරොති ආපත්ති ඉක්කපටස්ස.

1. ගිහිනියො කාමගොගිනියො-මජ්ඣං
ගිහිකාමගොගිනියො-පිඤ්ඤා

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ කාමහොභි ගිහියන් මෙන් දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝද”යි.

හිඤ්ඤානු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. එකල්හි මෙහෙණේ මහණුන්හට තෙල කරුණ ඇරොදුහු. මහණහු තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ.

3. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහිලා මේ අවසර-යෙහිලා බික්සහන රැස්කරවා දැහැමි කරා කොට මහණුන් සුළුපුත් සේක. සැබෑද මහණෙහි, සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි හික්මිය යුතු යි.

මෙසේත් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් මේ සිකපදය මෙහෙණන්හට පතවන ලද්දේ වෙයි.

4. එසමයෙහි ගිලන් වූ මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනුද සුළුදියටනුද කෙළගැසීම ද කරන්නට කුකුසත්. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ...මහණෙහි ගිලන්මෙහෙණහට දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කරන්නට අනුදනිමි. මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

නො ගිලන්වෑ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි හික්මිය යුතු යි.

5. නොගිලන විසින් දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකළ යුතු යි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස නොගිලන්වෑ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු ආර් කෙළගැසීම හෝ කරා නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

පාච්ඤානියපාලි භික්ෂුණීවහරෙයා

අනාපතී: අසංඝ්ඵලව අසතියා අජානනතියා ශීලානාය ඵලෙකතො උදකං ඔසුරතී, ආපදසු උමමතතියා ඛික්ෂවික්ඛාය වෙදනට්ඨාය ආදිකමමිකායාතී.

පණණරසමසිකඛාපදං.

උද්දවංචා චො අයායො සෙවියා ධම්මා. තත්ථයායො පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. දුතියමසි පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. තතියමසි පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙසුඤ්ඤායායො තසමාතුණතී. එවමෙතං ධාරයාමීතී.

සෙවියා නිට්ඨිතා.

7. අධිකරණසමථා

ඉමෙ චො පනායායො සත්ථ අධිකරණසමථා ධම්මො උදෙසං ආගච්ඡතී.

1. උපපනනුපානඤ්ඤානං අධිකරණානං සමථාය වූපසමාය සමමුඛා-විනායො දතචෙඛා, සතිවිනායො දතචෙඛා, අමුලාචිනායො දතචෙඛා, පටිඤ්ඤාය කාරෙතචෙඛා, යෙභුයාසිකා තසසපාපියාසිකා තීණවජාර-කොතී.

2. උද්දවංචා චො අයායො සත්ථ අධිකරණසමථා ධම්මො. තත්ථ අයායො පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. දුතියමසි පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. තතියමසි පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙසුඤ්ඤායායො තසමා තුණතී. එවමෙතං ධාරයාමීතී.

අධිකරණසමථා නිට්ඨිතා

3. උද්දවංචා චො අයායො නිදනං, උද්දවංචා අවධිපාරාජිකා ධම්මා, උද්දවංචා සත්ථරස සඛන්දාදිසෙසා ධම්මා, උද්දවංචා තිංසනික්ඛණ්ණියා පාච්ඤානියා ධම්මා, උද්දවංචා ඡසවසිසතා පාච්ඤානියා ධම්මා, උද්දවංචා අවධිපාටිදෙසනියා ධම්මා, උද්දවංචා සෙවියා ධම්මා, උද්දවංචා සත්ථ අධිකරණසමථා ධම්මො, එත්ථකං තසස භගවතො සුත්ථාගතං සුත්ථපරියාපණං අනවඤ්ඤාසං උදෙසං ආගච්ඡතී. තත්ථ සඛන්දාගෙව සමඤ්ඤාති සමමුඛාදමානාති අවිච්චමානාති සිකත්තඛන්දාතී.

භික්ෂුණීවහරෙයා නිට්ඨිතො.

පාච්ඤානියපාලි නිට්ඨිතා.

අනාපතනී: නොසිතා කරන්නියට, නො සිතියෙන් කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ගොඩබිම කරන ලද්ද දියටබැසයේ නම්, ආපදයෙහි, උමතුඇතියාට, විසුරුණු සිත් ඇතියාට, වෙදනායෙන් පෙළුණියට, ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

පසළොස්වතු සිකපද යි.

ආයතාවෙහි සෙවියධම්යෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවුණි. කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවුණි, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවුණි, කිම පිරිසුදුවවු ද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරි-ශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂණිමහුතයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරම් යි.

සෙවිය ගික්ඛා නිමි.

7. අධිකරණසමථ

ආයතාවෙහි මෙ සජත අධිකරණසමථධම්යෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. උපතුපත් (විවාදි) අධිකරණයන්ගේ ශමනය පිණිස ව්‍යුපශමය පිණිස සම්මුඛාවිනය දියයුත්තේ යැ. සතිචනය දියයුත්තේ යැ, අමුළුභවිනය දියයුත්තේ යැ. ප්‍රතිඥායෙන් කරවිය යුතුයැ, යෙහුයාසිකායැ, තසසපාපියාසිකා යැ, තිණවත්ථාරක යි.

2. ආයතාවරුහි සජත අධිකරණසමථ ධම්යෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවුණි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවුණි, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවුණි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂණිමහුතයහ. මෙසේ තෙල කරුණ දරම් යි.

අධිකරණසමථයෝ නිමියාහුයි.

ආයතාවෙහි නිදනය උදෙසන ලදී. අෂට පාරාජික ධම්යෝ උදෙසන ලදහ, සතළොස් සහවෙසෙස් දහමහු උදෙසන ලදහ. තිස් නිසැඟි පවිති දහමහු උදෙසන ලදහ. එක්සියසසැටක් පවිති දහමහු උදෙසන ලදහ. අට පිළිදෙස්නී දහමහු උදෙසන ලදහ. සෙවිය දහමහු උදෙසන ලදහ. සත් අධිකරණ සමථ දහමහු උදෙසන ලදහ. ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සුත්‍ර සංඛ්‍යාත භික්ෂුණි විහඬගයෙහි ආවාඩු භික්ෂුණිවිහඬගයට ඇතුළත් වූ මෙතෙක් ගික්ඛාවෝ අධිමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙත්. සමඟ වූ සතුටුවන විවාද නො කරන හැමදෙනා විසින් මැ මෙහිලා භික්මිය යුතු යි.

භික්ෂුණි විහඬගය නිමි.

පාවිතතියපාළි නිමියා යැ.

පාච්ඤානියපාලි භික්ඛුනීවිභවගය

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

	පිටවඩකා		පිටවඩකා
අච්චවතී	184		104, 106, 122,
අනාරාමිණධික	30, 34, 40, 134, 184, 208, 234, 256, 350		128, 134, 166, 172, 188, 196, 198, 200, 202, 204, 212, 214.
අරිට්ඨගඤ්ඤාධිපුඤ්ඤා	18		336, 340, 342,
කටමොරකතිසසක	344	දෙවදක	344
කපිලවස්ථු	142, 274	නඤ්චතී	2, 134
කලඤ්ඤානිවාස	154, 228, 230, 344	නඤ්ඤා	2, 134
කොකාලික	344	නිග්‍රොධාරාම	142, 274
කොසල	36, 44, 46	පසෙනදී කොසලො	36, 124, 128
කොසලෙසු	174	භඤ්ඤාපිලානී	40, 158, 160, 178, 212
බණ්ඩදෙවියාපුඤ්ඤා	344	මහාපජාපතීගොතමී	142
වණ්ඩකාලී	48, 62, 70, 180, 220, 332	රාජගහ	154, 228, 230, 344
ජබ්බකණ්ඩා	138	වෙසාලී	34
ජබ්බකණ්ඩා භික්ඛුනීගො	350	වෙච්චන	154, 228, 232, 344
ජෙනවන	2, 14, 24, 30, 34, 40, 42, 44, 46, 158, 184, 234, 256, 350.	සමුද්දක	344
දුලලනඤ්ඤා	2, 14, 18, 30, 36, 48, 96, 98, 100,	සාකෙත	42, 216
		සාවතී	2, 14, 24, 30, 34, 350
		සාලා (මිඟාරනකා)	2, 14
		සුඤ්චනඤ්ඤා	2, 14, 54, 48, 134

පාචනතීයපාලි හිකුණුවිගඩග

විසෙසපදනුකකමණිකා

	අ	පිටුව බනා		අ	පිටුව බනා
අකතසභායං		20		අනවඤ්චාමාසං	276
අකාලච්චරං		96, 98		අපකඛනාය	86
අකඛනතීයා		84		අපලොකකඛා	342
අකඛමා		294		අපඤ්ඤානා	50
අච්චාවදථ		32		අපතීකාරං	18
අච්චිකා		96		අපධංසිත	40, 42, 46
අඤ්ඤාදැනීමකන	110, 112, 114,			අභිධම්මං	366
	116, 120			අයොපනෙකා	92
අඤ්ඤාදිසීමකන	110, 112, 114,			අරුණුගගමන	48
	116, 120			අවඤ්ඤාය	86
අච්චකාරික		34		අච්චලඤ්ඤා	150
අච්චවජ්ඣකා		26		අච්චතා	14, 16
අධර්මනෙයාසංසපරමං		130		අච්චසුත	4, 54, 60
අධර්මාලභකොදනං		92		අච්චිකකමසමාදනං	300
අතිචාරිණී		34		අස ධ්වනිවිකා	368
අධකඛක		8		අසඤ්චලසස	24
අධිකරණකාරිකා		48		අසාතානං	294
අධොචානෙ		142			
අනධිවාසිකජාතිකා		294, 314		ආ	
අනනුඤ්ඤානං		342		ආජීවකසෙයායා	32
අනනතරාසිකිනී		336, 338		ආදිසසදිනනං	98
අනනතරිකා		58		ආපණිකසස	102, 116
අනපලොකකඛා		278		ආපනොධිකරණං	72
අනභිරඤ්චා		64		ආපනසසසස	282
අනාපුච්චා		364		ආභතකො	34
අනුපොසථිකං		276		ආමකධඤ්ඤා	146
අනුචසසං		346		ආමකතිකාපණං	92
අනුචාදධිකරණං		72		ආරාමුපචාරෙ	352
අනුසංචච්චරං		346		ආච්චලො	250
අනුසංසාරිකා		24		ආසද්දි	236
අනතරවාසක		48		ආභතචිකා	64
අනෙතාජාත		34		ආහුඤ්චිකා	230

ඵසසපදනු කකමණිකා

	ඉ	පිට්ටඩයා	ක	පිට්ටඩයා
ඉඩක		58	කඳුපිකා	356
ඉසාලඩයාර		356	කසර	26
			කසා	36, 38
	උ		කඳ්බල	124
උකකුටික		290	කය	102, 106
උකතිකානුචතීකා		18, 20	කරමරානීත	34
උඤ්ඤය		84, 86	කලභසාරීකා	48
උදකදනිකපොණ		56, 60	කවාටො	162
උදකසාටිකා		184	කභාපණ	106
උදකසුඳ්ධි		142		
උද්දාසිත		30		
උපසකයො		346, 348	කාමභොගීනීයො	350, 352
උපොසමො		276	කාලඵචර	98
උපණඩියමානා		354		
උබහකබක		10		
උබහරානුමණ්ඩල		8	කීලඤ්ජනා	350
උමුක්ක		150	කීලඤ්ජන	162
උසසයවාදිකා		32		
උසසමො		134		
උසසුකක		336		
	උ			
උනඤ්ඤසවසස		294, 296	කුකකුඵටිකා	62, 64
උනඤ්ඤසවසසා		326	කුයාරී	2
උනඵඵසතිවසස		314	කුඳ්ධන	162
			කුඳ්ධල	2
			කුඳ්ධසමො	148
			කුමාරකසංසට්ඨ	340
			කුඵලාස	56
	ඵ		කුලානුඳ්ධයකා	354
ඵකීඤ්ඤය		228	කුඳ්ධපිකා	354
	ඹ			
ඹවාඳ්ඤ		274, 276	කුඵලාගාරසාලාය	260
ඹභීත		46		
	ක			
කඩඟු		148	මකාසුලියා	164
කවාමභ		150	මකාධනා	340
කඳුකාන		294		
			බරාන	294

විෂයසපද්‍රැක්ෂණකම නිකා

	වි	පිටප් බයා	වී	පිටප් බයා
බීලජන		64	වීචරකාලසමයෝ	202
	බී		වීචරසබ්‍යවතීයං	194
බීයනධමුළං		332	වෙ	
	වෙ		වේතාපිතං	114
වේතනපාලෝ		134	වේතාපෙනතීයා	126
	වො		වේතාපෙයා	106, 114
වොමං		130	ඡ	
	ඡ		ඡතකුපාහනං	350
ගජධවණ්ණකෙන		358	ඡඤ්ඤං (සංභරිඤ්ඤා)	110, 112, 116, 122
ගරුපාපුරණං		126	ඡඤ්ඤාමිතී	70
ගරුභාරා		282	ඡසු ධමෙඤ්ඤු	286, 288
	භ		ඡ	
ගාමිකාවාසෙ		272	ඡකුමච්චකෙන	140
	භි		ඡනකා	342
ගිලානා		350	ඡි	
ගිභී		350, 352	ඡීසවජාය	294
ගිභීගතං		294	ඛ	
ගිභීගතා		304	ඛංසමකසවානාතපසිරිංසප- සලේසසානං	294
	භො		ක	
ගොඬුමො		148	කණ්ඩුලං	116
	ච		කලසාතකං	138
චණ්ඩිං		340	කී	
චතුක්කාස පරමං		126	කීප්පානං	294
චරණගිලානා		4	ච	
	චා		චතුදරා	368
චාවිලසුනෙ		136	ඡ	
	චි		ඡ	
චිකඛලෙලා		268	ඡුබ්බලා	70
චිණ්ණමානනා		90	ඡුරාගතානං	294, 314
චිත්තරූපං		54	ඡුරුත්තානං	294, 314
චිත්තාභාරං		234		

විසෙසපදනුකකමණිකා

	දෙ	පිටුව බැණ	ප	පිටුව බැණ
දෙසගාමිනී		70	පරිසුට්ඨිනො	44
			පලණුනො	136
	බ		පලලබ්බං	236
ධනකකීත		34	පව්ඤ්ඤානී	310
			පසාඛං	278
ධාතී	ධා	284	පසාමෙ (ජාතං)	276, 278
			පසාරෙසුකතී	92
	චූ		පහුතං	344
ධුතතා		224		
			පා	
	නි		පාටබකී	354
නිකුට		2	පාණහරානං	294
නිබ්බදන		2	පාදකට්ඨිකං	50, 264
නිසසාරණිය		32	පාදපීඨං	50, 264
			පාදෙදකං	50
	ප		පානීයථාලකං	144
පසබ්බානාතකං		90	පාපසද්ද	76, 78, 84
පසබ්බ ඛයනනා		270	පාපසිලොකා	76, 78, 84
පඨවසබ්බාචී		62	පාපාවාරා	76, 78, 84
පච්චාකතා		72	පායනතී	284
පට්ඨා		122	පාරිවාසික ඡන්දනෙන	344
පට්ඨෙකකාස		48	පාවාරිකසස	110, 112
පට්ඨෙකකාසනතී		78		
පට්ඨිතතා		50	පි	
පණ්ඩක		56	පිඤ්ඤකං	360
පණ්ඩුපලාසො		16	පිපාසාය	294
පණ්ණිච්ඡිකතං		350		
පහනවාණිජ්ජං		92	පි	
පහනවීසතිවග්ගො		340	පුග්ගලිකෙන	122
පඤ්ඤාදනං		92	පුරිස නාගරගතා	296, 300
පරිකම්බන		46	පුරිසසංසට්ඨං	340
පරිනගභිතා		342		
පරිපුණ්ණිද්වාදසවංසං	296, 298		පුග	36, 116, 118
පරිපුණ්ණිද්වාදසවංසො	328, 330			
පරිබ්බාජනො		200	පෙ	
පරිභව්වාතාය		86	පෙසකිකං	30

විෂයපදනුකකමණිකා

	ඵ	පිටප්පිටියා	ඊ	පිටප්පිටියා
ඵරසු		2	ඊජාභාර.	234
	ඛ			
ඛසුභ		166	ඊභිත.	278
ඛභාරාමකොට්ඨක		4		
ඛභිඳ්වාරකොට්ඨක		4		
	ඟ		ඊජ්ඣිකියො	62, 64
ඟඤ්ජනකෙ		136	ඊසුන.	134
ඟභ්වනකාරිකා		48	ඊසුනෙන	134
ඟභ්වකෙ		134	ඊහුපාපුරණ.	130
ඟභ්වන		58	ඊඛච්චරා	96
ඟභකො		34		
ඟභගාමිනී		70		
ඟභ්වකාරිකා		48	ඊචනපචාන.	294, 314
	භ		ඊචචන	46
භාණිකා		122, 124	ඊජ්ජච්ච චජාදිකා	14, 76, 78, 84
	ච		ඊජ්ඣ.	36
චණ්ඩලබ්ඳි.		350	ඊජ්ඣසංඝා	38
චත්තකාපකො		92	ඊජ්ඣකිනිකියො	32
චභාජනිකෙන		116, 120	ඊයභ.	354
චභිචජා		126	ඊරකො	148
චුණ්ඩා		32	ඊරභණ්ඩ.	36
	චො			
චොභගාමිනී		70	චාතමණ්ඩලිකා	368
	ච		චාසිතක.	360
චචො		148	චාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන	358
	ච		චාසී	2
චාගු		116, 118	චාලා	268
චාචච්චික.		268		
චාමකාලික.		268	චිකපපනුපගපච්චිම.	102
	ච		චිසාස.	150
චත්තච්චකාචර		158	චිචාදකාරිකා	48
චචියාච		354	චිචාදකරණ.	72
චචො		354	චිචුපනෙන	144
			චිචභනා	270
			චිචසර	4, 44

විසේෂපදනුකක්මණිකා

	වී	පිට්ඨවිකා		ස	පිට්ඨවිකා
විසසරො		354	සංවාසා		274
විසාරද		122, 124	සන්ද්‍රමානිකා		354
විහෙසිකා		76, 78, 84	සලාකාබද්ධං		350
			සහජීවිනිං		306, 308, 312
	චූ				
චූට්ඨානසමමුක්ඛි		304, 328		සා	
චූට්ඨාපිතං		310	සාමමණරා		362
	චේ			සී	
චේතසසා		84	සීකඛමානා		286, 362
චේතසිකකාය		86	සීකඛසමමුක්ඛි		286, 288, 298
	චෝ		සීචීකා		354
චෝභාරීකමහාමසන		30		සෝ	
	ස		සොකචසසං		340
සකටං		354		හ	
සඛකච්චිකා		368			
සඛකාරං		150	හංසයොනිං		134
සඛකාණි		354, 356	හංසරාජං		136
සංචච්චරානි		338	හරීතකෙ		136

සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා - නැවත මුද්‍රණය

1	පාරාජිකා පාලි	
2	පාච්ඡනිය පාලි	I
3	පාච්ඡනිය පාලි	II
4	මහාවග්ග පාලි	I
5	මහාවග්ග පාලි	II
6	චුල්ලවග්ග පාලි	I
7	චුල්ලවග්ග පාලි	II
8	පරිවාර පාලි	I
9	පරිවාර පාලි	II
10	දීඝනිකාය 1	
11	දීඝනිකාය 2	
12	දීඝනිකාය 3	
13	මජ්ඣිම නිකාය	I
14	මජ්ඣිම නිකාය	II
15	මජ්ඣිම නිකාය	III
16	සංයුක්ත නිකාය	I
17	සංයුක්ත නිකාය	II
18	සංයුක්ත නිකාය	III
19	සංයුක්ත නිකාය	IV
20	සංයුක්ත නිකාය පඤ්චම භාගය (1)	
21	සංයුක්ත නිකාය පඤ්චම භාගය (2)	
22	අංගුත්තර නිකාය	I
23	අංගුත්තර නිකාය	II
24	අංගුත්තර නිකාය	III
25	අංගුත්තර නිකාය	IV
26	අංගුත්තර නිකාය	V
27	අංගුත්තර නිකාය	VI
28	මුද්දක නිකාය - මුඤ්ඤපාඨ - ධම්මපදපාලි - උදානපාලි - ඉතිවුත්තකපාලි	

- 29 ඉද්දක නිකාය - සුන්ත නිපාත
- 30 ඉද්දක නිකාය - විමානවත්ථු - ජේතවත්ථු
- 31 ඉද්දක නිකාය - ථෙරගාථා පාලි - ථෙරීගාථා පාලි
- 32 ඉද්දක නිකාය - ජාතක පාලි I
- 33 ඉද්දක නිකාය - ජාතක පාලි II
- 34 ඉද්දක නිකාය - ජාතක පාලි III
- 35 ඉද්දක නිකාය - මහා නිද්දේස පාලි
- 36 ඉද්දක නිකාය - චුල්ල නිද්දේස පාලි
- 37 ඉද්දක නිකාය - පටිසම්භිදාමගගප්පකරණ I
- 38 ඉද්දක නිකාය - පටිසම්භිදාමගගප්පකරණ II
- 39 ඉද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 1
- 40 ඉද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 2 - 1
- 41 ඉද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 2 - 2
- 42 ඉද්දක නිකාය - ඉද්ධවංසපාලි - චරියා පිටක පාලි
- 43 නෙත්තිප්පකරණය
- 44 පෙටකොපදේස
- 45 ධම්මසංගනිප්පකරණ
- 46 විභංගප්පකරණ I
- 47 විභංගප්පකරණ II
- 48 කථාවච්ඡුප්පකරණ I
- 49 කථාවච්ඡුප්පකරණ II
- 50 කථාවච්ඡුප්පකරණ III
- 51 ධාතුකථාප්පකරණ - පුගගලපඤ්ඤානිප්පකරණ
- 52 යමකප්පකරණ I
- 53 යමකප්පකරණ 2 - I
- 54 යමකප්පකරණ 2 - II
- 55 පට්ඨාප්පකරණය I
- 56 පට්ඨානප්පකරණය II
- 57 පට්ඨානප්පකරණය III

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ සත්කාරයන් හා ආගමික සේවාවන්

1. රජය පිළිගත් පුණ්‍යායතනයක් වශයෙන් කටයුතු කිරීම.
2. ඛණ්ඩාරගම විද්‍යාගම දුරුවන් සියයක් සඳහා ධර්මචක්‍ර ළමා නිවාසය පිහිටුවා උනට රුපුඩන් 50 දෙනෙකුට සෙවණ ලබාදීම.
3. පූර්ණ පහසුකම් සහිත නේවාසික පහසුකම් හා විධිමත් අධ්‍යාපනික පහසුකම් ලබාදීම.
4. ධර්මචක්‍ර ළමා නිවාස සංකීර්ණය තුළ විහාර මන්දිරය, වෛතසය, බෝධිය, භාවනා කුටී හා භාවනා මන්දිරය තනා නිම කිරීම.
5. ලියෙන් සිං ප්‍රදුරු පාසල ආරම්භ කොට පූර්ව ළමාවිය සංවර්ධන අධ්‍යාපනය ආරම්භ කිරීම.
6. තණමල්විල ප්‍රදේශයේ ලියෙන් සිං ප්‍රදුරු අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථාන කීපයක් ආරම්භ කිරීම.
7. දේශීය විදේශීය ධර්ම ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය කොට බෙදා හැරීම.
8. පිරුවානා පොත් වහන්සේ මුද්‍රණය කොට සෑම නිවසකටම ලබාදීම සඳහා වසරින් වසර මුද්‍රණය කොට බෙදා දීම. උනට පිටපත් ලක්ෂ දෙකක් බෙදා හැර ඇත.
9. වියතුන් විසින් රචිත සිංහල ධර්මග්‍රන්ථ ඉංග්‍රීසි භාෂාවට පරිවර්තනය කොට මුද්‍රණය කොට බෙදා හැරීම.
10. ජාතක පොත් වහන්සේ කාටුන් චිත්‍ර වශයෙන් කුඩා දුරුවන් සඳහා සිංහල ඉංග්‍රීසි භාෂිත භාෂාවන්ගෙන් මුද්‍රණය කිරීම.
11. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන්, පාසල් දුරුවන්, ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය ලබන විදේශික ශිෂ්‍ය හික්ෂුන් වහන්සේලාට ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීම.
12. දිළිඳු පවුල් සඳහා රෙදි පිළි හා අධ්‍යාපනික උපකරණ පරිත්‍යාග කිරීම.
13. 2003 ජල ගැල්මට ලක්වූ හම්බන්තොට, මාතර, ශාල්ල, කළුතර, රත්නපුර හා අම්පාර දිස්ත්‍රික්කවල විහාරස්ථාන 63ක් සඳහා රුපියල් කෝටි 2 1/2ක මූල්‍යමය ආධාර සැපයීම.
14. 2004 සුනාමි විපතට හාජනය වූ පිරිස් සඳහා නිවාස දහසක් ඉදිකිරීම හා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යමය ආධාර සැපයීම.
15. වාර්ෂිකව විදේශීය හා දේශීය වෛද්‍යවරුන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් වෛද්‍ය සායන පැවැත්වීම.
16. කැළණිය බොල්ලෑගල මානෙල්වතු විහාරයේ ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ විශ්ව විද්‍යාලයක් ආරම්භ කිරීම.
17. බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ නැවත මුද්‍රණය කොට නොමිලයේ බෙදා හැරීම.

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ නිර්මාතෘවරයාණෝ :

තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක තායිපේ ශ්‍රී රතනජෝති ථේරවාදී බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානයේ අධිපති, තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනමේ අනුශාසක ලෝක බෞද්ධ සංඝ සම්මේලනයේ සංස්කෘතික අංශයේ සභාපති, තායිවානයේ සමාධි අධ්‍යාපන සංගමයේ නිර්මාතෘ සහ අනුශාසක, මහා බෝධි වර්යා සංගමයේ නිර්මාතෘ සහ සභාපති,

රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාම වාසී

පූජ්‍ය ආචාර්ය බෝදාගම වන්දිම නානිමිපාණන් වහන්සේයි.

*“Wherever the Buddha’s teachings have flourished,
either in cities or countrysides,
people would gain inconceivable benefits.
The land and people would be enveloped in peace.
The sun and moon will shine clear and bright.
Wind and rain would appear accordingly,
and there will be no disasters.
Nations would be prosperous
and there would be no use for soldiers or weapons.
People would abide by morality and accord with laws.
They would be courteous and humble,
and everyone would be content without injustices.
There would be no thefts or violence.
The strong would not dominate the weak
and everyone would get their fair share.”*

🏠 THE BUDDHA SPEAKS OF
THE INFINITE LIFE SUTRA OF
ADORNMENT, PURITY, EQUALITY
AND ENLIGHTENMENT OF
THE MAHAYANA SCHOOL 🌀

*With bad advisors forever left behind,
From paths of evil he departs for eternity,
Soon to see the Buddha of Limitless Light
And perfect Samantabhadra's Supreme Vows.*

*The supreme and endless blessings
of Samantabhadra's deeds,
I now universally transfer.
May every living being, drowning and adrift,
Soon return to the Pure Land of Limitless Light!*

~The Vows of Samantabhadra~

*I vow that when my life approaches its end,
All obstructions will be swept away;
I will see Amitabha Buddha,
And be born in His Western Pure Land of
Ultimate Bliss and Peace.*

*When reborn in the Western Pure Land,
I will perfect and completely fulfill
Without exception these Great Vows,
To delight and benefit all beings.*

*~The Vows of Samantabhadra
Avatamsaka Sutra~*

NAME OF SPONSOR

助印功德主名錄

**Book Title : BUDDHA JAYANTI TRIPITAKA SERIES,
Volume1~Volume 14**

書名：斯里蘭卡巴利文大藏經，第一冊～第十四冊

Book Serial No., 書號：SR201～SR214

N.T. Dollars :

401,100：美國淨宗學會, AMITABHA BUDDHIST SOCIETY OF USA

1,127,200：財團法人佛陀教育基金會

Amount : N.T. Dollars 1,528,300 ; Print 1,000 sets

以上合計，新台幣 1,528,300 元；恭印壹仟套。

回向：天下和順，日月清明，風雨以時，災厲不起，國豐民安，兵戈無用，崇德興仁，務修禮讓，國無盜賊，無有怨枉，強不凌弱，各得其所。祝願法界一切有情，所有六道四生，宿世冤親，現世業債，咸憑法力，悉得解脫。

祝願現生者增福延壽，發菩提心，常隨佛學，勤修精進，利濟群生。

祝願已故者往生淨土，同出苦輪，共登覺岸，直證阿毘跋致，圓滿無上菩提。

附記：本會接受善信委託，代印經書、佛像，其必要之費用，皆經本會審慎評估；若有結餘，均續作本會之印(購)經書及運費使用，為施主廣積陰德；此案所需金額龐大，且分四批出版，捐助款項若有不足，則由本會負擔其餘之經費。

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.

May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.

Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA

南無阿彌陀佛

《斯里蘭卡巴利文大藏經 第三冊》

財團法人佛陀教育基金會 印贈

台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415

Email: overseas@budaedu.org

Website: <http://www.budaedu.org>

This book is strictly for free distribution, it is not for sale.

නොමිලයේ බෙදාදීම පිණිසයි.

Printed in Taiwan

1,000 copies; January 2013

SR203 - 10860

